

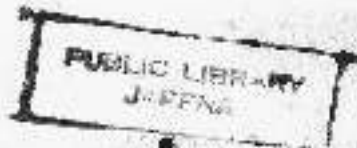
பதிற்றுப் பத்து

ஆராய்ச்சியுரை

உரையாசிரியர்

பண்டிதர் ச. அருளம்பலவனார்

பதிற்றுப் பத்து

ஆராய்ச்சியுரை

பழையவுரை ஆராய்வுப்பகுதி படைக்க
ஆராய்ச்சிக் குழிப்புக்கள் முதலாவதுபுள்ளி

மருவரத் துற்துச்சங்க அங்கத்தவரும்
காரைநகர் அரசாங்க சமர்ந்த கலாசாஸ்திரின் முன்னைதான்
தலைமையாக்கியருமாகிய

பண்டிதர் க. அருளம்பலவனார்
இயற்றியது.

33223

27-07-1933-ல் வெளிக்கூட சிலைச்சாடி பித்
கொடை செய்யப்பட்ட பன்னாம்ப பண்டிதர்
ஆறுநாகம் கோபேளன் (கூங்கில ஆசிரியர்)
அவரிடமிருந்த இந் நூல் அகிலனின் தாதுாரினால்
அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டது.

சுலாப நாவலர் பிரிவு
சுலாப நாவலர் செவை
வழிப்பாணத்து

யாழ்ப்பாணத்துக் காரைநகர்
ஆ. சிவானந்தநாதன் அவர்களால்
வேளியிடப்பெற்றது.

பதிப்புநிமை]

[லீலை ரூபா 18.50.

33223

மூன் இயற்றியவரும், அந்நாட்டின் மலையன் ஆறுகள் ஈரீகள் முதலியவற்றைப் பற்றிய வரலாறுகளும், அந்நாட்டு வழங்கு ஒழுங்குகளும், பன்னாட்டுத் தனித் தனி மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளும் காண்க. பல்பாடுகளும் உருவு வானிலை முதலிய தொழில் வகைகளும், புலவர் பாடல் வந்தல் விதமும் முதலியோரின் வாழ்க்கை வரலாறுகளும் இதரவும் சிறந்த உதவியுள்ளன. தொல்காழியின் மதப்பண்பையும் பொருடத் திறந்தவழி ஒவ்வொரு பாட்டிலும் சிறப் பாகக் காணலாம்.

இந்தாதின் கடவுள் வாழ்த்தும் ஏதற்குத் தும் பத்தாம் பத்தும் கிடையா தொழித்தவரின் இடைவின்ற எட்டுப் பத்துக்களை வெளிவந்துள்ளன. இவற்றுள், இரண்டாம் பத்து இயலவரம்பன் பெருஞ்சேரலாதைக்குட்பட்ட கண்ணனாரும், மூன்றாம் பத்து இயலவரம்பன் தம்பி பவியாசீசன்க்குட்பட்ட ஓவரம்பர் பாடிக் கொண்டவருளும், நான்காம் பத்து கண்காணிக் கண்ணன் சார் முடிச்சேரலாக் காப்பியாந்தரர் காப்பியனாகும், ஐந்தாம் பத்து கடம்பிறச்சேரட் டிய செருகுடலாசைப் பாடலாகும், ஆறாம் பத்து ஆடுகொட்டாட்டிச் செனா தலைக் கண்ணப்பாடினார் கச்செல்லையாரும், ஏழாம் பத்து பொல்காடுகிற பொலியாதனைக் கபிலனும், எட்டாம் பத்து கட்டியேறித் தொகுச்சேர லிதர் பொறையை அஞ்சி விழுவும், ஒன்பதாம் பத்து குடக்கோ இரகுலேசனும் பொறையைப் பெருங்குளம் காப்பியனும் பாடியவை. ஏதற்குத் தும் பத்தாம் பத்தாம் பத்தையே சார்ந்த இந்துப் பாடல்களில் சில, தொல்காழியிலுள்ள களிலும் புறத்திலும் உள்ளும் காணப்படுகின்றன.

இந்தாதின் ஒவ்வொரு பாட்டின் இறுதியிலும் துறை வண்ணம் தாக்கு பெயர் என்பவற்றைத் தெரிவிக்கும் குறிப்புக்கள் அமைந்துள்ளன. துறை பற்றிய குறிப்பு யிறதார்களைக் காண்படியும் ஒவ்வொரு பாட்டின் இரண்டாம் பத்துக்குத் தொகுத்துவரும் குறிப்புக்கள் பெரியபாய் பதினாறு பதினேழைய வண்படுகின்றன. இந்தாதிப் பாடல்கள் லாடர் * பாடாண்புனை ஓசு மலையே பொருளாகச் சென்றிப் பாடப்பெற்றவாகும். இதனைத் தெரி காப்பியனாகையிற் பதிற்றுப் பதினாறாம் இயலவே வகுத்தல் பாடாண்புனை யோயிற்று என்பதற்குச் சிலையின் உரைத்தவரான அறிவரம். இவ்வுள் ஒவ்வொரு பாட்டிற்கும் துறை குறிப்பா தொழிந்தவர். ஒவ்வொரு பாட்டிலும் பொருளாதல் அடைவாதல் சிறப்பித்த தொடர் ஒன்றே அவர் பாட்டின் பெயராக அமைந்திருக்கிறது. பத்துப்பாட்டுள் ஒவ்வொரு மலைப் புகழ் என்னும் பாட்டிலுக்கு அப்பாட்டிலுள்ள மலைபடுகடாம் என்னும் பொருட் சிறப்புடைய தொடரை அவராக அமைத்திருந்தல் காண்க.

இந்தாதின் ஒவ்வொரு பத்தின் இறுதியிலும் அப்பத்திலுள் பாடப் பெற்ற சேரவேந்தன் பெயரும் அவன் குழுவழிப் பெருஞ்சோல்களும் அவ னைப் பாடிய புலவர் பெயரும் அவர் பாடிய பத்துப்பாடல்களின் பெயர்களும்

* பாடாண்பாட்டுக்கு ஆரம்பமுது ஒழுக்காறு. 'பாடாண' என்பது பாடு தல் விஷயமும் பாடாணம் ஆரம்பமுது மெக்காது அண்ட தொழுவாறு விவ தினைப் புணர்ந்திவண்பின் விவத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மை பிற்தொகை—தொல்புற உ. 20-ம்.

அப்புவர் பாடியிருந்த பாட்டிலும் அப்பொருள் துட்டி ரீதித் தவறாவும்குப் பதினாறு பாடல்களும் அமைந்துள்ளன. சில பத்தில்கள் தாறுத் கூறப்படாத சொற்களையும் உருகின்றன. பதினான்கின் அமைப்பு முயற்சியைக் கூர்ந்து சொல்லின் இயலவரம்பன் யிறதாய் புலவர் குறுவரம் இயற்றப்பெற்ற ஒவ்வொரு பத்தின் இறுதியிலும் 'சேரக்கம்பிறியை' என்ற பதிலுமாகும். இப்பதில்களைச் சந்திரன்க்கையர் அடியார்க்குமொர் என் றார் உரைப்பதற்காகத் தத்தர் உயர்ப்பின் எடுத்துரைப்பெற்றதற்கின் இவை இவ்வாறு அமைக்கின் காண்பிறகு மூப்பட்டன என்பது தெளிவாகும்.

அருமையுள் பொருளையுள் வரந்த இந்துவாழ்தும் பதறவதோர் உரை உரை. இவ்வாறைய எழுதிய ஆரியர் பெயர் வான் முகவியைத்தொக் கெடுத்துவரவன் இயலவரம்பன். இந்தாதி எழுப்பத்தொழும் பாட்டின் உயர்ப்பின் 'செய்வாயைச் சிவ னாவென்' முதலாகக் கண்டு வினாவாகக் கொண்டு வந்து இவ்வாறையாறியர் எழுதினிருந்தவன் இவர் சிவ துயிற் காட்டும் பெயராக வரம்புபடுந் தெய்வநாந் என்னும் தாது இவற்றை குணவீர பண்டிதர் காத்திருக்கும், பக்கங்களுக்குத் குறிப்புகள் எழுதிவிருத்தவன் அப்பத்தின் கண் இயற்றிய புலவர் கவந்திருக்கும் பிறப்பிடவர் என்று தென்கிறது. இவர் கிளியோனார் என்பதற்குத் 'தற்குலத்தாழார்' குறுக்கத்தாழார் கீழிய வர்' என்று * உரைத்திருப்பதால் இவரை ஆரியப் பாக்களால் மிகப் பாசிப் பவரே என்று கீழ்க்காந்து இடமுண்டு. இவர் இவ்வாறுவரவன் இந்நக் குளன் யமுனாக்காடுகிற் பிறந்தாறு என்றும்தான் துறவின் பெற்றிகள்களாகக் காட்டியிருக்கிறார். இவர் இவ்வாறுவரவன் '.....என்று காணப்பெறுவான்' என்பது பண்புடன்களின் மதர் குறுக்கத்தாழார் எடுத்துக் கூறுவதால் இவர் காண்பிறகு மூப்பும் சேர இந்துவாழ்தும் எழுதினார் என்பது புறத்திலும்.

இவ்வாறுவரவரின் அருள் சொல்லுத்தும் தொடர்களுக்குப் பொருள் கூறியும் சொல்லுப்பு பொருள்குடிபு காட்டியும் இந்தாதுக்கு எழுதிய உரை கருவிகளாக அமைந்திருத்தல் இவ்வுயரவரவரின் துறை கொண்டு இதன் பொருள் விவந்துவது எளிதின் இயலாததொன்றும். ஆதலின் இத் துறப் பொருள் வரவரும் எளிதின் அறித்து சென்றத்தக்க யிறவின் இத் துறத் உயர்ப்புத்தல் இவ்விவையாடுதல்க்கண்டு பவ வான்கொண்டு மூப்பு பதிற்றுப்பத்திற் கிடைத்துள்ள என்பது பாடல்களுக்குப் பதில்களுக்குத் மூத்த பத்தையே பத்தாம் பத்தையே சார்ந்த பாடல்களுக்கும் மிக விரிந்த நிலையின் ஆராய்ச்சியையினை எழுதி முடித்தேன். இவ்வாறு பத்தையர் அகல வுரை விவரமுடிப் பெற்கொண்டிப் பழையவரை ஒப்பாற்றப்படுதி என்னும் பகுதியை அவைய எழுதப்பெற்றது. இந்தாதிப் பாடல்களின் பொருளையம் பொருளையாகினை விளக்கியும் சொன் டுடிப் பொருள் முடிபு காட்டியும் இய்யானக் குறிப்புக்கள் தத்தும் துறை வரவரம் தாக்கு இவற்றின் அமை

* பதிற் 76: 11. உரை. † பதிற் 1: 21; 37: 78; 65: 9 உரைகள்.

‡ பதிற் 13: 11-23; 10: 33-6; 18: 1-4; 21: 23; 22: 6; 31: 5; 31: 10-1; 32: 15-6; 33: 6-11; 40: 19; 17: 4; 43: 21; 44: 5-9; 45: 6-9; 53: 13; 62: 6-8 உரை.

நிறைப் புலப்படுத்திப் பின் இவ்வகையிலேத் தெனியுற மருதியுள்ளேன். முன்
 னென் கொழி பொருளைப் பொன்னைகொத் கொழுக்கொள்ளி கடனா
 தலின் இஃதாத் பாடல்வரின் பொருள்வரையுமிடங்களில் பழையவுரைக்
 குறிப்புக்களையும் ஆங்காங்கு இவைப்புத்தெழிப்பினான். பழையவுரைவாசியி
 னின் உரைநடப்புகள் ஒன்று புலப்படுந் தானாகத் இதன்மீது பல ஆசையிற்
 கிக் குறிப்புக்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. பழையவுரைவாசியிலேக் கருத்தருக்கொ
 றத்தும் சொன்னது பல புதிய கருத்துக்களைக் கக்கமேற்கொளுடன் எழுதி
 யுள்ளேன் இஃதாநின்றன அருது கொழுக்கொழிப் பொருள்களையும் இஃதாநி
 இயற்றிய சங்கப் புறவர்கள் எல்லாம் பொருள்வரின் வழங்கினர் அன்பதை
 ஒன்று அறிந்து கொட்டித் தங்கமாதலும் அதனை அறிந்தவரால்தான் தென்
 றிய தொல்காப்பியரின் பதறுப்பாட்டு எட்டுத்தொகை முதற்பாணி சிறப்பி
 யாம் ஐதாவை ஒலக்கங்கிற்றுத் அவற்றின் பழையவுரைகளிலிருந்து
 தீவிரதரம் சீர்காந்தரது என்னும் பழைய மீண்டு முன்னிலிருந்தும் பல
 மேற்கோள்களைக் காட்டியுள்ளேன். பழையவுரைவாசிக் காண விரிவாவார்க்
 குள் பவன்புறம் வகையில் ஐங்கொரு பாட்டின் உரை இறுதியிலும் பழைய
 வுரை சொக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதாய்க்கொள்க்குத்துப் பவன்புறமது இம்
 தூந் பாடல்களின் கொற்பொருள்களைப் புதுபுனைவுகைய பகுதியிலேய்
 பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை பதினாண்டிற்குக் கணக்கு சிந்தாமணி சிறப்பி
 காரம் மணியெனக் பெருங்குத ஐதாய் தூங்கல்கிற்று அறித்துக்காட்டி
 யுள்ளேன். கொழுவகையார் மீறெழுத்தினியர் ஐதாய் உரைவாயினர்கள் இம்
 தூந் பாடல்களை மேற்கொள்ளப் அறித்தாண்ட இடங்களுள் இதன்மீது காட்
 டப்பட்டுள்ளது.

ஒரு தாமிசர் பாடற்சிப்பாடுகி. அப்படியாக எடுத்ததெனக்குதுது ஆராய்ச்சி யுடையாரும் கத்திபாச்சிக்கு சுவை பயக்குமாறு ஆராய்ச்சியுடையாடிகி எழுதி யவர் மறைமுகமையுடையாடவர். அவர்கள் குறிப்பிப்பாட்டு ஆராய்ச்சியுரை யப்படிப்பாடிகி ஆராய்ச்சியுரைகளை எழுதிப்பாடுதலிற் கிருமுருகாதி லப்படிபை ஆராய்ச்சியுரை பெரும்பாணுந்லப்படிபை ஆராய்ச்சியுரை என்னும் தூக்கனை எழுதினார். அக்காவத்திற் அன்னுயக்கிப் பரிசுடை மதத்திற் தவிழ்ப் பேர ச்சியிப்பக்காய் இதுர்த தூக்கி கணம்மாயிற் பாக்டர் ச. வேமகந்தராசாரதி யார் M. A. ; B. L. அவர்களும், நாவலர் பண்டித த. மு. வேங்க. சாமிநாட் டர் அவர்களும் அங்குமிக்கிற் பார்வைமிட்டு மதிப்புரை தந்து ஆராய்ச்சி யுரை எழுதுவதிற் எச்சிப்பிப்பெல்லும் ஊக்கப்படுத்தினார்கள். அதிலே இப் பதிற்றுப் பத்து ஆராய்ச்சியுடையாடிகி மழுதுவத்திலும் தூக்கிசுவைய அமை யுதாயிற்று ஆராய்ச்சியுரை எழுதுவதிற் செவ்வந்தராய் மறைமுகமையுடையா டுக்கும் எச்சினை ஊக்கப்படுத்திய சுவைச் செவ்வந்த இப் பேராசிரியர்க ளுக்குள் மான என்னும் கண்ணிப்பாடுமி கடமைபுடைபெயர்.

பதிலுறுப்பித்து என்னும் பழந்தமிழ் குறிஞ்சிநாடார், ஆராய்ந்து ஓதார் ஓதவி அலாபிட்டுத் தமிழ் சுவகித்து உதவிப் பெரியோர் மகாபுகையாற்றியவர். பாண்டர் உ.மே. சாமிநாதையரி அவர்களாரவர். அவர்களுக்கும் தமிழகம் என்னும் ஒன்று மாதாட்டம் கடைமாடப்பட்டிருக்கிறது.

[illegible]

இந்தியாநாடு எழுதினதது அகில இந்தியா தேவதீபத்தின் மொத்தமாக
பார்க்கப்பட்டு அதன் மூலக்கோடு, எனது அருமை மகன் மாற்றியமைத்துத்
தமிழன் வித்தியாசன், மலையாள சிறு. க. இரத்தினசெனியைமயக்கலாயன், அகர்
கலாயன் எனது மகனிடம் மாற்றிவிட்டு, என்னை என்றும் உரிமையாகும்.

இவ்வண்ணம் மாற்றப்பாணத்தில் அக்டி லாண்டர் கையெழுத்தும் போர் காரணமாக அகப்படுத்த கண்ணா பாவனை இருக்கியானதால் அகக்குதல் இயலாதாயிற்று. மகேசு எனது கருத்திற்கெனவந்து இரண்டாம் பதிது கரைசலாகச் சென்னைக்கு அகக்குத்திக்குத் தந்தவர்கள் துறியிப்பற்றும் கையெழுத்தும் ஐந்துகுடையவரும் அகப்பாற் போன்றது கருத்தாகிய திருமயிலை திரு. செ. வே. ஸம்பாசிங்கம் பிள்ளையாரணவார், கைப்பாறு மருதாது சென்னைவாசிகள் பெரிதும் லாண்டர் செய்கு போதுவதற்கு என் துள் கைந் செலுத்தல் காப்பாற்றுகின்றனர்.

[illegible]

இன்றுமேல் பார்க்கைக்கு எதிர்ப்புரை வழங்கிய அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர், மன்கொழிப் புலவர் திரு. T. P. மீனாட்சிசுந்தரனார் M. A.; B. L.; M. O. L. அவர்களுக்கும், என்னு ஁தியில் ஸ்ரீமத் சி. கங்கிர மணியப் பேசிக் அவர்களுக்கும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தழுவத் தலைவர் அலுவலர் வித்துவான் திரு. மு. அரங்கசுமரயிள்ளை அவர்களுக்கும், என் வித்துவான் திரு. க. தம்பையாணியேசுவரர் அவர்களுக்கும், இவ்வுட்பம் பத்து ஆய்வுக்கிணற்றியைப் பார்க்கைக்கு எதிர்ப்புரை வழங்கிய மறப்பாசாத்திர மகா வித்துவான் பிரம்மரத் தி கணேசசுவர் அவர்களுக்கும், சென்னை ஸ்ரீ விவ்ரந்த தழுவத் சென்னை ஆய்வித் தழுவத் பண்டிதசாஸ்திரத்த இராசபாத புலம் திரு. மு. இரகவணாயகர் அவர்களுக்கும், மறப்பாசாத்திரக் கணா சிரிய கணபதி மூக்கணாள் தழுவத் பேராசிரியர் பண்டிதமணி திரு. சி. கணபதியிள்ளை அவர்களுக்கும், சென்னைப் பல்கலைப்பலித் தழுவத் தழுவத்

தலைவர் தலைவர் பங்கு: வரதாசனார் M. A.; M. O. L.; PH. D. அவர்களுக்கும் இக்கலாசிகல் தலைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் திரு. அ. மு. பரமசிவானந்தம் M. A. M. Litt அவர்களுக்கும், ஏன் தலைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் திரு. அ. ச. ஞானசம்பநாயகம் M. A. அவர்களுக்கும் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப்பேராசிரியர் டாக்டர் திரு. மா. இராமசாமிக்கனார் M. A.; M. O. L.; L. T.; PH. D. அவர்களுக்கும், தருமபுர ஆதினப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப்பேராசிரியர் வித்துவான் திரு. செ. சீககாசனனார் B. A. அவர்களுக்கும் என் உபநிசந்த நன்றி ஏன் தலைவர் தலைவர் பங்கு.

இங்ஙனத்தினைப் பதிப்பித்ததற்கும் பண்டாறாண்டு திரு. சி. கணபதிப் பிள்ளையவர்களும், எழுப்பாண்டித்துப் பிதம்பல லுத்தகம் திரு ப. சுந்தரநாண பிள்ளையவர்களும் தூறு தூறு ரூபாய்களை உலர்த்த அளித்தார்கள். இதனை அச்சிட்டு ஓடிப்பதித் தகவம் குன்றதவையு அறிவதும் சிஞ்ஞதும் பித்த பெய்யோர்களும் பொருள் உலர்த்தலித்தார்கள். ஆய்துயி இப்பினை அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் இடருத்தொகையான கைப்பொருள் செலவாயிற்று. பொருளுதலி புரித்த பெருத்தவையாவன்களுக்கும், இப்பினை வெளியிடுவதில் என் னோடு ஒத்தவையுத்த வையர்களும் என் உலர்த்தலித்த கன்றிவாதி தெரி விக்கின்றோம்.

இவ்வாறாயிற்றுமாதலானால் அலுவலரையுட்பற்றித் தோன்றத் துணையால் இருந்து இன்னாருள் புகுந்த ஆகையால் இவ்வாறு இருப்பது உறுதியாகியிருக்கிறது. எனவே இவ்வாறு இருப்பது உறுதியாகியிருக்கிறது.

காரணத்தால்,
பாற்ப்பாணர்.
31-12-60

இங்ஙனம்,
சு. அருளம்பலம்.

மதிப்புரைகள்

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்
பன்மொழிப் புலவர் T. P. மீனட்சிசுந்தரனார்
M. A., B. L., M. O. L. அவர்கள் எழுதியது.

புறப்பட்டதே தர்மபிரதீபர் பரம்பரம் திரு. ச. அருளாசிராமர் ஆவரணம் பதிற்றுப்பத்திற்று ஆராய்ச்சியுரை ஒன்று வெளியிடப்படுகின்றன. மூன்றாம் ஐர்ப்பகுதியிற் வெளியிடப்பட்டுள்ள பிசுபிசுவாசன் என்பது இதனை யிசு விசுவாசத்தினை யுடைய மீயச் சமூகவாசனாவனார் என்பது எழுதிவந்திருப்பது பொருத்தமாகிவிட வாம். பதிற்றுப்பத்திற்றுப் பண்டையவரை ஒன்றி இவையிடைபிடிக்காததே நினைவாகிவிடும் தயித்திரகாவலியே வெளியிட்டு வருவதுபோல. அதன் பெருமைப்படி புழுவெழுத்து. ஆனால் மெய்யாகப் பருவியிடு நினைவாகிவிடு உன்னைதான் அது அடையாதுமே என்பது இவ்விய. அதன் விளக்கவுரையாகத் தோன்றவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. மூன்றாம் உரைகள் ஆராய்ச்சியின் எல்லாவற்றையும் மனத்திற்கொண்டு தாம் அலர்மிலி நிறுத்தும் கண்டிபுடனாத விளக்கி இந்த ஆராய்ச்சி உரையை ஆகிலர் எழுதியுள்ளனர். குறையாகத் தாக்குகின்ற இவ்வாசனின் கருப்பெழுத்து உன்னைத்தோடு இந்த உரையை ஆகிலர் எழுதினார். இக்கணக உரை திவ்வாகிவிடும் தயித் ஆராய்ச்சிக்கு மூன்றுதான் இனித்த ஒன்றும் என்னுடைய இவ்விய. யாழ்ப்பாணம் பதிற்றுப்பத்திற்று. உரையாக ஆவரணம் காணும் பதிற்றுப்பத்திற்று.

ஸ்ரீமத் சி சுப்பிரமணிய தேவிகர் அவர்கள்

எழுதியது

— 40 —

[illegible]

பண்டிதர் தாரித் தால்கன் அக்தின் முயல் ௨ வெளியிட்டு எங்கெழுது
விய தந்த மலாயலோபாதிதிராய ஜயரங்கன் செங்கு குளிப்பாடி மலாயல்
தெலிப்பாக துதிப்பாருகை வொக்குதாநாதினுல் எள்ளச்சீர்தும் பண்டிதர்க்க
விசுவாசமாய்ந்து. விசுவசிப்பாருகை ஜயரங்கன் எழுதினமே அது
துயல்க்கக்கலாயுநான்.

திருவாரூர் ஓளவையுடைய துறைமுகத்திலிருந்து அவர்கள் சென்ற கிழக்குப் பக்கம் செல்லுவதாக துறைமுகத்தை விட்டு எவ்வளவு தூரம் செல்லவேண்டும் என்பதைத் தவிர அங்குள்ள துறைமுகத்திலிருந்து செல்லவேண்டிய தூரம் காலாடற்றது. துறைமுகத்திலிருந்து செல்லவேண்டிய தூரம் காலாடற்றது.

திருநாற்காதிநாயகர் ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டுள்ள டாக்டர் அபாங்கர் ரிபுதர் என்பவரின் ஆய்வின்படி எந்த ஒரு கம்பம் அகப்படும் ஆகிய திருவாளர் பண்டிதர்-அவரின் அருமைப்பெணர் அவர்கள் பரதவம்சம் என்ற திசை முயல் ஏ தர்மசூத்திரம் பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சியின் ஒரு பகுதியைச் சிவாஜித்துழைக் கொண்டுவர், அது பரதவம்சம் என்ற வம்சம் ஆகியதால் திருநாற்காதிநாயகர் ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டார்.

மனிதர் ஆராய்ச்சிப்பொருளாகப் பதனடைவது அல்ல. ஆராய்ச்சிக்கான ஒர்
பொருளாகப்படுகிற என் வகைப்படுத்தல் அங்குதான் பன்னா உலகமையும் தனியாகச்
பேசுகிறது. இப்பொழுது ஏதாவதுமிகைய வேண்டியிருக்கலாம். இத்தகைய ஆராய்ச்
சிப் பொருளாகப் பதனடைவது பத்திரிகை வகையாகவேயுள்ளது.

இவ்வீரையுடைய பதிலுப்பத்த நூறுவருடைய செலவாக அந்த நிகழ்
தகவுள்ளது. இடர்ப்பாட்டுக்கீழ்வு தென்னிந்தியாவாறு ஓரங்கடுக
வாய்க்குப் பஞ்சிக்கொடுக்கலாம் இனிது விளக்குகின்றது.

உதாரணமாக 12-ம் பட்டி 8-10. "மதம் கீழ்க் குறைந்த மேட்டி நிலை; நீன் பாலகம் மேட்டொருந் தாண்டி விடுவோடு" எனவும் பகுதிக்கு "மதம் பழையச் மேட்டுந் தோழம் அர்ப்பட்டபெற்ற மேட்டுக்கை குடைவா வென்பதாழியெடுதலின் மதமினிக்கு பட்டிதே மேட்டிலிது" எனவும், மேட்டொழும் அச்செல்லென்கையறையுந் காணாண் வரைவா தீயந் போல்பாதினென்றுப் பெறலாம் என்பதும் எண்ணத்தால் பரிசீலிப்பாற் றால் பரிசீலிக்கு அலாநர் காண்டற்கு விருப்பமுடாதலின் செல்லார் மேட் டொருந் காண்டல் கீழ்ப்போடு" எனவும் உதாரணகாரிய றுமதமய கலப்பி யுரைத்துள்ளதும் தவிர்த்தற்கு.

10.7. "மாண்புமிகு ஞானசம்பந்தர்" என்பதற்கு கீழ்க்கண்டிருக்கும் விவரம் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளுக. இவ்வினாவிற்கு இயற்றியிருக்கும் பொருட்டு மாண்புமிகு ஞானசம்பந்தர் - ஞானசம்பந்தர் உரைத்தமை பொருளாகியுள்ளது.

21: 8-10. "வாழ்க வளமுடன் உலகிலுள்ள, நிகழ்ந்துவரும் துணிபு, பரிசை, ஊர்தி முதலித வானினம் கொழுகுதாய்" என்பதில் (பேண்டி உலகிலுள்ள எல்லாவிதமான பரிசைக்கொடுத்திப் பிறர் உடறறாது அறந்த பரட்டுடைத் தகையதற்கென்றும், பரிசைகொடுக்காததற்கு விடையும்கூட உலகத்திற்கும் உயர் பரிசைப் பரிசுபட்டதற்குக்கூட).

21: 17. "மாமையகன்களின் பேரவகை யான" எனப்படுகிறது என்பதில்
மேலேயே உலக யான" என்று உணர்ச்சியாக கூறியது கொள்வது "கன்னட
யும் யானையையும் உடைய" என்பது யானை" என உணர்த்தியிருப்பது மெய்
தகையது.

[illegible]

34: 18-22. “உன்மனது இன்னது? என்றேனாயிற்று. குறையத்தொடராதவிய வுண்டாய் வாயிற்று. தனாட்சோர் பெறுந்த ஆதியு யடாவின், கந்தருடன் சேர்ந்த உணர்ந்தியாலரும், உன்மனது மறுநும் வாடாச் சொல்லி” என்பன பகுத்திக்குப் பிறர் பிழையுண்டாக, “உன்பாணாநர் தின்பாணாயும் உணர்ந்து கொள்ளுதலை அறிவாநர் (என்றது தின்பாணவியொரு அறிவாநர்) சொல்லு இத்தந்தரு மேலாடியவெனநி லுய்யு ளுந்துதலாய் ளுவித்தவையுடைய புன்மனநி. உன்னைப்பாடியுடைய இடங்கல்தொழும் கொள்ளி இகலைப்பிழைய எழுந்த அறிவிடபாருத்திய யடாவின், அச்சாநர் பறந்தவன் இத்தந்தருந் தவிர்த்த இறைஞ்சிக்கையுடைய (என்றது வியத்த இறைஞ்சிக்கைச் சொத்துச் சொடுத்த) யாவரும் காணி மனமனுந்ருதந்துக் கரணமாய்விய குறையாத சொல்லு, உன் உணர்ச்செய்துப்பய டியாநனை இன்து வினக்கும் தவறாடையது, அனாட்சோம்பெறுந்த வன்றது வாய்ச்சொம்பெறுந்த என்னும் யடம் திரிந்ததொடுவன் வண்ண இடமுண்டு. அன்னாபாயின் செம்புதி நட்டையிற் கொம்பெட்டு உயர்ந்த யடா வன் உணர்ச்செனநி.

பே. 4-3. “ஆங்குப் பன்னாற் கற்றுந் செல்லுன னிவையிற், கோடுகா
வானே யோதையுமே” என்றும் பகுதிக்கு அங்கித்தின் பொலாவான
வந்தலை மூப்பு ன்ருந் கண்டற்கதா (நோதுவன்) மீயியின் செஞ்ச
வருத்திலேயுளாயும்; பாள் கோகட்டாவேனோ (சேரவேன்) என உரையெழு
திருத்தும் அப்பகுதிக்கு ஈழநாடு ஆராய்ச்சியுறையும் பொருட்களையுந், கன,
இவ்வாறியும் துதிவாராய்ச்சியுறாயின் அநேக நயங்களுங்கன, அன்றியும்
பழங்காலிய வரலாற்று ஓரல்களாடு வள்ள பகுதிகளுக்கும் மேற்கொண்ட
கல்லறை கண்டறும்படி பொறித்தகரு.

ஆகவே இத்தகைய பற்றாக்குறை ஓராய்ச்சி உரையினைத் தவிர கூடும் நலிவுடனகம் உலர்ச்சியற்ற உரையையினை மன்றைய பாசுத்தையும் வெளி யிடுவதற்கு ஊக்குவிக்கமாக.

27-87-1983-ல், கியஸ்க்கடை சிறைச்சாலை யில் கொலை செய்யப்பட்ட பள்ளாசாமி பண்டிதர் ஆறுமுகம் தேய்யாவின் (ஆய்விட ஆஸிரியர்) உடல் பரிசுத்த இந் நூல் அகனாசிரிய தாயாரினால் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டது.

எனக்கு அறிவிக்கப்பட்டதையுடைய சிறிய இடங்களில் இடப்பட்டதென்ற
தும் உண்டு. அதன் ஐயவாயானதுவும் வலுவற்றப் பற்றிப்புகளும் பிச்
சொல்லாத போல் வரலாற்று நூல்களும் போதியிருக்கின்றனவென்றும் சிறுநாற்
பற்றிப்புகளில் எடுத்ததன்மேல் என்னவாகவும் மாறுபடுதலுடையதானது
யவ்வாறு பண்பப்பட்டன. ஆனாலும் இன்னவற்றும் பெரிய விருத்தியை
பெற்றவை என்று குறை இரண்டுகூட நோக்கிப்பெறும்மொன்று இருந்தது.
இரண்டையின் எவ்வகை பங்கினைக் கழித்தல் ஆகியதில் பண்பிற்றத
வாய் சிறுநாற்றவலுநீரி உயிற்றித் துணைய. துணையுமிக்கின்றவாறு
தக்கதொருவாறு தந்தார்கள்.

இதுபோன்று தன்மாவின் துறாவுடனும் சம்பந்தம் இல்லாதவர்களை ஏற்ற வாய் பற்றிதும் பழையபுத்தாபாசியைச் சம்பாவி மாறுதல்பற்றும் புதுவையி னெதற்கும் பற்றும் செருத்தும் தீர்ந்ததும் உடைய அன்பர், மாற்றின வும் காண்பின் பணித அருளும்பயவதும் அவர்கள் சிவத்தயாவைப் பெற்றவர்களைத் தரு அன்பிலே ஐக்கர்.

பொதுவாக குறிசெஞ்சுருத் தாயிப்பெற்று பன்துண்டியல்களையும் பன்தம்
கண்டுபிடிக்க வழங்குகின்றன. படிப்படியி் சுதுதியிற்று கவர்த்தித்
தேவையான அறிவியல்பாடையவகத்திற் காணலாம். பன்கண்ட நுறுத்
கவர்த்தித் தாவரவகத்திற் கொள்ள பொதுவீட்ட பதவுதரையி் பொதிப்பதா
யச்சிற் பொதிப்பதாவயப் பதவுதரையச்சி் எழுந்தவரையாலும், கடுத்த தாதி
செருத்தொடு திப்பாவாக அட்டப்படுத்து கொன்று படிப்பவர்க்கிற் பன்கா
லுத் தராம் இயுத்திச் கொன்று கவர்த்தியவகத்திற் காணலுந் துசர் பன்கா
காரதன் எழுந்தன. கவர்த்திபொவது இந்நூலுந் துபொருத்தவகத்
துப் பதவுதரையொடு ஒளித்தித் தேவையி் கவர்த்திய அளவு தன் துறையாறுத்
பிடுவாரலும் சுதுதியிற் கவர்த்திச் கொள்கிறது.

இங்ஙனவாயினால் தாம் இடப்பெற்ற இடத்தும் தவறு விளக்கெனப்படப் புகுதற்குரிய இடத்தும் பாடச்சாத்தத் தம் விநாயகப்பொல மாந்தரிடையே ஞாமலி மாபுலவிலக்த பாடப்பெறக்கூடுமென இங்ஙனவைய மடத்திற்செலி வது இவரது யானவதிசிறந் மலிவ வடுத்துக் காட்டு.

இவ்வாறு சுவீடியர்கு பாடலுக்கும் பதிலுரை முடிபு ஆவ்வெவியுமே பார்ப்பவனா ஓய்ப்புணரியாத் மேற்கோள் எவர ஆகுமென்கை எடுத்து இவ்வுரைக்கை. பவ்வாறான தக்க வகைக்கிடு தந்தையென்பவரை பவ்வெவர்க ளின் படிப்போருக்கு வர்ப்புறுதிக் கொள்ளுறு.

புகழ்வாய் வாழ்வுகளிலாவதால் இந்த அமைப்பின் கருத்தினை உதவும் வறக்குச் சொல்லுகல் தெனயக்குமிகளால் உருபு ஏறவியவற்றை வெண்புட விடத்து விமீத்து மறுபிவழவாது விளக்கவாய அமைத்திருக்கிறது.

முடியுமா? அதற்குப் பதிலாகத் தொகுத்துரை உறுப்பினர் இதுவுமில்லை. இவ்வாறு எல்லையாகாது சேர்த்துக்கொண்ட படியில் அதன் இருக்குமாயின் பார்ட்டிப் பிளாண்டிங் தீர்மானம் இதைக் கண்டு வந்திருக்கிற சிறப்பாகியும் முடியுமென்று சொல்லும்படிக்கு.

உண்மையான காரணத்திற்கு உடையதாக அறியப்பெறாமல் உதவுவது ஆராய்ச்சி, எடுத்த உத்தேச மனங்கள் ஆராய்ச்சிக்காகவேயே நிறுவப்பட்டிருப்பதால் இவ்விதமான ஆராய்ச்சி இல்லாததொத்திரவம் தான் எழுந்திருக்கிறது - வலியுறுத்தக் கூடிய கிரேக்கர்களின் பரிந்துரைகளின்மீது தங்கு செலவது மிக உயர்ந்த மூலத்தொகுப்பு.

[illegible]

இவ்வாறு தாமதமாகிவிட்டால் அப்போதுதான் ஆய்வுக்கு வந்ததானால் பதில்கள் ஆய்வுக்கே தாமதமாகிவிடும் என்று கவலைப்பட்டார். மேலும் உபகா சம்பந்தமேது.

இவ்வாறான அமைச்ச இவ்வகாரப்பாடல் பண்ணற்றனும் அறிஞர் உலகிற்கு அறியுத்தானும், ஆகையால் இவ்வகாரணம் நன்றும் காணத்து ஒழுகி குறிப்புடனும் தொகுத்து கோத்துவைம்.

“புன்னாழியின் குருதி”யில் அணங்குடைமயானர் ஏழம் புனர்க்கும் என்பத பகுதிக்கு இதுவுரை யாம் ஸாண்டவாரகன் பிறரை வகுத்ததில் இயல்பாகவுடைய அயனர்கள்” எங் ணியங்கர்த்தகன், இயல்புரைகாரர் “ஏழம் புனர்க்குநர் எனப் பிழ வகுதலார்” சித்திரித அணங்குடை மயானர் எளிதபட்டு, “பிறரை வகுத்துமனவோஸ்” பாகவுடைய அயனராய்குத்தும் அப்பொழுது தாம் வகுந் ததனவனு மராய்குத்த அயனார்” எங்வுரைகள்படது கோர் மயப்பிதவா னாகும். இப் பகுதிக்குத் தம் கருத்திற்று அரங்கொலி. “கொக்கனாத் தெய்வச் சோனாள்” எங்வு பழையாது “குருதியையும் அதன் உயரக் குறிப்பைமயம் காட் டியருப்பது ஆரவரி விளக்கமும் தெளிவும் தருவதாகும்.

இன்னும் இப்பாடலில் "ஆரின் தாவரீயே பேரினகயிமார்" என்பது பற்றிக்கு, நவமலையின்கள் செழுங்குடி இடமம் என்றும், அலகின் ஆரோப் படி இலாதிசில் அனத்தும் நடக்கின்றன என்று உலகமார் விவத்தார் க்கிடுப்பது இவர்களுடைய சாதிக்காற்றிக்கு இடமின்றி உழந்த உலக மாகும்.

“மதநிலைக்கு பதில் படிப்பில்” “வாணஜி மயாள்” எழுத புகுவித்து ‘வாட்’
 ணக்கப் உண்டாகப் போர் போது எனப் பொருள்வொன்று ததர்த்து மேற்
 ணாலும் வினாவுறும் மதநிலைகளை மறுத்து மீட்டு மீதந்தவொன்றை எவத்த
 டுருமை பாதாப்திக்குமீது.

மூன்றாவதாக பழையவரை இவற்றுக்கிடையில் மூன்றாம் பேருதவி புரிவ தாதலாலும் முன்னோர் பொறி பொருளைப் போற்றிக்கொள்ளுகிற கம் கடமை யாதலாலும் பெரிதும் வேண்டத்தக்கதென்பார். ஆக மூலமாகியோம் தங்கம் ஆராய்ச்சியுடைய இன்பம் பயப்பின்பது, சுருக்கச் சொல்லின் தமிழ்சொழிக்கு ஒரு கருவூண் போலவும் விளங்குகின்றது தங்கம் மூலம் எனலாம்.

யாழ்ப்பாணத்துச் சைவாசிரியர் கமரபரணம் தமிழ்ப் பேராசிரியர்
பண்புதமணி திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்
எழுதியது.

"தமிழின் சுவை குருக்கொண்ட" என்ற பாட்டின் பதிற்றுப்பத்துக்கு 'இந்த' என்று ஒரு அண்மை சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பதிற்றுப்பத்துத் தான் பொருளுக்கொத்த சொல்லம் தொடர்களைச் சிறப்பாக உடைவது போலும். "புள்ளையிற் குருகு" "மறம் வின்கு பரிபுறம்" என்றப் பெருக்கத் துத் தொடர்களில் ஒவ்வொரு பாட்டும் பெரிட்டு வந்துவரும் இதனை விரிவாகவாய்.

கருத்துக்கு தமையிற் சொல்லுபது தவிர்ப்புப்பட்ட இக்கவத்துக்குப் பதிற்றுப்பத்துப் புறம்பாவதொரு பாணையாற்றித் தோன்றும். "வரையருள் புலவி வான்பிழையாய்" என்று பதிற்றுப்பத்தில் இரண்டாம் பத்துத் தொடர்களுக்கிடையே முதற் பத்துச் சிவதத்து போயிற்று. தொடர்களுக்கிடையே இந்த அடியில் "உடைய" என்ற சொன்மாதிரியைப் பொருள் புலப்படக்கூடிய தாயிருக்கின்றதெனினும் எது உடைய என்று விளக்கிற்கும் வழி அதாவது மாறுபாட்டெட்டாத கருத்தொன்றையே விடுகின்றது. பரிசு என்ற வார்த்தை வித்துவ உடனத்தையே கவகிவிக்கும்.

"பருகி ஈனைய" என்றதொன்றை யாராவது மூலியின் மேன்மையிட்ட வாய்விட்டு இத்தொடரும் இந்த மாதிரியாட்டில் வருகின்றது. பதிற்றுப் பத் தின் சொற்பொருள் பரிசுதான் எனக்கூட அதன் தொடக்கத்திற் போதுமானது.

இப்படிப்பட்ட பதிற்றுப்பத்துக்குச் சற்றுக்கூடிய பழைய குறிப்புரை ஒன்று உண்டு. அது பதிற்றுப்பத்தில் சொன்னவம் பொருளையையான துரை தற்கு ஒரு திறிதும் போலது. பண்டித பரிசுதாக்குப் படிக்கிறவர்கள் குறிப் பிட்ட பகுதியை மனப்பாடநிலையது ஒருவரது நுப்சித்து வர்க்கர்கள். பாடிய யகா வித்தவாய்க்கள் சிறந்ததும் பொருள் செவவுக்கும் அழகி உரை வரத் தம் பின்விலுந்தான். இதனைச் சண்டு எடுக்காத பண்டிதர் திரு. சு. அருளம் பவர் அவர்கள் கவது வாற்றாவின அப்பிரகாரி செய்து பதிற்றுப்பத்தில் வருகும் அருளுொழைத் தொடர்கள் உவமைகள் உயர்ந்த கருத்துப்பின் என்னித் தொடர்க்குதவதற்குக்கொடியம் பண்டிதர் சான்றோர்களின் வாய்நூலின் வழியாகு காட்டிப் பதவுரை விசாரணையால் வகுத்து, இவர் விசார்த்து

இடமில்லி விசார்த்து பழையவையையால் தந்து, துற அருள்த உரை இயற்றி விருக்கின்றார்கள். இவ்வையைய இயற்றுவதற்குத் தொல்காப்பியம் மூலகிய பண்டிதர் சான்றோர்களின் மூலமாயான எத்தனை ஆராய்வுரை திருப்பித் திருப்பிப் படித்திருப்பார்களோ!

காதற் சான்றோர் எழுதித் குறிப்பிற்ற இத்தகையவற்றினை இந்த உரை அளித்ததற்குள் அருமை அளித்து ஆகிய வறுங்குறவர் அளிவர் ஆயினும், வானுவை வாய்வாய்வு டாக்டர் உ. வே. ராமசுந்தரன் அவர்கள் இதனைத் தேர்ச்சிப்பட்டுக் காட்டிற்றுக் கிடைத்திருக்கின்ற அருள்குறவர்களுக்கிடையே நான் வன் கருத்திடுகிறேன். இவ்வையின் அருமை பெருமை சிறமம் ஏதாவதையே கண் அடுத்த யதித்தாற்றுவவர்கள் லார் அவர்கள்.

"செயற்கையே சொல்லார் பெரியார்"

சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ்த் துறைத் தலைவர்

டாக்டர் திரு. மு. வரதராசனார்

M. A.; M. O. L.; PH. D. அவர்கள் எழுதியது.

பதிற்றுப்பத்து—இரண்டாம் பத்தின் ஆராய்ச்சியுரையினைப் படித்து உவந்தேன். உரையாளரின் திருவாளர் அருமைப்பன் அவர்கள் இவர்க்கிடப் பதிப்பில் ஆராய்வுத் திறனும் போற்றத்தக்கதான். பண்டித மரபினாலும் காத்து முன்னைய உவமையையும் பொற்றித் தாள் காணும் புதிய உவரப்பது சிறையுமே இவையுபதித்தி இத்தனைத் தந்தனார். அடிக்குறிப்பாகவும்மேற் கொள்கவும் அவர் எழுதிக்கொட்டியுள்ள குறிப்புகள் எல்லாம். பொருமை மிக்க உருப்பித் திறனும் முன்னைய ஆராய்ச்சி வர்களுடைய விளக்கும் வகை யில் ஆய்வாய்வு அமைந்தள்ள விளக்கங்கள் பற்பல. இவ்வையாளரின் பரிசுத் தொண்டு பெறப்படுமா; தொடர்க்கு பெருகி வளமுதக.

சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரித் துறைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்

திரு. அ. மு. பரமசிவானந்தம்

M. A.; M. Litt. அவர்கள் எழுதியது

அன்புடைமீது!

வணக்கம். தங்கம் அதுவின் பதிற்றுப்பத்தின் ஆராய்ச்சியுரை (இரண் டாம் பத்திக்கு உரியது) வரப்பெற்றதன் பதிற்றுப் பாடல்களுக்கும் மிக விசாரித் தலையின் விவரம் காட்டி ஒப்புமையிற் பகுதிக்கிப்பி பிற இவ்விவரங்களிலுள்ள எடுத்துக்காட்டி, பதவுரையும் விளக்கமும் பொருத்தி அமைத்துள்ள தங்க மது ஆராய்ச்சி உரை சுவை மிகுந்ததாக உண்டது. செவ்வியுக்குச் சொல் விளக்கம் தரும் வகையில் அவருடன் பொற்றித்திடம்கும் கருத்துக்களைத் தருவி ஆராய்ந்து வெளிவிடும்முறை போற்றற்குரியதாகும்.

இதுபொன்ற பிறப்புகளுக்கும் உரைவரும் என என்னுமின்றோன். நங்கள் பணி தமிழகத்திற்குப் பிறந்த தொண்டாக அமைந்துள்ளது. நங்கள் பணி நிறைபதாக.

சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரித் துணைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்
திரு. அ. ச. ஞானசம்பந்தன் M. A. அவர்கள்

எழுதியது

உரை

பண்டித அருகாம்பலவருள் பதிற்றுப்பத்து முகப் பாகத்தில் உரை வரை காணுந் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இன்று பண்டிதம் விருந்திம் உறு நாயக பதிக் தமிழ் நாயகருள் பதிற்றுப்பத்தும் ஒன்று. உரையம் எனிய உரை ஒன்று இன்னாமையே. இக்காலம் என் உரைகள் வந்துகொண்டிருக்கின் னை.

அப்பாவர்கள் மிகுந்த உறுப்பை கொடுக்கண்டு இதன் எழுதியுள் ளார். ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் சொற்கொருங்குந் அவர் தருகின்ற மேற் கொணர்விய அருகாம்பல பற்றுப்பாட்ட முறைமைக் காட்டுகின்றது. மேலும் ஆராய்ச்சியினை விநாயகருக்கு இப்பகுதிகள் பெருமையன் விளக்கும் என பதில் ஐயம் இல்லை. பதிற்றுப்பத்து மிகவும் காலத்தால் பிற்பட்ட நூல் எனத் தற்கால ஆராய்ச்சியாளர்க்கு கண் மறுப்பாக அமையுள்ளன அரு ளாம்பலவருள் மேற்கொண்டவர். உயர் இலக்கிய மேற்கொண்டவையே பெர் டுள் காட்டியுள்ளார்.

"சென்னைக் கோட்டெழுத்து" (பக். 87) என்னுள்ள கொற்கட்டு மயம் கூறாது மிகுதியும் காலம் பயப்பதாகவுள்ளது. அச்சிற் காப்பதை 'சென்னை' என்று கூறல் பண்டித இலக்கிய ஆசிரியர். அச் சொல்லின் காலப்பாட் டையெனும் கெடு விளக்கியுள்ளார். "எழுத்து மொழி இய திருஞென் அமைத்து" (பக். 80) என்ற தொடருக்குத் தடையிடைவதால் பெருஞ்சொல் றம் மருத்தை சிறுவுதல் பண்டித உரைமொழியின்மை கண்டிருக்கிறது. தம் குருத்துச் செய்யுளையாகே என்பதை உறுதியுடன் பண்டித இலக்கியவகை கிருக்கிற மேற்கொண்ட காட்டியுள்ளார் ஆசிரியர்.

எனவாற்றின கொக்கிளும் உரையாசிரியர் பெரிதும் பயனுண்டா ஒரு சொல்லச் செய்தாயிற்று. காணத்தக்கதென்றே கொண்டு விதித்துப் பெரிது. தாழ்வாகக் கற்றுப் பயனவடவாக. வினாவில் ஆசிரியர் மனம் பற்றுக் கட்டும் உரை எழுதி வெளியிடுவாரென எதிர்பார்க்கிறேன்.

சென்னைப் பச்சையப்பன் தமிழ்ப் பேராசிரியர்
பேராசிரியர் டாக்டர் திரு. மா. இராசமானிக்கனார்
M. A., L. T., M. O. L., Ph. D., அவர்கள் எழுதினது

நம் செந்தமிழ் மொழியின் இவ்வநதல்கள் உடைத்திருக்கும் நூல் ளுள் மிகத் தொன்மை வாய்ந்ததாய் எட்டுத்தொகை நூலாவதும், அன்று களுள் பதிற்றுப்பத்து நன்றாகும். பத்துப்பத்துப் பகுதிகள் செந்து அமைந்தவையாகே பதிற்றுப்பத்து என்னும் பெயர் இதற்கு வந்தது. இத் தூர் ஞானவதும் பேரவையின்க்கொர் பாடல்களையு. ஒவ்வொரு சொல்லுக் கையுப்பதிற்றுப் பத்துப் பத்துப் பாடல்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பாட்டின் இறுதியிலும் தலை வன்மை துக்கு பெயர் முகவியை அவ்வத் துள்ளை. ஒவ்வொரு பாட்டிலும் மொருவாற் கிழிந்ததாய் தொடர்ந்தாற் று அவ்வப்பாட்டின் பெயராக அமைந்துகின்றது. ஒவ்வொரு பதின் ஒவ்வொரு அர்த்தின் பாட்டுடைத் தலைவனுடைய பெயரும் சொல்லுந் அமைப்பாய். மேற் பெயரும் பதின் பெயருட்களின் அமைப்பைப் பாடிய புலவர் பெற்ற பரிசிலும் பேர அரசர் ஆண்ட மாவ அவரும் ஒவ்வொரு பதிற்றுப்பத்துத் தெரி கின்றன. இவ்வாறுபுப் பத்துப்பத்து ஒன்று சேர்ந்த. ஆனால் தலைவரை வகுத்த சான்றோறு வரையறு காண் குதவின தெரியவிதின. இவ்வுத் துப் பத்து நூலுள் காட்டுப் பத்துப்பத்து உடைத்துள்ளன. அத்துள் இவ் டாம் பத்து இமையாம்பலி கொடுக்கோனதொர் குடிநாக்கொனார் பாடிய தாகும்.

இவ்விரண்டாம் பத்துக்குப் பண்டிதர் திரு. அ. ஞானசம்பலவருள் பண்டி தரையை அகப்படுத்தி விவிய நூலுரை ஒன்று கொடுத்தவரால், இவ்வரை பாட்டின் கண்ணாழிப்பாரும் மேற்கொள்ளும் அகலகையுக்கொண்டு ஒன்றி யின்றது. இறுதியில் பண்டித காலம் இடம்பெற்றுக்கின்றது. இவிய செத் தமிழ் மொழி மறுமலர்ச்சி பெற்றுமற்றும் இக்காலத்திலே இக்காலகால இவ்வி பண்டிதத்தொக்குகும். "சென்னைக் கோட்டெழுத்து" "எழுத்து மொழி இய திருஞென் அமைத்து" (பக். 80) என்ற தொடருக்குத் தடையிடைவதால் பெருஞ்சொல் றம் மருத்தை சிறுவுதல் பண்டித உரைமொழியின்மை கண்டிருக்கிறது. தம் குருத்துச் செய்யுளையாகே என்பதை உறுதியுடன் பண்டித இலக்கியவகை கிருக்கிற மேற்கொண்ட காட்டியுள்ளார் ஆசிரியர்.

இத்தூர் பச்சையப் பற்றுப்பாட்டில் தமிழ்ப் பேராசிரியர் மாணவர்க்குப் பாடநூ லாக அமைவதற்குரிய எண்ணத் தகுதிகளும் பெற்றுப் பிறந்திருக்கிறது. இவ் ளுரைப்பொரு ஆசிரியரது தூர் மொழி துலகையும் வெளியிடை விளக்கியுள்ளத் தெரிக்கிறது. ஆசிரியர் முயற்சி மேற்கொடுத்து என்வ வரங்களுப் பெற இவ்வநதலி வழுத்திவிட்டான்.

39229

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்துப் பேரவையினர்

திரு. T. V. சதாசிவப்பண்டாரத்தார் அவர்கள்

எழுதியது

ஸம். தங்கள் அன்புமிகுமூலம் பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சியை - இரண்டாம் பத்து உரியபகுதியில் விளக்கத்தற. படித்துப் பெருமதிப்பி செய்தினைச். அங்கு தாங்களிடம் பிறருள்ளிலும் தங்கள் பிறந்த புனைவு எழுத்துகள் எவ்வளவுத் தங்கள் பெருமை என்னு புனைவுக்குத் தகுதி. துணைமான் துணைநாடுகள் தங்கள் ஆராய்ச்சித் திறனையும் ஒப்பற்ற சிறி. சிறப்பினையும் உலம் உலந்து சிவசியப் பாராட்டுகின்றேன். இத்தகைய விசேஷ ஆராய்ச்சியுமாகப் படிப்போர்க்குப் பேரறிவை உண்டாகுமெனும் வாய்ப்புண்டாயினாலும். ஆகலாக், பதிற்றுப்பத்து முழுததற்கும் தங்கள் ஆராய்ச்சியுரை வெளிவரவேண்டும் என்பது உண்மையாகும். தங்கள் அரிய தமிழிற் கொண்புகுத், கவிதையின் மனநுணர்வு பாராட்டிப் பயன் கொள்வார்களாக. எல்லாம் வல்ல இறைவன் தம்மட்டுப் பங்களை எவ்வளவு அருளுவாராக.

தருணம் ஆதியப் பல்கலைக் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர்

வித்துவான் திரு. செ. சிங்காரவேலுனர் B. A. அவர்கள்

எழுதியது

சகலப் பனுவல்களில் நிகழும் பனுவல்களை எல்லாநாட்டி மெடுத்துப் போற்றிப்பதும் பெரும்புகழ் வாய்ந்தது பதிற்றுப்பத்து ஆதர். இதன் கண் முத்திர்ப்பதும் இரட்டிப்பதும் சீர்க்காசுப் பிதப்பதற்கும் அகிலத்துப் பாக்டர் திரு. உ. வே. சாமிநாதரவர் அவர்களால் பனுவலுணர்வொடுவென விடப்பெற்றிருக்கின்ற. என் ஆதினப்புகழ் திரு. ஓளவன் சு. துணைமாயிப் பிள்ளை அவர்களால் இவ்வாறப்பெற்ற புத்தகமாயும் இரட்டிப்பு ஒளி. உலம். தெரிந்த புலையையும் அழகிமான இலக்கண அடியும் வாய்ந்தது பதிற்றுப் புலவர் திருவாளர். சு. அருண்மலையாளர் அவர்களால் இரண்டாம் பத்துக்கு இப்போது ஒரு புதிய ஆராய்ச்சியுரை எழுதப்பெற்று வெளிவந்துள்ளது. சங்கராற் கவிஞர் குளமுற்றிற்கும் இரண்டாம் இலக்குத் திற்பிப்பது. தமிழ் லுவிற்று லு இலைய வரம் இவ்வரை. இவ்வரையாடுவதே இலைய பத்துப் பதற்கும் தம் துணைமான் துணைபுலத்தலி உரை விடப்பாராய்ச்சி தாருவாரு எல்லாம் பெறும். அல்லல் விரைகவெனத் தமிழ்த்தால் திருவாடி பரவுவோம். இவ்வாறு முழுததற்கு ஆதினவர்கள் புனைவாய் விளக்கும். தமிழிற் புலவர் களுக்கும் தமிழாநாய்ச்சியுரியும் மாணவர்க்கும் இத்தால் விருந்தா.

சு. சேய்யாளை
பன்னாசு
சுழிபுரம்.

கனபுதி துணை.

பதிற்றுப்பத்து

ஆராய்ச்சியுரை.

இரவியவரப்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக்

மும்ட்டுர்க் கண்ணனார் பாடிய

இரண்டாம் பத்து.

புண்ணுமிறு குருதி.

11. வரைபுகள் புனை வான்னிச் சூடைய வன்பாய் தட்ட துளங்கிதும் மெத்தும் வலியும் பம்பின் மாந்தான் முன்னி அணங்குடை யவன் மேம் புலர்க்கும்
- 5 குருடை முழுமுத நலந்த பேர்கைக் கருஞ்சின விநல்வேள் களிற்றுத் தாங்குச் செவ்வா மெக்கம் விலக்கம் மறுப்ப அருற்ற திறந்த புண்ணுமிறு குருதியின் மணிநிற விநல்வழி நீரினம் பெயர்ந்து
- 10 மதுலக் கலவை பொரு வரன்னொன்று முண்டிது சிறப்பி னுயர்ந்த லுக்கலை பலமொச்சி தோள்விய திரன்புந் கடம்பின் கடியடை முழுமுத நுரிய வேள்ய வென்னெற முழங்குபனை செப்த வெல்பொர்
- 15 காசி அழி னா மாம்பிற் பொரு தானைச் சே வந்த மாம்புலி வந்தா மொடைமொடு விரைநன் வன்னுயர் மருப்பிற் பழந்திர் யுண்ப பொலவன் மெருத்த மெக்கொன்ற பெருந்தின்

20 பண்புகழ் செல்வ மீனிதுடன் மருகு
கனித்ததை சிலம்பிற் றுஞ்சங் கவர்
பாந்திலங் கருவியெடு நஞ்சங் கனையும்
ஆரியர் துவன்றிய பேர்வை பிழை
தேன்னங் குமரியோ டாபினை.

25 மன்னிக் கறுந் தறந்தபத் தடந்தே-

அறந-சொந்தாறநப் பாடலன்பாட்டு.
வண்ணம்-நாடி தவண்ணம்,
தறந்த-சொந்தாத்த,
தெந்-மூன்றாறநிற் புத்தி. (8)

பதவுரை: 1-6. வணர் மருள் புணர் வான் மீசர் உடைய-மீனைய
ஒக்கின்ற ஆகைகள் வெள்ளிய திவையனாக உடையம்படி, வாரி
பாய்ந்து ஆட்ட-சுரந்துத் தாக்கிச் சிலைத்தக, துணங்கு இரு கை
பூல்-அணங்கின்ற பெரிய நிறைந்த நினைபுண்டய, மனி இரு பாய்
பின்-குன்றித்த பெரிய பரப்பினையுண்டய, மா கடல் மூன்றி-கரிகா
கடலின் கடுமைய் கருகிப் பேரத்து, அணங்கு உடை அரணர்
சமம் புணர்க்குந்-பிறரை வகுத்துத்திவையுண்டய அணைக்கற்குக் காவ
யாகச் சூரர்வெசைய்த, குருடை மூழுமுதல் தடிந்த-நூலுதல் மூல்
மைமையயுண்டய மாவின் பெரிய அகதைய வெட்டின, நீபர் இரை
கடு சில விறல் மீனன்-பெரிய புகழினையும் கடிய சிவந்திவையு
வெற்றியினையுண்டய முருகமீனன், கனிது ஊர்ந்தாந்து-கணிதிறை
ஊர்ந்து பொலித்ததேரேன,

7-16. செ வாய் எச்சம் விலங்குகள் அறுபாடுகைய வரைய
புண்டய வேல் எதிரில் தின்று தடுத்தும் பவையரை அழைத்தலால்,
அரு நிறம் திறந்த புண் உயிற் குரு மீனன்-தப்பவைவரின் ஆரிய
மார்புள்ளத்தனாள் உண்டாசிய புண்கள் மரீமுசென தருகியால்,
மணிகிற இரு கழி நீர் விறம் பொய்த்து-சேமணிபொலும் நிறத்
தினையுண்டய பெரிய கழிமீனன் நீர் விறம் மாரி, மருள் கலவை
பேரலை-தூய்மைய் கலவைபேரலும்படி, அரண் கொன்று -தூரனின்
அழித்து, மூலங்கு நிறமின் உயர்ந்த ஊக்கன்-மாறுபாடு பிசு
தலைமையுடன் உயர்ந்த முயற்செனையுண்டையமாய், பாய் மொகிந்து
லம்பிய-பலர் மொய்த்துத் தாத்த, திரள் பூ கடாரின்-திரண்ட பூத்
கரிவையுண்டய கடந்தினது, கடியுடை முழுமுதல் துயிப ஏளம்-கலவை
யுண்டய பெரிய அடி துணிபடுங்குப் படைமாராணி, வென்று எதி
முழங்கு பனை செய்த -வென்று அடிக்கப்படுகின்ற முழங்கும் மூர்
கிளைச் செய்த, மார் ஆரி நூலின்-பன்றிடைமால் ஆரிக் கப்பட்ட

மறவிரையும், ஆர மார்பின்-முத்து மாரை அலகித்த மார்பினையும்,
பொர் ஆடு தாளை-மாற்றுகைப்பெரின்கட் கொல்லுந் பண்டயின
புறண்டய, சேவமாத-சேவலாதையே,

17-25. கவிச் தனந் சிலம்பில் தஞ்சம் கவி-முருக்கு மெருள்
தொ பக்கமையினை உறந்துக் கவிமைய, மார்த்து இலங்கு, அருவியொடு
சார்தம் கவையம்-பாந்து விளங்கும், அருவினையும் வந்தம் புல்லை
மும் கவையிற் காணும், ஆரியர் துவன்றிய பேர் இவச இரையர்-
ஆரியர் நிறைந்த பிசு புகையுண்டய இரையரும், தென்னம் மூலர்
வெளது ஆரியன்-தென்தினைக்கடத்துமியுமாய் ஆவந்துக்கிடைப்
பட்ட காட்டின்கண்ணை, மண்மீக்கதுநர் மறம் தா கடந்து-தூசர்
கணன் தம்மைய உயர்த்துக் கடவுலரைது மறம் கொடுங்கு எதிர்
நின்று வெல்து, மார்பு மனி எபத்தர்-மார்பிலே மிகுந்த பசிய
மாரி, ஓடையொடு விவங்கும்-கொற்றிப்பட்டததுடனே விவங்கும்,
வலன் மார் மருப்பின-கொற்றிய்க்க மருப்பினையுண்டய, பழி தீர்
மரின்-நுழைத் தீர்த்த மரின்மீன், பொலன் அணி எருத்தம் மேல்
கொண்டு கொலிந்த இன-கொல்லையசை அணந்த பிடரிசின்மேல்
இலங்கு விவங்கிய மினது, பலர் புழு செல்வம் இனிது கண்டதும்
-பலரும் புகழும் செல்வத்தாத மரம் இலிதாகக் கண்டேம்,

முடிபு: சேனாத, கடுகுனை விடக்கொன் கவிதூர்த்தாக்கு மரின்
எருத்தமேல் கொண்டு பொலித்த தின் பண்புகள் செவ்வம் இனிது
கண்டதும் என்க.

ஆராய்ச்சியுரை: 1-5. மீனைய ஒக்கின்ற பெரிய ஆகைகள் வெள்ளிய
திவையனாக உடையம்படி கருவியி பாய்த்துதலின் "வைய மருள் புணர்
வாண்டிடுதலைய வாய்பாய்த் தட்ட" என்றார். வரை-மீன், மருள்-உவ
மவுருபு புணர்-ஆகை, "வெண்டைய" புணரிக் குடகடல்" (புற 2: 10) வரன்
மீநிர்-மீக்க பிசுமார், மீசி-திவைய, "மார் மீசித் திவையி லுமுதல்"
(அக 210: 4-5), கமந்து-நிறைவினையுடன்கிய குல், குல்-கருப்பர்
என்று தீரை உவார்த்திற்று, "காக்கோன் முத்தி கமந்துல் மரணை"
(முருகு 7) என்புழிப்போல, தனி-குயிர்க்கி, இனி "தனியென் திரை
செறிவையுமும்" (குறார், உரி 27) என்பவர்க்கின் தனிகடல் என்பதற்கு
'முத்து முதலியன செறிந்த கடல்' என்றுவாய்ப்பினும் அனாவும், "செந்
கடலே" (திரும்கோவை 179) எனப் பிறுளநிம் வருகல் காண்க, மரக்கடல்
முள்ளிச் குருடை முழுமுதல் தடிந்த வீறல் வேல் எனக் கூட்டுக, முருக
வேல் கரிய கடலுட்புகுந் குரையைத் தடித்ததனை,

"கருங்கடலான் மார்த்துந் தவன்"- பு. மே. ம. 100.

"பன்றித் பாய்க்கல் கலங்கவுள் புக்கு"

தமிழ் நூல்கள் கடலில் மருவென்"-குருகு 43-8.

"பாரிலும் பௌவத்தி லுன்புகுந் பண்டையுண்ட

துமில் தடிந்த கடலினைய வெள்ளையோ"- சிறம் 24 பாட்டுமையு.

என வயதுவனவற்றுதலிதிக. முன்னுதல் கருதிப் பேர்தல்-நா. 9: 10 நக.

[illegible]

“கனம் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு விடையளிப்பாரா:”

அகிலமாய்த் தேவனுடைய பரமபெருமை - பூரண 82-121.

* பொய்ச்சாட்சி வாசகம், கற்பனாசார் தோல்வியுடன் - குறும்பு 11.2-3.

“காங்கிரஸ், மரிபுரையோடும் சிவகாமத்து சென்னை
யொருங்கு கடந்த புகழாம் வேழம்” - பரி 21: 1-2

என வநுணர்வுநுதுமறிக, அது 'செனியராக்' என்னும் பெயருடை தீராத

* சிவசிறுவன் பள்ளியை மயிலுக்குப் பெருமாள் "சிவசிறுவன்-கலிநாசகம்" (முருகு 267 ஈ.) "சிவசிறுவன் மூர்த்தி யோன்கெல் பெருமான்" - "அம்மயிலங்கிய னா தையயுடைய ஓர்விய செய்கோனார்" (முது 56 & உரை). "சிவசிறுவன்-மயில்" (சிவப் பெருமான், அடியும்) என்றும் உணரலாம். அறியப்படுகிறதும், "சிவசிறுவன் முயல்த்து சிவப் பெருமான்" எனக் கத்தடிசைத்து வடிவமிருந்து இயங்குதல்பெறா னார்த்து இத்திருநிறிய நாயன் என அப்பொருள்தத்து உருப் பெறுவதும், சிவசிறுவன் - மயில் என்பதுபெருமான்.

நீயும் பிள்ளிமுதலும்—முறந்தற்றித்தகாதின யானை (பக் 3: 2 உதய) எனவும்,
 "பிரண்டிமுதலும் சொற்குதி—பிள்ளிமுதலென்னும் பட்டத்தினையுடைய யானைகைய
 சொற்குதி" (முறந்த 217 நர்) எனவும் வரும் உரைபகுதிகளையுள் ஆரிக.

முன் படி (3) தடித்த (5) வேள் களிநூர் தூதாந்து (6) அனாமிகர்

7-18. வ.கோ. விவரத்தையார் அருத்தநால் அருநிற் திறந்த புண்ணாழிற் குறியியார் கழிநீர் திறம் பெயர்ந்து மனோக் கண்ணகியோலுப்படி அரண்கொன்று, கடம்பினர் முழுமுதல் தூயிற் படைப்பா ஏலிப் பனை செய்த சேரலாகு வந்த.

எக்காலத்தும் பேரர் செய்தாரின் 'செய்யுடைய எச்சம்' என்றார். வாய் என்றது முனையைய. எச்சம்—போல். 'சத்தி செய்கும்..... ஞாபகத்தில் செல்லு' என்பது நிபந்தனை. விலங்குநர் என்றது சேஷன் படைையை எதிரில் நின்று தடுக்கும் படை வீரன். விலங்குநர்—எதிரில் நின்று தடுத்தல். (புற 230; 1 உரை.) எல்லாத்தாது பிறரைச் சிறத்தற்கிய பின்பு கோலா தறுடன் செய்த போரில் திறத்தவையின் 'அருநிறத்திறத்தி' என்றார். அருநிறம் திறத்த புண் அருங்குப்புள். மயாபிறநீர் எனக் கூட்டி தீயமயாபி போதும், சிறமுடைய நீர் எனக் கொள்வர். 'மயாபிறி—தீயமயாபி போதும் நீர்' என புரிகிறார்களியர் பொருளுரைக்காதுங் காண்க. (மதுரைக் 351 உரை) அடர்நடுபுண் துருத்தியில் வாய்த்த அமரதர ஆண் அருநிக அக்கடையர் சாத்தி கதி நீர் தின்றனமாயல் 'இருங்காழிரி' என்றார். அருநய புண்டன் உயிழா தின்ற குருசியம் கழிநீர், தன் தீயநிறமொழி மறுவக் கலகாக்கொல்லம்பு கோலாதனின் எச்சம் விலங்குநர் பலரை அடுத்தமை போன்ற. 'மயாபிற இருங்கதி நீர்நிறம் பெயர்ந்து மறுவக்கலமை போல' என்றார். குருதியை நீர் நிறமெய்தல் 'பெருமன், புண்ணியன் குருதி புலவுக்கல் லு மறுப்ப' (அக 310; 2-3) என்பதிக் காண்க. மேன்மேலும் பெருகாதின்ற குருநிச் செம்புனலாக் நீர் மிகச் சிவக்குயறு போன்ற மறுவத்தை எடுத்துக் கூறினார். மறுவம் என்றது குங்குமம். சாதிக்குகை மென்மருந் கூடர். மறுவக்கலமை போல என்றார் இருங்காழிரித் குரு திச்சேறு மாத்தாலின் 'அகதி பந்தொருகு மங்குருதிச் சேற்று' (பு. வெ. உ. 111) எனப் பிறண்டும் வருதல் காண்க. போலமென்றது போதும் படியென விளையெச்சப் பொருள்பட்டு நின்றுது.

‘அருமியாக் கிழந்த’ என் னுள்ளதற்கு ஆணைச் சிறப்பையும் ‘மணி திசைநிரப்பாதி’ தீர்க்கின்ற ‘வாய்க் கிழை, மனநலம்மையாள் போல’ என்னும் பின்வந்த ஆவடைச் சிறப்பையும் இச்செய்யுளுக்குப் புலவனுடிர்துப்பதென்று பொருள் விரிப்பு.

அண்ணன் என்றது பனகமாவது ம.நிலை, கொன்றது என்றார் இன் திருத்தி
னும் திருத்ததவையறு அடுத்தவையால், முன்-———— (மலைபடு 547
மக்; எது 37 10 உய்ய.) அண்ணன் பனக கொல்லுதற்கென்று மாறியுயர்ந்த
"கொல்லுதல் அருளுயர்" என்றார் திருவள்ளுவரும். (குறள் 567) பெற்ற

வெற்றியைப் போயின்கண் ணக்கவிஞதலின் 'உயர்ந்த ணக்கவி' என்றார். ணக்கவி—முயல்வதில் 'உயர்ந்த' வுதவி யுக்கலித் தம்பின்' (நாறுநாட் 713.) ணக்கவிமையம் முழுமுதல் துயிய வளம்பு பரிணாமெய்த கோலாத என்க.

காவல் மயங்கிய கடம்பினைச் சேரலாதன் தடியாதவனு வீரர் பலர் மொய்த்து நின்று காத்தனாமென். 'பலர்' யொசித்தோர்மீய கடம்பு' என்றார். யொசிதல்—மொய்த்தல். 'கடுத்தே நுறுகிறா வொகித்தன வுஞ்சர்' (பாதிற் 714 B.) ஒம்பல்—காத்தல். சிவன் கடம்பு எனக் கட்டித் திரியாத அடியினை யுடைய கடம்பு எனக் கொங்கி திரிநிலைக் கடம்பின் திரிணை' (குறிஞ்சி 176) எனவருதல் காண்க. பூங்கடம்பு என்றும் முப்பிள்ளி தின்றதானென். அது 'முலாக் கடம்பெறிந்தான் மன்னர் கோச்சோன்' என்பது. 'முலாக்கடம்பு—வந்தாத்தகன் தின் நதகனென் முப்பின்று ஒருநாளைப்போல் தின்ற கடம்பு'. என அடியுபதவுரைகளையும் அடியாச்சிதநகன்மும் கொருநாளைத்தவரது நூலும் (சிலப் 17: உள்வரி 3) அறியப்படும். அக்கடம்பு கடல் நடுவண் துருந் தியுள் தின்றதினெனமுன், சேரலாதன் கடல்கடத்து சென்று படைகவர் வலி கைய அழித்து அதனைத் தடித்தான் என்பதும்.

"முருகுந்தித் துருந் தியுள்
முலாக்கடம்பு தின்றதெனமுன்
கடம்புநகல் துருந் தியுள் தின்றதென
வெறுசேர லாதன்" - பதிற் 20: 2-5.

என மேல்வருதலனுமறித. இச்செய்தியைச் 'சேரலாதன், முத்திரோர் கடல் கடம்புறத்து' (அக 127: 3-4) என மாலுநனும், 'முத்திரி னுட்புக்கு மலாக் கடம்பெறிந்தான் மன்னர் கோச்சோன்' (சிலப் 17: உள்வரி 3) என இளங்கோவழகனும் கூறுவர்.

கடம்பின் அடி பதகவர் அறுகாவணமாய் காவலணத்ததற்ககலின் 'கடி யுடை முழுமுதல்' என்றார். காவலுக் கடிவெள்ளும் உச்சிசெவல் காவல் என்னும் பொருட்டாய் திரியுது. எனல்—என. பரிண—முலாக், (குறிஞ்சி 113 நக். 'முலாகின் விசைம' சிலப் 2222 நக். வி. உயர்.) சேரலாதன் கடல் கடல் பெறித்து முலாக் செய்த செய்தி.

"துளங்குடிக் குடைபு பாக்கு டிக்விட
கடம்புறத் தியுறிய வலம்படு விடம்பின்" - பதிற் 15: 4-5.
"கடம்பெறித் துளைச் சேர லாதன்
மாவ்கடல் ஒட்டிக் கடம்புறத் தியுறிய
பண்ணகை முலாக்" - அக 147: 3-5.

என வருவணவற்றதும் அறியப்படும் கடல் பிறக்கோட்டிய செங்குடுவான், மோகர்மன்னரின் விவந்து அயர்ச் சுவல் மயங்கிய மோப்பினைத் துண்ட வங்கனாகத் தயிப்பித்த செய்தியை.

"மோகர் மன்னன் முலாக் கொண்டு
மெருவெறி படைத்தவன் மெய்முறத் துறந்து
முலாகைய முலாக்" - பதிற் 15: 14-16.

எனப் பரணர் கூறுதல் பண்ணகை சேரல் அறியற்பாலது.

படைவணர் வென்று அடிக்கும் முலாகதலின் 'வென்மெறி பரிண' என்றும், அடிக்கும்பொழுது இயலாம முழங்கலின் 'முழங்கு பரிண' என்றும் கூறினார். 'சேரத்தர், வென்மெறி முலாகின் நண்பன் முழங்கு' (குறுத் 240: 1-3) எனப் பிறங்கும் வருதல் காண்க. பரிணமெய்த கோலாத, வென்மெய்ச் கோலாத, நடுகிற கோலாத, யாப்பித் கோலாத, தானிச் கோலாத எனத் தலித்தளி கூட்டுக. வெள்ளும் போலப் பல்லு கோலாததுகளின் 'வென் மெய்ச் கோலாத' என்றும்.

தருவு—கவி. (முலாக் 213 நக்.) அதனைப் பன்னுடையால் அறித்தல் பற்றி 'நாரரி தருவு' என்றார். தன்புலம் வரும் கூத்தர் பாணர் முகவண பரிசின் மாக்கனாகு கறங்கும் கன்னுடை மையாத் சேனை 'தருவிற் சேர லாக்' என்றார்.

"காவி நகலித மொய்க் கோலாக்" - பதிற் 20: 13.
"மல்குடைக் கன்னின் வலம்படுப் பாசி" - அக 233: 7.
"காவி தருவி மொருமை பூசன்" - அக 36: 12.
"திருக்கல் நூலின்—கன்னன்" - அக 173: 16.
"மெய்ப்பெண் வலம்படு வலம்படுப் பெயர்" - அக 37: 10.

எனப் பிறரும் கூறுபடுவது காண்க.

ஆரம் என்பதற்குப் பதக்கம் என்றவாழ்வும், அமைதும், மாற்றலாய் போயின்கட் கொல்லும் வீரச் செல்வத்தினைமுடைய படைபாசகலின் 'போய் தான' என்றும், மாற்றலாய் போயின்கண் அடுத்தல் வீரச் செல்வமாதலு, போயு திருவின்—மாற்றலாய் போயின்கட் கொல்லும் வீரச் செல்வத்தி னையும்' என்றும் புறப்பாட்டுவாயிற் காண்க. கோலாதன் என்னும் முன்பு மீதமுய்தினைப் பெயர் அண்ணை சிவந்தகன் செவந்த என அரணியுள் தின்றது. 'அண்ணைச் செவந்திற் கையாறும்' (குறாக், விளி 14) எனப் பவகலின்.

17-25. இடையுடம் முப்பிளவைய அகற்றுக்கடைப்பட்டு நீட்டின் கணுள்ள மன்னர்களுள் தம்மை மீக்கலுமாதது மறங்கெடுவென்று வாரி வறத்தமெல்கொண்டு போய்ந்த தின்செவந்தகை இனிதாசக் கண்டென் னென்க.

கவித்தன சிவப்பிறுஞ்சுக் கவிர் அருவிவையுள் தருந்தவையுள் கணலிற் காலும், ஆரியத் துவங்கிய போலிசை இலாய் என்க. இலயத்தின் பக்க மலையினில் முருக்கமரங்கள் செருங்கியிருததலின் 'கவித்தன சிவப்ப' என்றும். கவிர்—முன் முருக்கு, 'கவிசே கிஞ்சக முலா முருக்காரும்' என்பது பிங்கலநாதர், (மீய 2: 43) என்கு அதன் இலயாகிய பரண மரத்தினைக் கொன்றினும் அலையுடம் கண்ககன்—சிறுமுக்குதல், சிவப்பு—பக்கமலை, 'கவி மலைச் சிவம்பெல்' (குறிஞ்சி 100). சிவம்பெல் துருவன் கவிர் அருவிவையுள் தருந்தல் கணலிற் இலயம் என்றது. சிவப்பின்கண்ணே இனிதாசக் கூறுவார் கவிபான் பகர்காலத்துக் தான் துமித்த அருவிவையுள் தருத்தனையுமே கணலினும் கண்பதற்கு இடையு இலயம் என்றவாறு. பதிர்கலத்தது

நூலாற்ற ஆளுவீரன் நூற்றதும் தன் மனத்திடத்தே கிண்கயாலே கவரி
மான் அளந்தறங்க களவிறு கண்டது என்க. இங்ஙனம்,

"கொடுவார் தான் வெள்ளை நெஞ்சுமொடு
கொடுவார் மருங்கிற் குஞ்சுப் பாகை
தனவிறுந் கொடுத்த மனத்த தாகித்
களவிறு கண்ட" - கல் 39: 1-4.

என்பதனுதும் அப்பகுதியுடையதும் தெரியலாம். விலங்கு முதலியன தாம்
நூலாற்றவற்றைக் களவிறு காண்டன.

"கடம்புலைய கவிழ்க்த ஆளுஞ்செயல் பறவை
மேய்க்கை விடீயின குஞ்சு கவந்த
மேதுடைக் குஞ்சுநீர் துதிச் செவ்வ
இறங்கைப் கடாஅது களவிறு" - கல் 139: 10-14.

"கடங்கிற் கவிழ்க் களவிறு பெரு வெள்ளு
கொடுவார் வழுந்தும் மேய்க்கைப் பாகை
கொடுவார் களவிறு களவிறு களவிறு" - கல் 170: 19-21.

என வருவது கவர்க்குள் செய்யுட்களினால் காண்க.

கவி என்பது கவிமானம். "கவி மாரி குடக்கிற் குஞ்சுப் பாகை,
பெருத்தகைக் கவி" பெருங் (1) 35: 238-4. இமயச் சிவனின் ஆளுநர்
பாற்று விளங்குதலின் பாற்றிலங்கு ஆளுவொடு என்றார். ஒரு - என்
னென்று. தாத்தம் - தாத்தம் என்றும் புல். இக்கை - தாத்தம் தாத்தம் - தாத்தம்
தம் புலவின். பாற்று என்றும் (பரி 1: 12) களவிறு ஆகிக், இது
தாத்தம் என்றும் வருகிறது. இமயம், ஆளுநர் நூற்றதும் கவரி என்பதை
வற்றை உணர்த்துதல்.

"அகமைய மருங்கு யார்க்கு, மிகையதது" - கல் 100: 14-15.
"காண்கை மருங்கு மிகையதது" - கல் 100: 14-15.
"காண்கை மருங்கு மிகையதது" - கல் 100: 14-15.
"காண்கை மருங்கு மிகையதது" - கல் 100: 14-15.
"காண்கை மருங்கு மிகையதது" - கல் 100: 14-15.

என வருவது செய்யுட்பகுதியினால் காண்க.

ஆரியர் என்பது நூலாற்றவன், முயற்சிபுலவரவன், ஆரியன் யர்
காண்கை அளவிறு ஆரியன் என்றார். ஆரியன் என்பது ஆரியர் என்று
பெயராதல். "காண்கை மிகையதது" - ஆரியர் உண்கை, களவிறு வான்
கூறுர் ஆரியன் யொடு" என்றும், "காண்கை" காண்க, களவிறு
கூறுதலுமாம். அவர்கள் இமயத்துச் சிறந்தது வாழ்தலின் ஆரியர் துணை
நிய இமயம் என்றார். நுண்குதல் - நுண்குதல், ஆரியர் நுண்குதல் வாழ்தல்
கூறுதலும், "தன் உயர்த்துத் திறம்க்கை" என்ற வெற்றியினாலும், "நிலை
கோணி வாண்கை பாருத்தொருவர் நீற்றிடுக்கப்பெற்றதனுதும் பெரும்

"புலவனின் விளக்கி பெருங்கை" பதிற் 31: 17, "கடங்கு கவிழ்க் களவிறு
கொடுவார்" கல் 139: 10-14.

புலவனின் இமயத்தின் "காண்கை இமயம்" என்றார். "காண்கை இமய
மும்" (புற 158) என்றும் "காண்கை, கொண்குந், காண்கை" (அக
396: 16-17) என்றும் வருவது காண்க.

இமயம் குமரியெனவே திசை பெறப்படுவதனுதும் காண்க. கடல்
புலவனின் ஆளுநர், திசை கடல் பெருங்கை கடலுடன் காண்க.
புலவநீர் தென்னங்குமரி என்றார். தென்னங்குமரி என்பது தென்னங்குமரி என
அழைக்கப்பட்டது. ஒரு - என்னென்று. குமரியைத் தென்னங்குமரி
என்றவையால் இமயத்து வடக்கேயாகக் கொண்க. "குமரியொடு வடக்கே
மயத்து" (கிளர் 39: 1) என வருதல் காண்க. சித்கு மேற்குத் திசைக்
குக் கடல்கள் எல்லையாகவென வேறுபட்டது. "தென்னங்குமரி
வடக்கேயாக, குமரியுக் கடல்கள் வெள்கை" (புற 158: 1) என வருதல்
காண்க. ஆரியன் என்றது இமயம் குமரியாகிய அவற்றுக்கு இளையவென்ற
வாறு. அவ்வென்றும் அவற்றிற்குப் பெயர் ஆண்டவென வருத்தது.

மன் என்பது ஆரியனின் இயற்பெயர். இவன் ஒருவன்க்குள் மன்னன்
கும் பொதுவாக வருவதன் அரக்கனாகுள் என உணர்க்கப்பட்டது. இனி,
மன் என்பதன் அரக்கன் என்றதுபொருள், அன்றினைப் பெயராகக், அன்றி
களில் மிக்கையும் எனக் கொள்ளினும், அகமையம், "குமரியை யாண்கை.....
அன்ன மிகையதது தென்னங்குமரி, மன்னங்குமரி இமயம் கிண்கயால்க்கை,
உயர்த்திகை மருங்கி கவிழ்க்கை வளவிறும், அன்றினை மருங்கிற், கிண்கயால்
கிண்கயால்" (புற 158: 1) என்பது இதற்கு விதி. மிக்கையுதல் -
"உயர்த்திகை கடல்கள்" நூற் 396 பரிமேல். "கொண்கை கொண்கை" நூற்
நூற் 116 த். மருங்கிற், தம் - கொ. கொண்கை இமயம் குமரியாகிய
அவற்றுக்கிடையிட்ட மன்னங்கு, நுண்கை கொண்கை என்பது.

"குமரியொடு வடக்கேயாக
தென்னங்குமரி வடக்கேயாக
கொண்கை" - கல் 39: 1.

என இவர்க்கென்கை கடலுதலானும் அறியப்படும். மருங்கிற் கவிழ்க்கை
எருத்த மேல்கொண்டு (19) என மருங்கிற் கவிழ்க்கை.

யானையின் மிடங்கிவந்து செவ்வழை கொண்கை மருங்கிற் கவிழ்க்கை
காண்க. அது ஒருவரவர்க்கு நூற்றது அன்றிவென யொடு கிண்கயால்,
"காண்கை மருங்கிற் கவிழ்க்கை" என்றும், கவிழ்க்கை பொருள்
கன் அன்றிவென்குத்தலால் ஒருகை கிண்கயால், "பாண்கை குமரியை பசம்
கொண்கை, காண்கை கிண்கை மருங்கிற் கவிழ்க்கை, கிண்கயால்
கிண்கை" (புற 141: 1-4) என்பதற்கு காண்க. மருங்கிற் - மருங்கிற், கவிழ்க்கை
தார் செவ்வழை புலவனின் பகலாகவென, "கொண்கை" கல் 39: 16 த்.
தார் - மருங்கிற் கவிழ்க்கை. "கொண்கை மருங்கிற் கவிழ்க்கை" புற 1: 2.
ஒரு - தென்னங்குமரி, அது கொண்கை செவ்வழை அகமையப்பட்டகை
கிண்கயால் கிண்கயால் கிண்கை. "யானை, புலவர்க்கு தாண்கை கொண்கை
யொண்கை" (நூற் 396) என்றும், "ஒரு கிண்கை மருங்கிற் புலவர்க்கு.....

யானை" (புதிற் 34: 6-7) எனவும் வருவன காண்க. விளங்கும் செல்வம் (20) எனக் கூட்டி விளங்குதற்குக் காரணமாகச் செல்வம் எனக் கொண்க. பலகாலமாக குத்திக்கொண்டுவராமல் வெற்றிடிக் க மருபுரத விள் 'வெண்பா' மருப்பு' என்றும், வலன்—வலிபுரம். மருப்பின் யானை என இனியும், உயரமும் அறமும் புனிதமற்ற க மத்தகமும் பிறகாமைய நன்மைக்கானவையாய்த், குற்றத்திலீக்கிய யானை யானை 'பழிதி' யானை' என்றும், பெண் என்பது பெண்கள் எனச் செய்யு'கள் வந்தது.

யானை வந்ததுமென்றொன்று பொலிந்த தின் செல்வம் என முடிக்க. வெற்றிபெற்ற வேந்தன் யானையிது இவர்தல், "மாவயன் யாழ்ந்தி ரன் வெளா லுருயன், தயவிய கவித்தில்கிற் றாகனன் சிடுவதோ" (புதிற் 13: 9-10) என்பதும் காண்க. செல்வம் என்றது மன்மீக்கருநர் யாழ்த்தப் கடந்த வெற்றிச் செல்வத்தை. இதுபல பழைய வுரைகள் கூருத்துமாகத், 'இதனார் கொல்லியது அவன் வெற்றிச்செல்வச் சிறப்புக் கூறியவாறுயிற்று' என ஆவர் கூறுமாற்றனநின்பும், வெற்றியைச் செல்வம் என்றல்,

"இவ்வெரு வேந்தர் மரபினால் விவங்குவது
ஒருபன் கொண்டு வருபடை பெயர்க்கது
செல்வ மடைபொக்கல்" அக 114: 1-3.

என்புநிற் காண்க. வெற்றியென்ப பலரும் புத்திசுக் "வெல்லு க ளுல்கேத்த விஞ்ஞதுநா" னுறபவன்" என்றும் கவியுள் காண்க. (கவி 25: 12) கொல்லுதல் பலகாலம் வென்று யானையிவந்ததொரு ஆவன் வெற் றிச் செல்வம் இனிது புலனாகாமையின் 'இனிது காணுகும்' என்றும், காணுகும்—காணும். இரும் என்றும் அவைக்கொல் தன்மைக்கண் வரு தல் அமத்தும், இருமுது சின்று மேன் மிடத்தொடுந், தகுநிலையுடைய வெண்பாற் புலவர் (பெரு 27) என்பதற்குக் கொள்க.

மேலவதற்கு முருகன் உயரான உலகம் கடைய ஆரியன் கடலிற் புகு வந்ததையும் கவிஞர் துறாமைய பொதுத் தொழிக்கண் இறங்குந் எடுத் துக் கூறினார்.

இதனார் செல்லியது அவன் வெற்றிச்செல்வச்சிறப்புக் கூறியவாறு யிற்று.

பழையவுரை

1. மிசுறையபு வென்றது பிசிராக உடைபு வென்றவாறு. 2. கமந் தும் நிறுத்த நீர் குலி போலவாத் குலெய்ப்பட்டும். 3. குறையப் பூட்டு முகலெய்ந்து குரவையாத் தளக்கு அரணுகையுடைய வாலிசுமுத வென்ற வொறு. இனிச் சூவையாத்தான் ஓர் மரைய நின்றுகொன்று புரையம் உலர் பாய் சூறுததிறன்மையையுடைய மரையின் முத வென்றவாறு. 9-10. நிற் திறம் பெயர்ந்து மருகக் கலையை கொல்லென முடிக்க. மேல் வென்றது காணும் மேலுலையுபெண் வினையென்ப் கொள்கப் பூ நின்று மருகமென்று குங்குமம். கூறிக் குலிக் கொல்லாரும் உயர். 8-10. 'அரு திறம் திறந்த வன் முன்வந்த ஆன் சிறப்பாயது. பணிந்த விருங்கி நீர்

திறம் பெயர்ந்து மருகக் கலையை கொல் எனப் பின்வந்த அன ச்சிதம்பா றும் இதற்குப் புரையுமித்தகுநி வந்து பெயாபிற்று. 19-20. மேல் கொண்டு கொலிந்த தின் செல்வமென முடிக்க. 21. கவித்தன சிலங்கித் துஞ்சமென்றது ஆண்டு உலகமும் ஆரிய எகையானே முருக்கென்று முன்னுட மருகம், "மயிர் தீயின் வாழாக் கவலிமா" (புதிற் 27: 989) என்று சிறப்பிக்கப்பட்ட தன் மாரிக்கும் வருத்தற் செய்யாமையால் அக்கவிர் கொடுத்த சிலம்பின் கண்ணோ இனிதொக உலகமென்றவாறு. 22. அருவி பெரு தரத்தும் கலையென்றது அலகையிய 'காணையானே' பிற விவகா றும் மக்களையும் வருத்தலென்பிப் பகற்காவதற்குத் தான் துர்த்த அருவியை யும் தாந்தகந்தபுரிக் கள வினும் கலையென்றவாறு. 23. குமரியொடு வெண்பாற் றொ ண்ணெறு. ஆயின வென்றது, இயன் குமரியாசிய அருத் திற்கு இடை பெயர்வாறு. அவ்வென்றும் வகையிற் பம்பம் ஆயின பெண் முடிந்தது. 24. மன் சான்றதன் அரவென்றதுமேல் அப்பினைப் பெய ராகி அம்மன்கணிக் கிடையாக் கொண்க. மருத்தபக் கத்து (25) முருகு மனை செய்த (14) என மாரி முடிக்க. இங்ஙனம் மாறுது எடுத்த மேல் கொண்டு (19) என்னும் விவையொடு மாறி முடிப்பாரும் உலர்.

மேலவத (16) கடுஞ்சுவ விருக்கென் கவிநார்க்குமது (16) யானை (18) எடுத்த மன்மீக்கெண்டு பொலிந்த தின் (19) பலர் புது செல்வம் கண்டுகும் (20) என மருக்கட்டி வினையுடிபு கொள்க.

இதனார் கொலியது அவன் வெற்றிச்செல்வச்சிறப்புக் கூறியவா றுயிற்று.

சுப்புமைப் பகுதி

1. புலார்க்கு மனை உயகை: "வெண்பாற் பூட்டு நின்று" "குலி போலவாத் தளக்கு" "மருகக் கலையை" "கொல்லென முடிக்க" "மேல் வென்றது" "காணும்" "மேலுலையுபெண்" "வினையென்ப்" "கொள்கப்" "புதிற் 27: 989" "மயிர் தீயின் வாழாக் கவலிமா" (புதிற் 27: 989) "அருவி பெரு தரத்தும்" "கலையென்றது" "அலகையிய" "காணையானே" "பிற விவகா" "மக்களையும்" "வருத்தலென்பிப்" "பகற்காவதற்குத்" "தான்" "துர்த்த" "அருவியை" "யும்" "தாந்தகந்தபுரிக்" "கள வினும்" "கலையென்றவாறு" "23. குமரியொடு" "வெண்பாற்" "றொ ண்ணெறு" "ஆயின" "வென்றது" "இயன்" "குமரியாசிய" "அருத்" "திற்கு" "இடை" "பெயர்வாறு" "அவ்வென்றும்" "வகையிற்" "பம்பம்" "ஆயின" "பெண்" "முடிந்தது" "24. மன்" "சான்றதன்" "அரவென்றதுமேல்" "அப்பினைப்" "பெய ராகி" "அம்மன்கணிக்" "கிடையாக்" "கொண்க" "மருத்தபக்" "கத்து" "(25) முருகு" "மனை" "செய்த" "(14) என" "மாரி" "முடிக்க" "இங்ஙனம்" "மாறுது" "எடுத்த" "மேல்" "கொண்டு" "(19) என்னும்" "விவையொடு" "மாறி" "முடிப்பாரும்" "உலர்".

1-2. புலார்க்கு மனை உயகை: "வெண்பாற் பூட்டு நின்று" "குலி போலவாத் தளக்கு" "மருகக் கலையை" "கொல்லென முடிக்க" "மேல் வென்றது" "காணும்" "மேலுலையுபெண்" "வினையென்ப்" "கொள்கப்" "புதிற் 27: 989" "மயிர் தீயின் வாழாக் கவலிமா" (புதிற் 27: 989) "அருவி பெரு தரத்தும்" "கலையென்றது" "அலகையிய" "காணையானே" "பிற விவகா" "மக்களையும்" "வருத்தலென்பிப்" "பகற்காவதற்குத்" "தான்" "துர்த்த" "அருவியை" "யும்" "தாந்தகந்தபுரிக்" "கள வினும்" "கலையென்றவாறு" "23. குமரியொடு" "வெண்பாற்" "றொ ண்ணெறு" "ஆயின" "வென்றது" "இயன்" "குமரியாசிய" "அருத்" "திற்கு" "இடை" "பெயர்வாறு" "அவ்வென்றும்" "வகையிற்" "பம்பம்" "ஆயின" "பெண்" "முடிந்தது" "24. மன்" "சான்றதன்" "அரவென்றதுமேல்" "அப்பினைப்" "பெய ராகி" "அம்மன்கணிக்" "கிடையாக்" "கொண்க" "மருத்தபக்" "கத்து" "(25) முருகு" "மனை" "செய்த" "(14) என" "மாரி" "முடிக்க" "இங்ஙனம்" "மாறுது" "எடுத்த" "மேல்" "கொண்டு" "(19) என்னும்" "விவையொடு" "மாறி" "முடிப்பாரும்" "உலர்".

3. அருவி பெரு தரத்தும் கலையென்றது அலகையிய 'காணையானே' பிற விவகா றும் மக்களையும் வருத்தலென்பிப் பகற்காவதற்குத் தான் துர்த்த அருவியை யும் தாந்தகந்தபுரிக் கள வினும் கலையென்றவாறு. 23. குமரியொடு வெண்பாற் றொ ண்ணெறு. ஆயின வென்றது, இயன் குமரியாசிய அருத் திற்கு இடை பெயர்வாறு. அவ்வென்றும் வகையிற் பம்பம் ஆயின பெண் முடிந்தது. 24. மன் சான்றதன் அரவென்றதுமேல் அப்பினைப் பெய ராகி அம்மன்கணிக் கிடையாக் கொண்க. மருத்தபக் கத்து (25) முருகு மனை செய்த (14) என மாரி முடிக்க. இங்ஙனம் மாறுது எடுத்த மேல் கொண்டு (19) என்னும் விவையொடு மாறி முடிப்பாரும் உலர்.

4. அருவி பெரு தரத்தும் கலையென்றது அலகையிய 'காணையானே' பிற விவகா றும் மக்களையும் வருத்தலென்பிப் பகற்காவதற்குத் தான் துர்த்த அருவியை யும் தாந்தகந்தபுரிக் கள வினும் கலையென்றவாறு. 23. குமரியொடு வெண்பாற் றொ ண்ணெறு. ஆயின வென்றது, இயன் குமரியாசிய அருத் திற்கு இடை பெயர்வாறு. அவ்வென்றும் வகையிற் பம்பம் ஆயின பெண் முடிந்தது. 24. மன் சான்றதன் அரவென்றதுமேல் அப்பினைப் பெய ராகி அம்மன்கணிக் கிடையாக் கொண்க. மருத்தபக் கத்து (25) முருகு மனை செய்த (14) என மாரி முடிக்க. இங்ஙனம் மாறுது எடுத்த மேல் கொண்டு (19) என்னும் விவையொடு மாறி முடிப்பாரும் உலர்.

5. அருவி பெரு தரத்தும் கலையென்றது அலகையிய 'காணையானே' பிற விவகா றும் மக்களையும் வருத்தலென்பிப் பகற்காவதற்குத் தான் துர்த்த அருவியை யும் தாந்தகந்தபுரிக் கள வினும் கலையென்றவாறு. 23. குமரியொடு வெண்பாற் றொ ண்ணெறு. ஆயின வென்றது, இயன் குமரியாசிய அருத் திற்கு இடை பெயர்வாறு. அவ்வென்றும் வகையிற் பம்பம் ஆயின பெண் முடிந்தது. 24. மன் சான்றதன் அரவென்றதுமேல் அப்பினைப் பெய ராகி அம்மன்கணிக் கிடையாக் கொண்க. மருத்தபக் கத்து (25) முருகு மனை செய்த (14) என மாரி முடிக்க. இங்ஙனம் மாறுது எடுத்த மேல் கொண்டு (19) என்னும் விவையொடு மாறி முடிப்பாரும் உலர்.

6. அருவி பெரு தரத்தும் கலையென்றது அலகையிய 'காணையானே' பிற விவகா றும் மக்களையும் வருத்தலென்பிப் பகற்காவதற்குத் தான் துர்த்த அருவியை யும் தாந்தகந்தபுரிக் கள வினும் கலையென்றவாறு. 23. குமரியொடு வெண்பாற் றொ ண்ணெறு. ஆயின வென்றது, இயன் குமரியாசிய அருத் திற்கு இடை பெயர்வாறு. அவ்வென்றும் வகையிற் பம்பம் ஆயின பெண் முடிந்தது. 24. மன் சான்றதன் அரவென்றதுமேல் அப்பினைப் பெய ராகி அம்மன்கணிக் கிடையாக் கொண்க. மருத்தபக் கத்து (25) முருகு மனை செய்த (14) என மாரி முடிக்க. இங்ஙனம் மாறுது எடுத்த மேல் கொண்டு (19) என்னும் விவையொடு மாறி முடிப்பாரும் உலர்.

7-8. புலார்க்கு மனை உயகை: "வெண்பாற் பூட்டு நின்று" "குலி போலவாத் தளக்கு" "மருகக் கலையை" "கொல்லென முடிக்க" "மேல் வென்றது" "காணும்" "மேலுலையுபெண்" "வினையென்ப்" "கொள்கப்" "புதிற் 27: 989" "மயிர் தீயின் வாழாக் கவலிமா" (புதிற் 27: 989) "அருவி பெரு தரத்தும்" "கலையென்றது" "அலகையிய" "காணையானே" "பிற விவகா" "மக்களையும்" "வருத்தலென்பிப்" "பகற்காவதற்குத்" "தான்" "துர்த்த" "அருவியை" "யும்" "தாந்தகந்தபுரிக்" "கள வினும்" "கலையென்றவாறு" "23. குமரியொடு" "வெண்பாற்" "றொ ண்ணெறு" "ஆயின" "வென்றது" "இயன்" "குமரியாசிய" "அருத்" "திற்கு" "இடை" "பெயர்வாறு" "அவ்வென்றும்" "வகையிற்" "பம்பம்" "ஆயின" "பெண்" "முடிந்தது" "24. மன்" "சான்றதன்" "அரவென்றதுமேல்" "அப்பினைப்" "பெய ராகி" "அம்மன்கணிக்" "கிடையாக்" "கொண்க" "மருத்தபக்" "கத்து" "(25) முருகு" "மனை" "செய்த" "(14) என" "மாரி" "முடிக்க" "இங்ஙனம்" "மாறுது" "எடுத்த" "மேல்" "கொண்டு" "(19) என்னும்" "விவையொடு" "மாறி" "முடிப்பாரும்" "உலர்".

"தமிழிதன் உடத்துல் கருந்தல் வஞ்சு

வெயிலுறையல் வயிடுவந்து

கயிற்றுடு கண்ணில்

தொன்று வெழிந்து தொழில் செய்து" (பதிற் 90: 5-8).

என மேல்வருவனவற்றிற்றுல் காண்க.

அரசு தலைவனிடத்தில் சொல்கதனின் மேலாற்றலைக் காண்க. "அரசுசகீவ பனிக்கு மாற்றலை யாகலின்" (புற 42: 8) எனப் பேசுமாறும் வருதல் காலாக, பனையால் வெயர்ந்தும் சிவந்த தனியைப் பெருநாய் அயல் காவல் மரமாயிவ கடம்பினை அடியோடு வெட்டி வீழ்த்தியதனால் "கடம்புறுத மடிந்த கடுஞ்சின வேந்தே" என்றார். "கடம்புறுத மடிந்த கடுஞ்சின முன்பின், கொடுஞ்சே வாதன்" (பதிற் 20: 4-5) என வருதல் காண்க.

4-9. அரியான் வழங்கும் கார்ப்பன் பிறமான் தெஞ்சுநிந்தாங்கு நெடுநகர்களில் அரசன் துரிவமல் திணைகளிலிருந்து நடுங்குதறி கேது வாகிய மறவீவீங்கு பல்புகழ் கேட்டற்கு இனிது என்க.

அரியான்—சிங்கம். அதன் பிடம்பளிர் மாதிரியால் நாய்களின் 'தாரணி யெருத்தின் அரியான்' என்றும், தாய்—மாதிரி. அணி—உவமைற்று. "நின் னணி நுண்ணிலை" (திருச்சோழை 312) என்பழிப்போல, எடுத்து—பி. வி. காண்டு அதன் கணுள்ள மயிர்க்காய்ந்து. எழுதல் தோன்றத் 'தாரணி யெருத்தின்' என்றார். கார்ப்பன், அயிராயிவ. கார்ப்பு—நி. வி. வன்—கூர்மை. தாரணி எருத்தின் என்றதனால் அந்தத்தகு மேலாற்றலையையும், வஞ்சு கிள் என்றதனால் பொருத்திக்கெழும் கருவியுடையவையும் கூறினார். "போருயிர் வன்புலி" (நிநவாகையம், திருவார்த்தை 5) என வருதல் கண்ணகிகேம்ப அறியற்பாலது. சிங்கக் உலாவும் மலைவக்கத்திலே பிற விலங்குகள் தோடு சென்றின் திணையாக வழிநடையும் அதனை வெய்ந்தும் ஆற்றலின்கையால் அஞ்சி நெஞ்சு நடுங்கி வார்ப்பனாவாயின. "நாகநடுஞ்சுச் சிங்கம் வேட்டடந்திற் சரி காய்" (திருக்கோவை 156) என வருதல் காண்க. வழுங்குதல்—உலாவதல். பிறமான் என்றது மலைப்பக்கத்தில் வாயும் புலி, யானை, மான் முதலான விலங்குகளை. தோடு—தொகுதி. அரசர் பலர் சூருக்கு கூறவும் அதனால் வலிபெருமையச் சொல்கதனுக்கு அஞ்சி நடுங்குமாறு தோன்றப் "பிறமான், தோடுகெயர் இளநீரை நெஞ்சாதிந்ததாங்கு பனிக்கும்" என்றார். சொல்கத னுக்குச் சிங்கமும் பனையுச்சுறுக்குப் பிறவிலங்கின்களும் உவமை.

"புறப்பலி கொன்று பொருளென மிகென

கருந்தென வலைய கண்ணில்" (பதிற் 90: 1-4)

எனப் பிறருங் கூறுமாறு காண்க.

மரக்கல் நீக்கித் கடப்பறுத்தல், இயமல் குமிசென்னும் என்னைதற்கு குட்டை நாட்டின் மன்றிக் கூறுநர் மறந்தபக் கடத்தல் முதலியவற்று லான மறுப்புகளைத் கேட்டு அப்புகழ்ச்சிக்குக் காரணமாய வகையையுடைய போன் தன்மைய் வருதலுள்ளாம் என்று திணைதொழும் இருக்கும் அரசு னன் அஞ்சித் துரிவாது நடுங்குதலின் 'அரசு துரிவமல் திணைம பளிர் குழ் மறம் வீங்கு பல்புகழ்' என்றும்.

"வீழுவனட பால்கண் மேற்புர்ப்புள் திழ்த்தல்

முன்கடல் நீண்ட தாதுத் துடகடல்

வெண்டகல் புனரின் மல்குதல் கண்பு

வருதல் வருதல் முண்டென் தவங்கு

கெடுகநென் கவணம் வாய்த்

தாஞ்சாக் கண்ண வடபுகழ் துச்சு" புற 31: 12-16.

எனப் பிறரும் வருதல் கண்டறிபத் பாலது.

அரசு என்றது கண்டி எழுவாக. "எழுவா மிழுவென முழங்க, தேந் பழங்கு தேன தெஞ்சிற், தாசிர விரைக் கவுரிவர் மருந்" (புற 3: 3 5) என வருதல் காண்க. இவ்வாழிக்குக் காவலாக அரசு முழங்கும் கவந்த அரண்மனைமைய இடமாகக்கொண்டு அதனால் வலிபெருமல் துரிவாது நடுங்குமாறு தோன்ற 'அரசு முழங்கு தெடுநகர்' எனப் பனாக யாகின் அரண்மனையையச் சிறப்பித்துக் கூறினார். அரசர்கள் அரண்மனை யும் அச்சுநகரம் துரிவமல் 'தொன்மருந் கறுத்த லஞ்சி வரர்கொண்டு, தாஞ்சு வேந்தரும்" (பதிற் 81: 35-36) என்பதற்குமுதலாக அரசு என்பது பொருளாக உயர்த்தினைவாயினார் சொல்லால் அச்சுநகரம் பெருமையின் அரசுகள் என உரைக்கப்பட்டது. "துஞ்சாக் கண்ண வடபுகழ் துச்சு" என்புழி அரசு—அரசுகள் எனப் புறப்பட்டுரைகள் (புற 31: 17) பொரு ளுரைத்தவாறும் காண்க.

துவீவீவாது என்பது துரிவாது என்னும் வீவீவத் திரிசொல். துரி வமல் எனத் திரிசு இனித் திரிவாது தித்து திசுப் பொருளின் தொழில் இடத்திற்கென்று, மாதிரியானது அரசு துரிவீவாது பனிக்கு மென அர்வாதிரத்தின் விளையொடு முடிப்பினும் அனையும் மாதிரி— திணை. பனிக்கும் புதல் என்பது 'தேயர் தீரு மருத்து' போலின்றது. பனிக்கும் என்னும் பெயரெனம் புதல் என்னும் எதுப் பொருளெனக் கோல, "நிலநூல் பொருளும்" என்னும் குந்திரத்தின் (தேயர், வீவீவ 37) கருவிக்கணடல்கும்.

மறம் வீங்கு பல்புகழ் என்றது அரசர்க்குச் சிறந்த மறப்புகழ் கவனி சனக முதலியவற்றால் வரும் மறப்புகழ் புகழிலும் பரிசு பல்புகழ் என்ற வாய், இச்சிறப்பினே இச்செய்யுளுக்கு மறம்வீங்கு பல்புகழ் என்று பெயராயிற்று.

அரசர்க்கு மறப்புகழ் சிறந்த புதலாதல், "அடுதிற துவப்புகழ் வேந்தே" (மதுரைக் 180) என்பதற்குமுதலாக, மறம்வீங்கு பல்புகழ் என்பதற்கு வீரத் தாள் மிதந்த பலவாகிய புதல் என்னுமாம். பனையார்க்கு நடுங்குதலை விளக்கும் மறப்புகழ், இவ்வால் முதலியவற்றுக்கு இன்பத்தை விளைத்தல்கள் மறவீங்கு புதல் கேட்டற் களித்தி' என்றார். புதல் என்பது சாதி பொருளாக யாகலின் இனிது என்னும் ஒருவாய் பயனிலிக்கொண்டது.

8-11. தின்பெய்வதனைக் கேட்குந்தோறும் தின்பென் காணும் வீருப் பந்தரத் துன்புபல நீங்கிவந்து அவன் இழந்த காரும் என்க.

சேலாதாரின் மறப்புகழைக் கேட்டுத் தோழன் அயர்வடந்து பெற்ற பெருஞ்சொல்லொழைபான் என்பதும் அறிவப்படுதலின் 'மறம்பீங்கு புதற் கேட்டுச்சிவியு' நின்பொலியைக் கேட்டொழும்' என்றார். அர்ச்சுவ மெல்லவற்றையும வானவைய வறையாது எழும் சேவன்பாற் சென்றார் பெறலாம் என்றும் எண்ணத்தூர் பரிசிக் வரத்தகைப் பரிசிலர்க்கு அயர்வாக் களவடந்து விருப்புண்டாதலின் 'செல்வம் கேட்டொழும் களவடல் விருப்பொடு' என்றார். விருப்பொடு குன்றுவல் நீத்தி வந்து நிறுத்த எண் முடிக்க, சோறாட்டுக் குன்றுகள் பலவற்றையும வந்தகல் அரிதெவ்வெண் றுது காண்டல் விருப்பத்தால் அரிதும் வழித்துச் செல்லுதலால் குன்றுபல நீந்தி' என்றார். அக்குன்றுகள் பலவும் யானை முதலிய விலங்குகளையுடையவால் எழித்தி வழித்துக் கரிவனவென்பார், 'அயர்வென் வழகவியு அரி ஓயி மேற்பும், என்று புளர் பிடிய குன்று' என்றார். வயர்வியோலா நினைந்து இரவலர் அரியவழி பவ்வற்றையும கடந்து செல்லல்,

அயர்வென் வழகவியு அரி ஓயி மேற்பும், என்று புளர் பிடிய குன்று' என்றார். வயர்வியோலா நினைந்து இரவலர் அரியவழி பவ்வற்றையும கடந்து செல்லல்,

வயர்வியோலா நினைந்து இரவலர் அரியவழி பவ்வற்றையும கடந்து செல்லல்.

குளவீ—கேட்டுமெல்லெகை என்பது தச்சுநர்க்குளவீள், (புருகு 191 உரை) 'மெல்லெகை' என்பது புறப்பாற்றுறுவாகாரி (புற 164: 12 உரை) 'மெல்ல பர்கை' என்பது திவாகரமும் பிங்கலமும், உடுப்புடைப் பறவையாகிய குளவீ வைய நீக்குதற்குக் 'காழுவல் குளவீ' என்றார். குளவீ யவையுடைத்தாதல், 'என்பிது குளவீ' (பதிற் 80: 23) 'தாழிதழ்க் குளவீ' (புற 380: 7) என வகு வனவற்றையுறையப்படும். குளவியல் ஒப்பும் எனமுடிக்க.

கம்பம்மீர்ணையும் ஆடு தடைபிணையுறையுடைய கவிஞர் என்க. கவிற்றின் உடம்பில் மலர் நீமித்து நிற்றினால் பாடையுடைத்துக்கவிள் 'காடாப் பைம் மலர்' என்றார். இவ்வய கவிஞர் என இளையரும், ஆடுதடை—என்பதற்கு அரைத்த தடை என்றுரைப்பினுமையும, இவ்வய என்பதற்கு அறிந்தின் இவ்வய கூறப்பட்டதையின் மருகன்று என்பது பெயர் மாத்திரையாய் நின்றுது.

வயர்கையுடைய ஒயிடுதலின் 'அரிவியறு' என்றார். 'அணியிடு வரி னிடு' (நற் 111) என்பது பிறரும் கூறுதல் களவக, அரி—வரி பு, வெ. மா. 237 உரை, கங்கேடுகையுய பிடிவாய் புளர்ந்த காரிற் அரிவியில் வீழ்விற ஒயிற்றை ஒப்பித்திடலாகிய குளவீதலின், 'அரிவு ஒயிடுதல் பும் அன்றுபுளம் பிடிய குன்று' என்றார். 'கன்றுடை மருங்கிற் பிடிபுளர்ந்த திபுளம்.....அண்ணல் யானை' (நற். 180) என வருதல் களவக. கவிஞர் பிடியில் வீழல் ஒயிற்றை ஒப்பல்.

காழுவல் காழுவல் தாழுவல்கொடு மழுவல்கொடு தோர்சு
காழுவல் காழுவல் தாழுவல்கொடு மழுவல்கொடு தோர்சு
காழுவல் காழுவல் தாழுவல்கொடு மழுவல்கொடு தோர்சு
காழுவல் காழுவல் தாழுவல்கொடு மழுவல்கொடு தோர்சு

என்பதனுறையுறையும். இனி, அரிவு ஒயிடுதலுறும் என்பதற்குக், அரிவு தர் மதத்தில் வீழ்விற ஒயிற்றைக் குளவியால் ஒப்பும் என்றுரைப்பினு மையும,

"காழுவல் காழுவல் தாழுவல்கொடு மழுவல்கொடு தோர்சு
காழுவல் காழுவல் தாழுவல்கொடு மழுவல்கொடு தோர்சு"

என்பது மருகன்று வருதல் காண்க. 'மழகவிற் தரிஞ்சிறு' என்பது களவியின் கவிற்றில் மெய்க்குறும் நிமிற்றையப் 'சிடி ஒப்பும் எனவ் பொருத்தாதென்க. ஒப்பும் குன்று என முடிக்க. குளவியும் யானையும் மலர்க்குரியவாதல்,

"பாழிடைக் குளவியொடு பகையல் கடரும்
காண்க மெல்ல மிழுகை பகம்பிற்
கவிஞன் கொழத்துக் கொடுவொடுத் துணையும்
வயர்கை கொடுக் கொடுவிக் குளவியை" குற. 100.

என்பதனுறையுறையும். 'அயர்வா இறுத்த' என்பது 'அயர்வா' என்னுந் கூட்டு ஒக் கல் இறுக்கும் இறுத்தக் குறித்து நின்றுது. கற்றல் என்பது கூற்றிச் கூற்றத்தாக. 'சேடியர் தவிவ..... நிள் விதும்பி செங்கவொடு' பொருத 57—16. பானார் கற்றவெனியு மையும், இறுபெருக்கல் என்பதற்குக் கவி பெரிய கூற்றம் என்றுரைப்பினுமையும.

விருப்பொடு (10) நீந்தி (12) இறுத்த ஒக்கல் (11) என்க.

15—25, ஒக்கல் பழக்கண் விழ வையுள் பெய்த சோறையுக் களவீன் தேறொடு மாத்தி, தாறாக் கவிஞம் வரலாரக் கொண்டு மகனிர் இவழ யவிய நிள் பெருங்கை மகிழ்வு நுகர்ந்தரு இவியு என்க.

ஒக்கல் பழக்கண் எனக் கூட்டுக். பழக்கண்—துன்பம், திருக்கோணம் 329 பேர். அது பழக்கண் உணவின்வையால் உண்டாகிய பகியால் வரும் திய துன்பம்கலின் 'தோல்பசி யுழந்த பழக்கண்' என்றார். அடுகின்ற பசி யால் மிக வருத்தியமை தோன்ற 'உழந்த' என்றார். "ஆடுபசி யுழந்த தின் விதும்பி கொக்கவொடு" (பொருத. 61) என்பது பிறரும் கூறுதல் காண்க. வீழ (15) காத்தி (18) என முடிக்க. என்னு என்று காண்க வெரும் அரி வரலா, அதுறும் பிளபம்கிய தகையைப் பிளத்து சிறு துண்டங்காகக் குறைக்கப்பட்ட தகையை 'என்னு போழ்த்துத்த குறை' என்றார். தாச கிவந்திருப்ப அண்ணல் பெருந்திய திணம் வெண்கமையதாகலின் 'வாணி ணம்' என்றார். பிளத்ததையுடைய கொழுவிட தகையாகலின் 'கொழும் குறை' என்றார். 'பகுத்திய் பெண்டிர் பழைய வளவ.....பிளாந்தியவரு கொழங்குறை' (புற 125: 1—2) எனப் பிறரும் கூறுதல் காண்க. கொழுங் குறை—கொழுவிட தாச, பொருப்பான் 472 நக். குறைக்கப்பட்ட வயலின் தகையைக் குறை என்றார். குறையாகிய என்ன வளவ. வயலுள்—கூட்டுத்தாச; 'செம்மறியுடைய தகை' என்பது புறப்பாற்றுறுவாகாரி. (புற 96: 72 உரை) கோற்றிடு ஊனையும்கூட இட்டு ஆக்குதலின் 'ஊன் பெய்க் கோறு' என்றார். இதனை,

காரிதில் காரிதில் வளவையப் பிடிப்பால், 'பெருமன் தவறும் வளவறு அபெ தலிடு காரி பெய்திப், பிடிமலிழ்க் தோல்பித்த பெருக்கலிற் தாக' (பொருத. 2715) என்பதற் காண்க.

தக் கூறினனென்பாரும் ௨௭, 35. நுகர்த்து இனிதுநின் பெருகவி
எரிநிலையெய்தது தின் பெரிய நூலவாக்காந்நாலை ௪ ஒலக்கத்துச் செல்
வன்ற வின்துத மகிழ்ச்சி அனுபவித்தற்கு இனிதென்றவாறு.

வேந்தே (3) தின்செய்வான் (9) புது (5) கேட்டற்களிற்று; (9) சின்
பெருங்கடல் மகிழ்வு துளர்நின்றிற்று (35) என வினை முடிபு செய்ய.

இதனுற் செவ்வியது, அயன் சொல்லிச் சிறுநீர் அன்னது ஒலக்க
வின்துதச் சிறப்பும் உடன் கூறினவனுந்நேறு.

ஒப்புமைப் பகுதி

1. மயவன் விழை: "மயவன் மயவன் மயவன் மயவன்" பதிற் 5-ம் பாதி 10. 'மய
வன்'ப் பாதிப்பாடு மயவன் விழை" பதிற் 252.

2. "புதுகா, பன்மப்பி பிதங்கு" பதிற் 1-ம் பதி "கின், காமல் கருவாடு கொ
காமத்தா தொல்லி கடுவிலைம் பெய்தே" கவி 19-21. "கன்மணித் தின்செ
ய்வான்" கவி 11: 5. "புதுகா, மயவன் 128. "வேந்தென் பன்மப் பெருங்குடை செழி
யன்" கவி 11: 5.

3. கடம்புருத நுகர்தல்: "கடம்புருத நுகர்தல் காணவன் பாய" கவி 28,
கவி 11: 5.

4. கோலகம் கடம்பு நுகர்த்தல்: பதிற் 11: 18-3 அடியில்.

கடுஞ்சா வேந்தே: "கடுஞ்சா வேந்தே" பதிற் 6-ம் பதி 20. "கடுஞ்சா வேந்தே" பதிற்
30: 44: 50: 56. "கடுஞ்சா வேந்தே" பதிற் 30: 44: 50: 56. "கடுஞ்சா வேந்தே" பதிற் 30: 44: 50: 56.

4. கன்னுவி: பொருத 34: தொழன் 106: 129: குறிஞ்சி 101: குறத்த 67: 9:
20: 3. அக 20: 5.

4-5. கன்னுவி: கரிமம்: "கன்னுவி கரிமம்" பதிற் 19: 19.

5. கரிமம்: பதிற் 33: 15: கோ 20: 9: 10: 11: 12: 13: 14: 15: 16: 17: 18: 19: 20: 21: 22: 23: 24: 25: 26: 27: 28: 29: 30: 31: 32: 33: 34: 35: 36: 37: 38: 39: 40: 41: 42: 43: 44: 45: 46: 47: 48: 49: 50: 51: 52: 53: 54: 55: 56: 57: 58: 59: 60: 61: 62: 63: 64: 65: 66: 67: 68: 69: 70: 71: 72: 73: 74: 75: 76: 77: 78: 79: 80: 81: 82: 83: 84: 85: 86: 87: 88: 89: 90: 91: 92: 93: 94: 95: 96: 97: 98: 99: 100: 101: 102: 103: 104: 105: 106: 107: 108: 109: 110: 111: 112: 113: 114: 115: 116: 117: 118: 119: 120: 121: 122: 123: 124: 125: 126: 127: 128: 129: 130: 131: 132: 133: 134: 135: 136: 137: 138: 139: 140: 141: 142: 143: 144: 145: 146: 147: 148: 149: 150: 151: 152: 153: 154: 155: 156: 157: 158: 159: 160: 161: 162: 163: 164: 165: 166: 167: 168: 169: 170: 171: 172: 173: 174: 175: 176: 177: 178: 179: 180: 181: 182: 183: 184: 185: 186: 187: 188: 189: 190: 191: 192: 193: 194: 195: 196: 197: 198: 199: 200: 201: 202: 203: 204: 205: 206: 207: 208: 209: 210: 211: 212: 213: 214: 215: 216: 217: 218: 219: 220: 221: 222: 223: 224: 225: 226: 227: 228: 229: 230: 231: 232: 233: 234: 235: 236: 237: 238: 239: 240: 241: 242: 243: 244: 245: 246: 247: 248: 249: 250: 251: 252: 253: 254: 255: 256: 257: 258: 259: 260: 261: 262: 263: 264: 265: 266: 267: 268: 269: 270: 271: 272: 273: 274: 275: 276: 277: 278: 279: 280: 281: 282: 283: 284: 285: 286: 287: 288: 289: 290: 291: 292: 293: 294: 295: 296: 297: 298: 299: 300: 301: 302: 303: 304: 305: 306: 307: 308: 309: 310: 311: 312: 313: 314: 315: 316: 317: 318: 319: 320: 321: 322: 323: 324: 325: 326: 327: 328: 329: 330: 331: 332: 333: 334: 335: 336: 337: 338: 339: 340: 341: 342: 343: 344: 345: 346: 347: 348: 349: 350: 351: 352: 353: 354: 355: 356: 357: 358: 359: 360: 361: 362: 363: 364: 365: 366: 367: 368: 369: 370: 371: 372: 373: 374: 375: 376: 377: 378: 379: 380: 381: 382: 383: 384: 385: 386: 387: 388: 389: 390: 391: 392: 393: 394: 395: 396: 397: 398: 399: 400: 401: 402: 403: 404: 405: 406: 407: 408: 409: 410: 411: 412: 413: 414: 415: 416: 417: 418: 419: 420: 421: 422: 423: 424: 425: 426: 427: 428: 429: 430: 431: 432: 433: 434: 435: 436: 437: 438: 439: 440: 441: 442: 443: 444: 445: 446: 447: 448: 449: 450: 451: 452: 453: 454: 455: 456: 457: 458: 459: 460: 461: 462: 463: 464: 465: 466: 467: 468: 469: 470: 471: 472: 473: 474: 475: 476: 477: 478: 479: 480: 481: 482: 483: 484: 485: 486: 487: 488: 489: 490: 491: 492: 493: 494: 495: 496: 497: 498: 499: 500: 501: 502: 503: 504: 505: 506: 507: 508: 509: 510: 511: 512: 513: 514: 515: 516: 517: 518: 519: 520: 521: 522: 523: 524: 525: 526: 527: 528: 529: 530: 531: 532: 533: 534: 535: 536: 537: 538: 539: 540: 541: 542: 543: 544: 545: 546: 547: 548: 549: 550: 551: 552: 553: 554: 555: 556: 557: 558: 559: 560: 561: 562: 563: 564: 565: 566: 567: 568: 569: 570: 571: 572: 573: 574: 575: 576: 577: 578: 579: 580: 581: 582: 583: 584: 585: 586: 587: 588: 589: 590: 591: 592: 593: 594: 595: 596: 597: 598: 599: 600: 601: 602: 603: 604: 605: 606: 607: 608: 609: 610: 611: 612: 613: 614: 615: 616: 617: 618: 619: 620: 621: 622: 623: 624: 625: 626: 627: 628: 629: 630: 631: 632: 633: 634: 635: 636: 637: 638: 639: 640: 641: 642: 643: 644: 645: 646: 647: 648: 649: 650: 651: 652: 653: 654: 655: 656: 657: 658: 659: 660: 661: 662: 663: 664: 665: 666: 667: 668: 669: 670: 671: 672: 673: 674: 675: 676: 677: 678: 679: 680: 681: 682: 683: 684: 685: 686: 687: 688: 689: 690: 691: 692: 693: 694: 695: 696: 697: 698: 699: 700: 701: 702: 703: 704: 705: 706: 707: 708: 709: 710: 711: 712: 713: 714: 715: 716: 717: 718: 719: 720: 721: 722: 723: 724: 725: 726: 727: 728: 729: 730: 731: 732: 733: 734: 735: 736: 737: 738: 739: 740: 741: 742: 743: 744: 745: 746: 747: 748: 749: 750: 751: 752: 753: 754: 755: 756: 757: 758: 759: 760: 761: 762: 763: 764: 765: 766: 767: 768: 769: 770: 771: 772: 773: 774: 775: 776: 777: 778: 779: 780: 781: 782: 783: 784: 785: 786: 787: 788: 789: 790: 791: 792: 793: 794: 795: 796: 797: 798: 799: 800: 801: 802: 803: 804: 805: 806: 807: 808: 809: 810: 811: 812: 813: 814: 815: 816: 817: 818: 819: 820: 821: 822: 823: 824: 825: 826: 827: 828: 829: 830: 831: 832: 833: 834: 835: 836: 837: 838: 839: 840: 841: 842: 843: 844: 845: 846: 847: 848: 849: 850: 851: 852: 853: 854: 855: 856: 857: 858: 859: 860: 861: 862: 863: 864: 865: 866: 867: 868: 869: 870: 871: 872: 873: 874: 875: 876: 877: 878: 879: 880: 881: 882: 883: 884: 885: 886: 887: 888: 889: 890: 891: 892: 893: 894: 895: 896: 897: 898: 899: 900: 901: 902: 903: 904: 905: 906: 907: 908: 909: 910: 911: 912: 913: 914: 915: 916: 917: 918: 919: 920: 921: 922: 923: 924: 925: 926: 927: 928: 929: 930: 931: 932: 933: 934: 935: 936: 937: 938: 939: 940: 941: 942: 943: 944: 945: 946: 947: 948: 949: 950: 951: 952: 953: 954: 955: 956: 957: 958: 959: 960: 961: 962: 963: 964: 965: 966: 967: 968: 969: 970: 971: 972: 973: 974: 975: 976: 977: 978: 979: 980: 981: 982: 983: 984: 985: 986: 987: 988: 989: 990: 991: 992: 993: 994: 995: 996: 997: 998: 999: 1000.

கரிமம் கடுஞ்சா: "கரிமம் கடுஞ்சா" பதிற் 19: 19.

7. நுகர நுகர்த்து நுகர்த்தல்: "நுகர நுகர்த்து" பதிற் 19: 19.

8. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

9. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

10. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

11. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

12. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

அரிநிலை: "அரிநிலை" பதிற் 19: 19.

13. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

14. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

15. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

16. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

17. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

18. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

19. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

20. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

21. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

22. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

23. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

24. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

25. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

26. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

27. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

28. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

29. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

30. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

31. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

32. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

33. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

34. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

35. கவிபுகல்: "கவிபுகல் பதிபுகல்" பதிற் 19: 19.

வாரம் அழிந்த மன்றத்தையுடையவராய், உன் னம் ஆரிய ஊக்குநர்
மீடல் தபுத்து—அவரின்மீது வேரதற்கு உன்னம் அழிப்பச்செய்தே
கின்றும் தம் கரும் வேட்டையாற்ற வேரகியற்றெகாண்டவருடைய
வகியையம் கெடுத்தலானே, உன்னுள் பளிக்கும் பரமுடைய—இன்பு
பேரக கீரிப்பார் கடுங்குதற்குக் காரணமாகிய பரமுடைய.

20—28. கரடே கடவுள் மேன்—சின் ருட்டுப் பெருங்காடான
இடங்களைல்லாம் கடவுளான் சேவப்பட்டன்; புறவு முன் இன்று மகனி
செய்து மன்னா மேன்—அந்தோட்டுச் சிறுகாடான இடங்களைல்லாம்
விளங்கிய ஆணிகலத்தையுடைய மகனிரொடு நின் பண்டயலாயான்
மேம்பட்டன்; ஆடுந் ஆள் ஆண்டது—காடும் புறமும் ஆண்டத
பெருமழிகளும் கடவுளும் மன்னரும் உலாவிய போதற்கு இடங்க
ளையின; ஆன்தி—இவ்வ அல்லையலும், நூலத்து கூடும் பகர்நர்
அடி புறம் தா—புறியின்சண் கொள் முதலிய பண்டங்களை விற்றும்
வாணிகரின் குடியைப் பாதுகாத்து, குடி புறங்களுள் பாரம் ஓரவி
—தம் சிறுக் குடியாகிய வரிவையானைப் புறங்களுள் பெருஞ்ஞா
கிய காணியாளர் நுட்பத்தொடர் பாதுகாத்து, மிகாத்த கரடு—
பாதுகாத்த காடு, அழல் கொன்று மருங்கின் கொள்ளி ஓடாது—செய்
வைய சென்ற பக்கத்தில் வக்கோன் ஓடப்பெறுது, மகிழ வேண்டு
புலித்து மரசி திற்ப—மனது வேண்டிய காலத்து மகிழ்பொழிய,
கேசியெடு பசி இகந்து ஓர்ஜி—கேசியும் பசிபுறமிட்டு நிகழப்பெற்று,
பெரும பூத்ததன்—பெருமாவைப் பொலிந்தது.

நூற்பு: 29-30 கவினாரிய காலத் தேரந்நிச் கூத்திடு, நின்றயாக்கை
பேரநாயக நிவெந்து இறுத்த சேநி பரக்கங்கள் கழனி புக்கோன்
கிடத்தசெடு உலா வேரகப்பெற்றுப் பேய்மகன் கழுநூர்ந்து இயன்
தம் பரமுடைய; நீ காத்த தாட்டிற் காடு கடவுளன் சேவப்பட்டன்;
ஆந்தாட்டுப் புறவுகள் மன்னான் மேம்பட்டன்; அந்தாட்டு ஆறு
அவ்வாணத்தாயிற்று; அன்றியும் கூடும் பகர்நர் குடிபுறம் தா—
குடி புறங்களுள் பரமுடைய; நீ காத்த தாடு மகிழ வேண்டு புறந்து
மரசி திறா தேரயொடு பசிபுறமிட்டு நிகழப்பெற்றுப் பூத்தது என்.

(ஆ-கா) 1—10. எழுந்தும் வித்துறவும் தடுக்குறவும் ஆர்மாய
மாயி, தெய்வியையும் மருதியையும் வாயிலியையும் பொய்வாயிலியையும் வாய்
விளையுறையையும் தாடு என். ஆதினாகளுந் மேல்புறமாக இருந்த வயல்
காபிற் திநிறைந்து திருமாயுதேவன் தம் 'தொறுத்த வாய் ஆள்' பிறு
றவும் என். தொறுத்த என்பது தொறு என்னும் பொய்யுடைய பிறு
றவொசை. தொறு—நிறை. இதனைத் 'தொலையினி தொறுவன் யாது
தொன்றம்' (சேனா 474) என் புழித் தொறு—நிறை என பச்சுதி
நிலையம் உலாக்கலாற்றுகிறது. "இருங்கைத் தொறுவும்" (பெருங் 1)
37 315) என வருகலின் தொறு என்பதற்கு பாதினை ஆர் குதிய

இருங்கை நிறைவியும் கொள்ளியும் அமைபும், ஆரல்—இருங்கைச்
சிறிய பின், "ஒழுந்திராரல்" (குறுத். 25) என வருதல் காண்க. வாயின்
ஆரல் உலாமை "கழாயிரால்" (சேனா 8) 7: 39) என்பதற்கு வாயிசை.

எறுபொருதகைய கடவுறு வித்துறவும் என்றது திதேய்க் தெறுவான்
எருவான் உழக்கச் செய்துபட்ட வயல்கள் மின் வாயி உழப்பாது மிக
வித்துறவும் இவ்வாறுமென்றவாறு.

"கடவுறு பொருத கண்ணான் செய்தான்
கருங்கு வாய்க்கால் மீதைய விளையு
குறுங் கால்கலை மருங்கிச் செய்தான்" பெருங்கை 210—2.
என வருதல் காண்க, எறு என்றது காரேருகிய உடக்கலை, செறு—வயல்.
செய்வயச் செறுவொன்பது அருவாராடு வருந்து என்பர் பச்சுதிக்கர்
யி. (தொல். எச். 4.)

கரும்பின் பாத்நிப் பூத்த தெய்தல் என்றது கரும்பின் பாத்நியில் தி
இடைமருது திறந்கின் தானே முளைத்துப் பூத்ததெய்தல் என்றவாறு. "கரும்
பின், பாத்நிப் பள்ளவாய் பூத்ததும்பின்" (புற 386: 10—11) என வருதல்
காண்க, கரும்பு தடுதற்குப் பாத்நிசெய்ததும் அதனுள் தித் திறந்நாம்
"கரும்புறப் பாத்நி" என்பன், பெருங்கைத் தெறுவதி திதேயு திதே
(குறுத். 262) என்பதற்கு வாயிவாயி.

தெய்தல் எருவாயின் நிறை தடுக்குறவும் என்றது தெய்தலானது
அக்கருங்கு முதலைய மறிநிரியாயின் பாய்கிற் செல்வது தன்னையே
திறந்து திதேயுபு எருவாய் நிறைவாய் தடுக்கும் இடங்களுமென்றவாறு.
இச்சிறப்பான இச்செய்யுளுக்குப் பூத்ததெய்தல் என்ற பொய்யுதி.

தெய்தகிப் பூத்த தெய்தல் என்றது, தெய்தன் மலர்களை இவையாகி
எருமை நிறையத் தடுக்கலாகின் "வெறுறு விடியல் போகிய வெருமை,
தெய்தன் புதுமலர் மாந்தும்" (அக 100: 18—7) என வருதல் காண்க.
பெரிய உடலிடத்தையுடைய எருமையாகலின் "இருங்கை எருமை" என்
ரும். "இருங்கை ஸரி—பெரிய உடலிடத்தையுடைய எருது" எனப் பழைய
பொய்யார் உலாத்ததுகாண்க. (புற 37: 15 உரை) இருங்கை—கரிய
உடலிடம் எனினுமாயினும், "இருந்தத தன்ன கரும்போட் பெருமை"
(சேனா தூற் 35: 148) என வருதல் காண்க. "இருங்கை" எனவும் "நிறை
எனவும் முன்னும் பின்னும் எருமைக்கு அலகொடுத்துக் கூறியது பெரிய
உடலிடத்தையுடைய எருமையின் நிறை தின்று திதேயுதெய்த மிகை பூக்
கிணப் பூக்கும் தெய்தகின் வாயிபுகி தேரந்நிதொருட்டு. இனி எரு
மையின் இரை தடுக்குறவும் எனப் 197க்கு, பூத்த தெய்தகின் எருமை
களின் இரையாய் அவற்றை வேறு இரையின் பாய்கிற்செய்வாது தடுக்கு
மிடங்களுள் என்றவாறுதலுமொன்று. கரும்பு தெய்தல் எருமை என்ப
வற்றை எடுத்துக் கூறியது பணகவர் தாட்டியர் திவ்வா நிலவாய்க்கன் தன்கு
புலனுதற்பொருட்டு. "குறுங் கரும்பின் கொன்பு தூங்கு, காடொய்
படுவது திவந்த யத்தை" (புற 36: 10—11); "பழனம் பழந்த படுகோட்
பெருமை, உலாத்திதேயு தெய்துன லுளன் (திவ்வாய்க்கி லுள் 31)
எனப் பிறுந்நும் வருவாய் காண்க.

தொழில் வயவய சீறிய தாடெ' (பதிற் 20: 10-14) என வருதல் கண்ட பொய்க் கண்ட புலிக்குக் கெய்துற்றுப் பறத்தலை நிகழுவதாயிற்று. பறத்தலை பாழ்பாட்டு இடம் புறத்தலை 7 உரை, போர்க்களம் எனினுமாம்.

தாதெகு மறுத்த மன்றம், கலியழி மன்றம் என இவையும. நிரைகள் ஊரிலிவ்ருதலானும் சேரலாதன் தன்னுடனே பொருதார் தேயத்தலும் கலியன் மன்றங்கள் மக்களில்லையாய் பாழாக்கி அழித்தலானும் தாதெகு மறுத்த கலியழி மன்றம் என்றார். தாதெகு—துணாக்கிடத்தும் எரு பாய்வாய் ஊர்க்கின் மன்றக்கை அழித்தல் 'அளியும்...புலிக்குதேர் தேன் மன்றம் பாழ்பட' (பெரும்பாண் 422-3) என்பதனுள்ளுறியாய்ப்படும். பாழாக்க மன்றியே போதற்கு மனவெழுக்கி அழியியும் மின்னும் தம் கருவியை வை மாற் போகமெற்பொண்டி வருதலா வலியைக் கொடுதலின் 'மன்றத்து உளம் அழிய ஊக்குநர் மிடல் தபுத்து' என்றும், அதனால் மீன்பு போக நீண்பு பார் அஞ்சி நடுங்குதலின் 'உள்ளுநர் பளிக்கும்' என்றும் கூறினார். என்றும்—மனவெழுக்கி பதி: 31 பரிமேல் ஊக்குநர்—கேற்கொண்டவர். 'மூக் கார்—மேற்கொண்டவர்' எனப் புறநானூற்றுப்பாடியார் உரைத்தாலும் காண்க. (புறநா: 1 உரை) தபுத்துப் பாழாக்கி என முடிக்க. ஊக்குநர் உள்ளுநர் என்பன வீண்பு பெயர்கள். பளிக்கும் என்றும் பெயரெச்சம் பாடு என்னும் பெயர் கொண்டது.

சேரலாதன் தாம் காத்ததாட்டிப் பெருங்காடுகளைக் கொடுத்து நாடாக்கி வளம்படுத்தியதனால் ஆண்டு மக்கள் வசித்து தாம் வயிப்படு தேய்வய் களுக்குக் கோயில்கள் அமைத்தலையின் 'காடு...வ வளம்போன்' என்றார். ஆத்தாட்டுச் சிறுநாடான இடங்களை தனது திருத்திப் பண்டையனர்கள் மகரிபோடு உவரையும் பண்டநிலைகவாக்கியமையின் 'புறவு மகரிசெரு மன் வர் மேன்' என்றார்.

'ஆள் முய்தை மாடி...வருடார்'

மாண் தோக்கவர் வாய்மது பாடின வேகமே

என்பதும், 'இவன் திருத்தித்தலின் ஆலை திரிந்த வடுக்கொல்லார்' எனவர செரு கூடிய மகலிச் கொடுபுரித்த மதுவன பாடின' என்றும் அப்பகுதி புறவு மன் வர் மேன்' என்பதால் காடு—பெருங்காடு, புறவு—சிறுநாடு.

காட்டில் ஆள்வருக்கற்ற பெருவழிகள், அத்தல்கெல்வோர் குவறத் தாக்கிக் கைப்பொருள் வெளவும் ஆறுநிலைகளானும், கோவ்வழிப்பாரும் வானவர் வேவ்வையும் முதலாய் விவங்குமாளானும் இவையுரிந்றி முன் சொன்ன அடிகளும் மன்றமும் உவாவிப்போதரும் வீசிகளானமையின் 'ஆறே அனவளைத்து' என்றார். ஆனைத்து என்றது அனவளைத்து எனச் சுட்டு இடத்தத்து அந்த அந்தத் தன்மையது என முன் நினைவழியின் பன்மை தோற்றத்தென்பது. கவா—பன்னங்கன், அனவ மென் முதலாயின, பக்தர் என்பதற்கு இவ்வயதாத வெளிப்பல மாரி சொல்லி விதும் வணிகர் எனினுமாம். 'பன்னங்கன் பார்க்கு வீசும், தோவ்கொண்டத் துவன் திருக்கை' (பெரும்பாண் 211-3) என்பது, 'மகரித்து—இலாபத்தை

வெளிப்படையாகச் சொல்லி' என துர்துர்துமீளிய உரைத்தலானு காண்க. தாரவென்பது தாரவெனக் குறுகிற்று.

குறவென்றது வாரம் முதலிய குறுதிலும் வரினாவளவாகிய சீழ்க் குடிசை. புறத்தகுநர் என்றது அச்சீழ்க் குடிசைப் புறத்தகுநர் மேற்குடி ஊராகிய காலியாளரை உணவின் மீட்டம் உண்டி புறத்தகுநரன் குடி புறத்தகுநரைப் பாடுகாததல் எனக்குடிக்குக்கும் பாடுகார்பாக அமைதல் எனும், வருபடை தாங்கிப் பெயர் புறத்தகுநர்த் துப் பொருபடை தருடம் கொற்றம், உழுபடை ஊன்றுநால் மருங்கின் சன்றதன் பயனாகலானும் சேரலாதன் குடிபுறத்தகுநர் மாய் ஒம்பினான் என்க.

'பகடுபாடு கருவ பர மேய்க்க

உறையும் தருவன பாய்வின'

'குடிபுறம் கருவன அடங்கா தோர்' புறநா: 30-4.

எனச் சுன்னேர் கூறுதல் காண்க. மாரம்—குடி புற 35: 82 உரை பர மேய்க்கி (25) த் காத்த நாடு (28) என இவையும.

மாரம்க் கோளாகிய வெள்ளிச் செவ்வாய் சென்று தங்கிய இரகிரிர் தோர்ந்ததும் அதன் பார்வையுக்குப் பட்டாடும் மார இவ்வாறாகிய 'அறல் சென்ற மருங்கின் வெள்ளியோடாது மாரிதிற்ப' என்றார். ஓடாது—ஓடப் பெறாது, கோளாகிய சிரிசிற் கோளாகிய திவியும் அத்திக்குறப்பெற்று கோளாகிய சிந்தவாற் கோளாகிய திரிந்து மகாழயினுதல்.

'தோள்கை திரிந்திடு கோளாகிய திரிவார்

கோளாகிய திரிந்திடு மாரிவார் உறும்' மகரி 71: 6-8

என்பதனுள்ளுறிக் அறல் என்றது செந்தி வண்ணானிய செவ்வானிய வெள்ளி—வெண்ணிறமுடைய சுக்கிரன், 'வகைசில் புறப் பையங்கு னென் றின்' என்றார் பட்டினப் பாகையினும்.

சேரலாதனின் ஆட்சிச் சிறப்பால் பசியும் மீளியும் நாட்டினீசுவரின் 'மோயொடு பதியித தொரிது த் காத்த நாடு' என்றார். 'நிபுறம் தருதலின் தோய்க்கி தொரிது மாரன் தன்னுடும்' (பதிற் 15: 23-4) என மேல் வருதலும் காண்க. பசிமுதலின திங்கல் துற நாட்டின் இலக்கணாதல், 'உறபயிபு மேளம்' கோளாகிய தோபகாரம் கோ தியவாது காடு' முதல் 714, எவத் திருவள்ளுவர் கூறியவாற்றினுமறிக் பசியும் மீளியும் திங்கலால் காடு மோலியுபெற்று விளங்குதலின் 'தாடு பூத்தாறு' என்றார்.

இதனுற் கொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்பும் தந்தாடு காத்தற் சிறப்பும் உடன் கூறிவளரையிற்று.

'தொறுத்த' என்றும் (2) 'எறுபொருத' என்றும் (7) 'ஒலிதெய்க்க' என்றும் (6) புலவியாயின் என்னுமிருந்த தாண்டியும் வஞ்சியடியாய் வந்த மாரன் வந்தித்தருக்குமாயிற்று.

மேற்கோள்.

'எறுபுரு சிவப்பும்' (தொல், உரி 70) என்றும் சூத்திரவளையில் 'திசியத் திருத்த நாழிபாக்கி' எனச் சிவப்பு வெளுவாங்கிய குறிப்புணர்த்தும் என்றும்,

10 ஆழ்த்து—பேரணையுள் பெருமையையும் ஆழ்த்து, செரு புகல் முன்பு—பேரணையினும்பு வடிகையையுடையோர், கூற்று வெகுண்டு வரிலும் மாற்றும் ஆற்றல்—உறுறுவன் வெகுண்டு எதிர்வர்தும் ஆதலையும் விலக்கும் வலியையுமுடைய.

11—17. எழு முடி செறிதிய திரு நெருள் அகலத்து—எழுமுடி வரற் செய்த ஆரம் பொருந்திய வெறுத்திரு தங்கிய மரந்தையுள், சென் புரிக் தடவை—வலிபெருந்துதலையுடைய பெரிய கைபினை யுறைய, சான்றோர் மெய்க்குறைய—விளக்கு செறுபுதருவி மோன்ற வளை, வசன் உடைய மகனிர் மலன் இகல் கொள்ளும்—வசன்மகனிர் ஆழ்த்து அவனை யொப்பேன் யானே மானே என்று தங்கனில் மரையு கொள் றுதற்குக் கரணமாக, வயற்கு இளநு காந்த—விளக்குவின், தலைக் கங்கனாசல் மலர்க்கு, வண்டு படு கதுப்பின்—வண்டுகள் மெய்க்கின்ற கதுப்பானிய, ஒடுவது ஈர் ஒது—ஒடுவிய செய்ப்பினை யுடைய கூட்குறையுடைய, கொடு குறுகு களைய—வண்ட மகரக்குறு யுடைய கொடுக்குக் களைய, பல் கவிநு தெழுநியொடு வெல் கொடி குடக்குட—பலவாகிய கவிநுக்கின் தொகுதியில் வென்றெடுத்த கொடி ஆனதும், படை ஈர் உறவ—படைய வசனகருடைய உறவ, பாடிவிரி வெந்தே—பாடிவிக்கு வேண்டுவன வரவ்கும் வேந்தே.

18—23. இவங்கு மணி மீளடத்த பெரணை கலம் திகிரி—விளங் குவின்ற மணிகள் செறித்த பெரணைகளை யுடைய சக்கரத்தால், கடல் அக வரைப்பின்—கடல் எங்கிலாசுறையுடைய முட்டில், இப்பெர றில் முழுது ஆண்ட—இவ்வலம் பெரணை முழுது ஆண்ட, வின் திணையுள் முதல்வர் போலின்று—நிக்குடியில் முன்னிருந்த முதல்வர்போல ஒழுவி, செகடாஅ நல்லியை கலைஇ—செகடாத கல்ல புனையு நிலப்பித்து, இவ்வுலகமோடு உடன் தவரலிபர்—இவ்வுலகத்தோடு கடல் செகடாதெழிவாய்க்க.

முடிபு: திருமுதற் புதம் தான்கும் பேரணப் பெருமை அளத்தா னியை, தான்கின் முதலிய ஐந்தும் டுருங்கு புணர்ந்த மீளக்கத் திணைய; அக்குள் அநியை கை வயங்கமைய; அன்றி முன்பு, தீயவரி இருக்கும்படி சொல்லித் கூற்று வெகுண்டு வரிலும் ஆதலையும் மாற் றும் வலியையுடைய; ஆதலால் சான்றோர் மெய்க்குறைய, செகடுங் குறை களைய, படைபெய முழுவ, பாடிவிரி வெந்தே, தின் திணை முள் முதல்வர்போல நின்று தக்கனையை நிலப்பித்து இவ்வுலகத்தோடு கடல் செகடா தெழிவாய்க்க வக்க.

(அ.கா) வெள்ளையுள்ள குளங்களை இயல்பாகவுள்ள நிலமுதற் புதங்கள் தான்கும்பொலக் சென்பால் இயல்பாகவழங்கி குளங்கள் தான்

தும் அளப்பரியவாதலின் 'நிலநி' வளியிடம்பெய்த தான்கின் அளப்ப லியை' என்றார்.

“துறந்தேன் குடும்பம்
வியந்தேன் தான்கின்
வலிவழங்கு வலியை
வரிலு வலியை வாயும் வாயும்
வலியைத் தான்கின் மலத்திற் கைய” புற. 11-1.

எனப் பிறருள் கூறுதல் காண்க. அளைய என முதல் மோலெறில் கூறி றும் குணங்களின் பெருமை அளத்தும்பிபது என்பது கருத்தாகக் கொள்க.

பலவாய் மிழைசொந்தம் அப்பெருமையப் பொறுத்தலில் திலக்கது மோன்றும், அவர் வழிபட்டால் அளக்குக் கையையும் அருளுகையுடைய சீரன்போன்றும், அளவாய் அழித்தற்கேற்ற மானவாய்க் சதுரங்கவாயிடி முடையவாயில் வலியைப் போன்றும், அவரை அழித்தற்கு உதவும் உதா விரிந்து விலகில் விகலையப் போன்றும் அளவத்தன்மையுள்ள அளப்பரியை வெள்ள உவமையைப் பொறுத்திக் கொள்க.

“தான்குவித்த சிறுநுள்
வெள்ளையிற் கிடையம்
விசம்புலத்தையு வலியை
வளியுடைய திபர்
திறுமலிய சிறுமென்றும்
தென்புறம் கூதற் கிழங்கு போலப்
போன்றும் பொறுத்தலால் துந்திய தான்கின்
வலியை தெழுவ வலியு முடையென்ற” புற. 2-1-8.

எனப் பிறருள் கூறுதல் காண்க. அன்றியும் தான்கும் வலியைத் துந்திய ஆளவையானதும் அளத்தற்குமுன்புக் கொள்க.

நிலநி முற்கூறி அதற்கும் அளந்து மோதையை முற்கூறினார் அது உலகம் பெரன்றிற் குறையும் புறந்தினைப்பதாகலின், இவர்ப் பலவகை உயிப்பெருங்களையும் உயிரிய பொருள்களை மு தங்கும் சிறப்புப்பற்றி நிலத்தை முற்கூறினார் வலிநுடையையும், திரை, தீர்ந்தும், தி திணையுள், தி வலியினும், வலி விசம்பினும் ஒடுக்கும் முறை பற்றி 'நில நிர வலி விசம்பு' என முறைப்படுத்தித் தோகினார். புதங்கள் ஐந்தையும் வண்ணது திணை ஒழித் தது மேல் விளக்கத்துக்கு உவமமாக எண்ணுகின்ற வற்றோடு கூட்டிவெண் வாவென்றிடு வென்பது.

விளம்பினுள்ள மீள்கள் தான்கின் என்னும் தோன்றின் என்னும் இரு வகைப்படுத்தலின் 'தான்கு தோன்' என்றார். "நிலநி விசம்பிற் வலினைப்பு திரி தரும், தான்கு மீள் விரைய வேண்டிப் போல" (பு. 11-1) என வற தல் கால்க தான்கின் அக்கனையி முதலிப இதுபத்தையும் நிறவுந் தோன் மீள் னுயிறு முதலிய ஒன்பது வளங்கு கொள் வன்றது விளக்க ழம்புமையால் அத்திவழி இராகு தேது என்னும் இவ்வுட்கு நீக்கி, தின்ற ஐந்தையு வென்பது, களைவழல்—செறிந்த தெழிப்புமார். ஐந்தையுட்கு புணர்ந்த என்ன தெருகை கூறியது, தான்கு என்ன கொணும் பலவாதலின் அவற்றை ஒவ்வொன்றாக நிறுத்தித் திரை நாயிது அளக்கின்ற முக்குடைய என

விபரமாயை விளக்குதல் பொருட்டென்க, துருத்தம் என்ற உயிரை தெரக்கதி.
விளக்கம்—ஒளி. "தூய்மீண்டு, அவற்றோடு என்ன சிவப்பேசர் வந்தி" (புறநா: 8
—4) என்றும் பிறரும்.

கணம் பதினாள்—தூற்றுவர், இது தொனக்க குறிப்பு பெயர். ஒடு,
இப் பொருளில் வந்தது. சனமயதிர்ப்பொருடு போகிய என முடிக்க தம்பு
—வன். துறை—கூறுபாடு. பொருட்பு 120 மக். தூய்மீண்டு துறையேறிய வர்
மது துணைவையேற்றியோன என்பது. "தூய்மீண்டு தொனக்கம் தூய்ப்பதில்
ரோன்" (புற 122: 5) என்பவரால் வளங்க, துறையேறிய அத்தான் என்க,
பிறர்க்கு உவமையாகக் கூறுதற்கேற்ற மிக்க வளமையையுடையான் அக்
குறையுடைய 'அருளுகையால் கைவண்மையை' என்றும், 'அத்தமான் கொளல்
வந்தான் வந்தான், சத்தமான் கன்னன் சத்த கனிகை வந்தான்' என இவனை
இனாவய்வன் என்றுமேற்கொள்ளுவதும் கன்னனின் வேறுமையும் பின்புலத்தை
கூறும்.

உடத்து—எஞ்சியது எதிர்த்தின்று, கவி 1: 4 மக். புற 110: 1 உரை
அமர்த்து மகிழ்ந்த பகையர் என்பதற்குப் 'பெருடன் செய்த பொலா
வென்று சின் தின்றுன் மகிழ்த்த பகையர்' எனினும் அமைபும், என்னுச்
சேரனின் பேராற்றலைப் புலப்படுத்தப்பெற்றுட்டு அவனுடன் மகிழ்ந்த
பகையரின் வெற்றியை எடுத்துக் கூறினதாகக் கொள்க. பெருதற்குத்
தூய்ப்புடைய பகையராதலின் 'தூய்ப்பப் பகையர்' என்றும், "பென் கருகித்,
தூய்ப்புடைய தூய்ப்பு மகிழ்தான் துறையேறி, வெப்புடைத் தூய்ப்பு
வெந்து" (பு. பொ. நா 127) என வருதல் காண்க. பகையர் பேர் பீட
நித்த வயிற்றில் சேரவாதன் மேறும் போயை விஞ்ஞதலின் 'செருப்புகல்
முன்பு' என்றும், 'வெருப்பின் கூற்றார் சிறந்தான்' 'கூற்று வெருப்பின்
வயிற்று' என்றும், 'கூற்று வெருப்பின் எதிர்த்தின்று' அது விளக்குதற்குரிய
தெள்ளுதலும் அதனையும் மாற்றும் ஆற்றலுடையான் என்றது சேன் மன
வயிதையப் புலப்படுத்தப் பெருட்டென்க, "பகைபொன்ற, கூற்றம் வயிற்று
தொடையான்" (கவி 43: 9-10) எனப்பிறரும் கூறுதல் காண்க, என்னு
ஆற்றல் என்றது மனவயிற்று.

"கூற்றுடன், வெருப்பின் கூடி போக்பெருட

கூற்ற, கூறுவ பகை" குறந் 183.

என்பதன் விளைவுவாயின் 'ஆற்றல் மனவயி' எனப்பரிமேதற்கு உரைத்
தலையும் காண்க.

எழுமுடி கெழீஇய அகலம், திருநெல் அகலம் என இவையும், எழுமுடி
வென்று ஒரு அரசரை வென்று அவர்கள் எழுமுடியானது செய்திசைர்
ஆதலாக, பகையரை வென்று அவர் முடிக்கலாகப் பெரிதுதல்

"ஆற்றல் வெருப்பின், முடிக்கல் வென்று

அகலம் அகலம் கைகள் தொண்டு" பதிந் 6: 1

என்பதனுமறிப்பும், சேரவாதன், எழுமுடியுடைய மாப்பி வலிந்
திருத்தமையால் 'எழுமுடி கெழீஇய அகலத்து' என்றும்.

"பெயர், பிற போய்ப்பு மனவயிசெயல்

முன்பு கூறிட்டான்

முடிபுனைந்த பகை மனவயின்

அகலமெனப் கூறுபெறு

பகையரின் வயிற்று" புற 43: 1-3.

எனப் பகையரை வென்று அவர் முடிக்கலாகச் செய்த பொன்னும் வீரக்கழல்
பெய்து புனைதல் கூறப்படுகலின், எழுமுடி கெழீஇய அகலம் என்பதற்கு
ஒரு அரசரை வென்று அவர்கள் எழுமுடிப் பொன்னுதல் செய்த ஆரம்பொருத்
திய மாப்பி எனப் பொருளுரைத்தல் அமையாதே வெலின், அமையாது
என்ன? முடிபுனைந்த பகையொன்றின்..... கழல் என்றதற்குக் கூண்டு
முடிப்பொன்னின் ஆரம் எனக் கூறப்படுமையாலும், முடிப்பொன்னும்
ஆரம் புனைந்து அணித்துப், அவ்வாரம் எண்பொன்னுதலின் வேறுபாடு
விளக்கி அரசர் எழுமுடி வென்ற பெருமையினை விளக்கமையாலும் என்
பது. எழுமுடியென்பது எழுமுடியுடையதென்ற ஆராதல்.

"எழுமுடி கெழீஇய திருநெல் அகலத்து" பதிந் 6: 18.

எனக் கம்பியாற்றுக் கம்பியாரும்,

"எழுமுடி மாப்பி வெருத்தல் சேன்" பதிந் 13: 6.

எனப் பாணரும்,

"எழுமுடி மாப்பி" கவி 22: 183.

என இவர்கோவாய் உறல் ஒருபெரிதென்ப 'எழுமுடி' என்றதன் எழுமுடிப்
பொன்னும் ஆரம் புனைத்தமையானது எடுத்துக் கூறுமையாலும், 'எழுமுடி
வென்பது ஒரு அரசரை வென்று அவர்கள் எழுமுடியானது செய்ததேவர்
ஆரம்' என இத்துப் பழையபடியானதாரும், 'எழுமுடி — எழுமுடியைத்
செய்த ஆரம்' எனச் சம்பாதிக்க அந்நபையுரைப்பாரியும் (பிசை 38:
169 உரை) உரைத்தமையாலும் தன்கு தெரியப்படுக.

சேரவாதன் போரித்தொழில் மிகு நடத்தலானே திருநெல் தங்கிய
மாப்பியுதலின் 'திருநெல் அகலத்து' என்றும், "செருபிக்குப் புதுந் திரு
வாரி மாப்பி" (மகிபபு 850) என்றும் பிறரும். ஹெம்—மரத்த என்னுமயம்
இப்பொருட்டாதல் "வரிமனார் தொன்" (புற 80: 5) என்புறிக் காண்க, அக்
வத்து மெய்மறை, தடக்கை மெய்மறை, சான்றோர் மெய்மறை என
இவையும், தோள்—வலி, புரி என்பது என்னு முதுவியைத் தொழிற் பெய
ராய் பொருத்துதல் என்னும் பொருள்பட நின்றுது, 'தோள்புரித் தடக்
கை—வலியைச் செய்தியுடைய தடக்கை' எனினுமயம், தடக்கை என்ப
தற்கு முழந்தானம் பொருந்துமறு தீனா, கை என்றபடியும் அமை
பும், "தாடோய் தடக்கை, வெய்ப்போய் வறுதி" (அக 812: 11—12) என்பது
தல் காண்க.

சான்றோர்—பொரிந்து அமைத்தோரைய வீரர், 'பெரிந்து அமைத்தோர்'
எனப் புறநாறுந் துறையாப்பியரும் (புற 83: 5 உரை) 'பொரிய் அமைத்த
புடைவ வீர்' என இத்துப் பழையபடியானதாரும் உரைப்பர், வீரவாய்
சான்றோர் என்பதும்.

"பெரிதெனின் மறைத்த சான்றோர் பெருமையு" பதிந் 6: 18.

"தொலையெனின் ஒறையாத் தானார் சான்றோர்" பதிந் 82: 13.

"தோள் வலி சான்றோர்" புற 83: 5.

வேருறார்' எனத் திருவள்ளுவர் கூறியிருத்ததும் (குறள் 872) என்னவாக வேறா அறிக. இது ஒருவழிபுருவம். விவரமென்கு அணிமொன் முதலிய வற்றை நல்கி அவரைப் புரத்தலின் 'பாடினி வேந்தே' என்றும். பாடினி—சிறவி. மேல் அராண வறத்துவென்றாய் காட்டுக் கொடுக்குறழ் கணா, பாடினி வேந்தே என அவனை முன்விரிப்படுத்துவாராவார்.

திகிலி என்றது ஆளுநர் அச்சத்தை. 'வெயிர் தவன் திகிலி போல்' (சீகப் 1: 5) என்றும். திகிலியால் (18) ஆண்ட (19) முதலவர் (20) என இவையும். 'ஐயவென்றி யானை போலுய, தெய்வத் திகிலி கைவத்தவரைய, நிலப்பெரு மன்னர்' (பெருங் (2) 15, 130—2) என வருதல் காண்க. உலக வளர்ப்பு என்றது கடலை வெல்லியாகவுடைய மன்னர்களுக்கே. "நிலவுக் கடல் வரைப்பின் மண்ணாகம்" (புறநா: 1) என்றும். வரைப்பு—எல்லை. இப்பொழில் வளத்து தாவளம் பெரிநில. "வண்புகழ் மூவர் தயர்வெழில் வரைப்பின்" (நெய், செய் 79) என்பழி, பெழில் என்பதற்கு தாவளம் பொழில் வளப் பொரிசீயர் உரைத்தமை காண்க. பிறவேந்தர் இப்பொழியின் ஒவொரு பகுதியை ஆள, இவன் முன்னோர் பொழிசுழமுதலையும் ஒருங்க ஆண்டமை தோன்ற, 'பொழிசு முழுதாண்ட' என்றும். நீவுர் ஆம் முன்னோரையோட இப்பொழிசு முழுதையும் ஆளுகைகொத்து ஒருகுலா யாகவென்பார் பொழிசு முழுதான். முன்றினை முதல்வன்போல நின்று' என்றும்.

நின் திணை முன் முதல்வர் என மாய்க்கட்டுக் திணை—குடி. முன் முதல்வர் என்றது முன்னோர் ஆளாடுகிறதே இவன் குடித்து முன்னோரை. நின்று—அம்முதல்வர்போல: ஒழுகி. முன்னோர் வழி முழுதல் வேண்டி வேண்டது. "பெரியோர் சொல்ல வடிவழிப் பிசையாது" (மதுரைக் 182) எனவும், "தென்கலோர் சொல்ல தெரிய போலவும்" (புறநா: 25) எனவும் காண்குந் உறுமாற்றறுமறிக. முன்னோரைத் துயர்த்த மூலமொன்று, பெரன்ருது நிறுவிதான்நிலை யாதலின் 'கெடாது நலியின' என்றும். மன்னரின் மேல் வரம்புகழ் தட்டர் அவாவுடையதினாலாகலின் அங்கு படி எய்தவேண்டி தல்கிணையை நிலப்பெறுத்துக்கவென்பார் 'தல்கிணை நிலை' என்றும் கூறுவர் நிலை—நிலைப்படுத்து. நிலைபெறுவாரைவார் எனக் கூட்டுக. இவ்வகைத்தோடு கூட்டுகிற நிலைபெறுவாரைவாக்கவென்று வாழ்த்து வார் 'தல்கிணையோ இவ்வகைமோடுகோ' என்றும், "இவ்வுலகை மோடுகோ" நின்று நிலைபெறு குவகமோடுகோ" (புறநா: 21—5) என்றும். பிறரும். தவல்—கேடு. 'தவல்கேறாய் செய்தார்க்கு' (கலி 134: 11) உலகமோடுகோ—உலகத்தோடுகோ, புறநா: 25 உரை.

இதனார் சொல்லியது அவன் பன் குணங்களைப் பூதநிலையும் ஒருங்க கூறி வாய்த்துப்பொறுப்பற்று.

அளப்பரியையே' (2) எனக் சொந்தியடி வந்தமையாத் செந்திரவரை அளமாயிற்று, என்னுக் கொடுத்தேன்றது அளவையிற் குறைத்தும் வந்தி யோகையின்று அகாலவெகையாழம் வரும் அடியினால்.

மேற்கோள்.

'அருக்கிய தோற்றம் விடுத்தப் பார்பே' (நெய், உவமை 38) என்னுந் குத்திவாராயின் தீரையுத்தமையத்தம் வருமாறு:—"நில தீர் வளி விகம் பென்ற தாய்கி, எளப்பரி யையே"..... எனவரும் என்றும், "உவமப்போலி னாத்தொ ளொழிப" (நெய், உவமை 24) என்னும் குத்திவாராயின், பல பொருளினுமுதலாகிய கண்ணி ஒரிடத்துவரிசின் இதற்குவரையாய் என வுரைத்து 'தாய்க்கோ டுக்கொருவரே கணையமுல் வந்தொருங்கு புனாத்த விளக்கத்தினையே' என்று வரும் என்றும் உரைத்தவர் உரைப்பாசீயர்.

'வழங்கியல் மருங்கின் வரையா நிலை' (நெய், புற 27) என்னும் குத்திவாராயின் இச்செய்யுளை எடுத்துக்காட்டி, பாவற்கார் வந்த செந் துறைமாரா நாப்பாட்டு; இதனை வாழ்த்தியவென்பர்—என்றுரைத்தவர் தர்சுநர்க்கிணியர்.

பாடியவரை

1 புதல்கள் பூதநிலையும் என்றது தீயை ஒழித்தது மேல்கிணைக்கத் துங்க உவமைகா (1) என்னுந் திணைத்தோடு கூட்டவேண்டி செய்பது. 3 என்னுக் கொண்டு வந்த மிணக்கியிலை இராகு கேது என்னும் இரண்டும் தீக்கி நின்று எரினும், சிறப்புப்பற்றி வேறு என்னப்பட்ட திணை வாரி தென்னும் இரண்டும் தீக்கி நின்று ஐந்தையென்பது. 4 ஐந்தென்று தென்கை கூறியது தான் கொண்டுள்ளும் அவற்றைத் தென்கைகூற்றின் ஒரே வொன்றாக செய்பது. 11 எழுமுடி வென்பது எழு அகாச வென்று அலக்கல் எழு முடியானுந் செய்ததோர் ஆயவம். 12 தோள்புதித் தடக்கை வென்றது வலி பெருத்துத்தொடைய தடக்கைவென்றவாறு. காண்டு காண் தோர் என்பது போலக் அமைதியுடைய கிரை. மெய்மறை—மெய்ப்புது கறவி. மெய்மறை வென்றது அச்சான்றிடுங்கு மெய்ப்புது கருவியோலப் பாபிற் புக்கால் வலியாய் முன்னிற்றலின். இக்கிரை தோக்கி இதற்கு, 'காங்கோர் கொம்மறை' என்று பெயராவற்று. 13 வானுறை மகாரிர் தவன் திகல் கொள்ளுமென்றது, வரணவர் மகாரிர் அழகிற்கு அவரை வெப்பென் மானை யானேவென்று தங்கலிய் மறுகொய்ந்நென்றவாறு. 15 ஒடுங்கி போதி—கருள்.

நின்றுதற் பூதம் தாய்க்குப் போலம் (1) பெருமை அளத்தலினைய (2) தாண்டின் முதல் (3) புதலையும் விளக்கத்தல் ஒப்பை (4) உவமைகளையால் அக்குறளொப்பவனை வொப்பை (7) அன்றி முன்ப (9) நின் வலி இருக்கும் படி செவ்விற கூற்று வெகுண்டுகளினும் அதனை யும் மூற்றும் வலி புடைமைய (10) ஆதலாற் காண்குந் மெய்மறை (12) கொடுக்குறழ் கணை (15) படை மேருறல் பாடினி வேந்தே (17) நின் குடி முன் முதல்வர் போல நின்று (20) தல்கிணையை நிலப்படுத்து (21) இவ்வகைத்தோடுகூடக் கெடா தெழுவாரை (22) என விவாழ்ந்து செய்க.

இதனார் சொல்லியது அவன் பன் குணங்களைப் பூதநிலையும் ஒருங்க கூறி வாய்த்துப்பொறுப்பற்று.

- வேண்டி வேறையொடு பைஞ்சரை கவித்துப்
 10 பீரவர்பு பந்தி நீறு பிறைமுதற்
 சிவந்த காந்தன் புறங்கிதை முதிற்
 பூவிலிற் றுழுவீற் புறவன் வறங்கும்
 புல்லிற் றவெரிற் புலங்கிதை யாழின்
 தழியா மையான் மறந்துதுப் பெதிர்நீரின்
 15 பறைவார் காடுங் கண்டவன் தீரிலே
 கடவுங் கல்லவன் யாற்றவன் பிறவன்
 வளம்பல நிகழ்நா நலந்தலை கன்னாட்டு
 விழவா பழியா முழவிரிற் புதுநீர்
 கொழந்தூர் பட்ட போன்னுடை சியமத்து
 20 தீவெறு கல்மகி பூரவர்பு ஓரசின்
 வயவர் வேந்தே பரிசிலர் வெறுக்கை
 தாரணிக் கேழ்விய தொடிசை மறப்பின்
 போர்வல் யானைச் சேர லாந்
 நீரா முயரில் வலகத் தொர்க்கை
 25 உன்னுரை மாறிய மழலை நாமின்
 பென்சொற் கலப்பைப் திருத்தோடை வாழ்த்த
 வேய்துந் றெரியாது நந்திய வாழ்க்கைக்
 சேய்த மேல வமர்ந்த சுற்றமோ
 டொன்றுமொழிக் கடங்கிய சொல்லை தென்று
 30 பதிர்வெழப் பறியாது துயர்ந்த வேப்பி
 நிரைய மொரீதிய வேட்கைப் புரைபோர்
 மொரீன குறையும் பலர்புகழ் பண்டின்
 கீழந் தருவி ஒழியிக் தொரீதிய
 யாணர்வல் ஓரும் கண்ணெழி மறந்தடனென்
 35 மன்னுடை நூலத்து மன்னுரிக்க கேஞ்சா
 தீத்துக்கை தண்டா கைகந் துப்பிற்
 பறைவழிற் புரைவழிற் பெரிட நல்கி
 வாமாசிய சிர்கெழு விழவின்
 வெடியோ னன்ன கல்லரை
 ஒடிவா பைந்தின் பண்புபல நயந்தே
 ஆவற-செய்துதான் பட்டவர்பாட்டு
 வண்ணம்-ஒழுநவன்வண்
 தாட்டி-செய்துக்கு
 பெயர்-திரைய வெக்கம் (4)

ப-ரை 1-15. பரந்து ஆடு கழங்கு ஆழி மன் மருங்கு ஆறுப்ப-
 பரவி ஆடுகின்ற கழங்குசன் ஆழிதருங்கு காரணமான அரசர்களின்
 குலத்தை இக்கையாக்க வேண்டி, மறை தவர்பு தலைநிலை மதில் மறம்
 முறந்தவி-மேகம் தவர்த்து மறைமயம்பெய்த மதிலின் வாயிலிலுள்ள
 கண்ணா மாத்தை முறித்து, கரை களிற் று ஒழுகிய-கிரைத்த களிற்
 வன் சென்ற, நிரைய வெள்ளம்-பணகலர்க்கு நாக வேதனைமயச் செய்
 ஏழ் படைவெள்ளத்தோடு, காண்டு தலைப்பெயர் வேண்டு புலத்து
 இறுத்து-மரண்டு கழிந்த தான் ஆழிக்கெண்ணுடுமன்ற விலங்குகளெ
 துக்கி, முறை வரி பாப்பிய துன் ஆகும் சிறுதொழு-படைப்புலத்தே
 மெருப்புப் பரவுமாறு தொந்த கண்ணா தற்கரிய கோபத்தோடு, கொடி
 ன்று குருட புதை சிவ கால் பெயர்-திக்கொழுக்து விடுகின்ற கிறத்
 லையுடைய புதை நிகழ்குறப்புக காற்று அடித்தலால், ஆழல் கவர்
 யருங்கின் கருவு அற செருந்து-மெருப்புப்பற்றிய இடங்களைப்
 பேரல உருவம் நிகழ்கும்படி செருக்கப்பட்டு, தொல் கவின் ஆழிந்த-
 தன் பழைய அழகு அழிக்க, கண் ஆகல் வைப்பின்-இடம் ஆகன்ற
 வர்க்கையுந், வேண்டி வேறையொடு பை நல்ல கவித்து-வேறவரிய
 பூக்கொடியுடைய வேலைச் செடியுடைய பதிய கரைபுர தகர்த்து
 வளர்ப்பென்று, பீர் இவர்பு பந்த-பீர்க்கல்கொடி காழிப் பந்த, நீர்
 அறு கிறை முதல் சிவந்த காந்தனின் முதல் சிதை முதல்-பீர்ஆற்ற
 சாவிடத்தேயுள்ள சிவந்த காந்தனின் அடி விதைந்த பழைய விடு
 களை யுடைய, புலவ கின் உழவின் புல்லன் வறங்கு-புல்ல நாறுந்
 விவ்வை தொழிலியை மறாந்தொழுகொடியுடைய புல்லைய தெழுகி
 யுடைய ஆறகைகள்வர் இயங்கும், புல் தலை வைப்பின்-புல்ல
 இலகனாலை வேயப்பட்ட விடுக்கையுடைய காக்கையுடைய, புலம்
 விதை-இடந் சிதைத்த, ஆரம்பின்-குறுமாரீசையுடைய, ஆழியா
 மையான் மறந்து துப்பு எதிர்க்க-செய்து வலிந்ததையை ஆழி
 யாணமயால் நெடுகு எதிர்தன் தகரது வன்பதை மறந்து கின்
 வலியோடு மாறுபட்ட, கின் பணகவர் செருந் கண்டு வந்தின-
 கின் பணகவருடைய செட்டையுந் கண்டு வந்தேன.

16-25. கடலுந்-கடலெழுநனையுந், கல்லயும்-மலைமீதுள்ள
 ன்வுந், யாற்றவன்-யாறு செல்லுந் குக்கை மருத விலக்கவிழ்ள்ள
 னாழிந், பிறவுந்-பிற இடத்திழ்ள்ளனவாயிவ், வளம்பல நிகழ்தரும்
 -வளங்கள் பலவும் உளவாகும், நயந்தலை நல் காட்டு-ஆகன்ற
 இடத்தை யுடைய நல்ல காட்டினுள்ள, விழவு ஆறு-ஆழியா-
 விழாக்கன் நீங்கியதிரை, முழவு இமீர் குதூர்-முழவு முழங்கு
 கின்ற முருகக்கண்ணன், கொடி நிறல் பட்ட பொன் உடை, பிய
 மத்து-கொடிக்கின் விழலமைந்த பெண்ணையுடைய அரசன் கோயி

லில், செம்பெரு கல் மகிழ் இயல்பு ஞானின் வயகர் வெந்தே—வெந்
நிறப் புகழ்பெற்ற பிக்க மகிழ்ச்சியாளே ஓலிக்குன்ற விள ஞானின்
யுண்டிய வீரருக்கு சேந்திதே, பரிசிலர் வெறுக்கை—பரிசிலருடைய
செல்வமரச இதுப்பவனா, தாள் அணங்கு எழிலிய—மேலே அணங்கு
பெற்று அதனால் அழகு பெறா, தெரிக் கிதை மருப்பின்—தொடிக்
கிதைந்த மருப்பினையுடைய, போர் வல் வரகா சேரலாத—பேரர்
செய்தலில் வல்ல வரகாவையுடைய சேரலாதனா.

34-35. உண்டு உரை மருதய மழலை நானின்—உண்டை உண்டு
சொல்ல தருமருதய மழலை வார்த்தையையுடைய வரகாவை; மென்
சொல்ல—மெல்லிய சொல்லையுடைய, கலப்பையர்—வாச்சியர் ஞாந்
டுக்கையுடைய பையையுடைய பாணர் முதலியோர், இயல்பு—
தேவர்க்கு நீ வாயியர் என—இயல்பு—தேவர்க்கு ஆக்கத்தின்மொருட்டு
நீ வாயியுமெனச் சொல்லி, திருந்து தொடை வாழத்த—திருந்திய
நாம்பத் தொடைகையையுடைய வாழ்தோடு வாய்த்த, வெய்து உரை
அறியாது மந்திய வாய்த்தை—துன்பம் உறுதலை அறியாது பெரு
விய வாய்த்தையினாய், ஒன்றுமொழிந்து அடங்கிய சொல்லை—கட
வரைப் பரவி அதனால் லுழிபுலனும் அடங்கிய சொல்பாட்டினாயர்,
வாயம் ஒரீதுப வேட்கை—வாயம் துன்பத்தினின்றும் நீங்குதலேனது
வாயிய நல்லியைக்கே வாய்ப்புதலையுடைய, பையையார்—வாச்சியோர்,
செய்த மேவல் அயர்ந்த கற்றோடு—தாம் செய்த வாயியர்களைப்
பின் சிதைவாது மேவல்களைப் பெருந்தின் கற்றந்தோடு, என்றும்
பதி னெழுப்பு அறியாது துய்க்கல் ஈயுதி—எங்கு—எங்கு, எங்கு
விட்டு வெருதலை அறியாது துய்க்கல் தவறுகச்செய்யப் பெறாது,
மேவலை உறையுள்—துன்பம் எட்டியில் வாய்த்தெண்டுமென்று கற்ற
பெருவாய் வாயுள், பவர் புகழ் பண்பின் நீ—பலரும் புகழும் பண்பின்
புலையாக, புறந்தருதலின்—கைத்தலினால், சொல் இகந்து ஒரீதுய—
புகழும் பண்பும் கைவிட்டு நீயிய, பாணர் வல் வரகா—புகழ் வரு
வரையையுடைய வல் வரகா, உண்டு மதிமருண்டமென்—கண்டு
அறிய திறப்புகது வாய்த்தென்.

35-40. மண்ணுடைய வுலத்து மண் உயர்க்கு—அழகுச் செந்
தலையுடைய வுலத்தில் விளபெற்ற உயர்க்குருக்கு, ஏற்றாது மந்தி—
குறையாது கொடுத்து, கை தண்டா—அவர்களைச் செய்யின் மாரு, க
கைகடு துப்பின்—கத்தலிற் வகைபெடுத்துள்ள பிக்க வலியையால்,
புளையின் புளையின் பெரிய வல்—மயர்ந்த தேவாலயங்கள்
மேலும் பெரிய ஆரணம் உள்ளிட்டவற்றைச் சொடுத்து, ஏமமா
லிய சோ கொடுக்கலின்—இன்பமேகிய சிறப்புப்பெருந்திய கற்றாக்கி
யுடைய, பெரியான் அன்ன மல்கு—திருமலைப் பேரன்ற மல்ல

புளையுடைய, ஏமமா மல்கு—கெட்டத வன்மையையுடையபேரம், கின்
பண்பு பல வல்து—மீன் பண்புகள் பலவற்றையும் காண கிடுக்கு

முடிபு. கைந்த, நீன் பண்புகள் பகைவற்றைக் காண விடு தி
நீன் பகைவர் நாடும் மன்துவத்தென்; அது மேயக் நி வேத்தே,
வெறுக்கை கோலாத நீ புறத்தருதலின் மொல் இகந்து ஒரீதுப நீன்
நாடு உயர் மதிமருண்டமென்—கை.

(ஆ. னா.) 1-15. மண் மருத கழப்ப வேண்டி வெண்ணொடு வேண்டு
புலத்து இயந்த நீ சிறந்தொடு வருவறக் கெடுத்தாலே தொல் கவிர்
அழிந்த காவலகம் வலப்பினையர், புலவன் வழங்கும் புல்கிலி வலப்பி
னையுடைய புலங்கிலைந்த பகைவர் நாடுவகண்டு வந்தென் என்க.

மகிர் பரவி தின்று கழங்கு ஆடுதலின், 'பரந்தோடு கழங்கு' என்றார்,
'மகிர்... நுத்த வர்ப்பணர் பொற்கழங் கரும்' (பெரும்பாண் 327-35)
எனவும், 'கழங்கு மகாரோதை மயத்து' (சிறப் 27; 24-5) எனவும்
வருவன என்க, கழங்கு ஆடு மண் என்றது எண்ணுதற்குக் கருவியாயுள்ள
கழங்கு எண்ணுதற்குப் போதாவதற்குக் காரணமாகிய பிக்க அரல் என்ற
வாறு. 'எல்லா வெண்ணி னிடுகழங்கு தபு' (பதிற் 32; 8) என்பதனால்
கழங்கு எண்ணுதற்குக் கருவியாதலாக, அழி மண் என்பது 'மேய்த்திரு
மருந்துபேரனின்றது, மண் என்றது பகையாசைகளை, மருங்கு—ருவல்,
அறுப்ப (8) இறுத்து (1) என மறிக்க கூட்டுக.

மலைமல்குமந்த உயர் மதியாதலின் 'மழைதவழ்பு தலையு மதி' என்
என்றார், தலையு—பெய்த மலைபடு 1 து, மதின் மலம் என்றது மதிற் கத
வல்களைத் தடுத்து திடுகும் கணையாக்கை, இக்கை, 'எழுந் த தாங்கிய
கதவு' (புற 37; 8) என்பதனாலும், 'கணைய மத்தால் தடுக்கப்பட்ட கதவு'
என்றும் அப்பகுதியுளையானும் அறியலாம். மதினமே மருக்கிய கவிநு
எனக் கூட்டுக.

"கருவியைக் கொண்டுமிருந்து

கலப்பைய வையுருக்கி" புற 14: 1-2.

என்றார் இதற்கும். திரைகாறு—திரைத்த கவிநு பதி 132; 5, 7, 8, வாயி
யுடைய பண கண்கள் கணிகேதவையினும், அச்சிறப்புப்பற்றிக் கூறுது, மதின்
மே மருக்கிய சிறப்புப்பற்றிக் 'கவிநெழுக்கிய வெள்ளம்' எனப் பண்டிற்
கவிந்தை எடுத்துக் கூறினார். 'மதிர்காய் சாய்த்தற்குக் கவிநு கிறந்தமை
பின் அதனைப் கூறினார்' எனப் பெருங்கிபுக் கூறுதலும் காண்க. (கிடுக்
பெருங்க 318 உரை) நிரயம் என்பது நகரவேளையை உணர்த்தல், 'நிரயத்
தள்ளவென் வுள்களைத் தலையே' (புற 376; 15) என்புறிக் காண்க. 'நிர
யத் தாளை—நாக வேதனையைச் செய்யும் தாளை' என்றார் அடியாக்கித் தன்
னரும் (சிறப் 26; 37 உரை)

பகைவர்க்கு தாகம்போலும் வேதனையைச் செய்யும் பகை வெள்ளத்தை
நிரயவெள்ளம் என்று கூறிய கிறப்பாளோ இச்செய்யுளுக்கு நிரயவெண்
னம் என்று பெயராயிற்று, 'நிரயவெள்ளமென்றது பகைவர்க்கு நிரய
பாக்காய்ப்போலும் பகைவெள்ளமென்றவாறு, நிரயவென்றது நிரயத்து

வழியாக இச்சிறப்பானே இதற்கு திரையவெள்ளம் என்று பெயர் வற்று' என்பார் பண்டையபுறநானூறு.

பண்டைய வெள்ளம் என்பது அதன் மிகுதியற்றி, வெள்ளமொடு என நன்றாய்வு வந்தது (1) வெள்ளம் புலத்து இறுத்து (1) என மாறிக் கூட்டுக, 'வெள்ளத் தாணியொடு வேண்டிபுலத் திறத்த வின்னி வளவன்' (அக 846: 21—22) எனப் பிறுண்டு வகுத்து உயங்க, வேண்டிபுலம் 'வேண்டிப் தீவங்கன்' (மதுரை 150 தர் 'தார் வேண்டிய இடம்' புற 230: 2 உரை. மிக்க சிறுமொடு பணைப்புலத்தே எரிணர் பார்ப்புகளின் 'முனியெரி பார்ப்பிய துள்ளுதற் சிறுமொடு' என்றார். இது, 'சரிபாட்டுத்தொல்' என்றும் துறைய கூறிற்று, சிறுமொடு (2) அழல் கவர் மருங்கி துருவற்க செடுத்து (7) என முடிக்க.

அழல் என்பது கூட்டுத்தீயை, கொடி விடு புகை என்றது அத்தீயி னின்றி எழுகின்ற புகையை. கொடி—ஒழுங்குமாம். மிக்க தீயினின்றும் தீரண்டி எழுகின்ற புகை விதமாக விளங்கத் தோன்றலின் 'குறுஉட்புகை' என்றார். 'முன்கை வெழுத்த மங்குன் மாப்புகை' (புற 103: 6) என்றார் நிறுந், கடுங்காற்றதல் தோன்றார் புகை விடு' என்றார். அழல் கவர் மருங்கு என்றது கடுங்காற்று அடித்தலார் கூடர் சிறந்துருத்துக் காட்டுத்தீ பற்றிய இடங்களை.

'கடுங்கு வெள்ளத்திற் கடர்க்குள் துருத்துப் புகையின் வெள்ளம் வாய்பு மருங்கின்' பதிற்று 6—7. என வகுத்தல் காண்க. செடுத்தது—செயப்பட்டுவிடுவதென்க, மருங்கு—இடம். இன், ஒப்புமையாட்டு. நோயல் அழிக்கப்படவானால் தோன்று தெட்டு வருகின்ற கவிள் சேரனால் அழித்தனம் தோன்றத் 'தேரவகவிள்' என்றார்.

சேரவாதனல் தாடு அழித்தமையின் வலில் வாழ்வார் இவ்வாய் வேளை யும் காவாய் தங்கு தாமுத்து வளர்தலின் 'வேளைவொடு கரை கவித்து' என்றார்.

'வேண்டி வேண்டொடு காவாய் மருங்கின் விரவுவொடு கடற்கு வயவர் வேந்தே' பதிற்று 20—20. என வகுத்தல் காண்க. வேண்டி வேளைவொடு எப்போதாவ கவித்து என்றார்பினும், வேளைவொடுகாவ கவித்துப் பூக்க என்பதுவே கருத்தாகக்கொள்க.

'வெறுது பரங்கி காவபடர்க்கு வேளைவூத துறைய வாக விடத்தகவே—பொய்யு முணங்கவிற்றாகி கொள்க ருக்கிபார் வேமான் கைகலையேல் வாய்தறிந்து காடு'

என ஏத்தெய்வமயிசெத்து வருதல் காண்க. வேளை—ஒர் கொடி, இதன் பூ வெள்ளிதவலி 'வேளை வெண்பூ' (புற 213: 3) என்பதனுறும், பாழித்தே வளர்தல் 'வேருவரு பறத்தலை, வேளை வெண்பூக் கவிக்கும், ஆணி வத்த மாகிய காதே' (புற 23: 20—21) என்பதனுறும், ஒடு உடனிகழ்ச்சிப் பொருளது, காவ—காட்டுத் கரை, கவிக்கவெனத் தீயிப்பிதுமையும' பாழ்த்த விடுவதில் வீரர்கு ஏழிப் படர்ந்தனமையின் 'பிரியடி பரத்த மூதில்'

என்றார். 'வெறுது தவறிய பிரெடு மருவாழ்' 'பிரெடுத்து, மண் பாழ் ம' (அக 167: 10; 278: 1—2) என வகுவன காண்க. வீரர்கு—பெய்ப் பீர்த்து.

இவ்வில் மக்களினங்குக் காலில் நிரந்துப்போதலின், அச்சுவிடத்து வளர்த்த காத்தலின் முதல் சிதைத்தமையின், 'நிறு திரவுமுதற் காத்தலின் முதல் சிதைவு, சின்' என்றல் நிறை கால் 'கவர்கிறை பெறுதிர நின்ற வேதியால்' (புற 89) என்புழி, நிறை கால் என தச்சிதுக்காயிடவரைத்த வறு காண்க. 'நிறை வட்டம் இடங்கர் தீச்சு காலாகும்' என்பது மீயு உத்தம, (மீயு, 6: 818) நிறைமுதல்—நிறைவிடத்து 'தாழிமுதற் கவித்த கோழியைப் பருத்தி' (அக 129: 7) என்றார் பிறரும். 'உடையவன் கடுங்கு மயித்த கரத்தன்' (புற 90: 1) என வெள்ளத்தன் கூறப்படுதலின் ஆகவே விலக்கிச் செல்காதலன் என்பது தோன்றல் சிவந்த காத்தன்' என்றார். சிவந்த என்பது இயல்பான சிவப்பைக் குறித்து நின்றது. 'சுவந்ததர மன்' என்புழிப்போல, முதல் என்றது கிழங்கை, மூதில் என்பது பாழ்த்த மண்ணை, ஐதிலையுடைய புன்மீன் வளப்பு எனக்கூட்டுக.

புலவரில் குழறிந் புலவன்—என்பது ஆறியைவ்வாய், புலவரில்—புலால் அமைபுத் தொடுத்தலின் புலால் தாற்றத்தையுடைய வில், 'எய்த அம்புகளின் மீட்டுத் தொடுத்தலிற் புலால் தாற்றத்தையுடைய வில்' என்பார் தச்சிதுக்காயிடவன், (மதுரை 142 உரை) விலையுறலின் என்பதற்கு வில்வாகிய விலையால் உருத்தலையுடைய எளிதுவான், வழிப்போவானாவைத் திருத்து கொல்லும் புல்லியதொழிந்துவலையால் ஆறலெக்கவணரப் 'புல வான்' என்றார்.

'கருகை வெள்ளிதல் கவலி வற்றதும் வர்ப்பு வளவொடு கிடந் பரப்பி யுறவமயிற் பரிபந்து நுதலையி தெடுக்கிய வரவன் மீளவகை வளவன் வெள்ளி' பெரும் (1) 55: 28—31.

என வகுத்தல் காண்க. புல்லியை தாண்டி என்பதனை 'தூவாக்கவிவகம்' (புதிற் 12: 21) என்றதுபோலக் கொள்க. வளப்பு என்றது குடிபெயர்ப் பாழ்த்த வங்கை, சேரனால் தாட்டின இடங்கர் பலவாறு சிதைத்தமையின் 'புலந் சிதை நாடு' என்றார். 'இழிபதியில் பெருந்தண்பின், குறுஉக்கொடுவ வெரி மேய, தாடெனும் பேர் காவக.....உரிநுத்தவழி பாழ்கா.....பழாநின்' (மதுரை 154—76) என வகுத்தல் காண்க.

அயப்பிற் (13) பகைவர் (15) குழப்பெழிர்க்க (14) பகைவர் (15) எனத் தனித்தனிக் கூட்டுக. அயப்பு—தறும்பு. சுவை 272 தர், பகைவர் தின் வலி மிகுதியை அறியின் தின்னொடு எதிர்ந்து தகாது என்பதனை நினைத்து தின் வலியொடு மாறுபடர் என்பது தோன்ற. 'அறியாமைவான் நறந்து துப்பெழித்த பணகன்' என்றார். ஆப்பெழித்தல்—வலியோடு மாறுபடுதல். (புற 50: 8—9 உரை)—வந்திசின், இரின் தன்வலக்கண் வந்தது. 'இரீது களவுசிற பெரும்' (புற 23: 26) என்புழிப்போல.

15—23, கடலவன் கவ்வொழி பாழ்தாரை நிறவுமகிய வளம்பல நிகழ் தரும் தன்னாட்டு மூதார் நியமத்தின்கண் வெற்றிப் புகழ்பெற்ற மிக்க

மகிழ்ச்சியான இயல்பும் முரட்சியுடைய வயவர் வேந்தே, பரிசில் வெறுக்க
னா, கோலத்த என்ன.

கடல் என்னுது கடலிலுள்ளனவாகிய அரும்பெருஞ்சீர்தி. அங்ஙனம் பூத்து
பலளம் என்னு முத்தியின. கூட—மலை, “கல்காயுள் கடுவெனிலொடு” (மது
ரை 108) கல் என்னுது மலையிலுள்ளனவாகிய. அரும் பெருஞ்சீர்தி.
அவை பொன் மணி அகில சித்திரம் முதலியன, யாற்ற என்னுது மாலு
மையும் முல்லை மருத நிலங்களிலுள்ள கொருக்கிள். முல்லை நிலத்துப்
பொருள்கள்: பொன் தேன் மணிமுடி முதலியன, மருத நிலத்துப் பொருள்
கல்: செந்நெல் கரும்பு வளமு முதலியன. மீளார் என்னுது ஒரு நில
மாசுச் சொல்லப்படாத பல நிலப்பாற்புகளையுடைய இடத்துப் பொருள்களை.
மீற இடத்தனவும் என்பர் தச்சினர்க்கினிவர் (மதுரை 504 உயர்) நிகழ்
தரும் என்றார் இவையுறது நிகழ்தலின்.

வளம்பல நிழத்தரும் தன்னுடு மூதார் கொல்வம் மிக்கதாதலின்
அண்ணு விழா என்னும் நிகழ்தலின் ‘விழாவறுபறியர்’ என்றும். விழாவில்
அடிக்கப்படும் முழவு எக்காவுத்தும் மூதார்களை ஒலித்தலின் ‘முழவிழித்
மூதார்’ என்றும் கூறினார். “முழவுகண் புலா விழவுடை யாங்கண்” (நற்
320: 6) என்றும் மிகும். அறுபு—அற்று “செயு” என்னும் வாய்பாடு
விளைபெச்சம். “கொடியறு குறுபு செவி செவிடுபடுபு” (பரி 2: 35) என்புழி
குறுபு—அற்று என்பர் பரிபாடலுள் பொருளுடைத்தனாழ்வர் கூண்ட, கோடு
விடையக ஒலித்தல்பற்றி முழவிழை எடுத்துக் கூறினாரானால், குழல் யாழ்
முதலியன ஒலித்ததால் கோண்ட.

“குழலவ யாழ்நாட
முழவன் முழவியல்
விழவற மயலாவனத்து” 15—5.

என்ப பட்டியல்பாடலில் வகுதல் காண்க, மூதார் (18) நிலமத்து வள இயை
யும், கொடிநிறப்பட்ட திவான் என்னுடிக் கிக்க கொடிகள் தளிரிவது
ஒலம் அலற்றின் நிழலினமற்ற நியமம் என்கொண்ட, திருவீற்றிருந்த
நிலவாகலின், பொன்னுண் சிவபல் என்றும், நியமம்—அங்காடித்திறவு
மாய், நியமத்து (19) இயம்பும் (20) என முடிக்க. 37 என்னுது எண்டு வெந்
றிய் புகைந், வீரர்க்கு எல்லாப் புழிநும் வேற்றியாறுளதாகும் புழி உயர்
முழிதலின் அதனைப் பெற்றதனுள்ளதாகிய மிக்க மகிழ்ச்சியைக் ‘கலிகலி’
என்றும். கோலத்தன் தன் வீரகுடின் சென்று படைகளை வென்றமை
தோன்றச் சிபெறு கலிகலித் | இயம்பு முரளின் வயவர் வேந்தே என்றார்.

பரிசில் வாழ்வுக்கு வேண்டும் செல்வத்து வளையாது வழங்குதலின்
சேவாதலைப் ‘பரிசில்’ வெறுக்கக் என்றும், “பாணர்க் ககலாச் செல்ல
முழுதுந் கொய்தோன், எங்கோன் வளவன்” (புற 84: 14—5) என வகுதல்
காண்க, பரிசில்—பரிசுப் பொருளால் வாழ்க்கையை நடத்துதலையுடைய
பாணர் கூத்தர் முதலியோர், ‘பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசில்’ (சிநுபாண்
218) என்றும், மிகும். வெறுக்கையாக இருப்பவனை ‘வெறுக்கை’ என்றார்,
அத்தனாருடைய செல்வமாக இருப்பவனை ‘அத்தனாருடைய வெறுக்கை’

* அ.நா.க.—மேற்கூற “எல்லாத் தவறு மறு” (கலி 105: 17) என்புழிப்பாடல்
† “வெறுத்தலும், முது மயர்” சிபக 29.

எனத் திருமுழுதாற்றுவானாய் கூறி யிருத்தல் கண் நிபந்தனையு
வெறுக்கை அண்ணமெனினி.

தாணிக் தெழிலிய யானை, மருப்பின் யானை, போர்வையானை எனத்
தனித்தனி கூட்டுக. தார் என்னுது கழுத்திலுள்ளிருந்த மாலையை, தார் அணி
வரவார் தனால் அழகு மிகப்பெற்ற யானையாதலின் ‘தழிலிய யானை’ என்றார்.
‘தழிலிய—தழிவோற்ற’ புற 63: 55—58. இது பல்புப் பொயடியாக வந்த
பொய்ச்சம், தொடிகுக நகுபு—கணகை மகிழையும், மதிற் கதையையும்
பொருதுவதற் தொடி சுவைத்த மருப்பு.

‘நீராகவி கணகை மருத்தொடு தொடு’ என்றார்
‘கணகை மருத்திப் தடயோட டயவனை’ ஆம் 44: —1
‘கருமெத கதகம் மருத்திய் தொடு’ என்றார்
‘தழிவோ மருத்திப் மருத்தொடு’ என்றார்
‘தழிவோ மருத்திப் மருத்தொடு’ என்றார்

என்ப பிருண்டும் வருண காண்க. தொடி—மருப்புச் சுவையாலான
இருப்பினுற் செய்து அதன் குளியில் அணிப்படும் புண், ‘யானை மருப்
பின், இரும்பு செய்தொடியின்’ (அக 26: 6—7) என வருதல் காண்க.
விளைதலின் தோர்மனைவாதலின் ‘போர்வையானை’ என்றார். இப்பகுதி
யால் கோலத்தன் அலங்கரிக்கப்பட்ட யானை முதலிய படைமுடன் நோற்
ரென்று படைவர் மகிழை அழித்தாய் கூறினார்.

24—31. “நீ வாழியர் இவ்வுலகத்தோர்க்கு” எனக் கவலைபயர் சிறுந்து
தொடையொடு வாழ்த்த, வெய்துறையியாது நந்திய வரற்க்கையினையும்
ஒலிமுழித்து அடங்கிய கொள்ளையினையும், திரைவெறையிய வேட்டை
மீளையும் உடைய புறையோர் செய்த வேலவார்த்த கருத்தோடு என்னும்
பதியினையுடையாது நுய்த்தலையிற் வேலினருறைவதும், நீ புறத்தொழுவின்
தொழிவந்தோர் இவ்வுலகைய நூறும் கண்டு மகிழ்வுடைவென் என்க.

இவ்வுலகத்தோர் என்றது பாணர் கூத்தர் முதலிய பரிசில் வாழ்க்கை
அரியவும் பெரியவுமாகிய பொருள்களை ஒம்பாது வீசிப் பரிசில் வாராதும்
நுக்கத்துக்குக் காரணமாய் வினங்கிய கோலத்தன் கொடுக்கலும் வழின்
தமது வாழ்க்கை செல்வக்குறையாய் இனிது செல்லும் என்றும் கருத்
தார் கவலையார் துறைய் பிற்போல் வைத்து ‘நீ வாழியர் இவ்வுலகத்
தோர்க்கு’ எனச் சொல்லி வாழ்த்துபவராயினார், கோலத்தன் பரிசில் வாராது
நும் ஒம்பாது வீசியனாக.

‘வாழியர் வாழியர் வாழியர்’ என்றார்
‘வாழியர் வாழியர் வாழியர்’ என்றார்
‘வாழியர் வாழியர் வாழியர்’ என்றார்
‘வாழியர் வாழியர் வாழியர்’ என்றார்
‘வாழியர் வாழியர் வாழியர்’ என்றார்

என்பதனுறையப்படும்.
இவ்வுலகத்தோர்க்கென வரற்க்கை என முடிக்க, உண்டு உலர் மாறிய
தர என இயையும் மறுவதா—தன்னையுடைய வாழ்க்கை மருத வரற்க்கை

வையமுடைய தர. "உண்டு மகிழ்ந்திட்ட மழலை தரவிற் பழஞ் செருக்காளர்" (மதுரைக் 668—9) எனவும், "தறவார்ந்து...மழலைச் செருக்காளின் வையுதினா...கடறுஞர்" (பேரக 199) எனவும் வருவன காண்க. மழலை என்றது தென்கிள்ளியாத மொழியை. இக்கவல்களோடு சொல்லும் மெய்வையாக இருக்கலின் 'மென்செய்த கம்பம்பயர்' என்றும், "மென்மொழி" (பேரக 199) இய்யா என்பார் என்பார். திறவுதரந் துள்ளை வினும் (மதுரை 141) மழலை தரவினாயுந் மென்செய்தவிலியையுடைய கம்பம்பயர் எனக் கொள்ளக் கூலப்பயர் என்றது மழலை தாழ்பு பழலை கரையாக முகவரையி. இவ்வகவுருவிகளைக்கொண்ட வையையமுடைய பாணர் க. துநர் முகவரையினால்.

"வையமுட தனத்த கம்பம்பய ராவண
பயம்பு போந்து மறுகுவினம் பாடும
வகிய வாய்க்கம்" மதுரை 28: 4—6.

"தரவழங்கத் தனத்த பரிசுறுகை கம்பம்பயர்
இருந்தே செங்குத் கொழுவார்" க. 31: 20—3.

எனவருவன காண்க. "கம்பம்பய—வாச்சிய முட்டுக்கையுடைய வாய், மலைபடு 13: 35 தென்கை தாழ்புத்தொடை. என்றது ஆறுமேயரசர் வாழ்வு உணர்ந்தியது. ஆகவேத் திருந்துதினா என்கிறது வாசித்துக் காண்க. மழலைப் பழறி தென்கை மொழி என விரியும் ஒரு வேறுவினை ஒரு என்மொழியார். மரபெழுதி வாழ்த்து எனவே யாழில் மிறுதுவதும் வரவுத்துவையே யாகலின். ஆண்டு விரிவொரு தேறு விரியெயுருவாவது யாண்டையென்க. வாழ்த்திய புறத்தென்கள் (21) என முடிக்க.

பரிசுறு மூகவினா நிக்சச் சோய்தவர் நாட்டை இனிது புறத்தருதலின் ஆண்டு வாழ்வோர் துன்பமுறுதலியிதது பெருகிய வாழ்க்கை வரவுதலின் வெய்துற வறியா நந்திய வாழ்க்கை என்றார். வெய்து—வேம்பை, கண்டுத் துன்பத்தாத. இதனை, "இருநிலை வந்த பனகமுனை கடுப்ப. இன்னுமிவ்வி இன்ன வெய்துதலேத்து" (மதுரைக் 402—2) என்பார் 'வெய்து' விரித்து வெய்ப்பதாவதப்போக்கி: எனவே அச்சத்தால் தெஞ்சிற் பிறந்த வறத்தத்தகற் கோகலியென்றார் எனலும் நச்சிதற்கு விரியர் கவையாழ் வாரிக நந்திய—பெருகிய செய்தன என்பது கனகத்துறைத்தது. அமர்ந்த விருந்திய எளிது என. வேலவாழ்த்த என்பதற்கு வேலுநிலையுடைய அத்தலையொரு மனம்பொருத்தின் என்பார் மனமுயவுவாய் என. மனனுனர் கருவாயவாய் பிறப்பற முயன்று கடவுளை கருத்தி ஆகலும் ஐம்புலனும் ஆடங்கிய கோட்பட்டியையுடைமையால் 'ஒன்று கொடுத்தி ஏடங்கிய கொள்கை' என்றார். எவ்வா கவையகருத்தம் எவ்வாவுயர்களுக்கும் முதல் வறவிருக்கும் கடவுள் ஒன்று என்பது யாவர்க்கும் துன்பாகவிரி கடவுளை 'ஒன்று' என்றார். அடங்கிய என்பதற்கு 'மனவொழி வெய்க்காள் அடங்கிய' வென்றுமொழியு.

நியம் என்பது தரவுத்துன்பத்தை நீதியினையெய்தோர் தரவுத்துன்ப

"கருவந்த யாழ்ந்தி மென்மொழி" திருச்சேவனா 74.

"தருந்தெனக் கவைய வெய் கவைய ஒன்று" திருமத. 274.

நீ வேலவாழ்த்து தங்கும் வகை—தங்குவார் சென்று தங்கும் வகை" திருச்சேவனா 74: 3.

பந்தை எய்துவார்களின் அத்துப்பத்தியினின்று நிக்ருதற்கு எதுவாகிய நல விரியவகிள் மேற்கொள்ளு பற்றுன்னத்தது 'திரையொருதுய வே' என்குந். வேல கை—பற்றுள்ளார். 'வேலவையாவது பொருள்களையே தென்றும் பற்றுள்ளார்' (பேரக. உரையுறு 80 த. புலையோர் என்றது சான்றோரை—"ஆய்ந்தவித் தடங்கிய கொள்கைக் காண்போர்" (புற 191: 8—7) எனவும், "சான்றோர்—முற்றுவார்த்து ஐய்கொடுப்பெட்டக்கேயோர்" (பேரக. அற்பு 5: 15 த.) எனவும் வருவன காண்க. பதிபிறைபு என்பது பனகம்பயர் துன்பம் வந்தவிடத்துக் குடிமக்கள் அந்தாட்டைக் காண்பிட்டு நீங்குதலை.

"வேலுநிலை வெந்த கம்பம்பயர் கவையி

வாழ்வோர் வேலிய வேலி" த. 13: 1—3.

"பயம்புடை கம்பம்பயர் பனகம்பயர் வாய்க்கை

வெய்க்காள் பனகம்பயர் கவையிதயால் குடைபிற
பதிபிறை நிறைவென்குதல் கவையால்" க. 31: 20—3.

என வருவன காண்க. சேவன் து' சித் திறத்தால் குடிமக்கள் காண்பிட்டு நீங்குதலை என்று மரியாதையின் 'என்றுப் பரிசுறுப்பறியாத' என்றார். இது பனகம்பயரை கூறிற்று. குய்த்தல்—அடங்கிய கொள்கையாவதுதரும் தம்பம்பயனை துக்கதல். கோலினர் முற்றென்க.

பலர்புழ பனகம்பயர் நீ பனக. பலர் புழ பனக என்பது நட்பிலும் பனகவரும் முதலாகிய பனகம் ஒரு பெற்றியார் புழத்தக்கேதுவாகிய ஆணா நாயும் வண்ணமும் பொதுவார் முதலாகிய தற்பண்புகள். பனக—தற் குணங்கள் க. 78: 4 த. கோலாதல் ஆசியற் திற்ப்பால் பசியும் மீனியும் தாருகின்று தீங்குகலின் 'நீ புறத்தருதலின் நெய்கற் கொடுத்திய தாரு' என்றார். 'தோவொரு பசியிற் கொடுத்தி புறத்தருதலின் கொடுத்திய தாரு' (மதுரை 13: 2—3) என வக்கவரும் காண்க. கண்டு நேயம் என்றது பசியையும் மீனியையும். "தேயித்து நேயம் விளங்க...கலக காண்ட வுயர்த்தோர்" (மதுரைக்-18: 23) என்பார் நேயம் என்பதற்குப் பசியும் மீனியும் என நச்சிதற்குக்களிப் பொருளுணர்த்தல் கவையால். மூர்திய தாரு என இவையும். யணர் தாரு—நீ புறத்தருதலால் மீன்க புது வருவாயையுடைய தாரு 'மெய்க்கிற் கொடுத்தி கொடுத்திய தாரு' எனலுத்தாதி...வருங்குத் தாரு. மெய்க்கு கவையி வந்துகட்டுப் கொடுத்தி (புற 42: 11—18) என்றார் பிறரும்.

நிள் பனகவர் தாருக் கவையி. நிள் தாருக் கவையி—அழியா மையான மறந்து துப்பெய்ந்த பனகவின் புறத்த தாருக்கை கண்டு மறந்துடைய எய்தாது. புலையோர் சுற்றமொரு பதிபிறைப்பறியாத குய்த்த வெய்தி மேயினருவாவது மேயிகற் தொரிதுதல் நிக் புதுவருவையை உடையதுவாகிய நிள் தாருக்காகண்டு மறந்துடைய எய்தினென் என்பார் 'நிள் பனகவர் தாருக் கவையிதற்கிடுகை... நீ புறத்தருதலின் நேயித் தென்துய யணர் ஒன்றுகல் கண்டு மறந்துகல் வெயின்' என்றார் மருட்டாக பெருகை கவையாகப் பிறந்த மருட்டாக 'புதுவய பெருகை கருவைய வாக்கொடு. மதிவக காடா மருட்டாக நாய்கே' என்றார் நேயர்

காப்பியராகும். (தொல், மெய் 7) மதி மருண்டவென்—அழிவு உலக வழக்கி
துள் தின்றவாறு நின்று நின்று விடப்பட்டுநீதன். மதி 'அழிவு'
நின்றுநீதன் 171 மேல், 'இயற்கையாகிய நுண்ணாழிவு' நுண் 537 பரிமேல்.

ஹலத்தில் நிகழ்வதற்கு உயிர்களுக்கு எஞ்சாது எத்து அயலின்கள்
செயலில் மருத கையிடத்துள்ள நிக் கவண்மையற் புலவரின் புணர்வு
யிற் பெரிய தள்ளி நெடியவாறான புணர்வுமைய உயர்த்து நின் பண்பு
கன் பலவற்றையும் காணவிரும்பியதாம் என்க.

இவ்வுலகத்திலுள்ள பரிசில் யாவர்க்கும் அவ்வார்க்கு வேண்டித் துள்
வீழ் குதறவுமடாது கொடுக்கலின் 'மன்னாது ஞாலத்து மண்ணுயிர்க்கு
எஞ்சாது எத்து' என்றார். மண்—அன்று. ஞாலத்து மண்ணுயிர் என்க. க.
ருக, "மலர்க்கீழ் யுலகத்து மண்ணுயிர்" (பெரும்பாண் 82) என்றார். நெருங்கு
வண்டு மண்ணுயிர் என்றது மக்களுமின. கோலத்து மண்ணுயிர்க்கு எஞ்
சாது எத்துப் பின்னும் இரப்போர்க்கு மாறுது எத்தலின் 'எத்துக் கைதண்டர்'
என்றார்.

"இரப்போர் மறு கவிச் சிவப்போர்க்கு

கை நன்னா மாக்க மருங்கை" பதிற் 76: 7—8

"இன்று செல்லும் தறுநீக விறுவலர்

கன்று செல்லும் தறுநீக மின்னு

றாவின் கக்கென மொன்றாது தவளி

வைகறவு செல்லும் மெய்யை றுதி

யாம்பெய்து யார்க்கும் உறுக்கை கைமப்போர்க்கு" புற 171: 1—5.

என வருவன கண்டறியற்பாறன், கை—செயல் நெருங்க 15 ருர், நன்னா—
'மருத' பதிற் 76: 5 பதையவுண். 'கண்ணாந்' புற 15: 26 உரை. தன்னா
வைத்த எனக் கூட்டுக. இனித் தன்னா எந் துப்பு எனக் கூட்டத் தன்னா
வையிற் கூப்பாறவி வன் என்னுமப்பினும் அயையும். கைமப்போர்க்கு
என்றது கையிடத்தொழுக வலையாத வண்ணாந் தனநமை. துப்பின்
தன்வெனக் கூட்டுக் 'கையாள்விகை—கைவண்ணையாற் கொடுக்குக்கொண்'
(புற 113: 6) என்ற உண் காண்க. தேவையெய்க்கல் உயர்ந்த இடங்களை
தவின் 'புணர்வின்' என்றார், புண—உயர்ச்சி. அருக்குத் தொழிப்பொரு
ட்டு. மெய்யிவ விழவு என்க. மயம்—இன்பம். சிறுவின் தெய்வியான்
என்க. தெய்வியான்—நெருங்கல். "நெறி வுருவின் நெடியோன்" பெரும்
பாண் 402. உரைகல் சிறப்பின் நெடியோனாகவின் புலங்குத் திருமலை
உவமைய கூறினார். "பொழைத்தீயே மெல்லுத வருதகை" "மொழை வான்
உரைகல் சிறப்பின் புலங்கு மாரி" (புற 56: 13: 57: 2—3) எனப் பிறரும்
கூறுதல் காண்க. தன்னா கைமத்த என முடிக்க, கைத்து—கை, பண்பு
பலவளத்து ஆணையையும் வண்கையையும் கொடுக்கவாய்ப்பு மருதவைய பண்பு
கன் பலவற்றை நூற்று என்றார் விவரமெனக் எதுவொருட்டு. நூற்று
தால் நிகழ்வதாம் துருவ் கண்ணுநீதனை நின்றாருவார்து மருகுண்
டவென் என்க.

இதனும் கொல்லிது அவன் மெய்யிற் சிறப்பும் தன் நெருங்குந்
சிறப்பும் உடன் கூறியவாறுமுற்று.

மேற்கோள்.

"நெருங்கு வுணர்க்குந் துரிய மென்ப" (இதற்கு, உரி 77) என்னும்
குத்தியுணர்வில் 'கயத்த காயம்' 'செந்த கயத்தன்' என அண்ம மெருவியே
வன்றி நிறைவுபடுவார்த்தக்குமுரிய கயத்தவாறு' என்று உரைத்தவர்
நேருவாவரன்.

"இயம்புபடையோன்" (இதற்கு, புற 8) என்னும் குத்தியுணர்வில், 'அருத்
துயர் தட்டிகொற்றத்தானும்—அருத்துக்கொற்ற இது பெரு வேந்தர் பண்ட
யாளர் வலவழியாமல் இரண்டு பகலும் பல்வாழும் தாம் எலி அந்தாள் எடக்
காவல்புரித்தேய்வக்கொன்ற கொற்றமுடி' "யாண்டு தனிப்பெயர்... நுழ
வியிற் குதாள்" என்னும் பதிற்றுப்பத்துப் புலிவுகையி இடம் அப்பொற்
படும்" என்று உரைத்தவர் ம. பி. ஐக்கரவியன்.

பதையவுண்.

நீ சீற்றமொடு (2) அழல் கவர் மருங்கின் உருவநக் கெடுத்து (7) என
முடிக்க. 4, திரைய வெள்ளமென்று பனகலர்க்கு நிரைய பாலணாப்போலும்
பண்டவெள்ளமென்றவாறு. திரையமென்றது திரையத்து வரழ்வாண. இச்
சிறப்பான இடத்து "நிரைய வெள்ளம்" என்று பெயராயிற்று. 5 மண்மருத
கறுப்பவென்றது மண் மருங்குப்புப் வேண்டி யென்றவாறு. 7 கெடுத் தெய்வ
தலாக் கெடுக்கவெனத் திரிக்க, தெய்வகவினாழித்த கண்ணன் மயப்பினை
புற் (8) புல்லாள் வழங்கும் (12) புல்லினை கையப்பினைமுண்டைய புலங்குசினை
(15) தாடு (15) என முடிக்க. 8 தெய்வகவினாழித்த கையப்பென்றது குருவொடு
அழிந்த கையகவி, 13 புல்லினை கையப்பென்றது குடிபொய்ப் பாழ்த்த கை
க்கி, 9 கை கவிக்கவெனத் திரிக்க. 10—11 நிறைமுதற் காத்கவெனக்
கட்டுக. 11—13. மருதிகையுடைய புல்லினைவைப் பெண்க் கூட்டுக. 13 புல்
லினை மயப்பென்றது புல்லிய இவ்வாணாவே வேயப்பட்ட கைகென்றவாறு.
இதனை 'நூலாக் கவிக்க' (பதிற் 12: 21) என்றதுமொழிக்க கொண்க. 12 புல்
வெள்ளென்றது புல்லிய தொழிதலைய ஆறலை கவ்வரை. ஆறலின் (13)
பனகலர் (15) என முடிக்க. 13 அரம்பென்றது குறும்பு, 20—21. சீர்பெறு
கலியகிழியம்புற் றாசின் வலவென்றது வேற்றிப்புதற் பெற்ற நிக்க கவிஞ்சி
வானை ஒலிக்கின்ற முரசினையுடைய சீரென்றவாறு. 19—20 நெய்த்து
இயம்புவென முடிக்க. 24—5, நீ வாயிவிலவலகத்தோர்க் கெனத் திருந்து
தெண்ட வாழ்த்தவென முடித்து, இவ்வுலகத்தோர் ஆக்கத்தின் பொருட்டு
நீ வரழ்வாரவெனக் சொல்லித் திருத்திய தாய்புத் தெண்டையினையுடைய
யாழொடு வாழ்த்தவென வுரைக்க, தொண்டயொடென விசியும் ஒரு வேறு
வினைபொரு. 25—5, மருதிகையினையும் பென் சொல்லினைமுண்டைய கைப்
கையெனக் கொண்க. மெய்துறவறியாது நெருகி வாழ்க்கையினையும் (27)
ஒன்று மெய்த்தடங்கிய கொண்கையினையும் (29) திரைய மொழிவ வேட்
கையினையும் உடைய புண்போன் (31) செய்த மேவலென்ற கற்றத்தோடு
(38) பதி யிழைப்பறியாது துய்த்தவெய்தி (30) கொள்ளுமையும் (32) நான்கு
(34) மறிக் கூட்டியுரைக்க, 28 செய்த மேவலென்ற கற்ற மென்றது (கற்
றத்) தலையெய்த கையெய்க்கைப் பின் சினையாது தாம் அயற்றது மேவு

னாகும்—ஆம்மகவரீர்பால் நின்றும் வாக்குத் தொடநீர்பும், வல்:நெரல்—வல்லவரே, நின் சரயல் மரர்பு என ஆவாததன்மையு—செய் மென் மையினையுடைய மரர்பு ஆவின் மிக வகுத்தெழு.

முடிபு: பாசகறக்கண் தீ நீடினவாகவின் திண்ணக் காண வத் தோன்; தின் தேவியைய அனாதையா திணை நினைத்ததுமரீயன்; ஆவ மீர்பு அயல் பரயல் வகுத்தத்திற்று மரர்புமே. உய்யுதல்கிற, தொன்றல்! அனல் பரயல் பரயல் கொள்கறால் வக்கோம்! தின் மரர்பு அவன் மிக வகுத்திற்றுக்கண்; தீ அவன்பாற் கடிதெழுக் என்க.

ஆ—மா. 1—4. மதிவிடத்தனவாகிய கதவுகளை இடித்தழித்தலால் அழிமுடிந்த மருப்பிழையுடைய களிமூ முழங்கும் பாசகறக்கண் நிடினவாகவின் திண்ணக் காண்போன் வந்தேன் என்க.

கோடுமுற்றெடுத்த இக்கிவியன்றது மரையுள்ள இடங்கவிரிலே அம் மரையினே மதிவகைநர் மதியில்லாத இடங்கவின் மதிவே ஞாநுநெர் அம்மையு மரையொரு மருடவெடுத்த மதி: என்றவையு. அனல் அனமந்த இடம் மரையுடையதில். மரையினே இயற்கை அழகுக்கொண்டு, இவ் வியடயே மரையற்ற மருடவெடுத்த அம்மையினே என்று அவர் அனமந்து அனல் செய்கனர். இனி, கோடுமுற்றெடுத்த இரும்பு என்பதற்கு மரையொரு மறு பட்டுத் தோன்றுமாறு எடுத்த மதி: எனிறுமொழியும். 'வண்புண தியப் பின் வரங்கோழிக்கு' (மகி: 110 92) எனப் பிறராரும் மருடக் காண்க.

கோடு—மதி. "கோடுவெண் பெயுந்த கொடுந் கொவ்வெழின்" முற்றை 5 உ மறுவெனத் திரித்து அதனை 'எடுத்த' செய்கின்ற வினையொழிமுற்றாக. இனித் திரியாதே 'உறுத்தி' என்பதனைப் தேவனை வினையொன்றாகக் கொண்டு எடுத்த வன்புதனோடு முடிப்பினால் அனமவும். உறத்தல்—மாறு படுதல். 'முற்றற்ற முறையெழிற்று' மகி 3: 18 எடுத்த—கட்டிய. நான் வளைந்த உள்வி. தனையுடைய மதிவதலின் 'கொடுவெ ணிதிரி' செய்நார். "கட்டல் வளைந் தோவகு திவ" இவ்விடங்கவியெல்லாம் கோடுவளைந்து உயர்ந்தமதி: என்ற (தெருநல் 92 மச.) உணர்ப்பு, தி னனடரியற்பாயது. கொடுவண்—வளைந்த இடம். கொடுமை—வளைவு. "கொடுவகல் கொண் டன வவண்" மகி: 110 112. இக்கி—மதி: மகி: 110 92 மச. வன்பு இக்கி யென்றது பழமநினை.

தாடு கண்டன்ன விலங்கல் என்றது, சபைகவர் முற்றுகையால் தெருநட்பு. மதி: அடைபட்டுக் கிடக்கும் வலத்தே | அதித்தரர் உண்

உ மறுவெண் மதிவகை கட்டடனென துறந்தவகுத் தோவந்தவகு மாப மின்னக்கொண்டு மருப்பவெழு அனல் வயதம்—முற் 7: 11 என்க.

கோடுந் மரையினே துறந் முற்றிடுதல் காவதல் தெருவின்விளையத் திவ: உண் பட்டுக்கிடத்தல் மருட முற் 44 உ செய்புணல் அழிமயல்

↑ தெருவின் பதம்மா முற்றுகையின் காவத்து அதித்தரர் உணர்ந்து வகுத்தியமை அனல் 7: 11—12: 30: 16—17 கட்டடனென அழிந்திள் பழையபுணல் மாறல் அழிமயல்.

விளரி வகுந்தவாறு விளைத்துக்கோடற்கு வையம் குளமும் உவவாகச் சமைத்து வைத்தனவாற் கவடார்க்கு தாடுகண்டாற்போன்ற மதி: என்ற வரறு மதி: குற்ற உள்விடம் ஒரு தாடுவோன்ற விளரிவையுடையதென்ற வரறு. உள்விடத்தின் தோற்றம் மதி: மெ: 3: 16 திறப்பட்டது.

களைதுருக் கிலங்கல் மதியுக்கு வெளிப்படை. 1 அழிபுக்கட்டுக்கள் தங்கும் ஞாயிளையுடைய மதிவாதின் 'களைதுருக் கிலங்கல்' என்றார். மதி: நிகராயிலே அம்பு நுஞ்சல். "சரிய... ஞாயில் தொறும புதை தியிது" 'மதி: தி: 1... அதன் தலையில் எய்து மனையுத் துருக்கிதா றும் அம்புக்க' டுக்கியும் கட்டியவத்து' (பட்டியல் 288—91 மச.) எனவும் "அம்புடை ஞாயி லான்" 'மதியையுடைய முடக்கொழைம் சிறத்த வியி டத்து' (11: 106 மச. 118 உய.) எனவும் வரும் உரைப்பகுதி: 18: 18 கவா—அம்பு. "களைகொடிது யாழ்கோடு" குறு: 279. துஞ்சதல்—தங்கு தல். "அம்பு துஞ்சல் கடியுறவு" புற 20: 16. விலங்கல் கொடுவின் மதி: விளக்கெலாப்பட்டது. விளங்கல்—மதி: 'விளங்கல் கல் விண்டு மேற்போ லிட' தி: 1: 13: 24 உய. 24. இதனால் இம்மதி: கோடு த்தாகக் உறுபகை யுக்க மதிப்பதாய்ப் புறத்தாரற் கொள்க்கிறாய்க் கொண்ட கூற்றாகி அதிதரர் திவ:கவிதாய் தீதாய் குணமந்தனா கவிதார், கண்டு விளங் கல் என்றது இவ்வாறின்.

துஞ்சமக்குறா அந் துவன்றி ஐயநி தூக்கிப் புதுவு பல்வயம், மதி: மதிவெழிப் தெருமுதவு எனவும் கூட்டுக. மதிவிடத்தனவாகிய கதவுகளுக் குக் கவலாகத் துஞ்சமரையும் ஐயவியும் அனமந்தனவாகின், 'துஞ்சமரக் குறாஅந் துவன்றி ஐயநி தூக்கிய மதி: புதுவு' என்றார். துஞ்சமரம் என்றது மதிவாயிற் றுக்கும் களைமயம்களை. "துஞ்சமரத் துவன்றிய... மருத் திவ வாயில்" (பதி: 22: 21—2) என வருதல் காண்க. அமராரன்களும் பலவாதலின் 'துஞ்சமரக் குறாஅந்' என்றும், 'தெருவக் கிடத்தலின் துஞ் சந்தி' என்னும் கவிதார். குறாஅந்—கட்டட. துவன்றல்—திறுந்நகல். "தூங்கடர் விளக்கத்துப் பலருடன் துவன்றி" மதுரை: 3: 26 களைப மதி: களை தெருந் அனமந்தனா மனவரின் கோடுவல் மதிவகை கதவாகவின் இடித்து அழிக்காதபடி வந்த. "கவிதே, மருடத் தாய்விட கதவுமகித்து" (11: 9: 1) என வரல் காண்க.

ஐயநியென்றது கதவிற்குக் காவலார் புறவாயிலிலே தூக்கப்படுக்க துறந்தவாத. "துஞ்சுநில வாயிற் புறங்கு தவகத்த விவவினாக்களேயு விழ்ச்சி னாயவி... தெருமதி: (பதி: 22: 22—5) என மெய்வந்திக்காண்க. இது 'ஐயவியுடைய' என்றும்படும். இது கதவையுடையதபடி மதிவாயி லிற் கதவித் தொடங்கி தாற்றப்படும் மச: என்பது. 'ஐயவியுடைய' கத வையொருதபடி கற்கல் தொடங்கி தாற்றல் துறையுமாய் என் முற்றிடுதல்

↑ அம்புக்கட்டு—அம்புக்கட்டு "அம்பு புதுவாயிற் கொடு" (11: 22: 13.

↑ குறாயில்—மதிவாயிற். "விளரினே குறாயில் கொடு" 11: 22: 15.

தலைச் சுவைத்தவாற்றினும் (சீவப். 15: 218 உ.ரை) அறியப்படும். இவ்வையச் சித்துலாம் தெருங்கினார் தலைகளைத் திருக்கிகொள்ளும் வலியுடைய தெருங்கு மரமென்பது "தெருங்கினர் திருக்கும்வன் தெருங்குமாய் தலைகை" (பிவக 102) என்பதன் விசேடவுரையில், "தலைகளைத் திருக்கிகொள்ளும் வலியுடைய தெருங்குமரமாவது ஐயாதித்துலாம்" எனத் தச்சினுச்சிவியின் உரைத்தவன் அறியலாம். புனிற்றுமகன் பூறு புண்ணிழைகடுகிக்கும் ஐயவி என்று பெயராதலின் அதனை விவக்கி ஐயாதித்துலாம் என்றும் பொருள் தேரன்றப் 'புனிற்றுமகன் பூறு ஐயவி' என்றார். இது கொள்கையால் என்றும் இவர்க்கு வாதின் பாத்பதம், புனிற்று—சுண்ணாவிமை. "புருவம் படிந்த புனிற்றுசேர் பொருதின்" நேரை. கற்பு 6: 37, பூறுதல்—புணைத்தல், "ஐயவி புணைப்பவன்" புற 98: 13. துவன்றி, துரக்கிய செயப்பாட்டு எச்சம். எண்டு மதில் என்றது உண்ணாதினை.

கொடுங்குநிஞ்சியையும் (1) விலங்கியையுமடைய (2) மதில் (3) எனக் கூட்டுக. மதில் (4) புதுவு (5) என இளவையும்.

சுவிலெறிச் செருங்குதலு என்றது ஆவளிகளும் மட்டங்களுமடைய பரிய இரும்பாலே கட்டுதலால் வலிதன்னாகியதும், சாதல்கம் வலித்தலால் அறியாதும் வெள்ளெழு கொடியெழு வேழஞ் சென்று புறம்படி உயர்ந்த மதில் வாயிலின் செருங்கிலைமையின் நெடியதுமடைய தலு என்ற பொருள், தக்கேர்.

"குருங்குடன் விரிது போங்குநிலை வலங்கித்
பருங்குடைய வலித்துச் செல்லுக் குருங்கு
கூடாமென் கதலத் பொருத்தி மிகையாண்டி
புணர் வலியை வெய்யணி கொடுங்கு
வெள்ளெழு கொடியெழு வேழஞ் சென்று
குருங்குடன் வலிது போங்குநிலை வலங்கித்" 72-85.
என தெருங்குமரமடையர் கூறுதல் காண்க.

எழில்—அழகு புதுவு வாயில். "புதுவக் கதலம் புடைத்தனன்" சிவப். 22: 48, எண்டு வாயிலெனத்த கதலங்களை. மதில் புதுவக் கதலம் முருக்கிச் சென்று "எனக்கெனப்புகளாகிய மருங்கியையுமடைய களிற்று என்சு முருக்கி—முறித்து சீவக 807 தச். எனம் என்பது எண்டு அதன் கொம்பைய புணர்த்தலின் ஆகுபெயர். இனி, நுயிமுரி மருப்பின் ஏனையகிய களிற்று என மருங்குகட்டி, மருங்கிட்டதனாகிய கதலங்களை முறித்து நுனிமுறித்த மருப்பின் கையால் பன்றிபோலத் தேரன்றிய களிற்று என்றுரைப்பினு மடையம்.

"களிற்று, கருங்குடையச் சிவந்துரைய
குருங்குடைய வலித்துமடைய
துணி குண்டும் கூட்டுப் போனதன்" புற 11-14.

* எனம்—பன்மை. அதற்குக் கொள்ளல் என்பது. "வலிமடைய் பெனம்" நெடுமபாண் 113. "கெனதன் மருப்பின் இவையுணர் தலன் எனம்" மணிமுத்திரை-7; "எனமென்று மருப்பின் உயர்ந்த" "மீனையுற மருப்பின் கருங்குடையார்" அக 15: 1-2; 221: 10.

எனக் கதலம் முறித்து நுனியேய்ந்த கோட்டையுடைய களிற்றுக்குக் கூற்றை உடனம் கூறிமுத்தல் எண்டுச் சித்திக்கற்பாவது. இதனார் மனம் வர் மதிவழித்தலால் கூறினார்.

உரையும் வார்த்து கடுஞ்சினம்பொத்தி மரங்கொல் மருங்கு முழங்கும் பான்ற என்றது போர்வேட்கையான் மதஞ்சொரியப் பெற்று அதனார் கடுஞ்சினம் மூளம்பெற்று அச்சினத்திற்கேறாய் போர் பெறுவாயின் கட்டுத்தலைய முறிக்கின்ற இவைய களிற்றுகள் முழங்கும் பாசைய வென்ற வாய்.

"விவக்கி, வலங்கிது முழங்கிதும் மாதெழுத்து சிவக்கும்

வாய் மருங்கு கொட்டும் பாசைய" அக 144: 11-13.

"காட்டைய முழங்கிதும் வெளிக்கெனக் கீழ்

முழங்கும் தெருங்கு கொடியெழு வேழஞ் சென்று" புற 94: 3-4.

என வருவனவற்றும் விளைவின்ற யான்களின் போர்வேட்கை இவ்விதமிப்பும் யான்களுக்குப் போர்வேட்கையாக உடையும் வார்த்தலும், அதனார் கடுஞ்சினம் கொத்துதலும், மீட்டிணர்ந்து இயலவென்றது அவ்விதத்தில் யான்கை உடையும் வார்த்து கடுஞ்சினம் பொத்தி அச்சினத்திற்கேறாய் போர்பெறுவாயின் மரங் அதன் சினத்தால் நுளவுபடுத்தற்குப் பிடியாய் புணர்க்கையான் அப்பிடியொடு புணர்த்தும் போர்வேட்டுத் தலிய வென்றவாறு எனப் பாழையுணர்த்தல் உயர்த்தலையும் (புதிற் 82: 4-8 உரை) அறியப்படுக. மதத்தார் சினம் மூளம், சினத்திற் உரையும்—சினம் விளங்குதற்குக் காணாமலிய மதம் (குறிஞ்சி 18: தச்) என்பதனுதலாக பொத்தி—மூண்டு களி 145: 58 தச்; கலந்து புவெ. 289 உரை. வார்த்து, பொத்தி செயப்பாட்டு விளையெச்சவன் மரம் என்றது கட்டுத் தலைய. யான்கை அதனை அறித்தல், "கத்தி வெகுநி வேகக் கட்டிவாக் களிற்று" (பிவக 2765) என்பதனுதலாக, மரங்கொல்—மரங்களை முறிக்கின்ற களிற்று மரம். உடையும் வார்த்தலார் கவிற்றுக் கவிவலத்து மீனமுரின் உரு மேறுபோலப் பிழிந்துதலின் 'முழங்கும்' என்றார். "மரங்கொல் யான்கை முழக்கம்" (ஐயமடைய 16) "கடுமதக் கவிப்பினார் களிற்று முழங்கலின்" (பிவக 1581) எனப் பிறுண்டும் கருவன காண்க.

"இன்ன காலத்து வருவேன்" என்று தன் மனையாளுக்குச் சொல்லிப் பணவெழு பொருதற்குப் புறப்பட்ட சோலாதன் வினைமுடித்து யிளந்து குறித்த காலத்துக்குமேலே பாசைதக்கன் தீட்டித்தலமையின் பாசைய தீட்டியாகலின் என்றார். "வியனொடும் பாசைய தீடிய வலவான்றேன்" (தூய் 500) என வருதல் காண்க. காண்கு என்பது செய்கொள்ளும் வாய் பாட்டு விளைமுற்று. இது 'வந்திசின்' என்னும் விளைகொண்டு முடித்தது. "அவற்றவர், செய்கொன் சினவி விளைவொடு முடிவினு, மவ்விய திரிவாதென் மனுர் புலவர்" (நேரை. வினை து, 7) என்பது சித்தி.

* யான்கை முடிக்கித்து துடி குறிஞ்சி 182-3; பரி 6: 17-21; அக 146: 7-10; 372: 10-11; புற 92: 11; புவெ. 37: 289 பெருங் (1) 91: 10-14.

10—20, தின் தெவியசிய அசைநடை உன்னலும் உரியன்; ஆன நெய் பாயல் உய்யுமோ தோன்றல் அசைப்பாயல் மாலுங்கொணாலும் வல்லோம்! தின் சாயன் மயிபு அயலோ தாசியிலுத்தன்று என்க.

ஆறிய கற்பினையும் அடங்கிய சாயலினையும் கடியதும் இலிய கூறும் வாயினையும் அமைத்த தெருக்கினையும் சுடர்நுதலினையுமுடைய அசைநடை என்க. சேவனதனின் பெருந்தேவியினை துன்பத்தும் சீற்றம்கொண்டதே அதுக்கருவியுடையனாதலின் 'ஆறிய கற்பின்' என்றார்.

ஆறிய கற்பின் தெரும மயிலை
மயிலை அசைநடை மலையொடையு" பதி. 90: 49—50.
எனப் பிறநும் கூறுதல் காண்க.

பெருந்தேவியிட்டுத்து ஐம்பொறியாலும் துகரும் மென்மைமெல்லாம் அடங்கித்தேவியின் 'அடங்கிய சாயல்' என்றார். அது 'அயிர்துவொதி துவர்வாய் அயர்த்த தெருக்கிற், சுடர்நுதல் கணைநடை' என வருமபற்றுதலும் இயப்பறும், சாயல் என்பது ஐம்பொறியாலும் நுகரும் மென்மையை உணர்த்துவதென்பது. 'சாயலென்னுஞ் சொல் மெய்வாய் கண் ழுக்குச் செறி பெய்ந்தும ஐம்பொறிகளாலு துகரும் மென்மையைமயிலாத்தும்' எனவும் (7தா. உரி 27 உரை). 'அயன்மென்மைமெல்லாம் பொதுப்படச் சூத்திரஞ் செய்தது ஐம்பொறியாலும் துகரு மென்மைமெல்லாம் அடங்குதற்கு; 'மயிலாக்க சாயல்' (சுரைதி 28) 'சாயன் மயிபு' (கவி 55) என ஒளிரும் கருநிறமும் வந்தது; மீறவும் கண்ண' எனவும் (சீவக 8 உரை) வரும் தச்சிரைக்கிளியர் உரைப்பதற்குள்ளே அறியலாம். அடங்கிய—தன்கண்ணே மடங்கிய, 'அடங்கிய கற்பி னுயறுதன் மடந்தை' (புற 249: 10) என்புழி 'அடங்கிய கற்பு'—தன் கண்ணையடங்கிய கற்பு' என அதுதன் உரையாசிரியர் உரைத்தவாறு காண்க.

உயர்துடிப் பிறத்த கற்புடை கண்ணை பெருந்தேவி, பாசறை நீடல் முதலிய எதுக்களால் தன் தலைவனுடன் வட்டிய காலத்தும் இனிமுகம் நின்று 'பாசறை தீபு நந்தேரய் அறியா வறவிமாள்' 'தேவியின் தெரிந்த சொடியன்' என்பன போன்ற கடியனவற்றை மெழியாது தன் ஆறிய கற்பினால் இலிய யொழிகிய இன்னகையுடன் மொழிதலின் 'கடியதும் இலிய கூறும் இன்னவையாய்' என்றார்.

"தன்கண் பாசறை பாசறை
வறவிமாள் காலம் நின்றுதல் தரிபாது
கடியுடன் கற்பி மயிலெனச் சொல்லி" குற. 252: 8—9.

"தன்கண் மயிலையர் என்னுண்மை என்றார்
தீபுதலும் மென்மைப் பெருந் தலைவருக்கொரு" பதி. 20: 84—9.

எனச் சொன்னார் கூறுதல் காண்க. கடியதும் என்ற உருமை எச்சவுண்மை உயர்வுமாம்.

↑ "தன்கண் மென்மைப் பாசறை தீபு, கண்ணை மயிலா வறவி மாள், தின் சாயல் கண்ணால் மொழிகை" கு. 283: 11—12; "மெழிய மென்மை தெருக்கினா மெழிதல், கெடிய கற்பி மயிலெனச் சொல்லி" குற. 252: 1—2.

↑ தலைவன்க் கொடியன் என்றல்; தந் 28: 4; குற. 252: 1—3; 252: 2; 279: 14; 307: 1; 307: 7; அக 163: 12; 379: 13.

அயிர்து என்றது அயிர்தலில் ஊறியதேன. அதுதான் அயிர்தலுமேனும் இலிய நிராதலின் அதனை 'அயிர்து' என்றார். 'சூதம்பின், காவெறி கடி வகக் கண்ணையின் துன்ன, வாலையி றுறிய வகையி நீதி' (புற. 267) "முல்லுறும் முலையெய்தும் தயிந்துறும் தீதின்" "கையுந், அயிர்தேய்க்கு மெழிற்று" (கவி 4: 13; 20: 11) எனச் சொன்னார் கூறுதல் காண்க. துவர்—செய்தமை திறம், இயல்பாகவே சிலந்த வரையாலின் சொல்லாய் என்குது 'துவர்வாய்' என்றார். 'துவர்ச்செய்வாய்—இயல்பான செய்பாதி சிலந்தவாய்' என்றும் (மதி 55: 4 தச்) உரையாளுவர் துவர் என்பது இயல்பான செய்பமைக் குறித்தல் அறியலாம். அயர்த்தல்—அயர்ச்செய்தல்; மாறுபடுதலுமாம். 'கண்ணு மயிருறா னுயர் தோற்றத்தாற் பெண்மை, போதக் கமர்த்தன் கண்' (குற. 104) என்பதன் விசேடவுரையில் 'அயர்த்தல்—மாறுபடுதல்' எனப் பரிமேஸ்துரர் உரைத்தவாறு காண்க.

சுடர்நுதல்—ஒளிவாயுடைய நுதல், நுதலுக்கு ஒளியுண்மை, 'தன்கண் கண்ணிலும் அயிர்தல் சாஅய், பகலுந் தோற்றம் போல் பையெய், நுதலொளி காப்பவும்' (அக 277: 1—3) என்புழிக் காண்க. இனிச் சுடர் நுதல் என்பதனை உயலாகத் தொனையக்கொண்டு, 'சிறைபோன்ற நுதல்' என்றுரைப்பினாலுமாம். 'கவின்பெறு சுடர்நுதல், கூடுமிறிது முகங்கெண் பற் கொடியுறவு துகம்பினும்' (கவி 58: 3—4) என்புழி, 'சுடர்நுதல்—சிறை போன்ற நுதல்' என தச்சிரைக்கிளியர் உரைத்தவாறு காண்க. பாசறைக் கண் தீடிய அசை, பெருந்தேவியை நினைந்து அவளார்த் கடிதின் எழ வேண்டி அயிர்துபொதி துவர்வாய் முதலியனவற்றைக் கூறுமாப்பினார்.

கொடியுரை துகம்பினையுடைய பெருந்தேவி இலையார் துன்னமையால் மூடங்கிய நடைபிணையுடையனாதலின் 'அசைநடை' என்றார். 'அச்செய்பற்று—அடங்கிய இயல்பினையுடையனா' குற. 1098 பரிமேல். அசைநடை—அசைத்த கடை கவி 128: 3 தச். அசைநடை என்பது சான்று அகமொழித் தொகையால் பெருந்தேவியை உரைத்திற்று.

என்னவாறியன் என்றது யான் குறித்த நானையும் ஆற்றியிருக்க வென்ற நினைவால் பூண்டு நினை அன்னதிறத்தவெயன்றி. தீ குறித்த நாளுக்குமேலே நீட்டித்தயாசலின் நினை நினைத்து வருத்தலுமுடைய கொன்றவாறு. 'காய்கிள வேந்தன் பாசறை தீபு, நந்தேர யறிய வறவி மாள்' (அக 294: 12—3) என்பதனாலும் மீறித்த தலைவன் மீளாது நீட்டித்த தலால் தலை விரும்பத்தலியலாம். சான்று உன்மை—நினைத்து வருத்தல், 'அருமபடர்—பொருத்தற்கரிய நினைவாலுண்டாகிய தேய்' புற 145: 10 உரை. என்னவாறியன் என்புழி உன்மை இரந்ததுகூறி இல எச்சவுண்மை.

தன் தலைவர் பாசறை நீடலாதி பெருந்தேவிக்கு நினைவாலுண்டாகிய தேய் படுக்கைக்கண் மிகுதலினாலும், அதுதல் மருத்துவிரிவிலாய் பெருந் துவர் எய்துதலினாலும் 'பாயல் உய்யுமோ' என்றார். பாயல்—படுக்கை, 'பயினலும் கதுப்பிற் பாயலுமுள்ளார்' குற. 263: 1 காண்புப் பாயலிற் பறும் துன்பத்தை. உய்யுமோ, ஒ எதிர்மறை, தோன்றல், அண்ணல் கவி.

தாவியு(14) திருமணி பொருத திசுறுவிடு (15) பூன் (16) பசும்பொன் (15) என மாறிக் கூட்டுக. மண்டுத் துணென்றது வலி. "தாவே வலியு உருத்தமுமாகும்" என்பது தொக்கப்பிழை. (ச.சி 48) பொன்னுக்கு வலி வாவது உரையுடைமை. 'துன்றி' என்னும் வினைபொச்சை குறிப்புச் செய்யுட்கண் இன்று என நின்றுது.

* துன்றி பொன்னுச் சிவனெயுந் சிறுமி

சீவந விதர முகர மாதல்

தொன்றால் மருங்கிற் பொருந்து குறித்தோ தொல் உயிர் பாயந்து 35.

என்பது விதி. இன்று என்பதனை இன்றாவெனத் திரித்து இன்றாகையால் என வதுப் பொருட்டாகக் கொள்க. என்பது ஒளிவையுடைய மணிமீனோடு பொருவருப்பது இப்பற்ற ஒளியையுடைய பசும்பொன் என்பதனாக. வலி சிவனாவதெனச் சிறுத்த பொன் என்பது "தாவின்னல் பொன்" (மதுரைக் 456) என்பதனுறுமறிக.

திருமணி—ஆரவிய மணி. பொருதல்—தன்னை மயிளைய இறுகப்பற்று தலும் மறுபட்ட ஒளியை விடுதலுமாய். பசிய பொன் ஒளிவிட்டு மணி யெடு மாறுபடல். 'திருத் திசுற் பசியுறையென்றது தன்னிள் அருத்திய மணி யினும் தன்னிற் றத்திசுற் பசும்பொன்னினது' எனவும். (பதிற்று 38) 'இன்னி மணி பொரு பசும்பொன்—நிலமணியைத் தாளுவிவிட்டு மாறுபடும் பசிய பொன்வெளி' எனவும் (கலி 143:3-4 து) வரும் உரைப்பகுதிக்கானுமறிக. பசும்பொன் தன்னிடையருத்தின் வயிசல்கவெனது மாறுபட்டு விளங்கியல் பசும்பொன் வலியெனத் உறுந்து கூர்வா' என்றார். இவ்வித் 'திருமணி பொருத திசுறழ் தாவியு' சிறும் பசும்பொன் வலியெனது உறுந்து புண்ணியில் வினைக்' எனினுமாம். சன்னித் தா-குற்றம், ஸயித்தது, 'வயங்கு சதிர் வலிவா' என விதந்தது அதன் நலமும் அதனெறு மாறுபட்டு விளங்கும். பசும்பொன்னின் ஒளிநலமும் தேரண்தருது என்க. 'உடர்வா—விளக்கவல்ல' மதுரை (21) து. பூன் பசும்பொன் கூர்வா எழுமுடி கெழியிய அகலம் என்க. அகலம்—மாட்டி. அகலி (17) பாயல் (18) என்க. அத்தா, தவிர்ப்பு வந்தது.

புரையோர் என்றது உயர்த்தேவர்கிய காதல் மகனின. புரையோ றென்ற பன்னையாற் காதல் மகனிப் பல்பொன் கொள்சு. 'உன் கண்—மையுள்ளன். கண்ணிற்கு மையிருதல் அழகின் பொருட்டு "மையேர் குவியக் கண்" (திருக்கோவை 67) எனவும், "மையாற் றளிர்க்கு மலர்க் கண்கள்" (தூண்டணி 3) எனவும் வருவன காண்க. பாயல்—படுக்கை. "கண்படு பாயல்" அக 187:20. அகலத்தைப் பாயல் என்றது * மகனிர் அடாமிற் றுயில்கோடல் வருகி. உண்கண் துயில் என்றது உளாகட் டுயில் என்பதாமயின் உள்கண்களினது துயில் என ஆறுவது விரிக்க, துயிலின்

* மகனிர் உண்கண் மலர்க்குத் துயில்கி. து 30: 1-2; து 14: 8-9; 10: 1-2; அக 40: 16-17; சேன 143.

பாயல் என்பதற்குத் 'துயிலுதல் இளிய பாயல்' என்பது 'துயிலுதல்' புறடய இளிய பாயல்' என்றுவது உரைப்பியுறுமையும்.

அகலத்தை மகனிர்க்குப் பாயல் எனச் சிறுபடுத்தலையால் இச் சொல் லிற்குத் துயிலின் பாயல் என்று பெயராயிற்று.

பாயலின் பாலும் கொளாது வலியென என இரண்டாவது விரிக்க. பால் என்றது அவ்வகல் பாயலை வேற்றுப்புலத்து வினைவழி மக னிர்க்கு நுரைக் கொடுத்திருந் தன்னிடத்திலின்றும் பகுத்தலை. "வளங்கு சிலை பொருத தன் மணங்கா முகல, மகனிர்க் கல்லது மலர்ப்பறி யலியே" (45: 63:3-4) "மகனிர் மலர்த்த லல்லது மள்ளர், மகன்க்குப் பேரகிய சிலைத் தார் மாம்ப" (புற 10:9-10) 'இனியோர்க்கு மலர்த்த மலரினை மகனிர்க்கு மனாகிற்றுத் தோடுத்த மலர்வையுடைமை' (சிறுபாயல் 282 து) எனப் பிறுவுள்தும் வருவன காண்க.

கொளல்—கொள்ளுதல். என்றது வேற்றுப்புலத்து வினையுள்ளி, அவ்வகல்பாயலை மகனிர் விருந்தினர் என்று அமைக்கு நுரைக்கொடுத்து அவிரொடு தவிரியோது காமத்தை வென்று வினைபொருடாகத் தாழ்த்தல். 'காயல் மாப்பிற் பாயல் மாற்றி' (அக 210:11) என்பதும், 'ஒருவழிப் பாய மையு மேமைய துலாவத்தும், அரிவே நுள்கண் அரினைய செத்த' (சிறு பாயல் 214-5) என்பது, 'ஒருவழிப் பாயமையும்—அவர்கள் அவ்வகல் விருத் தின்கள் என்று அவர்கள் வசத்தாகாமையும், என்ற உரைப்பகுதிகல் என் னியுற்பவான. பாலும் கொளாது வலியென்க்கன்றி யகலமயின் 'வல்லோய்' என்றல். பாலும் கொளாது வல்லோய் என்பது துயிலினிய அகலப் பாயலை வேற்றுப்புலத்து வினைவுள்ளி தின் தேன்பால் தீங்கும் வாய்க்கிக்கொண்ட வல்லோயாகிப் பீ, பாலவைய வென்று மாறாதுககண் தீரது மீண்டு தின்னை நினைத்து வருந்தும் பெருத்தேன்க்கு நுரைக் கொடுத்திருத் து அவ்வகல் பாயலை தின்னித் திவின்றும் பகுப்பவாக என் றும் குறிப்பிற்று.

சாயன் மாப்பு மென்னமையுடைய மாப்பு, எண்டுச் சாயல்' என்றது கூற்றின் மென்னமைய. 'மயிலென்ன சாயல்' (சாவிதி 23) 'சாயல் மாப்பு' (கலி 65) என ஒளிக்கும் வலிபிறக்கும் வந்தன என தர்சினுர்க்கினியர் உரைத்ததும் காண்க. (சிலை 3: 8) ஆகவாரம்பு மகனின வகுத்தல்.

"சாயல்மே மருங்கிற் காண்டோ டாடல்"

மகன்க்கு வலிவாரப் பணங்கிய செல்லம் " அக 22:2-3.

என்பதனுறுமறிக. தன் தலைவனின் கூறிய மலர்வாய் பெருமையால் தின்றெரியல் காமதோய் தீயினார் கடியதாய் பெருந்தேவையை மிக வருக் திப்பாமயின், 'சாயன் மாப்பு நளியகித்த தன்று' என்றார். சாயல் வருத்துதலை.

"சாயல் வெல்லென்கை யன்கொடு பிணித்தும்புத்

சாயலிற் கூடுதல் தன் மலர்வாய்

பாறிகு நளிகை வெல்லுப் பெருந்தோய்

தீயெனத் துத்தோ வினிகு குயினு

தீயினுள் கூடுதல் சாயலிற் கனறுதோய் " அக 135:1-22.

என்பதனுறுமறிக. அகித்தன்று—அகித்தது. அகித்தல்—வருத்துதல்.

"அழிபடர் பின்பு வகையினா கொடுத்தே" கவி 192:24. மாப்பு அழித்தன்று என்பது அந்நவையு தீருவது அவன்பாற் கடுத்து அருக வன்னும் குறிப்பிற்று.

இதனார் சொல்லியது அவன் வென்றிச்சிறப்பும் குலமகனோடு நிகழ்த்த இன்பச்சிறப்பும் உடன் கூறியவாறாயிற்று.

கோடுகோள்.

பாயல் என்னும் உரிசொல் மெய்யம்பி மருநால் வருத்தித் 'சாயன் மாப்பு' என்பது மேற்கோள். (தொல். உ. 6. 24 கோடு.)

பதற்புபவுரை.

(1) கோடுமத்தி எடுத்த கொடுக்கணிஞ்சி யென்றது மலைபுள்ள விடங்கனிலே அம்மலைதானே மதில்களும் மலைமீயலாத இடங்களில் மதிலே அரணுவையும் இவ்வாறு மலையொருமேயுட எடுத்த வளைந்த இடத்தையுடைய புறம்கிலென்றவையும் உறுதிபெறத்தேற்றி. 'கோடுபுர்த்தெடுத்த' என்பது பாடமாயின் மதிலில்லாத இடங்களை மலை தாண்டியப் புரக்கவெடுத்த வெய்க்க. (2) நான்குண்டின் கண்ணாறும் விலங்கென்றது நெடுநாட்டின் அடைமதிநெட்ட காலத்தே விளைத்துக் கோட்டுது வயலும் குளமும் உளவாகச் சமைத்து வைத்தனவாய் அண்டிக்கு நான்குண்டாற்போன்ற அப்புக்கட்டுக்கள் தங்கும் மலைமீயன்ற இடைமதிலென்றவையும் விலங்கல் போறின், விலங்கெனப்பட்டது, நான்குண்டெனப்பது அம்மதிலை வளடுத்த விடமெனினிங், அங்கி வளையப்பெற்றி அதன் உவமையை அம்மதில் மெய்தாகக் கூற்றெனக்கொள்க. (3) துஞ்சையென்றது மதில் வாய்க்கே துங்கும் அணையாங்களை இவ்விட கருக்கொள்க நாட்டிய பாடுவொன்பாடு முள்ள. (4) ஐயவி யென்றது எதனிற்குக் காவலாகப் புரவையிலே துக்கப் பெரும் துளையாக்கிது அப்புக்கட்டுவொன்பாடுமுள்ள. சண்டு மதிலென்றது உண்மதிலே, கொடுக்கணிஞ்சியையும் (1) விலங்கெனப்பட்டது (2) மதில் எனக்கூட்டுக, இனி, இடைமதில் விலங்கென்றனை மாற்றுப் பணிய விலங்குதலை புண்டய யென்றது, முள்ளின்ற கொடுக்கணிஞ்சியென்ற தெய்வ முகே மதிவதாக ஐயவி துக்கிய மதிலென்றனை அருமெய்யின் வளராதப் பெயராகி நாடு அண்டின் வளராத மாறி புண்டப்பாடுமுள்ள. (13) உள்ளொழிய வொன்றது பாள் குறித்த நவையொரு ஆற்றியிருக்கவென்ற நினைவையுள்ளு நினை உளவாற்றுகதெய்வம் நி குறித்த நவையுள்ளே நீ. குத்தாயாகவின் நினைநினைத்து வந்தது குறுமெய்யென்றவொரு. (14) விதவியு நீருகணிபொருத சிற்ப் விடு பகம்பொன்றொரு வாய்க்கெனப்பாது படியானே அழகிய மணிகளொரு பொருத ஒளிவிடுவின்ற பசும்பொன் னென்றவாறு. சண்டை தவென்றது வலி பெருக்குத வாய்வது உரையுடை இன்றென்பதனை இயற்கையொரு திரித்து இயற்கையாலெனக் கொள்க. என்பது, ஒளியையுடைய மணிகளொரு பெயரற்றும்பு ஒட்டற்ற

5 "துருதி பெயரண்கள் தாள் அனதது, பாசைத் வந்தகன் விடம்பு உடையவொரு நாடு கடையாதி" காவலா கொடுக்க பாசைத் தி; விலையுடையவொரு நாடு, இவ்வீடு வளைய வந்தகன் கொள்" அ. 12: 7-10; 24: 1-4.

ஒளியையுடைய பகம்பொன்றொன்றவாறு. (15-8) முன் பகம் பொன்வளி மெரு உறத்திது உடர் வலவெனக் காட்டி, முன்ன பசும்பொன் தன்னிடம் அழகினை விரிவொரு மாறுபட்டு வியக்கவென வுணர்க. (13) புறமையொன்ற பணியையாற் காண்களென் பவெனக் கொள்க. (15-8) அகவென்பவென இதுமெய்வொட்டாக்கி, அத்தை அப்பாழ்ச் சாரியை எங்கு துயில்களிய பாயவெனவொள்க அகத்தை மகார்க்குப் பாயவெனச் சிறுபித்தாயவொன் இதற்கு, குபிசீன் பாயல் என்று பெயராய்ந்து (19) பாழுவ் கொள்ளும் வல்கொளென்றது அகவென்பவையிலே வேற்றுமையுத்து விடையெழி திங்களர்க்கு நூலக் கொடுத்ததற்கு நினைதித்தினின்றும் பருத் தவையு, விளைவுவழி அம்மகளிர்பால், தின்றும் வாய்க்க கோட்டையும் வல்வொயென்றவாறு.

பாசைவாக்கண் நீ (8) திடியாயாகவின் சிவர்க்க காணவந்தென் (9) தின் தேய்வாய்க் அகவொரு திணை திணைத்தொழியின் (13) அனையிப்பு அவன் பாயல் வந்தத்திற்கு உய்யுமா (14) உய்யாநாகையே தெள்ளல், அகவல் (15) பாயல் (18) பாழுவ்கொளென வல்கொள்; திங் (19) மாப்பு மிக அமரிக் வந்தத்திற்குநாண்; (20) நீ அவன்பாற் கருகெனவென விளை முடிபொய்க.

இதனார் சொல்லியது அவன் வென்றிச் சிறப்பும் குலமகனோடு நிகழ்த்த இன்பச்சிறப்பும் உடன் கூறியவாறாயிற்று.

ஒப்புகையப் பகுதி.

1. மதிலுக்கு மலை: "வளையொன்றி" மதி 82: 10; "வகையுறத் திணைகள்" கவி 82: 19; "துஞ்சன் மதிலுள்" பு. வெ. 10: 20; "மதிலொரு வாய்க் மலைபுடை மதில்கள்" வெ. 24: 11; 43.

2. கண்ணாறு விலங்கல்: "அம்பு அந்தன் அடையாறும்" புற. 10: 15.

3. "கோடுதேர், வளையன் விடங்குத கதளவொன் மதில்கள் உய்வெழி" பா. 10: 24-25; "கோடுதேர், வளையொரு யாண் குருக்கிய, கண்ணாறு" கண்ணாறுவாய்க் பாடுவதெனத் தொழிபென்க, கண்ணாறு மழுமிய தடவ் கொள் "கண்ணாறு" து. 12: 2-3; 31: 3-8; "அழகின் விடுவந்த வளையாறொன் மணிகொண்ட, வளையிடு கணிதெய்வம்" கவி 125: 3-4; "கருமதில் கதவக் பாடி தள்ளி தொழிபென்து, விடுவதன் மதிலை மயங்கா வொங்கொண்டித். சிறுகன் வகை" பகைவர், மதிலுறகன் மதில்கிய தொழிதத மதில்கி, கதவகன் மதில்கும் பாடு" க. 24: 11-12; "பாய்நு படைமக வையிறுத்த விடவொன் பெருந் தக பாடு" பு. 10: 20; மதில்கு மதில்கு வொன்றி, கதவதில் பாடுவின் காரிபடய் கொள்" கவி 129 அருக. துளையிடு கதவகியத்தவர், குறுகக் காரிபடய்க், குறுகப் படைகதவி, குறுகப்பென்து தொழிததவொன்" புற. 10: 11-12; 31: 3-4; 31: 3-4; 31: 3-4; "காரிபடய் கதவதில் பாய்ந்த" பு. வெ. 10: 10.

4. "பு. 10: 20: 21: 22: 23: 24: 25: 26: 27: 28: 29: 30: 31: 32: 33: 34: 35: 36: 37: 38: 39: 40: 41: 42: 43: 44: 45: 46: 47: 48: 49: 50: 51: 52: 53: 54: 55: 56: 57: 58: 59: 60: 61: 62: 63: 64: 65: 66: 67: 68: 69: 70: 71: 72: 73: 74: 75: 76: 77: 78: 79: 80: 81: 82: 83: 84: 85: 86: 87: 88: 89: 90: 91: 92: 93: 94: 95: 96: 97: 98: 99: 100: 101: 102: 103: 104: 105: 106: 107: 108: 109: 110: 111: 112: 113: 114: 115: 116: 117: 118: 119: 120: 121: 122: 123: 124: 125: 126: 127: 128: 129: 130: 131: 132: 133: 134: 135: 136: 137: 138: 139: 140: 141: 142: 143: 144: 145: 146: 147: 148: 149: 150: 151: 152: 153: 154: 155: 156: 157: 158: 159: 160: 161: 162: 163: 164: 165: 166: 167: 168: 169: 170: 171: 172: 173: 174: 175: 176: 177: 178: 179: 180: 181: 182: 183: 184: 185: 186: 187: 188: 189: 190: 191: 192: 193: 194: 195: 196: 197: 198: 199: 200: 201: 202: 203: 204: 205: 206: 207: 208: 209: 210: 211: 212: 213: 214: 215: 216: 217: 218: 219: 220: 221: 222: 223: 224: 225: 226: 227: 228: 229: 230: 231: 232: 233: 234: 235: 236: 237: 238: 239: 240: 241: 242: 243: 244: 245: 246: 247: 248: 249: 250: 251: 252: 253: 254: 255: 256: 257: 258: 259: 260: 261: 262: 263: 264: 265: 266: 267: 268: 269: 270: 271: 272: 273: 274: 275: 276: 277: 278: 279: 280: 281: 282: 283: 284: 285: 286: 287: 288: 289: 290: 291: 292: 293: 294: 295: 296: 297: 298: 299: 300: 301: 302: 303: 304: 305: 306: 307: 308: 309: 310: 311: 312: 313: 314: 315: 316: 317: 318: 319: 320: 321: 322: 323: 324: 325: 326: 327: 328: 329: 330: 331: 332: 333: 334: 335: 336: 337: 338: 339: 340: 341: 342: 343: 344: 345: 346: 347: 348: 349: 350: 351: 352: 353: 354: 355: 356: 357: 358: 359: 360: 361: 362: 363: 364: 365: 366: 367: 368: 369: 370: 371: 372: 373: 374: 375: 376: 377: 378: 379: 380: 381: 382: 383: 384: 385: 386: 387: 388: 389: 390: 391: 392: 393: 394: 395: 396: 397: 398: 399: 400: 401: 402: 403: 404: 405: 406: 407: 408: 409: 410: 411: 412: 413: 414: 415: 416: 417: 418: 419: 420: 421: 422: 423: 424: 425: 426: 427: 428: 429: 430: 431: 432: 433: 434: 435: 436: 437: 438: 439: 440: 441: 442: 443: 444: 445: 446: 447: 448: 449: 450: 451: 452: 453: 454: 455: 456: 457: 458: 459: 460: 461: 462: 463: 464: 465: 466: 467: 468: 469: 470: 471: 472: 473: 474: 475: 476: 477: 478: 479: 480: 481: 482: 483: 484: 485: 486: 487: 488: 489: 490: 491: 492: 493: 494: 495: 496: 497: 498: 499: 500: 501: 502: 503: 504: 505: 506: 507: 508: 509: 510: 511: 512: 513: 514: 515: 516: 517: 518: 519: 520: 521: 522: 523: 524: 525: 526: 527: 528: 529: 530: 531: 532: 533: 534: 535: 536: 537: 538: 539: 540: 541: 542: 543: 544: 545: 546: 547: 548: 549: 550: 551: 552: 553: 554: 555: 556: 557: 558: 559: 560: 561: 562: 563: 564: 565: 566: 567: 568: 569: 570: 571: 572: 573: 574: 575: 576: 577: 578: 579: 580: 581: 582: 583: 584: 585: 586: 587: 588: 589: 590: 591: 592: 593: 594: 595: 596: 597: 598: 599: 600: 601: 602: 603: 604: 605: 606: 607: 608: 609: 610: 611: 612: 613: 614: 615: 616: 617: 618: 619: 620: 621: 622: 623: 624: 625: 626: 627: 628: 629: 630: 631: 632: 633: 634: 635: 636: 637: 638: 639: 640: 641: 642: 643: 644: 645: 646: 647: 648: 649: 650: 651: 652: 653: 654: 655: 656: 657: 658: 659: 660: 661: 662: 663: 664: 665: 666: 667: 668: 669: 670: 671: 672: 673: 674: 675: 676: 677: 678: 679: 680: 681: 682: 683: 684: 685: 686: 687: 688: 689: 690: 691: 692: 693: 694: 695: 696: 697: 698: 699: 700: 701: 702: 703: 704: 705: 706: 707: 708: 709: 710: 711: 712: 713: 714: 715: 716: 717: 718: 719: 720: 721: 722: 723: 724: 725: 726: 727: 728: 729: 730: 731: 732: 733: 734: 735: 736: 737: 738: 739: 740: 741: 742: 743: 744: 745: 746: 747: 748: 749: 750: 751: 752: 753: 754: 755: 756: 757: 758: 759: 760: 761: 762: 763: 764: 765: 766: 767: 768: 769: 770: 771: 772: 773: 774: 775: 776: 777: 778: 779: 780: 781: 782: 783: 784: 785: 786: 787: 788: 789: 790: 791: 792: 793: 794: 795: 796: 797: 798: 799: 800: 801: 802: 803: 804: 805: 806: 807: 808: 809: 810: 811: 812: 813: 814: 815: 816: 817: 818: 819: 820: 821: 822: 823: 824: 825: 826: 827: 828: 829: 830: 831: 832: 833: 834: 835: 836: 837: 838: 839: 840: 841: 842: 843: 844: 845: 846: 847: 848: 849: 850: 851: 852: 853: 854: 855: 856: 857: 858: 859: 860: 861: 862: 863: 864: 865: 866: 867: 868: 869: 870: 871: 872: 873: 874: 875: 876: 877: 878: 879: 880: 881: 882: 883: 884: 885: 886: 887: 888: 889: 890: 891: 892: 893: 894: 895: 896: 897: 898: 899: 900: 901: 902: 903: 904: 905: 906: 907: 908: 909: 910: 911: 912: 913: 914: 915: 916: 917: 918: 919: 920: 921: 922: 923: 924: 925: 926: 927: 928: 929: 930: 931: 932: 933: 934: 935: 936: 937: 938: 939: 940: 941: 942: 943: 944: 945: 946: 947: 948: 949: 950: 951: 952: 953: 954: 955: 956: 957: 958: 959: 960: 961: 962: 963: 964: 965: 966: 967: 968: 969: 970: 971: 972: 973: 974: 975: 976: 977: 978: 979: 980: 981: 982: 983: 984: 985: 986: 987: 988: 989: 990: 991: 992: 993: 994: 995: 996: 997: 998: 999: 1000: 1001: 1002: 1003: 1004: 1005: 1006: 1007: 1008: 1009: 1010: 1011: 1012: 1013: 1014: 1015: 1016: 1017: 1018: 1019: 1020: 1021: 1022: 1023: 1024: 1025: 1026: 1027: 1028: 1029: 1030: 1031: 1032: 1033: 1034: 1035: 1036: 1037: 1038: 1039: 1040: 1041: 1042: 1043: 1044: 1045: 1046: 1047: 1048: 1049: 1050: 1051: 1052: 1053: 1054: 1055: 1056: 1057: 1058: 1059: 1060: 1061: 1062: 1063: 1064: 1065: 1066: 1067: 1068: 1069: 1070: 1071: 1072: 1073: 1074: 1075: 1076: 1077: 1078: 1079: 1080: 1081: 1082: 1083: 1084: 1085: 1086: 1087: 1088: 1089: 1090: 1091: 1092: 1093: 1094: 1095: 1096: 1097: 1098: 1099: 1100: 1101: 1102: 1103: 1104: 1105: 1106: 1107: 1108: 1109: 1110: 1111: 1112: 1113: 1114: 1115: 1116: 1117: 1118: 1119: 1120: 1121: 1122: 1123: 1124: 1125: 1126: 1127: 1128: 1129: 1130: 1131: 1132: 1133: 1134: 1135: 1136: 1137: 1138: 1139: 1140: 1141: 1142: 1143: 1144: 1145: 1146: 1147: 1148: 1149: 1150: 1151: 1152: 1153: 1154: 1155: 1156: 1157: 1158: 1159: 1160: 1161: 1162: 1163: 1164: 1165: 1166: 1167: 1168: 1169: 1170: 1171: 1172: 1173: 1174: 1175: 1176: 1177: 1178: 1179: 1180: 1181: 1182: 1183: 1184: 1185: 1186: 1187: 1188: 1189: 1190: 1191: 1192: 1193: 1194: 1195: 1196: 1197: 1198: 1199: 1200: 1201: 1202: 1203: 1204: 1205: 1206: 1207: 1208: 1209: 1210: 1211: 1212: 1213: 1214: 1215: 1216: 1217: 1218: 1219: 1220: 1221: 1222: 1223: 1224: 1225: 1226: 1227: 1228: 1229: 1230: 1231: 1232: 1233: 1234: 1235: 1236: 1237: 1238: 1239: 1240: 1241: 1242: 1243: 1244: 1245: 1246: 1247: 1248: 1249: 1250: 1251: 1252: 1253: 1254: 1255: 1256: 1257: 1258: 1259: 1260: 1261: 1262: 1263: 1264: 1265: 1266: 1267: 1268: 1269: 1270: 1271: 1272: 1273: 1274: 1275: 1276: 1277: 1278: 1279: 1280: 1281: 1282: 1283: 1284: 1285: 1286: 1287: 1288: 1289: 1290: 1291: 1292: 1293: 1294: 1295: 1296: 1297: 1298: 1299: 1300: 1301: 1302: 1303: 1304: 1305: 1306: 1307: 1308: 1309: 1310: 1311: 1312: 1313: 1314: 1315: 1316: 1317: 1318: 1319: 1320: 1321: 1322: 1323: 1324: 1325: 1326: 1327: 1328: 1329: 1330: 1331: 1332: 1333: 1334: 1335: 1336: 1337: 1338: 1339: 1340: 1341: 1342: 1343: 1344: 1345: 1346: 1347: 1348: 1349: 1350: 1351: 1352: 1353: 1354: 1355: 1356: 1357: 1358: 1359: 1360: 1361: 1362: 1363: 1364: 1365: 1366: 1367: 1368: 1369: 1370: 1371: 1372: 1373: 1374: 1375: 1376: 1377: 1378: 1379: 1380: 1381: 1382: 1383: 1384: 1385: 1386: 1387: 1388: 1389: 1390: 1391: 1392: 1393: 1394: 1395: 1396: 1397: 1398: 1399: 1400: 1401: 1402: 1403: 1404: 1405: 1406: 1407: 1408: 1409: 1410: 1411: 1412: 1413: 1414: 1415: 1416: 1417: 1418: 1419: 1420: 1421: 1422: 1423: 1424: 1425: 1426: 1427: 1428: 1429: 1430: 1431: 1432: 1433: 1434: 1435: 1436: 1437: 1438: 1439: 1440: 1441: 1442: 1443: 1444: 1445: 1446: 1447: 1448: 1449: 1450: 1451: 1452: 1453: 1454: 1455: 1456: 1457: 1458: 1459: 1460: 1461: 1462: 1463: 1464: 1465: 1466: 1467: 1468: 1469: 1470: 1471: 1472: 1473: 1474: 1475: 1476: 1477: 1478: 1479: 1480: 1481: 1482: 1483: 1484: 1485: 1486: 1487: 1488: 1489: 1490: 1491: 1492: 1493: 1494: 1495: 1496: 1497: 1498: 1499: 1500: 1501: 1502: 1503: 1504: 1505: 1506: 1507: 1508: 1509: 1510: 1511: 1512: 1513: 1514: 1515: 1516: 1517: 1518: 1519: 1520: 1521: 1522: 1523: 1524: 1525: 1526: 1527: 1528: 1529: 1530: 1531: 1532: 1533: 1534: 1535: 1536: 1537: 1538: 1539: 1540: 1541: 1542: 1543: 1544: 1545: 1546: 1547: 1548: 1549: 1550: 1551: 1552: 1553: 1554: 1555: 1556: 1557: 1558: 1559: 1560: 1561: 1562: 1563: 1564: 1565: 1566: 1567: 1568: 1569: 1570: 1571: 1572: 1573: 1574: 1575: 1576: 1577: 1578: 1579: 1580: 1581: 1582: 1583: 1584: 1585: 1586: 1587: 1588: 1589: 1590: 1591: 1592: 1593: 1594: 1595: 1596: 1597: 1598: 1599: 1600: 1601: 1602: 1603: 1604: 1605: 1606: 1607: 1608: 1609: 1610: 1611: 1612: 1613: 1614: 1615: 1616: 1617: 1618: 1619: 1620: 1621: 1622: 1623: 1624: 1625: 1626: 1627: 1628: 1629: 1630: 1631: 1632: 1633: 1634: 1635: 1636: 1637: 1638: 1639: 1640: 1641: 1642: 1643: 1644: 1645: 1646: 1647: 1648: 1649: 1650: 1651: 1652: 1653: 1654: 1655: 1656: 1657: 1658: 1659: 1660: 1661: 1662: 1663: 1664: 1665: 1666: 1667: 1668: 1669: 1670: 1671: 1672: 1673: 1674: 1675: 1676: 1677: 1678: 1679: 1680: 1681: 1682: 1683: 1684: 1685: 1686: 1687: 1688: 1689: 1690: 1691: 1692: 1693: 1694: 1695: 1696: 1697: 1698: 1699: 1700: 1701: 1702: 1703: 1704: 1705: 1706: 1707: 1708: 1709: 1710: 1711: 1712: 1713: 1714: 1715: 1716: 1717: 1718: 1719: 1720: 1721: 1722: 1723: 1724: 1725: 1726: 1727: 1728: 1729: 1730: 1731: 1732: 1733: 1734: 1735: 1736: 1737: 1738: 1739: 1740: 1741: 1742: 1743: 1744: 1745: 1746: 1747: 1748: 1749: 1750: 1751: 1752: 1

—குற்றச் சீர்த்த சிறப்பினையுடைய, அமிதூர் கெழ் கருவியை கண்
மறை தலைது—சீர்வீணங்குவினா மின்னல் முதலிய தொகுதியை
யுடைய கூட்டமரைய மோகங்களைப் பெயர்ந்தது, அது உலர் செல்தும்
—கடியகாரணம் கடிந்து அடிக்குற, கண் பெரும் பரப்பின்—என்ற
இய தெரிய பரப்பினையுடைய, எகரமுதைய வெண்குடை குறையும்—
ஆகையாகத் முட்டிய வெள்ளொற்றுக் குடைவின் அருட் சிறப்பைச்
சொல்லுதற்குக் கண்ணாமரைய, பகல் முண்டாசு—கிளபெண்ணெறம்
செய்த பூசினவனரித்த மரப்பினா, பாடினி வேந்து—பாடினிக் கு அரேச.

முடிபு: விவரப்பணைகள் கடிப்பைக் கண்ணுறா உள் இவ்வர் அர
யைக் காணா மாநிதத் துறழுவ கைஞ்சிறை இந்நீதர் கண்ணை
வருக வாச்சொல்லி வெண்குடையின் அருட்கொண்பச் சொல்லுதற்
குக் காரணமாய் லிந்த புகழ்ப்பன் மரைய, பாடினி வேந்தே, தினக்கும்
புரைவது திண்பித்த பகையர் பெரிய கடிபுறையினும் பணிந்து திறை
பகைக் கொள்ளுதலாகவான் புறவதொலின்று வந்த.

(ஆ—மா) 1—3. புறவது—ஒப்பது, புற—ஒப்பு, "கொடிபுறா நகர்
லிறுள்" கடி; கடவுள் 9, "பெரிய தப்புற ராமினும் பகையர், பணிந்துதிறை
பகைக் கொள்ளுதல்" என்ப பொறையுடைமை கூறுதலால் பொறையுடை
மைமால் ஒப்புதலிய பொருளை நினைக்கப்பட்டது என்பது தெரிகளும்,
"புறவது" என்பது புறவது என்றதனாக, "அடிபுறா" தாய் குறியை
பெயர்த்த தன்மை, இவழியைப் பொறுத்த நிலை (தமன் 131) வந்த சான்
பேரோன் பெரையுடைமைக்கு எடுத்துரைக்கப்பட்ட, திண்பும் அப்பகையது
என்றபடி, "திண்பின்" என்குப் ஒப்பன் பொருள் அரிதாகலின், "புறவ
தொலின்று" என்றதனால் திண்புக்குப் பொறையுடைமைமால் உவமைகள்
பொருத்துவதன்மது தினக்கும் பிறருவாராக பொருபெறு வேந்து என்ப
தனைக் குறிப்பித்தார். இன்றை ஏ, தெற்றம், புறவது இன்றவதற்கு யிக்க
பொறையுடைமையே ஏதுவென்பதே, "பெரிய தப்புறையினும் பகையர் திறை
பகைக் கொள்ளுதல்" என்ப பொறையுடைமையை எடுத்துக்காட்டினார்.

பெரிய தப்பு இவற்றையுடைத்தல் திறைமலிதொழிதல் போலவா,
"திருசொற் கொடியிய சினைக்கெறு வேந்தரை, மருஞ்சுமற் தாறுபத்தர்க்கி
முச்சொட, பொருங்குப் பகையா றுமின்" (புற 72: 9—10) என்ப பாண்டியன்
நிலையால்காணத்தல் கொறவென்ற பெருஞ்சொடையர் உரைத்ததும், "இகை
யத் தாபதர் எங்கிங் குளர்த்திய, வளையா வாய்க்கையரைச் சாய்வினாழி,
தம்பா லொழிவ தாயி னுங்கி, தெம்பெயல் வேந்தர்க் கிழந்தியத் தரு
உம்" (கலப் 26: 9—12) எனச் சொல்லச் செய்துள்ள உரைத்ததும், "பதி
பழாச வேறுபுலம் படுத்தது" (பதி 71: 18) என்ப திறைமலிதல் குறுமார்
நாட்டிலே அந்தாட்டுப்பதி பாழாகப் பெருந் சொல்லிப்பொறை சென்றமை
கூறப்பட்டிருத்தலும் சண்டலியற்பாலன், உடமை, எதிர்வரை, திறை

பகையாற் கொடுக்கப்படும் கலியை கலம் முதலாயின, "ஒப்பியவன் பெ
யைந்தர், களிபெறு கலந்தது, தொள்ளுமொழிந்து தொழில் கேட்ப"
[பதி 91: 5—8] என்பபேரையும் வருகல் காண்க, "பகை—கொடுக்க" புற
116: 13 உரை, இயித் திறைமலி வெண்பதற்குத் திணையாக் கொள்வ
யாகவான் சொல்லித்தல் என்பதுமாம், "அடிபுறாச—திறைமலித் திறை
மலி வெண்பதற்கு இடம்பெறுதலின், திறைமலி வெண்பதற்குச் சொல்லித்
திறை மலிபெறுதலாகவான், வருகல் காண்க, கொள்ளுதல் என்றது பகை
வர் பெரிய பிறைமலிச் செய்தார் என்று எண்ணி அவர் அளிக்கும் திறை
மலி மருது பிறைமலிப்பெறுத்து ஏற்றுக்கொள்வான் வந்தவாறு, பகையர்
பிறைமலித்தால் அப்பிறைமலிப் பெறுத்தல்வேண்டிமென்பது "கொற்றப்ப
பெறுத்தலும்... உடைமைய" [புற 2: 7—8] என்ப பதி, கூறுமறிந்து
மலி கொண்டின் வந்தது "கொள்ளுதல்" என்றார், பிறைமலித்தல்
எக்காவத்தும் உணவாயின.

4—14. துறங்கு என்றது துறங்குகின்ற அடையை, அது பிசிரை
உடைதல் "வளையுள் புறா வளையி குடை" [பதி 11: 1] என்பத
னுறையுடை உடைய திக்கி என் இயையும், மாக்கடல் "பெரிய கடல்" சிலை
911 து, "தீரானிறைத்ததோர் பெரிய கடல்" திண்போகை 147 பேர், கடல்
தடுவினவ துருத்திக்கண் திண்பு கடல்பைக் கடல்கடத்து சென்று தடித்த
வளையின் மாக்கடல்க்கி எப்பெறுத்து" என்றார், திக்கி—கடத்து இனிமார்
கடல்க்கி என்பதற்குத் தன்னுள் வறழ்மார்க்கு அறையிய பெரிய கடல்
வையைய அறிந்து" என்றவது, "பெரிய கடலின்கண் பகையர் கலியை
அறிந்து" என்பதுமது உரைப்பிறைமலியும், உடம்பு துருத்திக்கொண்ட பகை
வரின் காலம் மரம் கடம்பெறுத்தியற்றிற் பகை என்க.

வலம்பு விவரப்பணைபெற்றது, போர்செய்து வந்ததாமற் பகையர்
வேருள் ஓட முழங்கி அடிஞ்சென்று கொன்றி தன் பாலே படமின்ற முரசென்ற
வாறு, இச்சிறப்பான் இச்செய்யுளுக்கு கலைப்பெயர்ப்பகை என்று பெய
ராயிற்று.

புற வெளிநகரு ஏறுவதால், "வலம்புக்கு முரசு—கொற்றியுண்டாக
ஒலிக்கு முரசு" (பதி 7: 6 பரிமே) என்ற உரையாலும் அறிவப்படும், படு
தல்—கண்டதல், விவல்—அகலல், ஆடுநர் என்றது விவையென முற்று
விளைத்திற் சொல், அருள்படை—அரியபடை, என்றது குருதிப்பலியை, "அரும்
படை போது தரை முதலிய அரியபடை அரியபரி திடைக்காதபடை" என்ப
தற்குள்ளான பிபைய உரைபாசியார், [தருகை 331 உரை] பதிதாவினது
முரீந் கடவுள் உறையல் பற்றி.

"அடிபுறா மாபிற் கடவுள் பெயரின்"

உயர்ந்தே வேந்தே தரும்பெறற் பிண்டம்" பதி 96: 4—5.

என்பபுதி "கடவுளென்றது முரசுமை கடவுள்" என்ப பழையவுரைகாரர்
உரைத்தமை காண்க அடிபு—புற அடிக்குள் குறுத்தடி, "பகையரைக் கடிப்
பின்" நற் 46, கண் என்றது முரசின், குறுத்தடியால் அடிக்கும் பக்கத்தை
கண்போறலின் கண் எனப்பட்டது, "பெய்க்க வாய்வி பிளிகடி முரசு,

மரக்க ணகலரை யுதிர்வா னுழங்குப் பட்டினம் (75-7) என வந்தது காண்க. உறுசுர—கடிப்பைப் கண்ணிச் உறுசுரம்; அன்றிது அடிக்கும் என்றபடி. கண்ணுறுபடம் என்பது சுண்டுப் பிழைக்காமல் தின்றது "சிறு செவரி சொல்லிய கண்களிகழ வேந்தரை.....ஒருங்கைப் பட்டினமில்" (119: 7-9) என்பதும்போல. இயவர் பதிற்றுப் பூசு முழுக்குதல்.

"உருவச் செவரின ஒதுதிவெந் துடல்
கண்ணறு முரால் கண்ணெய்த் தீடவர்
கடிப்படை வர்த்தன் தொடுத்தினை சொல்ல" பதிற் 19: 1-3

என்பதிக் காண்க.

தொடி—வீரப் புயத்தில் ஆயிவழி வீரல்கள் "தொடியாளரிதோ எட்டவர் குணம் புனைப" (1: 10-11, 23). பொருவந் செவ்வனத்து அஞ்சாது தின்றது முரக் முழக்கும் மறப்பாப்புடைமையால் இவ்வரும் வீரப்போன்று தோன்றித் தொடியாளியாரினர் "செவ்வா விருப்பொடு.....இயவர்... தொடுத்தினை போச்ச" (பதிற் 19: 5-7) என வந்தது காண்க. கண்டு இயவர் என்றது குரங்குப்போல. இப்பெயர் தோற்கருவி இயங்கு மரக்களுக்குப் பெயராதல் "இயவர் தோற்கருவி இயங்கு மரக்கள்" என்னும் திபாசுத்துக் காண்க. வியன்பிளையாக (9) கடிப்பைப் கண்ணுறுபடம் இயவர் (7) என 3.

"அரணங் கண்ணுறு மாதிரித் துறையியு. மகர்க்குடல் பைந்துளியம் வந் களித் திழம்" என்பது இயவர் கூற்று. அரணங் காணுது—தம் நாட்டை ஆள்பவர் கலக்கமுறத்த அகிபெற்றுத் தன்னைப் பாதுகாத்திருக்கின்ற பாது காப்பைக் கண்ணுறு மாதிரிகளாகவும் ஆராய்த்துத் தேடுதலின் "மாதிரித் துறையியு" என்று துறையியு பைந்துளியம் என்க. பைந்துளியம்—மக்கட் டொடிக். "பள்ளுறு மருக்கிய வேறுபடு வர்த்தினம்" புற 83: 10. மாதிரித் திழம் பைந்துளியம் என்றார். அன்ற இடதலையுடைய நாட்டிலிருந்தும் வயந் திழம் அரண்காணாம தோன்ற மக்கள் யாவராயினும் தன்மீறவரின் பைக் கொள்தல் (2) பு என்றும் வேறுபாடு காணாது ஒரு பெற்றித்தகாப் பாது காக்கும் அருட்சிறப்புப் பாலின் "பைந்துளியம் வந்க இத்திழல்" என்றார். இத்திழல் என்றது செவ்வகன் வெண்குடை நிறை. அதனை நிறம் என்பது தன்மீற வாழ்வையப் பைத் முதலிய வெண்மையினின்றும் காத்து இரண்டும் தன்மீறத் பற்றி.

"கா வந் மன்னர் குடைவந்த வேலம்
பெருந்தன் வென்ற மரத்தன்" தற் 18: 1-3.

"கண்ணொரு கையதலின் விண்வெரு விவந்துவா—
வெண்ணெய்க் கொப்பபுளிநு வந்தே வந்தினை
குழைமறுப் பதுவே கூர்வென் வளவ" புற 36: 19-21.

"மருதவிரச் செவடி மறுவெல் செவ்வகை
தவிர்த்துடை" மெய் 18: 21-2.

என்ப பிறுண்டும் வருவன காண்க. தாடு ஆட்சிபெற்ற அரசர் செவ்வர் வருத்தத்திற்கு அஞ்சி எந்தையுட்கோரை தெவ்வ வறுந்காதபடி காக்கும் கோலத்தலின் அஞ்சி சிறப்பைக் குடை வேடுவந்தி "இத்திழல்" என்றார். வருக இத்திழலென (9) மறுவெல் (13) என முடிக்க.

ஹயியு புண்ணதும் தீதுதிர் விவர்க்கையுடையதும் கருவிய கண மறை தலைதுத் கருவியக் கொட்டவும் தன்பெறும் பார்ப்போ புண்டவதுமாகிப் பிசும் 19: 10-11 தோய்த்த வெண்குடை வகை. குயமீறின் வெண்குடையும் கருவி வானத்தின் மிகுவெய்வொழி, கருவின் கடிய வேடுவத்தையும் கொட்டாது தின்றது காக்கும் குடை என்பது தோன்ற. குயிறு புதுதன் முகலையின் வந்தைய விசம்பினுக்கு அடைவாக்கியுடையபார்ப்பினர் குடையையுயர்ந்துக் கூறுதல் "மடைமிருத் தெத்திய குடைநிழம் மறு" (தொட் 30) என்றும் துறையின்பாற்படும் புக்கம்—விருத்திய, குயிறு விசம்பின் இயங்குதல் பற்றி "ஹயியு புண்ண" என்றார். "விண்ணுறு பு தீர்த்தும் விவ்குசெவன் மண்டலம்" (தெடுநல் 180: 1) என்றார் பிறரும் வெய்வின் புலகதல். துறந் தோன்றதல் முதலாயி குற்றத்தித்த சிறப்பினையுடையவையல் "தீதுதிர் சிறப்பின் விசம்பு" என்றார்.

அயிற்று தீவற் மறை, கருவிய மறை, கணமறை என்பத தனித்தனி கூட்டுக. கருவியை முகத்த கட்டுதல் மறைமறையதலின் அயிற்று தீவற் மறை என்றார். அயிற்று என்றது தீவற், தான் உணவாகி உலகத்தை நிலையியுதற்கு எதுவாகவந்தித் அதனை 'அயிற்று' என்றார். "வாளின் முகம் வழங்கி வருகலார், குயமீறத் வென்றுணர்ந் பற்று" என்றார் தீருவன்வந்தும். (குறல் 11) கருவியமறை—பின்னும் இயை முகலையிய தொகுதியையுடைய மறை.

"வெண்குடை போல விவகின் கண்ணகொன்
இன்னகை முகி கருவின் வயன்
மெய்துரர் பட்டினம் வெண்க
வெண்மறை கண்ணென் கண்ணை நாட்டின" தற் 18: 9-12.

"இயவந்தாக்கி முழங்கி மிக்கிப் புலவ வாயு
பொழியா மறைமன்" திருச்சேவை 296.

என்ப பிறுண்டும் வருவன காண்க. கருவி—தொகுதி, மறை—மேகம். "மாரிக் குன்றம் மறை கமத் தன்ன" செவ்வப்பன் 19 தலைது—துளிக்கிச் செவ்வி கித்து என்னுமார். எவல் வினைபெயர் தலைதுத் தக்கொட்டும் விசம்பு என்க. இதைத் தலையெனைத் திவித்துக் கொட்டும் என்னும் வினைபொடு முடிப்பி னும் அகையுத், தீதுதிர் சிறப்பினையுடையவாய் "தன்" என்றும், தன்னை பொழிந்த தான்கு புதுமும் தன்னிடத்தே யகன்று விசித்தற்குக் காரணய விச சிக்க பாப்புடையவையல் "பெரும் பார்ப்பின்" என்றும் விசம்பினுக்கு அடைகொடுத்துக் கூறுவாய்வென், வெய்வென் கையிது விவக வைய பின் உயிரும் விசம்பும் உலர்ச்சித்தகைய வெண்குடையதலின் "விசம்பு தோய் வெண்குடை" என்றும், வெண்குடை துறையென்றது வெண்குடை யின் அருட்சிறப்பைப் பொந்துவென்றுவரது. "தனத்தலைப் பைந்துளியம் வருக வித்திழல்" என்றதனால் தனத்தலைபுலகத்துவார் யாவையினுள் தன் நிறுநீரின்வார் பாதுகாக்கும் தன்மையதாகலின், தொடர்பு பற்றுதே வருத்தமுற்றிருக்கிற கொல்தாய அருணை நா பெறப்பட்டு து. துறவும் (18)

3 'வெய்விய புலகத்துக் குறல் தோற்றியு' புற 15: 1.

இதற்குரியதெல்லாம் இவ்வாறு தான் அமைவதாக இருந்து அவர்கள் வெளியே வரவில்லை. ஆகவே இவ்வாறு தான் அமைவதாக இருந்து அவர்கள் வெளியே வரவில்லை.

(3) கலம்படு வீரப்பன் யென்றது போர்செய்து வகுந்தாமன் எனக்
வந் வெருளியோட முழக்கி அசையுஞ் வென்றி தன்பாகோட நின்ற முந்
மென்றவனாறு இப்பிராயசம் இதற்கு 'வெர்ப்பு' வியப்பினால் என்று பொ
ராயிற்று. (6) ஆடுதவொன்றது வீரீச யெச்சு முற்றுவினைத்திரிபொன். (11) அமி
தது திகழ் மனமுயொன் முடிக்க. அமிதென்றது நீர். தீவது பொன்பதனைக்
தீவியவெனத் திரிக்க. (13) வென்றது - துறவுமென்றது வென்றதுவாயின்
அருட்புரப்பைச் சொல்லுகின்றவனாறு (13-4) துறவுமொன்பவென முடிக்க.
இன்று ஏதுப்பெயர்.

இன்று ஏதும்பயமா.
வினா பதிலையாக (5) கடிவாங்கக் கண்ணாறுபிடிவாக, (7) அண்ணாக்காறுது
மாசிசெத்துவாழ்திய (8) பாட்டுவிடம் இக்கிறுத் கண்ணாறு வகுக் கண்கொல்லி
(9) வெண்குடைபின் அருட்சிறப்பைச் சொல்பதற்குக் கண்ணாறு நின்ற
(10) மகம்முன்மாப்ப, பாடினிகெந்தே (11) நனக்குப் புறாவது நினைப்பிற்
(12) பக்கவப் பெரிய தப்புகாயிறார் (13) பணிந்து திறைபதற்குக் கொள்ளுந்
பாதவின் (14) புறாவதோவின்னு (15) கண்காழிச் கூட்டி கண்ணாறு (16) கெய்க்
பாதவின் (17) புறாவதோவின்னு (18) கண்காழிச் கூட்டி கண்ணாறு (19) கெய்க்

இதுதான் சொல்லியது, பொதுவுடைமையோடு படுத்து ஆவன் வெண்
நீச்சிரப்பி. ச. நி. பன்னாய், ரு.

ஒப்புமைப் பகுதி.

[illegible]

- [illegible]

5-8. முரடக்குப்பலி: "மீசுதுவேறு அலமோதி துருதி வேட்ட, மயிர் புதை
மாடவன்" பதிக 29: 11-12; "அருதி வேட்டாக வந்தேனே முரடம்!" "பலிவேறு முர
டம்!" "குருதிப் பலிவ முரட!" பதிக 60: 5; 32: 4; 303: 5; "பலிவேறு முரடின்"
மு. செ. அ. 153; "மயிர்த்தன் முரடென வரப்பலி பூட்ட" "உருவேன் உண்ணு
புருதும்முள்" நறுக்கத்து, மரக்கீரன் முரடொடு" செப. 5: 25; 24: 198-6. "அருது
டம்" விழித்தும்முள் வேட்டை, முரட" கவக: 26-1; "மோதெழுதி: வேந்தன்
வேட்டை முரடம், வேறுபலிக் கொட்டினான் அருப்பலி மோசன்" பெருக (2):
24-30. "பலிவ பரிவேறு முரடின்" ஆட, கயமார 310.

8. மாகிசுத் துணைமீதியா அக 38ல் 21; 239; 9 புற 171; 21; 350; 4

5. அப்பகுதியை: "உணர்ச்சிப் பைத்துவம்" என்று 11: 6. "நேருபடு உணர்ச்சி" என்று 11: 10.

10. திருவிருத்தப்பா "திருநாலை பெற்ற திருநாள் அறப்புகள்" (செ.இ.க. 10); "திருநாளை அறப்புகள்" (செ.இ.க. 11); "திருநாளை அறப்புகள்" (செ.இ.க. 12); "திருநாளை அறப்புகள்" (செ.இ.க. 13); "திருநாளை அறப்புகள்" (செ.இ.க. 14); "திருநாளை அறப்புகள்" (செ.இ.க. 15); "திருநாளை அறப்புகள்" (செ.இ.க. 16); "திருநாளை அறப்புகள்" (செ.இ.க. 17); "திருநாளை அறப்புகள்" (செ.இ.க. 18); "திருநாளை அறப்புகள்" (செ.இ.க. 19); "திருநாளை அறப்புகள்" (செ.இ.க. 20).

31. கருவியை மறைத்து எதிர் 81; 13; 76; 70; பின்புறத் 238; பெருங்குப்பாய் 21; தலை 21; 85; 6; 82; 11—17; 36; 6; குதத் 12; 94; 137; 20; தூள் 118; 488; அக 4; 6; 109; 18—2; 133; 1; 33; 1; ஏறு 150; 3; 864; 15; சிவக 73; 4732; மணி 17; 92. மறைத்து எதிர் 64; 25; தூள் 37; 15; மர 20. 8

22. கருத்துரை: "கருவியாடாடு தனாலை" உதாரணம் 75.

[illegible]

14 பக்கங்கள்: 227: 5; 229: 9; 230: 21; 243: 5; 249: 13; 263: 4; 283: 5;
புற 69: 15; 70: 9; 150: 5.

மாநாடு, மலையாளம்: பதினாறு 14 15 அடிக்.

சி. அ. நீதஸ் விற்பனையர்

18. உண்மையின்கள்ளே யாழ்வரின் தோற்ற
 எழிக தீர்நி பேற்றுமின் புழக்கிகே
 வந்தார்க்கு வளநயத்து போலங்கலம் தெளர்ப்ப
 இதுள்வண கொலிவரும் பரியன் னாழ்வால்
 5 மெதுகோட்ட டவ்தன் முத்தொகை மடவாற்
 கூந்தல் வீழலியர் வழங்குக வறப்பே
 பெற்ற துதலியின் நயின்று நின்னுந்
 மன்னும் நயி யாண்றபல துளக்கி
 மண்ணுடை தாலம் பரவெழி தோண்ட

10 தன்னைய வெழில் தீயயாது மாறி
மாசி போய்க்குல தாயினும்
சோலாதன் பொய்பல னைசேயே.

அமை—தூய்மையாகி வாய்த்து,
வண்ணம்—ஒழுப்பு வண்ணம்,
தூக்கு—பெய்துவிட்டது,
மெய்—பயத்தால் விறலியம். (8)

ப—கா. 1—7. உன் உண்மையை—நீயின் உண்மையை உணர்வின்
சோலா அடுவின்—அதுவேயன்றி உண்டாக்குச் சோலா அடுவின்
தீற்றி எறிக—அதுவேயன்றித் தீற்றறக்கு இறைச்சியை அதுவின்
முறக்கு ஏற்றுமின்—அதுவேயன்றித் தீய் நற்குப் புறக்கப்படு
மவற்றை அடுபடுவோ ஏற்றுமின்; வருங்கு வளையாது—வரு
வசர்க்கு வளையாதே கடிதின் உதவுதற்பொருட்டு, பொலம் கலர்
தெளிப்ப—பொலத்தல் செய்யப்பட்ட அளிக்கலங்கள் ஒளிப்ப, இருள்
வளர், முள் வரும் புள் ஒளித் துன்பால்—இருண்ட கடை குழன்ற
தவறத்த செறிப்புப் பரந்த கந்தலிகையுள், எடுத்து சோடு ஆங்குல்—
உயர்ந்த வளையலையுடைய ஆங்குலிகையால், முதிர் கை—தோன்று
கின்ற முதுவலிகையுள், மட வால்—மடப்பல் கருதலிகையுமுடைய,
கந்தல் விறலியம்—விறலா பெறுதற்குரிய கந்தல் விறலியமும்,
அடுப்பு வறக்கு—அடுப்புத் தொழிலிலே வறக்குப் பெற்றது உத
வின்—இவையும் வருங்குச் சோலாடுதலையன்றி ஆச் சோலாபால்
கலம் பொருளாகப்பெற்றது சோலாவின் பின்னும் கப்பு இன்று—
இவ்வாறு வல்லம் கொடுத்தாலும் பின்னும் காலியத்தில் தப்பிக்கலை.

8—12 மன்னுடை ருளம் புலவ எதிர்க்கொண்ட—அன்றுக்கலை
ஏழைய இவ்விருவகத்தைப் பாதுகாத்தலை ஏற்றுக்கொண்ட, தன்
இயல் எழிலி—தன்னைய இயல்பையுடைய மெய், தலைபாது மாறி
—மெய்யாது ஒழிந்து, எண்ணு பல துளக்கி—பலவண்ணங்களைக் கலி
கலக்கச் செய்து மன் உயர் ஆரிய—நிலைமற்ற உயர்வான ஆரிய
யும்படி, மாசி போய்க்குலதாயினும்—கைர பெய்தலிற் பொய்க்கா
யும், சோலாதன் நகை பொய்யலன்—சோலாதன் வீரமுடைய பரிசுற்
பெருளாகித் தருதலிற் பெய்ததன் செய்யலன்.

முடிப்பு: தீயிர் கள்ளிகையுடைய; அதுவேயன்றி உண்டாக்குச்
சோலாது வடுவின்; அதுவேயன்றித் தீற்றறக்குத் தீற்றினா வறுமின்;
அதுவேயன்றித் தீற்றறக்குப் புறக்கப்படுமவற்றை அடுபடுவோ ஏற்று
மின்; வருங்கு வளையாதே கடிதின் உதவுதற்பொருட்டுக் கந்தல்
விறலியம் அடுப்புத் தொழிலிலே வறக்கு, இன்னும் வருங்குச்
சோலாடுதலையன்றி அவையால் நாம் பொருளாகப் பெற்றது கொடு

மின்; இவ்வாறு எல்லாம் கொடுத்தாலும் பின்னும் காலியத்தில் தப்
பிக்கை; தீத்தருயாது கசையாமெனின் மன்னுடைய மாசி பொய்த்தாலும்
சோலாதன் நகை பொய்யலன் என்க.

(ஆ—கா) 1—7 'உண்மைய் கள்ளை யடுவின் சோலே எறி தீற்றி
யேற்றுமின் புழுக்கே' என்பது சோலாதன்மார் பரிசில்பெற்ற தலைமைய்
பாணன் தன் இறக்கம் அடுப்புத்தொழிலுரியவை தோக்கக் கூறியது.
'வறக்கு அடுப்பே' என்றது சோலா மகாபிரகிய கந்தல் விறலியனை
தோக்கக் கூறியது உயர்வின் கள்ளை என் முறக்கக் கூறியது அடுப்
புத்தொழிலுரியவர்க்கு மகிழ்ச்சியும் கைக்கூறும் உயர்வாதற்பொருட்டு.
'அடுவின் சோலே எறி தீற்றி ஏற்றுமின் புழுக்கே' என என்பது அடுப்
புத் தொழிலுரியவையாதலின் 'உண்மைய் கள்ளை' என வையதும்
அவ்வாறே என்பது தெளிவாகும். 'என்றும் உயர்வெனப் படுதலின்
'உண்மைய் கள்ளை' எனப் பொது விதையாத் கூறினார். 'பெய்ப்புடைய
மட்டுவாடு' 'தோக்கனாண்டு' (புற 21:5, 12:1) எனப் பிறரும் கூறுதல்
காண்க, எழிலும்—அவ்வாறிலும் அறுத்தல். 'எடுத்துவாழ்த் தவறத்
தவறக் கொடுக்குரை' பரிசு 12:18. தீற்றி—தகை. 'தவற விரிந்தத் தீற்றி
தவற' ஆக 21:13. ஏற்றுமின் புழுக்கு என்றது வருங்குத் சோலா
தவற உதவுதற்பொது' இத் தீற்றிவையுள்ளிப் புழுக்கப்படுமவற்றையுள்
கடைப்பிரகா என்றவாறு. புழுக்கு—புறக்கப்படுவனவாகிய ஆவைய துவளை
முதலியவை, புழுக்கம்—அவளை துவளை முறையினால் என்ற சிவப்பதொ
அதுப் பதொன்றுகாரும். (பரிசு 5: 68 உரை) உண்மைய் அடுவின் ஏற்றுமின்
என்ற பன்மையால் அடுப்புத் தொழிலுரியவர் பலர் என்பது அறியப்படும்.

பொருளின்மையால் உண்மையிற் வருத்தும் பாணன் சோலாதன்மார்
பெற்ற பொருளையுடையவருதலின் தன்பால் வருங்கு வறக்குதற்
பொருட்டு 'அடுவின் சோலே எறி தீற்றி ஏற்றுமின் புழுக்கே' என வயவா
னாயினான், பாணன் சோலாதன்மார் பரிசில் பெற்றவையு 'பெற்றதுவாயின்
உயர்வாதல் பொய்யலன் நகையே' என வருதலால் அறியப்படுக. வருதல்
என்றது விருத்தினரை. வருங்கு—விறத்தினர்க்கு புற 10:5 உரை, வரு
ங்கு வளையாது (8) வறக்கு அடுப்பு (6) என முடித்து, வளையாது என்
பதின் வளையாமல் எனத் திரித்து வளையாதெழியுடைய வெளக் கொண்க.
என்ற வளையல், கலக்கக் குறையுட்குத் கூறுதல். தெளித்தல்—
ஒளித்தல், தெளிப்ப (8) வறக்கு (8) என முடிக்க. 'செறித்தது தெளிப்ப
சரி' (புற 20: 9) என்பதின் தெளிப்ப தீன்போல் யானும் ஆறு' (தொல்
கனவு துத் 28, 63 யேறு) என வருவா காண்க.

ஐயபலிகையுள் அடுவிலிகையால் தகையினையும் மடவலிகையுமுடைய
கந்தல் விறலியம் என்க. கருமை முதலிய நலவிலக்கண் மணந்த கந்த
லென்பார் 'இருள்வளை வெவிலு புரியலிற் றும்பால்' என்றார். 'கண்
மடவலியை' பதம் 10:10; 'அரியலு முதலில்' குறு 20:2; 'கள்ளைய உரை
விலையுடைய இழிந்த முடி' மதுரை 137 கல்.

விருந்து தெரிவிக்கித் தடைமுன்றாகுந்நுழைகன்' என்றார் சித்தபயன் யிலும். (சிவ 184) இரண் டம்பால் என்ற கருமை நிக்க கூத்தலாதலின், 'விவ்விருன், சிவ்விவிட் டலாதழந் பெருங்கட் பேதை' (சீவ 1457) என ருச் சிறுமும், வணர்—கண, குறன்ற, புரி—தெரிப்பு, சீவ 2083 நக், இனி, வணர் என்பதற்கு விவ்வு எனப் பொருளுடையதுப் புரியலிற் றம்பால் என்பதற்குச் சருள் விசிக் ன்ற ஐம்பால் என்றனாற்போலும் அளமையும், ஐம்பால் குறும் அளகம் கொண்ட பனிக்கை துறைய வென்ற ஐந்து பகுதியை யுடைய கூத்தல், எடுத்துக்காட்டலுந் என்பதற்கு எதிர் பக்கத்திலினையுடைய அலகுப் எனினுமாம், முதிற் றகை என்றது தோன்றலின்ற தகை, முதிழ்த்தல்—தோன்றலாம், 'தெய்யில் குற் று இளமுலை முதிற் செய' தலை 126, 8—9, தகை—முறுவை, மடம் என்பது ஒன்றினை அறிந்தும் அந் துறையுடைய இருக்கும் தன்மை, 'கொழுத்தக்கொண்டு கொண்டது விடையம்' என்பர் தக்கிரும் இறந்தும் தகைரை தச்சிடுக்கிவிடபுரர் (சீவ 839 உரை) அழகாங்கு தகைமுறும், (சிவ 18: 86 உரை) விலகை மகனின் ஆடல் பாடற்கேற்ற அருளுடையதாகத் தோன்ற அவர்கூத்தன் முதலியவற்றை எடுத்துச் கூறுவர்.

கூத்தல் லிறைவர் வழங்கு, வுடுப்பென்றது வஞ்சுக்குச் சோறு கடிதின் உதவதற்போட்டு அடுப்புக்கொழிந்திருப்பவல்லாத விலகை மகனின் ஆடுபுரத் தொழிலிலே வழங்குவவன்வாறு, இச் சிறப்பானே இச் செயலுக்குக் கூட்டுக்கிறீர்கள் என்று பெயராயிற்று.

ஐம்பால் (1) எனக் கூத்தல் முற்கூறப்பட்டவனால் கூத்தல் சிறு வன் என்றதை ஒரு பெயராக வுணக்க, இனி, ஐம்பால் (2) கூத்தல் (3) எனக் கூட்டி ஐந்து பகுதியையுடைய கூத்தல் என்றுரைப்போலமையுந்,

பாணன் சோலாதன்பாற் பெரும் பொருளைப் பரிசிலாகப் பெற்றது தலின் சோற்றை அட்டும் திற்றியை எடுத்தும் புழக்கை எதிரியும் வரு தர்க்குச் சோற்றிடுதலையன்றி அவன்பால் நாம் பொருளாகப் பெற்றது கொடுபின் என்றான், பரிசிலர் தாம்பெற்ற பொருளைப் பிறர்க்கு உதவு,

பெறுதது பவிர்ந்து வந்து வருகல்

மோர்வா துண்டு வர்ப்பது வரி

வரிவகை வருத்தும் பரிசில் வாங்கை" புற 47: 1—3.

என்பதனுடையதிக, சிறுசுறு வழங்குத்க் பெரும் பொருளைப் பாணர் முத லாயினர்க்கு அரசர் வழங்கினர் என்பது "வழங்கத் தயார்ப் பெருவள னெய்தி... உயவை வின்றி வருதும்" எனப் பொருள்பாற்றும்பாண்டிசை (28—4) வருதலானுமறித, முன்னே தந்தனன் எனினு தின்றும் பரி சிலர் விநாயகப் பொருளைச் சோலாதன் தப்பாது வழங்குதலின் 'யின்னுந் தப்பின்று' என்றார்.

"முன்னே தந்தன சொத்து துள்ளி

கவகலுது சென்றும் பொய்யவ ருதி

யம்கேண்ட மாங்கை வருகலை கேற்போகை" புற 171: 6—5

என்றார் பிறரும், பின்னும் தப்பின்று என்றான் முன்னும் தப்பினமவான்,

8—12, மேகம் இவ்வுயகைப் புக்குமாறு தோன்ற, 'மன்னுடை குறும் பரவெதிர் கொண்ட எழிலி' என்றார்.

"மேகம் புக்குச் சுருங்கு சிறுநீர்

வண்ணக் கருகிய வறம்பெழ வந்தது" பதிற் 39: 1—2

"மாநில மன்னன் குறை புட்பது" புற 107

"மன்னன் குறை வறம்பி வருதலாம்" துறச் 11

எனப் பிற சான்றோரும் கூறுதல் கவனம், மன்ன—அணு, ஐயம் என்றது ஐயத்தாற்றுகை: ஆறுமேயர், பரவெதிர் கொண்ட என்றது தான் உடைய வாய் தின்றும், நல்ல உணவுகளை உளவாக்கிப் தீர் வேட்கையையும்பசி யையும் தீர்க்க உயிர்களைப் பாதுகாத்தல் வற்றுக்கொண்ட என்றவாறு, புற—புரத்தல், பாதுகாத்தல், எதிர்கொள்ளல்—எதிர்க்கொள்ளல் 'செய் செல்வ எதிர் கொண்டு' (பு. வெ, மா 220) எழிலிர்க்கொண்ட, புர வெதிர் கொண்டவென இறந்தவாலத்தாற் கூறினர், 'மேயி தலைபாது மாறி' எனப் பெய்தலின்மே கூறுதலின், எழில்—மேகம், கங்கோன் முத்த கங்குறு கொழிலிபாதல் தோன்றத் 'தன்னாயி லெழில்' பொன்னார், இயிக் குழலி யைப் பார்த்துராடல் தாய்போல் உலகத்தை மறைசுபத்து ஒவ்வர் தன் னாயியுடையவற்றித் 'தன்னாயிலெழில்' என்றார் எனினுமாம், தலையாது—பெய்யாது, தலையல்—பெய்தல், 'மாநி தலையு மான் மல்லல்வெய்பே' (நீர்ப்பதி 233), மாநி—தலித்து எனினுமாம், புவெதிர் கொண், மேகம், பெய்யாது தலித்தவால் விளங்கிப் பதிருதலால் உலகத்துமீகன் கலக்க மேய்த்துதலின் 'துளக்கி' என்றார்.

"விண்ணிப்பு பெய்ப்பின் னிரிசு வியதாமத்

துண்ணிப் புட்பதும் பதி" துறச் 18.

என்றார் திருவள்ளுவரும், எழிலி பவயாங்குளாகப் பெய்யாதெழிலின் 'யாண்டு பல் துளக்கி' என்றார், தலைதோறும் உயிர்களாயினார் மேலார் மானி பொரித்தவையி றுந்துபுறாதலின் 'மன்னுயிரிப மலி பொய்க்குலா தாயினுள்' என்றார், மறை இன்னமையால் உயிர்கள் அரிதல், "மன்னுயிர் மறந்த மயறநா நனையத்து" (அக 16: 4) "சுறித்தது பொழிந்தென வான் கண் மாநிறும்... எல்லா வுரிக்கு யில்லால் வாழ்க்கை" (புற 108: 1—3) "மலிவறல் கூபின் மன்னுயி ரில்லை" (மணி 7: 10) 'மலிவ வறத்துழி அக ளால் வாழ்வார்போல இறந்துபடுதலே நமக்கு வொன்பதாய்' (புறன் 1192 பரிமேல்) எனவருவனவற்றையறித, மலி—மறை, மெய்த்தல்—பெய்யல் கலத்தல் பெய்யாதெழிலில், "காலத்தினன் மறை மாநிறும்" திருக் கீசனை 27, பொய்க்குலாவயிலும் வன்ற உயிர்வோ சோலாதனின் செவ் கோற் சிறுபாடல், அவன் நாட்டில் மறை மெய்யாகை தோன்ற தின்றது, செவ்கோலாநாயால் மறை பொய்த்தலின்மே,

"வாணம் பொழுதெறி கர்ப்ப

பங்கை விநம்பாண கங்கை சென்னாங்க" பதிற் 39: 1—3.

"மேகமும் மெய்யைந் தான்றோர் பங்கிற்

பெயர்க்கொற் பங்கிற் புர்புறத் ததுவே" புற 119: 6—7

என வருவனவற்றுமறித, எழிலி பெய்யத்தலின் தோன்றலின் அருகி வருந்

வந்த கடலத்தின்திப் பொய்த்தயின்று என்க. 'பாழிவி' பொய்த்துதாதா யினும் 'சேலாதன் சொய்யான்' எனக் கொண்டயில்மாசிரியும் 'சேலா தன் உய்த்திக்' கூறியவாறு. 'பாசி பொருளானு மல்லன், பாசிபுழைக்கன் றொருபாப் பதுமே' (புற 107) என்ப படியினைய யாபியோடொங்கீத்துக் கயின் கூறியிருத்தலும் காண்டு சித்திக்கத்தக்கது. 'சேலாதன்' பரிசுநர் னிருப்பவ பொருள்களைத் தப்பாது அளித்தாரின், 'சேலாதன் சொய்யான்' தனையே' என்பார்.

"வாயினைய பொய்த்துந் தவனாது" திருமொழி

உள்ளத்து நுழைதி" பதிற் 31: 1-2.

"வாயமருள் நுழைத்துக் கூத்தினன் பெறும" புற 205: 21

என வருவனவற்றற் பரிசில் விருப்பிய பொருளைப் பெறுதற்கு அரகம்பாற் சொல்லுதலும், "இவ்வளவு குள்ளிய தனையினுப் பழியாக் கூறுதலு யதிகள்" (அக 162: 17-18) "வைதலுஞ் சொல்லும் பொய்யல னுந், பாம்பினையு யய் வெம் வருங்கல நிறுப்பினேன்" (புற 171: 4-5) என வருவனவற்றற்கு ஞாந் பரிசில் விருப்பிய பொருளைப் பொய்யாது அளித்தலும் அறியப்படும. இங் றுற் பின்னும் துப்பின்மைக்குக் காரணம் கூறுகின்.

இதனாற் சொல்லியது அவன் கோடைப் பிறப்புக் கூறியவருயிற்று.

பகறுபவரை

(2) திறந் இவமச்சி, வருநர்க்கு வாயவயது (3) வருங்கு அடுப்பு (4) என முடிக்க: வாயவயல் என்ப திரித்து வாயவயதொழிபுறப்படுமெனக் கொள்க, பொலங்கலத் தெளிப்ப (3) என்பதற்குப் பழங்கு (5) என்பத னோடு முடிக்க. 6. கூத்தன் விருவியர் வருங்கு அடுப்பென்றது வந்தார்க்குச் சேலாதனின் உதவுதற்பொருட்டு அடுப்புத்தொழிந்தியால்லாத வரிசை மூன்றாம் அடுப்புக்கொழிவினே வருங்கு வென்றவாறு. இச்சிறப்பாலே இதற்கு, கூத்தன் விருவியர் என்று பெயராயிற்று, ஐம்பாற் (4) கூத்தன் (5) என மாறிக் கூட்டுக இனி, மாறது கூத்தன் விருவியனொன்றை ஒரு பெயராக உரைப்பினும் அருமையு.

தீயிற் கள்ளியொன்றின்; அதுவேவன்றி எ ன் டற்குச் கோன்றையடு யின்; அதுவேவன்றிக் (1) தின்றற்குத் திரிப்பை யறுப்பின்; அதுவேயன் திக் தின்றற்குப் புறக்காட்டினவர்களை அடுப்பிலே யேற்றுவின் (2); வரு நர்க்கு வாயவயதே யுதின் உதவுதற்பொருட் (3) கூத்தன் விருவியர் அடுப்பிலே வருங்கு (4); இன்னும் வருநர்க்குச் கோடுதலே யன்றி வருவாரல் தாம் பொருளாகப் பெற்றது கொடுக்கின்; இவ்வாறு எல்லாம் கொடுத்தாலும் பின்னுக்குக் காரியத்திற் றப்பின்னை (7); இவ்வு யாது காணவொன்றி, மண்ணுபிழிய (5) யளிபொய்த்தாலும் (11) சேலாதன் தனையாய்வல்ல (12) அதுகாணவொன்றி விருவியுடி செய்க.

இதனாற் சொல்லியது அவன் கோடைப் பிறப்புக் கூறியவருயிற்று.

ஒப்புமைப் பகுதி

9. திற் 1: "அத்தாதுக் கொழுந்தித்" உரை 21: "விருவியன் தனம் கொழுந்தன் தித்" அக 132: 16.

3. வருங்கு வகையாது: "வருநர்க்கு வாயவய" "வருநர்க்கு வாயவய" புற 216: 9; 171: 17.

பொய்க்கலத் தெளிப்ப: "ஒன்பொருளின்கு தெளிப்ப" மதுரை 881; "பொலத் தொகு தெளிப்ப" "ஐயவருவின் தெளிப்ப" "வெய்தொ தெளிப்ப" ஐங்கு 137; 285: "சேலாத தெளிப்ப" "சேலாதொ தெளிப்ப" "சாயவின் தெளிப்ப" "தெய்வருவின் தெளிப்ப" அக 112: 166: 8; 170: 8; 267: 5.

4. "ஒழிவருந் கூத்தன்" "ஒழிவருந் தாழ்த்து கூத்தன்" திற் 10: 105: 2; "வெய்தொழி வாயவயப்ப" கலி 67: 1; "வாயவென் வாயவயப்ப" இன்று 31: "வாயவென் வாயவயப்ப" கலி 67: 1.

5. கூத்த கோட்டகன்: "பூத்தலின் மட்டப் கோத்தலெனப் பட்டின" தேடுதல் 245; "சுத்தகோட், பட்டிற் கொட்டல் வலித்தது" கலி 541: 1-2; "மம் பத்தி வட்டினாய்" கலி 541: 13.

6-7. மடவாது விருவியர்: "மடவாது வாயவய" "மடவாது மகன்" தேடுதல் 59; "மடவாது மகன்" "மடவாது மகன்" தேடுதல் 63; 143: 4; "மடவாது மகன்" விருவியர்: புற 105: 16; "மடவாது மகன்" சிவக 275.

8-9. "மடவாது மடவாது" வாயவய விருவியர்: "மடவாது மடவாது" தேடுதல் 63; 143: 4; "மடவாது மடவாது" விருவியர்: புற 105: 16; "மடவாது மகன்" சிவக 275.

10-11. "மடவாது மடவாது" வாயவய விருவியர்: "மடவாது மடவாது" தேடுதல் 63; 143: 4; "மடவாது மடவாது" விருவியர்: புற 105: 16; "மடவாது மகன்" சிவக 275.

12. கள்ளியொன்றின்: புற 105: 16; அக 132: 16.

13. மண்ணுபிழிய: புற 105: 16; அக 132: 16.

14. மண்ணுபிழிய: புற 105: 16; அக 132: 16.

15-16. "மண்ணுபிழிய" வாயவய விருவியர்: "மண்ணுபிழிய" புற 105: 16; அக 132: 16.

17. "மண்ணுபிழிய" வாயவய விருவியர்: "மண்ணுபிழிய" புற 105: 16; அக 132: 16.

18. "மண்ணுபிழிய" வாயவய விருவியர்: "மண்ணுபிழிய" புற 105: 16; அக 132: 16.

19. "மண்ணுபிழிய" வாயவய விருவியர்: "மண்ணுபிழிய" புற 105: 16; அக 132: 16.

20. "மண்ணுபிழிய" வாயவய விருவியர்: "மண்ணுபிழிய" புற 105: 16; அக 132: 16.

21. "மண்ணுபிழிய" வாயவய விருவியர்: "மண்ணுபிழிய" புற 105: 16; அக 132: 16.

22. "மண்ணுபிழிய" வாயவய விருவியர்: "மண்ணுபிழிய" புற 105: 16; அக 132: 16.

வாயவய விருவியர்

19. கோன்ன வாயவய விருவியர்: "கோன்ன வாயவய விருவியர்" புற 105: 16; அக 132: 16.

10 நல்லினை செவ்வில் வாகவின்
எல்லு மனிப்புகு தெல்லிப் பெற்ற
அரிதுபெறு பாயற் சிறுமரி ழாணும்
சனலினு ஞாறையர் பெருஞ்சால் பொருக்கிய
நாணுமல் பாக்கை வாணுத வரிவைர்

15 சியர்கொ வரிவை
இன்கோ டகல வுருட னெழுந்து
நிலங்கண் வாடா ள்சில் கடித்து
வாழ்த லீயா வளையு லைபிறம்
சுண்ண வாயின் பழனக் கோறும்

20 அழன்மல் தாமரை யாம்பலொடு மலந்து
நெல்லின் செறுவி னெய்தல் பூப்ப
அரிந் தோய்வான் மடங்க வறைந்
தீர்நிந் மேந்திற் பந்தல் லுந்த
இன்கோ வங்கோ கோல்கோ சாலை

25 கல்லம னாய் தாமரைத் தோலின்
காணுந் கைபடைத் திரங்க
மாணு மாட்சிப் பாண்டன் பலவே

குறை—பரிசிறுதரற் பண்டம்மட்டு.

மலர்மலம்—ஒழுதுவன்மலரும் செந்நில வண்ணமும்.

குக்கு—கொத்துக்கு.

பெயர்—வளையு லைபிறம். (18)

ப—ளர: 1—10, கொள்கை வலி—செவ்வில் பொருளை நன
யுடைய, கவர்சால் வலிபர்—செவ்வை விஞ்சின கவிஞனுடைய
மறவர், எல்லுடை வெறி வெறி போற்றித் தாண ஆறுபு—கற்கினை
யுடைய சிவந்தவழியை அகழ்ந்து வழிபெயர் ஆறுமலர்மலர், ஞன்
பொறி கழல் கலம்—தாக்கல் செய்த ஆரிய மேசத்த தெய்விகளைப்
பொருத்தியுடைய ஒள்கிளர் கழல் அணிக்த கவிஞனுடைய, மாணு
வயவர்—பிரத்தின மாறுபடாத வயவர், சிவ்வோர் வலிம புகி
உறை கழிப்ப—இன்னிய புகிப்பண்புடைய எவ்வோர் புகித்தோ
லாத செய்த உறை கழித்துப் போச்சுருவியவர்ப்பு பண்ணா, செவ்வா
விருப்பொரு—குருதியாத சிவத்தும் கனத்த தெய்வம் விருப்பத்
தேவி, வலம் முற்றிய உருவம் செவ்வில்—புகிக்குரிய பண்டமாக
முற்றிய குருதிய சிவத்த தெய்வை, குருதியோடு தூய—குருதி
புகை வலித்து தூவி, மண் உறு மூசை கண்டபெய்த்து—மேச்சினை

பொருக்கிய வீர மூசத்தலை இடத்திலின் றும் பெயர்ந்து, இயவர்
—மூச முரத்தும் வீரர், சுழிப்படை வலத்தர் தொழிதலை ஞர்
—குறுத்தியை வலப்பகத்திலுடையவர்த் தெய்வியவர்த்
தெளவல் அடிக்க, வாய் கலை அரியா கற்றமொடு—கவிஞர்
கவிதையாறியாத படைவீரனொடு, அம்பு தெறித்து—அம்புகளை
ஆசாய்த்து, ஆய்வோர் மேவலை—அப்பெயர்த் தெய்விக் கிழம்புதலை
யுடையவா யிழம்புதல்

11—5. ஆகவின்—நீ விளைய மேவலின் படியால், எல்லு நனி
இருந்து—பகற்பொருளின்கண்ணே சிவ்விலைய மிகவும் ஆற்றி
யிருந்து, எல்லி பெற்ற—இரவிக் கண்ணோ பெற்றி, அரிது பெறு
படியல் கிறு மலிழைறும்—அரிதற் பெறுகின்ற உருக்கத்தின்கண்
நண்டலும் சிறு மலிழைக்க காலத்தும், காலத்தின் உறைபு—
காலினுள் தக்கி வருத்தும், பெரு சால்பு ழுங்கிய—பெரிய குறை
தித்தனமை தக்கப்பெற்ற, நாணு மலி மலர்மலம்—செவ்வம் மிகுந்த யாந்
வகையுடைய, வான் தூதல் அரிவைக்கு அனமை—ஒளிபெருந்
திய தெய்வியுடைய ஆரியவக்கு அருளுடைவயவாகியர், சார்
கொய்—என்ன உறுபு உடைவாய்.

16—27. படை—பலவாகிய, சீவாழ்தல் மலர்—நீ பண்டுபெயரே
குடியேறுகவென்று வாழ்வு கொடாத, வளன் அறு பைதிரம்—வளப்
பா அற்ற பைகவர் காடுகள், உயர் உடன் மழத்து இளம் தேடு
அகல—சாரிலுள்ளார் ஒருசுது எழும்பு கற்றறும் பகருதலிய தெரு
தியுள் விட்டு நீக்க, கல்கில் கடித்து மேல் சண் வாட—உருவா
கின்றமலின் கலப்பையன் வெறுக்கப்பட்டு செவ்வன் வலப்பயின்
நிப் பெருகியுரிய, அனமைவாயினவை—ஆய்வியல்புகையுடையவா
யுடைய, பழனம் தேறும்—செவ்வின் செறுக்கின் தேறும், அழல்
மலி தாமரை ஆற்பொரு மலர்ந்து—செருப்பிபென்ற தாமரை
ஆம்பெருந் மலர், செவ்வின் செறுவில் தெய்தல் பூப்ப—செவ்வின்
யுடைய வயலில் செவ்வர்கள் மலர், அரிந் செவ்வ வளன் மடங்க—
செவ்வில் அரிவாறு செய்புள் அரிவாட்கள் செருவின் பருவம்
வலை தகாண் வயம்மலர், ஆறுமலர் திரிநி எவ்வம்—கருப்பை
வெட்டுவாறு இளிய சுற்றிநி பிழைய எவ்வம், பந்தல் வருத்த
—பலகலுள் சாரிமுடிப் பந்தல் வருத்த, கொள்குழர் கவிந்
பா—பண்டு ஒரு கலத்தி நல்ல, இன்னோ அனமை—இன்றைக்கு
ஆள்ள தளையுடையவன்று, அரிவாதம் வல செவ்வில்—இரவ
கத்தகலாதம் என்று செவ்வில், கவணுந் கை படைத்து இரவக்

—காண்டோள் சாங்கொட்டி இரங்கு, மாட்சிய மரணு மரண்டன—
மாட்சியவைய முன்பு கிடந்தன மாட்சியைப் பட்டனவாய் மரண்டன.

முடிபு: தீ அன்வினை மேவியவையிடுத்தாய், தீ அன்வினையையே வையு
கென்றபடியால், என்ரு தனியிடுத்தா என்விப் பெற்றா நெறு மெற்கென்
கனத்துக் கனவினுள் உகைதவுந் தின்னிசையவந்து தீ மரக் கொல், தீ
அவன்பாக் காண்டொள் கொளம் வரது? தீ அழிக்க என்ரு அழித்த
கொல் அழித்து அற்றுக் வருவம் எனின், ஆம்; அழிக்க அழித்து
நீ பின் வாழ்ந்தாயித மரநீசம் காணுநர் கையாண்டிருக்க மாட்சிய
மாணு மாய்வான்; அதனாக் அது குறைகாந்து; தீன் அன்வினையோ
குறை; இவ்விந் அவன்பாற் கடிது எழுத மன்க.

(ஆ-மா) 1—10, கூசியர் கரையுப்ப, வையர் புரையுறது கழிப்ப,
இயல் தோளோர் தீ சுற்றமெடு அன்வினை மேவியவையிடுத்தாய் என்க

கொவிளை வல்கித் கூசியர் எனவும், கவிக்கறி கூசியர் எனவும் கூட்
டுக. கொவிளை வல்கித் கூசியர் என்றது மரணப்புவதத்துக் கொவிளையா
கப் பெற்ற பொருளை உணர்வா கடிதைய கூசியர் என்றவாறு.

“தூர்நகர மறுகல் மறந்த தனாவின்
கூசல் கல் தோள்கிற் கூசியர்
கொவிளை கொண்டு கொவிளை மென்
கொளபத கொவிளை மென் புலது” புற 38: 4—7.

என வருதல் காண்க கொவிளைப் பொருளை உணர்வாகக் கொடல், “கொண்டி
யுண்டித் தெய்வமையிசை மறுக” (பெருங்காண் 454) என்பதனுடையதிக.
வாட்சி—உயர்வு. “கொவிளை சாத்திகாடு புரிப்பெய் தட்டி, மேலை
வென்றத வல்கி யாக” புற 243: 7—8, கொவிளை வல்கித் கூசியர் பனைய
புலத்துத் கொவிளை கொள்ளும் விநுமரைய விசைத்து சேறல் பற்றிக்
“கவிவழி கூசியர்” என்றார், இனித் தனியை செல்லுதற்கு வாய்ப்பாகக்
மேய்க்கி விசைத்து சேறல் பற்றிக் “கவிவழி கூசியர்” என்றார் என்பது
மாம், கூசியியின் விசைத்து செல்லும் விநுமரைய அன் கண்ணென்கொடுக்கிக்
“கவிவழி” என்றார், கவி—விநுப்பு, “கவிவழிபுலமும்” என்பது தோல்
காண்டொள் (புற 55: 1) கவிவழி—புதுத்து விசையும் கவி எனினுமாம் கூசிய
யர்—மறவர். “குறவரும் மறவரும் கூசியவரும்” என்பது பிங்கரந்தாய்,
அரசன் பணித்தவரும் எனல் செய்யும் கவிப்பெயர் மறவார்களின் கூசிய
யர் என்றார், முதல் பெருமையின் வயவாளன் “கோறுபல் துருவித் துறம்
பல் கூசியர்” (முடிய 282) என நக்கிரான் கூறுகிறதற்கு, “கவி—
செய்தது நிற்போர்” என நக்கிரான்மீயின் உண் கருவியிருத்ததும்
கண்ணடக்கேற்பு அழிக.

தோலாதல் மரணமுதலுக்குச் சொல்லும் பெருமையி மன்கையுடைய
அருமையையிருக்கலாம், மனையிடுவான் தோ மறவியன் இனிது சேறல்
பொருட்டு மன்கிடத்துக் கவிவழிபெற்றது வழியில் அருமைமைய தீக்கு

புலத்து—என்றுக்கொண்ட 182: 5 மன, “சாதி மனது” முருகு 55: 3.

தனக் “கவிவழி பெருமையி” போற்றித் துராயுப்ப” என்றார், “அழிக்கல்
விசை... இடிக்கல் விசையின் இயல்” (பெருங்காண் 19—20) எனப் பிறுண்
றும் வருதல் காண்க, கொவிளை மரணவொடு பொருக்கருத்தித் தென்னுடு
போற்ற காலை அன் தோருள் சொல்லுமறு குறுக்காய் விந்து மன்கையப்
போற்றது வழி செய்தாய், “கொவிளை, பொன்புளை திகிலி திரைக் குறைத்த
அனற” (முடிய 69) “கொவிளை, தின்கதிர்த் திரி திரைக் குறைத்த உலக
கிடைத்த மனன்” (முடிய 175) என வருவனவற்றால் அறியப்படும், கவி—மன்க,
கரண்—வழியிடுதல், அறுப்ப—தீக்க.

அழல் என்பது வீரத்துக்கும் கொளடக்கும் அனையானவன் ஆடவர்க
ளால் அணியப்படுக கண்ணி, “விசைவறு விசைத்து வீரத்து விசையி,
கழிவ் மாடவர் காண்டிசை மன்கிடம்” எனத் தீவகாத்தும், “ஆடவர்
கொளல் வீரத்து மன்கிடது கழிவென்றுமே” எனப் புலமனியினும் வரு
வன காண்க, கண்டுந் அழல் என்பது வீரக் கருவை “விசையி அழல்” (விசை
பதிற்றுப்பத்து 25) என வருதல் காண்க, ஒன்றையொருக் கழிவாக் என்ப
தற்குப் பொலிவற்ற சிவம்பெய்தமையால் ஒன்றிய விசைக்கடிதையுடைய
அழல் அணித்தவால் அன்றுமையினும் அறமையும், பொறி—விசைக்கம், சேற
44 உயர் மாணவராய்—பேரவியே பிறக்கடிபட்டவராய் துமையொடு வீர
பொருத்தாடவன் தீர் பிறொடு பன பொருமைமும் அடி பிறக்கிடபோலை
யும் மனையிடுத்தோலையும் கொவிளையையும் முதலாகிய வீரத்தின் மரண
படரது இயல்புமையுடைய வீரர்,

“அடிபொருத்திப் பிறப்பெயராய்
பாடபொருத்து” உருகல் 22—3.

“தம்புக்க மூட்கிணர் தோள்கொ மன்கு
தும்பை மூடது மன்கு மன்கு
மன்கு” பதி 42: 4—7.

எனப் பிறுண்டும் வருவன காண்க.

கண்டு என்வர் என்பது கொவிளை என்னும் நயத்துக்களின் பொதுப்
பெயராக நின்றது, “வையுதி மறுதிய புலவன் கொவிளை” (பெருங்காண்
119) என்பது கொவிளையு, “சுடுத்தி விசைக் பாய்த்துத் துண் கூர்ந்து”
(பெருங்காண் 65) என்பது விசையு என்வர் என்பது உணர்ந்தவரால் அருமையி
துணைகையு அறியப்படும், கொவிளைத் தின்கொ குறையுச்சினன் இய
கச் செறித்திருத்தவரையும், வரந்துத் தின்கொ பிடியுடன் இறுகச் செறித்
திருத்தவரையும் கொள்க, “காழ் மன்கு கிண” (முடிய 759) எனவும்
“தின்கிடி கொவிளை” (முடிய 45) எனவும் வருவன காண்க, பொறி
கவிக்கித் தந்திடுமென் திரியாத ஆயுதமென்பார், “தின்கொவிளையென்க” என்றார்,

“கொவிளை, துறம்பெயர் கரண் உட்கவர்

குறம்பெயர் குறையுத்தார்

கரணமுதிர் குறையுத்தார்

மன்கு கவிக்கி 182: 5 மன, “சாதி மனது” முருகு 55: 3.

விவரிக்க வாய்வுகள் இன்னுள்ள போதோ
 வந்ததனால் சொல்லுதல் துன்பம் பிழைத்தது
 நான் இது சொல்லிச் சொல்லுவேன் விவரிப்பேன்
 அந்நேரம் இன்னொரு நேரத்திலே தான்
 மார்பைத் தோத்திய மனத்தால் முன்பின்
 வெளிக்கு வந்ததான் சொல்லிவிட்டேன்
 நான் சொல்லி வந்தேன் மனத்தால் தெருந்தேன் (18-19).

என நக்கியார் விவரித்துரைத்திருந்தால் அங்கு அபிப்பிராயவாத

சொல்லுப் பாபல் என்றுது உருக்கந்தது. "எனக்குமேல் கண்ணாபல்
 வேண்டு" (மணி 115: 28-1; கம்பழிப்போல சிந்துவால் உறக்கத்தில்
 துளி மருங்கின் அதுவே சிறுமகன் எனப்பட்டது. துரிதாந்நவந்து
 உயர்வின்மையின் அக்காலத்து வந்ததயின்மற்ற "தொழுவெழுமார்
 விளைவா நீதெழு நெயர் கம்பலான்" என்றும் நிந்தித்திருக்கக்கூடிய
 யார் உணரவில் 'தொழுவெழுமார் என்றது துயிலெழு வாலத்தல்லது. மன்
 துணர்வினவையின் உணர்வுள்ள கையத்து மறவாது நினைவார் என்ற
 வறு' எனப் போரிரியர் உரைத்திருந்தால் அங்கு சித்திக்கத்தக்கது.
 சிறுமகன் என்பதில் சிறுமை காத்ததின் மேற்று. உயர்வை, எச்சுமையை
 கெடுக்கிவிடக் காலத்தும் பெருந்தேவி நினைவுறுதியால் உரை தலைமீது
 கணிநிற் கணிநிற் வந்ததுதலின் 'கணவினுள் உறையுள்' என்றார்.

"கணவிது வாய்க்க வாய்க்கார் கணிநிற்
 கணவினவையின் உறையுள்" குறள் 121.

என்று நிந்தனைக்கு வந்தும் பெருந்தேவி தன் ஆற்றலையையார் பெருஞ்
 சான்றிதழாம் நாளினிதழும் வெளிவிட்டுவாயது வந்ததுதலின் 'பெருஞ்
 சாள் பொருவின் நாளினியைக்கா யினை' என்றார்.

"உட்கார் உறையு நாளினி வந்தும்
 செம்பல் கணவினவின் பெருந்தேவி கணவினவின் ஆற்றல் 11-12
 'என்று கணிநிற் கணிநிற் கணிநிற் கணிநிற் கணிநிற்
 செந்தேவி வந்தும் கணிநிற் கணிநிற் கணிநிற்
 தந்தேவி வந்தும் கணிநிற் கணிநிற் கணிநிற்
 கணிநிற் கணிநிற் கணிநிற் கணிநிற் கணிநிற்' சுவை 192

என வந்தவால் கணவி.

கற்புப் பிறழ்வுப் பொருளையும் முதலாகிய சிறந்த குணங்களின்
 குணமதி தங்கப்பெற்ற அபிப்பிராயத்தலின் 'பெருஞ்சாள்பொருவிய அரிவை'
 என்றார். சாள்—கற்புப் குவத்துக் கீற்ற குணங்களின் அகாவி. குறிந்
 15 மக், குருக்குதல்—தங்குதல். "இருவர் ஒழுகல்" மணிபு 211. நாளினி
 —கணவி. குறு அகங்குருப்பி நித்தந்தயிழிப் பருவதோர் உணர்வொரு
 கம்' என்பார் நச்சிஞ்சியின்யி, (நெயர் கணவி தந்தி உரை). 'பெண்டிர்க்கு
 இயல்பாகவே உணர்வொரு தன்மை' என்பார் நக்கியார். (இதை ஆதி
 உரை) இது மனத்தின் பண்பாதல், 'கணவிமனஞ் குழிந்த நாளினி
 லுள் கருவாளி' (கருட அன். துது 97) என்பதனுடையபொருள். இக்
 'அரிவின்' துயிலெழுதல்பற்றித் தன்மைகளைக் கணிநிற் கணிநிற் தோல் வெய்யுள்

குணம் யாக்கைமூலம் வெளிப்பட்டது தோன்றலின் 'நாளினி வந்தும்'
 என்றார். 'பெருஞ் சாள்பொருவிய அரிவை, மானவம்' (துக் 120: 7-5)
 "தெரிவையாக்கு. மெய்தான் உயிரினு மிக்கதோன்றல்" (தருநா 31) எனப்
 பற்றுகின்ற வருவன காண்க. மானவம்புலைய அரிவை வந்தும். தோன்.
 பெருந்தேவியின் அழகை நினைந்து தவன்பந் கடிதின் எழுவாய்வு. அவள்
 அழகை நுகர்வோர் 'வாழ்கவாய்வு' என்பார். அங்கு அபிப்பிராய வாத
 பது பருவத்துமிதது பெண் என்னும் துணையால் தின்றது. "புறங்கொடு
 வதிவு நுகர்வோர் அரிவைக்கு" (கருட. 186) கம்பழிப்போல. அளி-அருள்.
 யார்கொல் என்றது கணவினுள் உறையும் அரிவையின் அரிவாற்றுவாயை
 தீக்க முயலாது யாதோர் இவையும் இயல்பாய் போல் போர் விளைவ
 மேல் தீட்டத்தாய் என்ற குறிப்பிற்று. யார் என்றும் விளைக் குறிப்பு
 மண்டு முள்ளிலக்கண வந்தது.

16-27. "பலவாகிய நீ வந்ததலைய வளனறு கற்பின் கணவி
 செழுந்து இளங்கோவால், தாஞ்சிப் கடிந்து திவங்கன் வாட அன்னவா
 யினகை மறந்தேனாந் தானை ஆம்பலெடு மலர். நெயிலின் செறு
 கில் தொடல் முட்டி அரிநர் சொல்லான் மடங்க. அறமற் எத்திரம் பத்
 தன் வருத்தக் கொன்றோர்களை நல்லான்; இவ்வே அன்றா அபிபிராயம்'
 எனக் கொல்லிக் காணுதல் வகையாடத்திவங்க மாடிய மாணு மண்
 உள் என்ற.

மா (27) கற்பின் (8) எனக் கூட்டுக. 'கருடவொழுந்து இளந்தோ
 டால் (13) எனவுந், தாஞ்சிப் கடிந்து திவங்கன் வாட (17) எனவுந் கூட்
 டுக. தோலாதலின் போர்வினைக்கு அஞ்சிப் பகவாது உளிறுள்ள குடி
 மக்கள் ஒருங்கு எழுந்து அகல அயி்கவால் ழம்பப்பட்ட கற்றழம் பக
 முதலியவற்றின் தொகுதியும் கணவியிட்டு அகலாவின 'இளங்கோவால்
 துருடவொழுந்து' என்றார். வாய்—தடிமக்களுக்கு ஆதர்பெயர். பகவதன் வத்
 தெனக் குடிமக்கள் உறையிட்டு நிவங்க.

"பண்புடை கணவிட்டுப் பகவதன் வந்ததன்
 அறமறல் உறையிட்டுக் கணவியின் குண சிறு
 பதிபடல் திரைவெள்ளம் குடிபோல்" கவி 19: 4-6.

"கணவிக் தலையிப் பிழை முதுபாழ்" கவி 19: 16.

என வருவனவற்றையுமியப்பறம் உடன்—ஒருங்கு. கணவிக் குந்து என்
 றும் முதல் விளைவை வருவனவற்றால் இளந்தோல்வெள்ளம் அதன்
 சீரானினைப்பொரு முடிக்க வாய் உளிறுமுதலால் தாட்டில் மக்களின்
 கற்பு கலப்பைகள் கடியப்பட்டு போல் பரிசெய்யப்படுகின்றபொருள் பொலி
 வின்மீது திடத்தலின் 'நாளினி கடிந்து திவங்கன் வாட' என்றார். தாஞ்
 சிப்—கலப்பை. 'அறமுறு நாளினி' கவி 5: 12. கடிந்து என்பது கடியப்
 பட்டு வாய் செய்ப்பாட்டுப் பொருள்பட தின்றது கருதல்—பெருந்தன்.
 அங்கு கருதல் ழம்பப்பட்ட கலப்பைகள் தோன்றலும்துயில் பவாயிந்தித் திடத்
 தன், கண—இடம்.

நீ வபுத்தலியாவென்றது நீ பன்னுபோகை குடிசெயற்கென்று வாய்நு
கொடபதிலென்றவாறு. 'வபுத்தலியா' என்ற அடிச் சிறப்பின் இச் செய்து
ஒருக்கு வளையறு வபுநீரம் என்று பெயராயிற்று.

பைதியம்—நாடு. 'வபுநீரம் மன்னுபாடு பாடி தேவன்... நாடு' என்பது பிற்காலநாடு. இவையறவு படாது பிதீர் வழியாற் பணகவர்க்கு வந்த
நாட்டைச் சொல்கை வென்று தன்னாடிப் படுத்தியவையால் 'வபுநீரம்' என்ற
பெயர். சொல்கை அழிக்க அழிந்து தம் வளப்பெயர்வால் நீர்
கீழ் நாடுகளாகலின் 'வளையறு வபுநீரம்' என்றார். அயின் என்னுள்
கட்டு இவற்றிதோடகவல் பிறங்கண் நாடல் என்பவற்றைக் குறித்தது.
பைதியம் (18) தேவாறு அகவல் (19) கன்னாடி (17) ஆன்னவாயின் என
குடிக்க, கன்னாறு ஆயின் வெண்பது விண்ணவையின் பெயர்.

இனி, 'இவாய் தேவாறு அகவல் வருடவெழுத்து—சுற்றழற்பாடு முதலிய
தொகுதியும் கட்டு நீங்க வாய்நுள்ளார் ஒருங்கு வருத்து, நிலம் கண் வாய்
நாடுகில் கடித்து—நிலம் வளப்பெயர்வையால் வெண்புழையின் கன்னவ
யால் உருகல் நீங்கி வருந்து கடித்து வளையறு வபுநீரம் வாய்க், கரும்
நிலமும் வபுநீரத்தின் பகுதிக்காகலின் சிணங்கிப் புகல் விளையாடு முடிந்
தது. அன்ன வன்னுந் கட்டு, வருதல் கடிதல் வளையறுதல் என்பவற்றை
வருந் குறித்தது' என உரைப்பினும் அமைபு.

புறநாள்—நீட்டிலை வொறு சிவா 10: 118 உரை. பழங்கத்தில் வளந்த
புகல் காலைகில் வளந்துவாய்க் ஒற்றுமைபற்றித் தாமரை ஆம்பகொடு
மலர்ந்து என்றார்.

'வாய்க் விவாழ் வளக்கை வாய்க்'

தாய்க்கை வளவ வளவு வாய்க்' ஆம் 10.

என வருதல் கண்ணை மலர்ந்த வொத்தமகை வாய்க் அழல்பெயர் தேன்
மலில் 'அழல்மலி தமரை' என்றார். 'நியமகந் தன்ன தமரை' (அக
106: 1) 'நியமநன் தாமரைப் பெருமலி' (புற 304: 3) என வருவன
கண்ணை (நீர், உவமைது). ஆம்மல்—கருங்குறையின் வாய்க் ஆம்பகிற் வாய்
வாய்ப்பது முன்னமையின் 'அழல்மலி' என்றதனை ஆம்பகொடு கூட்டி 'தெருப்
புறநாடுகள் வாய்க்கப்பல் மலர்கள்' என்றுவாய்ப்பினும் அமைபு. 'மகாநீர்
தேனையும் பல்சுதிந் தீயின், அழல்பல்கு செறுவின்' (புற 55) எனவும்.

'வாய்க் பழங்கு தமரை' என்பது

வெண்பாற் தீயிட்ட வெண்புழை—அழல்மலி

வாய்க்கை வளவ வளவு வாய்க்' ஆம் 10

தாய்க்கை வளவ வளவு வாய்க்' ஆம் 10

எனவும் வருவன கண்ணை. ஒடு—என்னொடு. மலர்ந்து என்பதனை மலை
வெண்க் தீயிக்க, இனித் திறமாதே மலர்ந்து—மலரப்பெற்று என உரைப்
பிறுமையும்க், வெண்க் செறுவின் தீர் இவையறவு திறமையின் அந் தீயால்
தெய்தல் வளர்ந்து புப்பகலிற்று.

'வாய்க்கை வெண்க் வெண்கை மலரும்'

வாய்க்கை வளவ வளவு வாய்க்' ஆம் 10

'வளவ வளவு வெண்கு தீயின மலர்ந்து'

வெண்கை வளவ வளவு வாய்க்' ஆம் 10

எனப் பிறுண்டும் வருவன கண்ணை. இதனும் நாட்டின் தீவனம் இனிது
அறியப்படுக.

அதிகம் என்றது தெய்வியவாய். வளவவாய்—தெய்விய தானைக்
கொடும் அரிவாய் 'தெய்விய வெண்கு வாய்க்' (தற் 195: 6) என்றார்
பிறுநம், தெய்வியப் பழையவாய்க் கொடும் அரிவாய்க் தாய்க் வாய்
வாய்க்கை, தெய்விய வாய்க்கை பழையப் பழையவாய்க்கைத் தாய்க் 'முடந்தை
தெய்விய கண்ணை வாய்க்' (புற 12: 13) என வருவனவாய்க். அழல்
நீர் என்றது கருங்குறையினால், தெய்வியவாய்க்கைத் தாய்க் அழல்நீர்
படுத்தவாய்க் வளவாய்க் அழல்வாய்க் கொடும் 'அரிவாய்க்' என்றார்.

'கண்ணை வாய்க்' வெண்கை' வெண்கை' வெண்கை' வெண்கை'

'அரிவாய்க்' வெண்கை' வெண்கை' வெண்கை' வெண்கை'

வளவாய்க் வளவாய்க் கொடும்' புற 12: 1

என வருவன கண்ணை, எத்தியம் என்றது கரும்பின் தீஞ்சாற்றா பிறியும்
ஆய்வைய. 'எத்தியத் தீயின்குத் துஞ்சாக் கம்பை, வாய் மருமம் புறங்கு
முனை தெறுவாய்க், கரும்பின் தீஞ்சாறு விற்றப்பின் பிணை' (பெரு
பாய் 260—2) 'கரும்பின் பெறுத்து கண்ணைக் குடி மெத்தியம்' (சீவக
1614) என வருவன கண்ணை, எத்தியம் வருத்தவாய்க் கரும்பின் தீஞ்சா
றால் இவையறவு சாற்றார் பிறிதல், பத்தியம் என்றது கரும்பின் கார
விழல் கூடல்.

'தீஞ்சாறு கரும்பின் கரும்பின்' வெண்கை'

கரும்பின் கரும்பின் கரும்பின் கரும்பின் கரும்பின்

'கரும்பின் கரும்பின் கரும்பின் கரும்பின் கரும்பின்'

வெண்கை பாட வெண்கை வெண்கை வெண்கை

தெய்விய வாய்க் வெண்கை வெண்கை வெண்கை

தெய்விய வெண்கை வெண்கை வெண்கை வெண்கை

என வருவன கண்ணை பத்தியம் வருத்தவாய்க் பத்தியம் கரும்பின் கார
விழல் கூடல் இவையறவு, 'எத்தியவெண்கை' முதலியவையால் வருவனவாய்க்
யாத் பத்தியம் வருத்தவெண்கை அகல் சிணங்கியொடு முடிக்க' என்பர்
பழையவையாகார்.

அன்னவாயினைய, தாமரை வாய்க் (20) தெய்விய வாய்க் (21) வாய்க் மடல்
கப் (22) பத்தியம் வருத்த (23) கொண்கை வாய்க் (24) கரும்பின் (25) என முடிக்க
தெய்வியவாய்க் குறிப்பு விளையுற்று. மண் அழிவர்க்கப் பொருளில் வந்
தது. இப்பகுதியால் பணகை நாட்டின் வளங்குதியைக் கூறினார்.

பன்னு தலையாய்க் இவையறவுவாய்க் வபுநீராய்க் கொண்கை
அழிக்கப்பட்டு அன்னவாய்க் வளவாய்க் தீயிட்டவெண்கை 'இனிதே
அன்று' என்றும், அவை கண்ணை இவையறவுத் தீயிட்ட வளவாய்க்
வெண்கை 'அன்னவாய்க்' என்றும் கூறினார். இனிதே என்பது புகையறவு
அன்று அன்னவாய்க் என்பது அந்நாடு வாய்க். அன்னு, வளவாய்க் அன்ன
வாய்க், அன்று அன்னவாய்க்கையுடையதாய்க், கண்ணை கையுடையதாய்க்
கல் இவையறவுவாய்க்.

"வலயின் மூலம் காண்பது பண்ணவன்
கண்ணின் மூலம் காணுந் தாங்கிக் கையுடைபு
மெய்யுடை மெய்தின் பிறுமை கை" பதிற் 26: 7-10.
என வருதல் காண்க.

மாணு மான் டனவற்றை மாட்சியென்றது பண்டு அழகிய ஊரும் வயறுமாய்த் தோன்றிக் கிடந்த பண்புபற்றியெனக் கொங்க அன்னவாயின (19) மாணுமான் டன (27) வந்தது ஊருட் செழுதல் முதலாய தன்மை ஏறாமையையினவை மாட்சியென்பதற் திருத்தினும் திருத்த நினைவை காய் ஊரும் வயறுங் தெரியாதபடி உருவம் மாய்த்தன என்றவாறு. "மாயுறிய வாகா கிடத்தலாயே—பேரின், மூலம் விற்து தார்க்கேவதை முரிவாரே யோமான், தவகலியெனக் கையிக்குத் தரு" என ஐத்தொகியபிரதற் தும் வருதல் காண்க. இனி, மாண்டன பன் (27) அநிதானம் எனச் சொல்லி (25) கண்ணின் கையுடைத்திரங்க (28) மாணு மான் டன (29) என மாறிக் கூட்டி, மாட்சியென்ப டனவாயி அப்பொதிருங்க பண்பு மாணுநர் அநியதம் எனச் சொல்லிக் கையுடைத்திரங்க மாட்சியென்ப டன தன்மைபுடைய வாயின என உரைப்பினும் அவ்வாறு.

இதனுற் சொல்லியது அவன் சொந்தச் சிறப்புக் குவையினாடு திருத்த இன்பச் சிறப்பும் உடன் கூடுவனவாயிற்று.

பாணன் பாசைமக்கள் வந்து தெவியின் ஆழ்மைய கூறி, இனி அவன் பந்த் பேரகலென்குமென்று இரத்தவமயற் பரிசிறுநுருவாயிற்று.

'அவ்வீனை கேட்கல் யாக்கின்' (10) எனவும், 'பார்க்கலெனியை' (15) எனவும் சொந்தச் சிறத்தனவாற் சொந்தச் சிறப்பினாறும் ஆயிற்று.

பவழவயுரை.

1. கங்கைச் செவ்வைய விரும்பின காய். 2. கான்—வழியில் அருகாக, 3. எங்கும் புலியுறா அழிப்பென்றது எங்கிலும் புலியுறா கழிந்துக் கடைவன கடைத்துந் அவ்வள வாய்க்கியபு பேரர்க்குரிய வையடி பண்ணவென்ற வாறு. 4. கடலும் முற்றியென்றது பண்டமய முற்றியென்றவாறு; இனிப் பழிக்குரிய மந்தரம் பண்டம்கள் குறைவாகக் கூடினவென்பதும் 5. என், 6. வையு—கைச்சாடு, கரணமுரிய (2) புலியுறா அழிப்புக் (3) தோனோச்ச (5) அவ்வீனை கேட்கல் (10) என முடிக்க. 11. என்னு தலியிருந்ததென்றது பாதிப்பெருதினவையோ ஒரு வீதினதும் இன்றி கொடு வருத்தியிருத் தென்றவாறு. பெற்ற (11) மயிற் (12) என முடிக்க. அடுத்து பெறுதலில் பாயன்

I பேரகலென்குமென்று இரத்தவும் பரிசிறாதல்,

'அழிமதர் மகழ்க்க வாயின வரினை
மெய்கொடு துறந்த கையிருந் கந்தன்
மன்னவடி மலையின் மானம் மன்னவன்
முதலாம் கருவ விந்து மெய்க்
மதமகை பரிசுத் ஆய்பர் தோனோ' புற 14.

என கையாவித் கேப்பெருந் பேரகலப் பெருங்குன்றாச் சிறப் பாடியவாற் குறுமயியப்படுந்.

மேல் ஏற்றுக் கண்டுப் பாயன், உருக்கம், கைநு மெருத்து இவத்தோடகல் (16) எனவும், தாருகில் கடிந்து நிலங்கனவாட (17) எனவும் கூட்டுக. வளரெழுந்தெய்தும் முடிவ் வீதினைய வடிவவாழ்வாய் இவத்தோடகல் வென்றும் அதன் கிளைக்கையொடு முடிக்க. தோடகல் (16) கன்னா (25) அன்னவாயின (19) என முடிக்க. பண்டு ஆயினவென்பது தொழிற் பெயர். 17-5, 6 ஊர்த்தலியாவென்றது நீ பண்டுபோலே குடியேறுவென்று வாழ்வகொடாக வையுறாறு. 'வழிதலியர்' என்ற அடைச்சிறப்பின் இதற்கு 'வளரவது வயதின்' என்று பெயராயிற்று. 20. தாமரை மலர் கொடுத்திரங்க. 22. கொடவன் மங்கவையுறது தெருளுகின் பருவம் யானே பெயர்ப்பு அவிவட்கள் தங்கல் வாய் மடிவெவ்வாயு. 23. எந்திர வென்றது ஆதினைய, எந்திர வென்றும் முதலெழுந்தா வறுவையையிற் பத்தல் வருத்த வெய்தும் அதன் கிளைக்கையொடு முடிக்க. பக்கல் வருத்த வாயது பல்குதும் காற்றடி நீளந்து சாதல். தாமரை மலர் (20) தெய்தல் பூம்ப (21) வான் மடங்கப் (22) பத்தல் வருத்த (23) தல்ல (25) என முடிக்க. (27) மாணுமான் கிய மான் டன வென்றது மாட்சியென்பதற் திருத்த மாட்சியென்ப டன அடிநகையுடையவாய் பரிசிறத் திருத்தவையேயன்றி உரு மாய்த்தனவென்றவாறு. மாணுதவற்றை மாட்சியென்றது பண்டு அழகிய ஊரும் வயறுமாய்த் தோன்றிக் கிடந்த பண்புபற்றி வெளக் கொங்க. மாட்சியென்பது விளையெச்ச முற்று. இனி மாணுமான் கிய வென்பதற்கு மானுமான் கிக்குக் காரணவாயி பெருக்கு முதலாயவற்றின் மாட்சியென்பபாடுமுள்ள. பவழவய (27) 6 (17) வாழ்தலிய வளரவது வயதின் (16) ஊருட் செழுத்து இவத்தோடு அகல் (16) தாருகில் கடிந்து நிலங்கன் வாட (17) அன்னவாயினவை பருவத்தோறும் (19) தாமரை ஆம்பிலொடு மலர் (20) தெய்தின் செருவிக் தெருந் பூம்ப (21) அரிநர் கொய்வான் மடங்க அறமதர் (22) வந்திரம் பத்தல் வருத்தத் (23) தெய்தெருர் கால (24) கன்னன் அவிவகலெனச் சொல்லிக் (25) கண்ணின் கையுடைத்திரங்க (28) மாணுமான் கிய மான் டன (27) எனக் கூட்டுக. வயதின் (18) என்னும் எழுவாய்க்கு மான் டன (27) என்பது பயனிலும்; அன்னவாயின (19) என்னும் பெயருட் இவையே ஒரு பவழவாய்ப்புறம். அன்னவாயின (19) மாணு மான் கிய மான் டன (27) என்றது வயதின்ம்கல் (15) ஊருட் செழுதல் (16) முதலாய வறுவையையுடைய அளவாய் நின்று; இன் அவ்வளவின்வன் தித் திருத்தவும் திருத்த நிலையவையாய் நின்று; இன் அன்னவாயின்தி ஊரு வயறுத் தெரியாதபடி உருவம் மாய்த்தன (27) என்றவாறு.

நீ அவ்வீனை கேட்கலென்பாடுத்தாய்; நீ விளைய மேவுகின்றவடி வாய் (10) கண்ணினும் உறையுள் (18) திள்ளிகாக்கு (14) நீ யங்கொல் (15); நீ அவன்பான் வளரவையுக்குக் கரணம் யாது? நீ அழிக்க வன்று அழிந்த நாடுகள் அழிந்து அருகல் வருவலெனின், ஆம்; அழிக்க அழிந்து நீயின் வாழ்தலியாது வயதின் (18) கண்ணின் கையுடைத்திரங்க (26) மாணு மான் கியவாய் மான் டன (27); அதனும் அது குறைவன்று; நீன் அன்பின் வையே குறை இனி நீ அவன்பாத் கடிது எழுகை வீதி முடிவு செய்க.

- கண்ணி னுண்டு செஞ்சிற பறியா
கண்ணுர் தேவந்தும் பொய்ப்பு லவனை
10 கண்ணினும், ஒண்ணுர் தேவ லோங்க் கடந்து
பறியோர்த் தேவத்து வயலணி பிரட்டும்
கடாஅ யானைம் கண்ணோ யலா
லீயலிழும் பரப்பின் மாலைப் பட்டத்து
புலவ ரோத்த லோங்குபுகழ் தீர்து
11 விரிபுகை மாவும் கலிநீர் தேரும்
வயிர்யர் கண்ணுளர்க் கோம்பாது வீச்சு
கடியினைத் துண்குட்டங்லின்
கெடுபதி விரிந்துமீர்
அப்படை யானை லுள்ளழித் துண்ட
20 அபாஅ வடுபுகை மட்டுமவர் மார்பன்
மெய்க்கும் பிறங்கும் யான ராயினும்
பரிசின் மார்பின் வல்லா ராவினார்
கோடைக்குட னமர்ந்த கோடா னெஞ்சின்
மண்ணு? ருழிய மாண்புபல பாழித்
25 தண்ணிய வேழிலி தூலியா நாயினும்
யவிறுமி கூர வியலன்
யவிறுமா சிவியாவ லின்ற னாயே.

துறை—இயல்மேழி வயிற்று
வண்ணம்—ஒருவண்ணமும் செந்தி வண்ணமும்.
துருது—செந்தும்பும் வந்தித்தக்தும்.
வெயர்—அபுருகன் மார்பன் (20).

ப—ரை. தும் கோ யார் னா லவனின்—தும்முடைய இறை
வன் யார்தான் என்று கோயிரையின், எங்கோ—எமமுடைய இறை
வன், இரு முயிர் துருக்குடன்—உலிப கடலினையுள்ள தீவின்,
முண்ணியோர் தீவின் சென்று—பகைவரை முடிவுசெய்து, கடம்பு முகல்
தடிந்த—அலறுதலால் கணல் மாய்கிய கடம்பினது அடியை வெல்,
முன், கடு சிவ முன்னே செஞ்சிறையாதல்—கடிய சிலமும் வாயி
றமுடைய செஞ்சிறையாதலுமாய்த்; ஆவன் கண்ணி வாரும்—ஆவன்
கண்ணி வாய்வதாக.

சி—10, 10வற்றோர் தேவத்து மரபிய லினை—பகைவர் கட்டிலை
பிணவாக்மிய பேராளியினையு, வெயில் துகள், துணைத்துக் வாய்ப்பு
ஆதியலன்—ஞாநி, தின் கடுகிலியையே தேவத்துத் துகள் ஆவன்

வாய்த்தல் ஆதியலன்; கண்ணின் உவந்து—கண்ணினால் உவவையை
வைப்பிப்படுத்தி, செஞ்சு அவிழ்பு ஆதியலன்—மலத்திற் பகையை
வைப்பிப்படுத்துதலை ஆதியலன், கண்ணார் தேவத்தும்—பகைவரிடத்
தும், கண்ணாரும் பொய்ப்பு ஆதியலன்—கண்ணின் கண்ணும், பெய்தத்
தாயலன்.

10—20, ஒண்ணுர் தேவ லுங்கி நடந்து—பகைவர் ஆதிதும்படி
மலவெழுச்சியோடு நிற்குச் சென்று, படியோர் தேவத்து—பகை
வரை ஆதித்து, மடி மணி இடட்டும்—மடித்த மணி முன்றல்கொண்டு
மரதி லுங்கிதும், கடாஅ யானை கண லிசை ஆலற—மதுநிகையலனைத்
திரவின் ஒழுக்குகள் ஆலறும்படி, லீயல் இரு பரப்பின் மர லின்
கடத்து—துணர், கொம்பாதுமைய பெரிய நிலத்தை வலுசி
யாது ஈதிரின்று வென்று அடிப்படுத்து, புலவர் எத்த லுங்கு புகழ்
நீதி—புலவர்கள் உயர்த்துக் கூறும்படி உயர்ந்த வெற்றிப் புகழை
உலவின்வாங்கினே நிறுத்தி, விரி உரி யாயும் கலியும் தேரும்—விரிந்த
தலைவரட்டத்துமையுடைய குதிரைகளையும் கலியுமையுமே தேவனை
யும், வாயிவர் கண்ணுளர்க்கு லும்பாது விரி—வயிர்யர்க்கும் கண்
னுளர்க்கும் தனக்குள்ளு பாகுபாடாது பெருகக் கொடுத்தி, கடி
யினை—கடவற் கட்டிலையும், குண்டு கிடங்கிசை—ஆழ்ந்திளையுடைய
அகழிசிறையும, செருமதில்—கெடிய மதிவிலையும், செல் லுர்தின்—
கெடுத்த னூர்சிறையுமுடைய, அபபடை ஆர் வயிற்—ஆம்புககட்டின்
கடையுடைய ஆணுகத்தரிய ஆணை, உள் ஆழித்து உண்ட—உள்
புக்கு ஆழித்து உண்ட, அபாஅ அடுபுகை அட்டு மவர் மார்பன்—
வர் கடுபுகை செறித்து ஆகன்ற மர்ப்பன்.

21—2, பரிசின் மார்பன் எமர்க்கும் பிறர்க்கும்—பரிசின்மரக்க
ளைய எமர்க்கும் பிறர்க்கும், யானையினார்—கண்டார், மதிக்கு
தொறநர் இவையினும், வல்லையினும்—ஒரு கல்வி மட்டரசரானும்,
செவனட கடன் ஆவந்த—கொண்டயாவிய கடனை விறும்பிய, கோடா
கெஞ்சினன்—கோட்டயிலைந்த கெஞ்சினையுடையவன்.

24—25, மர் உயிர் ஆதிய—மிகுபெற்ற உயிர்கள் ஆதிதும்படி,
யாண்டு பகை மரதி—பல யாண்டுகள் தன்னியல்கில் மரதுபட்டு, தன்
இயல் ஈழிவி தலியாதாயினும்—தன்னிய இயல்பினையுடைய மேகந்
பெய்யாததானும், வலியு பரி கூர வயலன்—வலிற்றிற் பரி புகும்படி
தலைச் செயலான், அவன் என்ற தாய்—அவனைப் பெற்ற தாய்,
வயிறு மரச இயிர்வியர்—வலியு குற்றமின்றி வினக்குவனாக.

முடிபு, அங்கோ யானை விளவின் எங்கோ கோவாதன்;
ஆவன் கண்ணவழிக, ஆவன் மார்போர் தேவத்து மரதிய விலையே
வெகிற்றுடன் ஆதீத்தும் வாய்த்துநிற்பார் பொய்க்கையினன்;

கருந்தின முன்பிற சோலையின் வண்ணமுச்சியோடு மிகுந் கொத்து
தலையி அலவன் பங்கையி அழிதல் ஒருதலையாகவின் 'ஒன்றித்தேய வோங்கி
தடத்து' என்றும், ஒங்கி தடத்த சோலையின் தங்கை வணங்கியோரை
தங்கி, வணங்காதாரை அழித்தலின் 'படியோர்த் தேய்த்து' என்றும்.

"படியோர்த் தேய்த்த வணங்கம்" பதிற் 79: 8.

"படியோர்த் தேய்த்த பணிக் கணங்கம்" கலைநி 474.

"படியோர்த் தேய்த்த பணிகுந் து கண்க" தக 22: 3

என வகுவனவற்றினும் படியோர்த் தேய்த்தல் அரசன் செயலாகக் தெளி
யப்படும். யானையின் செயலாக வாயப்பாறுமுள்ள படியோர் வணங்காதாரை
கலைநி 123 நக, இச்செயல் பரிதேயார்' என்றும் வடமொழித் திணை என்பர்
அகநானூற்றுமையாரார். (அடி. 22: 5 பாயுமயலார்) வடமயலி-தெளிந்த மணி
எனியுமாம். கழிந்திற மிணித்து இந்நிலை இர்பக்கத்துத் தாழ்த்த மணி
கன் யானை தடத்துத்தேயும் ஒன்றித் தென்று மணி ஒலித்தலின் 'மணி
இரட்டும் யானை' என்றார். இரட்டம்-மணி ஒலித்தல். யானை யானை—
போர் வேட்கையாகக் கதங்கி யானை, பாடலிட்டுத் தானைகள் தொகுதி
யாக ஒழுங்குபட நிற்றலின் 'யானைக் கணதிரை' என்றார். "வானமருங்கிற்
கணிற்று யானை மானமெழிற் கணங்கெய்து" (பதிற் 50: 1-2) என வருகல்
காண்க. "யானைக் கணதிரை" எனப் பங்கையது யானைப் பணியின்
நண்ணுதற் கருவமையாக் கூறியது அதனை அலவப் பொருகின்ற சேரலாதன்
பெருவலி தேன்றல் பொருட்டெனக் அலராதல்—துதிக்கக் கருப்ப முது
வானை தடியப்படுதலாறுதலாகிய துன்பத்தார் கருதலாக். "யானைத் துள
புடைத் தடக்கை வாயொடு தூவித்து, தாஞ்சிவொப்ப நிலைகளைப் புள
வொழிந்துகளைப் படுத்த வேந்துவாய் வலத்தர்" (புற 19: 9-12). "அகலரை
வளறுபிக் கோடறுத்து" (பதிற் 79: 13) என வருவன காய்க, தால்வகைப்
படைகளுள் வலிவிறத்த யானைப் பண்டையத் தம் மிருவெயிற்று சென்று
அழித்தலின் 'யானைக் கணதிரை அலந்' என்றாயினும் பனைக் குதிரைப்
படை முகலையின் அழித்தலும் கொள்க. பண்டைய அழித்துப் படைவரை
வென்று அலந் தானை அடிப்படுத்தலின் 'யானைக் கணதிரை பன்ற
தலாக் கடத்து' என்றார். கடத்து என்பதற்குக் கடத்து அடிப்படுத்து
என ஒருசொல் வருகிக் கடத்தல்-வெல்லல். ஒன்றித் தேய் கடத்து
மாதிரிக் கடத்தலையாக் கோன் வெல்புகழ் பூமியில் நிலைபெறுதலின்
'மாடுவன் கடத்து ஒன்றுபுகழ் மிதிது' என்றார்.

"பாத்து பட்ட விரைப் பாரை"

தானல் தந்து தம்புந் திரிதி" புற 19: 3-4.

எனப் பிறரும் கூறுதல் காண்க. புகழ் என்றது வென்றிப் புகழை. அர
சர்க்கு மற்றைய புகழினும் வென்றிப்புகழ் உயர்புகழாகவின் அதனை 'ஒன்று
புகழ்' என்றார். அதனைப் புகழைப் பெரும்கண் புகழ்த்து பாடுவதின் 'புகழ
பேத்த வோங்குபுகழ் மிதிது' என்றார். 'வென்றிப் புகழ்க் விதுவே
பேத்தி' என்றார் கலைநி 124 தடத்து. (மலைபடு 554.)

போர்க் குதிரைகளை உண் முதுவையுள் குட்டி அலக்கித்தலின் 'வலி
யுனை மா' என்றார். "பரியுண் துண்டா விரியுனை குட்டி" (பதிற் 55: 2) என்
றும் பிறரும். அது கலப்பாதல், "முரகனைச் செல்வர் புலங்குட்டு, முன்
குறுகவரி" (அட 155: 1-2) எனவும் 'தாண்டவர் பொங்குனை — தால்வன்
தலாக் கணித்த வெண்கலன்' (புற 13-1 உயர்) எனவும் வருவனவற்றையறி
யப்படும். மாயை விரியுனை எனறதற்குப் புகழ் களியு தேய்களை, ஒண்
வொடு வெண்கல களியு, இதற்கு வெண்கல தேர் எனக்கொள்க பாடுபெற
அலக்கிக் கலப்ப படை வொடு வந்த பங்கையரைச் சேரலாதன் வென்று
மா முதுவையவற்றைக் களக்கொண்டு அலவறாத் தளக்கெனப் பாடுகவாறு
பரிவிடக்கு வந்தவியையாவின் 'வலியுனை மாவும், கணிந்து தேருந் ஒம்பாறு
விசி' என்றார்.

வலியின் கண்ணுளர் என்போர் கூத்தாவர் என்பது, "தாடகர் மிரு
தர் தடாரை உயர் னுளார், கோடியார் வயிறுப் பொருநர் கூத்தர்" எனப் பிறர்
கூத்தாடையினும் (கல 5: 19) "உயர் னுளார் வயிறுப் விளைஞர் தடவின், தென்
கலிப் பொய்கள் கூத்தர் செல்தும்" எனத் திவாகாத்தும் (மக்கட்) வருவன
வற்றினும், 'வலியின்' என்பதற்கும் (மதுரை 623, 750 நக; புற 9: 9 உரை)
'கண்ணுளர்' என்பதற்கும் (மலைபடு 50 நக; புற 153: உரை) கூத்தர் என்பது
தச்சினுக்கிண்பதும், புறநாடுத் துறவையரும் பொருளுரைத்தலையினும்
தெளிப்படும், அங்குமாயின் கூத்தர் என்றது 'வலியின்' 'கண்ணுளர்'
என இந்நேயுப் பெயர்களாற் கூறிப்பென்றோமெனின், கூத்தர் பங்கையரை
விளராதல் பற்றியென்க, கோர்க்கப்பெயரையாயின்.

கடத்துதல் மாய்க்கும் வேளானும் மிகும் கூவவடத்
தெறுவடக்கு உரிமார்புளும் மாத் விதுவெயர் கலவ்
பெற கூத்தும் கலவக் கூத்துக் கழாய்க் கூத்தும்
அடிப்பவராக் கடத்துதல் மாய்க்குதல் அகல முன்
வலத்தார்'

என தச்சினுக்கர் வியர் உரைத்தவாறுக் காண்க. (தொன், புறத் 86: 3-4
உரை). காண்டு வலியின் என்பது பாடுவ் கூத்தரை, "மன்றல் போத்து
மறுகு சிலை பாடுவ் வலியெய்க்கன்" (பதிற் 23: 9-10) என வருதல்
காண்க, பாணர் எனினுமாம். "அருந்திவெறு பவையினை வலியின்" என்
னும பரிபாடல் (பரி 10: 130) உரையில் வலியின் என்பதற்குப் 'பாணரும்
கூத்தரும்' எனப் பரிபேர்த்திக் பொருளுரைத்தலைய காண்க, கண்ணுளர்
என்றது கருத்திற் கூத்தரை, 'கண்ணுளர்—கருத்திற் கூத்தர்' என அடிய
யாங்கு தருகலுமே பொருளுரைத்தவாறு காண்க, (கல 5: 49 உயர்) இவ்
கலாழ்க்குத்தரெனமுண்டு என்பது "கலிநாடக் கணழக் கண்ணுளர்"
(கம்ப. பம்மை 21) என மீயர் கூறுமாற்றுகளியுப்படும். மேலே, 'கொடைக்
கட வளமித்த கொடா தெஞ்சினன்' (23, என்று கொடை கூறுமின்னுள்,
எண்டு "ஒம்பாறு விசி" என்று கொடை கூறுவதற்குப் போர்க்குச் சென்று
விடத்துக் கொண் வற்றைக் களம் பாடச் சென்றோர்க்குக் கொடுக்கும்
கொடைமையர் என்றாக். மாயின் கூத்தர் என்பாடல்.

பயாவலரைக் கொன்று அச்செருக்கானே அகன்றவாள் பவென்றவளா; இச்சிறப்பினோ இதற்கு அத்தொடர் மயப்பர் என்று பொருளேற்று' என்பார் பழையவழங்கார்.

21-23 பரிசிலாக்கள்—பரிசிலர். அவர் பாண்டர் கூத்தம் முதலாக நேரம். எயர்க்கு என்றது தன் பாண்டரைய எயர்க்கு என்றவாறு. எயர்க்கும் பிறர்க்கும் கொண்க்கடனமர்க்க என முடிக்க. வல்லாரையினும் என்று ஒரு கல்விமான்ட்டாதவர் கூறப்படுதலின் வானவானினும் என்றது எயர்க்கும் பிறர்க்கும் எனப்பட்ட பரிசிலாமர்க்கலிற் கண்டார் மதிக்கும் தெரற்ற வல்லாதவன் என்க உம்மை. இழிவு சிறப்பு, வல்லவையினும் என்பதற்குச் சிறப்புகளுக்கு கொண்க ஆவாளையினும் எனினும். 'வல்லினும் வல்லென்றியும்' என்பதற்குச் 'சிலவற்றைச் சொல்ல அறிவேறுகின்றும் அறிவேறுகின்றும்' எனப் புறநாதுநிறுக்காரர் பொருளுவாதவானாகாண்க. (புற 161: 23 உரை) பயன் கருதாது பிறர்க்கிழைச் சேவலாதர், பரிசின் மாக்கல் யாவாயினும் வல்லவையினும் வறுமைமான் வறந்தி வற்தெராதலின் அவர்க்குக் கொண்க கடனமர்க்கதன், 'உன்னதவையினும் ஊன்வாடித், தெய்வளிபிற் கல்மலர்க்க, கசிவுற்றவன் பவிசின்மொடு, பரியலிக்குப் பகையெயர் தெய்வோ... மமக்கீயோர் பிறர்க்கீயோர், பிறர்க்கீயோர் தூக்கியென வலிவத்தவாதவான் யவரு' (புற 138: 6-12) என்பதும், 'மமக்கீயோர் பிறர்க்கீயோர்' என்பதற்கு 'மறுமையுற்ற எய்கருக்கு புன்றா இடுகோள்கீயோர் பயன் கருதாது பிறர்க்கு இடுமலர்க்கவான்' என அதன் உரைகார் எழுதிய வுமையும் காண்டு சித்திக்கற்பாலா, வல்லார் முதலியோர்க்கும் கதலியென்னுமென்பது 'வல்லவானினும் வல்லவையினும், வகுநீர் வர்க்கீயார் மருங்கு தெரக்கி, வகுந வல்லையாகுமதி' (புற 27: 15-17) எனச் சான்றோர் கூறுமாற்றது மறியப்படுக. 'வனவானது கொடுத்ததும்—அவ்வளம் கல்விபித்தியில்லாத பரிசிலர்க்குக் கொடாதிருந் தலை மேற்கொள்ளாது அய்கல் அய்கிற்றத் தக்கவற்றைக் கொடுத்தலையும்' (புறநாடு 217-8 த) என்பதும் காண்டரியுமாவது. வல்லாரையினும் என்ற உம்மை வல்லவர்க்கும் கொடைக்கடனமர்க்கதன் என்பது ம. நிறுத்தின் எச்சவுமென.

"வல்லையும் வல்லவ சரணும் கொடுத்தது

சாவகற் செருங்குத் திகழ வல்லம்

யாஅல் பண்ட டுதாய் 108: 18-21.

என வகுதல் காண்க. வல்லாரையினும் என்ற உம்மை எதிர்மறை என்று பழையபுலங்கார் உரைத்தது வல்லவர்க்குக் கொடுத்ததலின்மையற்றியென்க. 'வல்லாரையினும்.....அருவவல்லி யாகுமதி' (புற 27: 15-17) எனச் சான்றோர் அறிவுறுத்தாததும் வல்லவர்க்குச் சிலர் கொடகொழிந்தமை துணிமையாகும், சிலர் காணாதபிற்பிக் 'கொடைக்கடனம்' என்றார், 'கதவ் இதை மட வாழ்தல்' எனத் திருவள்ளுவர் பாடித்தவனும் காண்க. (நாடும் 391) கடன்—கடனம். "அடவணை மறுத்தவியல் குழிசி மலர்க்குப், கடனாயிற் றார் பிறமட டின்னையின்" புற 393: 1-5. கொடைக்கடனமடந்த சேர

லாதன் தன்பத பரிசிலவொ வந்த பரிசிலமாக்கல் கண்டவர் மதிக்கும் கொற்றவரையினும் இவ்வயினும் ஒருகலை வல்லவையினும் மரிட்டவர மினும் அவ்வவர் கருதிக் கேற்ப சாழ் கொட்டமில்லாத தெருச்சினாதுத லின் 'கொண்க்கட னமடந்த கொட தெருச்சினன்' என்றார், 'கொடைக்கட னமொன்ற கொடாதேருசின் உதிகள்' (புற 168: 8-11) எனப் பிறரும் கூறுதல் காண்க.

கடந்து (10) கடந்து (13) திரிது (14) வீசி (16) என மின்றவற்றை தெருச்சினன் (23) என்றும் மூன்றுவினைக் குறிப்பொடு முடிக்க.

24-27 உலகின் நிலவெற்ற உயிர்க்களின் பசியையும் தீர்வடனாக வாயும் நீக்கும் எழிலி, யாண்டுபவ்வாகப் பெய்வாதெழிலின் அய்வுபிர்க்கல் அழிவாகலின் "மன்னுயிரெழிய வானுடுபல மாநி எழிலி தலைமாதானும்" என்றார், "மன்னுயிரெழிய வானுடுபல துறக்கி.....தண்ணியவெழிலி தலைமாத மாநி, மாநி பெயர்க்குறையினும்" (பதிற் 18: 8-11) என வந்தவர துறக் காண்க. மாநி என்றது வானுடுபலதாரும் பருவம் பொய்யாது பெய்வுத் தன்னியல்பில் மாறுபட்டு என்றவாறு. பருவம் பெய்யாது பெய்தல் வானத்தின் இயல்பு. 'பெய்யா வானம்' என்றார் மீறும் (மீறுதல் 2: 10-12, கடனும் 9) "துறந்தவாழ்த்து பெருநீர்" (புற 391: 20) என்பதும் காண்க. கேற்ப அறியற்பாலது, தலைமாதானும், உம்மை எதிர்மறை.

சான்றுபவ்வாக எழிலி நிலவானதெழிதலால் சிவியல்கிப் பவர்கள் குன்றிய வறக்கடனத்தும் இரவலர்க்கு வலித்திற் பரி மிகும்படி கறிது கதலிச் சொல்லாதுதலின் 'வெறு பசிகூர சிலமலர்' என்றார்.

'அலகதர் கலை மாட்டினம்

புத்தம் கட்டன் வறக்க வானுடுதே" புற 101: 11-12.

"மெள்ளி தெய்வாத துறைய வினைவாய்

பரிசின் வறக்க பவலின் காலை

பிறப்பவாத நிலைமலர் தெய்வால் பெருமைய

வானுடுபல வானுடுபல தெருச்சினன்

தலவின் வலிவற வறக்கி

பிறக்க வலிவற மேல் வனவய

வெறுகிறா கொண்க கொடைமலர் தலைமாத" புற 108: 1-7.

என்பன காண்டரியுமாவன, இவ்வயல் வறக்கடனத்தும் இரவலின் பரி துறந்தவாறு நிரம்பக் கொடுத்தல் கூறினார். 'வலிவறக்கி சிலமலர்' என மூன்றுவரும் கொடை கூறியதற்கு, மறைபெய்யா வினையின் காலத்தல் பரிசுமாயுள்ளார்க்கு அவர்கள் பசித்து வறத்தாமல் வேண்டும்பொழுது வலிவெ வேண்டுமவா கொடுக்குமென்று தல் கொடை நிலவாக வுரைக்க என்பார் பழையபுலங்கார்.

மலிபுகழ் பண்பின்புலைய மேலவதன் பணவர் கூத்தம் முதல்கலை வலவர்க்கும் வேண்டுவன வகுநீர் அவர்கள் இன்னா தீர்க்கும், தக்கோ ளும் காழ்த்துக்கல்கின் அல்கின் என்ற தாய்வயிற்றை வியந்து "வெறு வறக்கி இயவான் என்ற தாயே" என வந்ததினும், "புலிசென்று பேசிய

கல்லினை பேரல, சுன்ற வயிறே விதுவே, தேதான்றுன் மரேதே பேரேக் கனத் தானே" (புற 86: 6) என ஒரு கிரகைப் பெற்ற தாய் தன் வயிற்றை எடுத்துக் கூறுதலும் காண்க, தன்மேன் ஒருவளை வாழ்த்துகவெடு அவனைப் பெற்ற தாய் தந்தையனாரும் வாழ்த்தல்.

"அழுவென் னகுவிப் பெருக்க னுடனே

கயாழ்ப்பின் தக்கை

தாய்மர ஸ்ரீயர் பெயர்தித் தேனே" புற 131: 3-5.

என பெருமரத்தினாயிப்பரும் தாய்வயிற் றிளங்குளானாகவென்றது அத் தாய் வயிற்றை வயரும் புறத்துப் போகமாறு அவன் வயிற்றிற் பிறந்த தோர் இவசமேனத் தேதாந்துல்களாய் மெருங்கலும் வாழ்த்தலொடு, அவன் கள் சந்ததியும் வழிவழிப் பெருஞ்சுவதாக என்பதாம். அவன் சுன்ற தாய் வயிறு மரசிவீதியுள் வல்பதற்கு அவனைப்பெற்ற தாயின் வயிறு குத்தி மின்று விளங்குக" என்றுரைப்பதும் அளமயும்.

இதனாக் கெல்லியது அவன் தன் கொல்வப் பொலிவு களஞந் யாருடைய பாணனை என்று விளவியவற்று யான் இன்றாருடையென என்று சொல்லி முடிக்க அவன் குணங்கள் இன்ன கூறிப் பின் அவனை வாழ்த்தி முடித்தவராயிற்று.

வாய்த்தவரியான்: பெயர்த்தவரியான்; அட்டுமலர் மாப்பன்: கொடைக் கடனமர்த்த கோடாநெஞ்சினன்; வயிறு பரிசுர விவலன் என அவன் இயல்புகளை மொழிந்து அவனை வாழ்த்தி முடித்தவரின் துணை இயன் மொழி வாழ்க்காராயிற்று.

'இருமுத்தீர்' (2) எனவும், 'முரணிமேயர்' (3) எனவும் 'கடியினை' (17) எனவும், 'மெருமதிள்' (18) எனவும் எழுத்த தான்கடியும் வஞ்சியடிப்பாக வாய் வஞ்சித்துக்குராயிற்று.

'கனவிறும்' என்பது கூன்.

பழையபுறநா.

3 முரணிமேயாவலின் விரியும் இரண்டாவதனைத் தலைச்சொன்மென் பதற்கு இடத்திலே சொன்மென்பது பெருநாளக்காது முடிவிலே சொன் மென்பது பொருளாகி அதற்குப் போற்றவொருள் முடிவு செயலாகி அதனொடு முடிக்க. மேலே கொடைக்கடனமர்த்த கோடா நெஞ்சினன் (23) என்று கொடை கூறுகின்றான் என்று ஒம்பாது வீசி(18) என்று கொடை கூறுவதற்குத் தாத்தர்துச் சொன்னவிடைக் கொள்ள வற்றைக் கையபடச் சொல்லுங்குத் கொடுக்கும் கொடையெனவுரைக்க. 20, அடாது அபிபுலக— னாகடு முகை, அட்டுமலர் மரசிவென்றது பனகலரைக் கொன்று அச் செருக்காசை அகன்ற மரசிவென்றவாறு. இச்சிறப்பினே இதற்கு அட்டு மலர் மாப்பன் என்று பெயர்பெற்று. 21, வயிக்குப் பிறங்குமென மின்று வற்றைக் கொடைகல னமர்த்தவென்பதொடு முடித்து வயிக்கொன்றுது தன் பாணாயிலே வயிக்கொன்றும், பிறக்கொன்றது தன் பாணாயிலேயே பிறக்க கொன்றும் உரைக்க. 21-2 பாசின் லாக்கன் யாவாயினும் வல்லாரயினு

மெனக் கூட்டிய பரிசின் லாக்காவொன்றதற்கு முன்பொன்ன னார்க்கும் பிறுத்த குமெனப்பார் தாண்டி ஆகவி. யாவாயினு மென்றதற்குக் கண்டார் மதிக்கப்படுந் தேதாந்துமியவாயினுமெனவுள், வல்லாரயினு மென்றதற்கு ஒரு கல்லிமடா ராயினுமெனவும் உரைக்க. யாவாயினுமென்ற உடனம இழிவு சிறப்பு வல்லாரயினும் என்ற உடனா எதிர்ப்பாறு, துத்து (10) கூட்டிது (12) திரீது (14) வீசி (16) என தின்றுவற்றை நெஞ்சினன் (2) என்னும் முற்றுவினைக் குறிப்பொடு முடிக்க. 25, வயிறு பரிசுர விவலனொன் றுமென வறார் கொடை கடனமர்த்த மொழி பெயர்ப்ப விவலன்கலைத் தன் பரிசுர மடியின்னார்க்கு அவர்கள் பசித்து வருத்தாமல் வேண்டும் பெருந்துகளிலே வேண்டுவா கொடுக்குமென்று ஓர் கொடை நிலையாக வுரைக்க.

முக்கோ பாவின விளவின் னார்க்கே (1) கோலாதன்; அவன் களின் னார்க்கே (2); அவனைப்பெருக்குமாறு செலவின் மார்க்கேர் தேனத்து மாதிய விளைப (7) கொடுத்துக் காணத்தும் வாய்த்தவரியான் (6); பெயர்த்தவரி யான் (8); அட்டுமலர் மாப்பன் (21); கொடைக்கடனமர்த்த கோடாநெஞ்சி னான் (23); கொடைமட்டத்து எழிலி தலைமையாழிணும் (26) வயிறு பரிசுர விவலன் (25) ஆதலால் அவனையன்ற தாய் வயிறு விளக்குவாரைக் (27) விவர றாபு செய்க.

இதனாக் கொல்லியது அவன் தன் கொல்வப் பொலிவு களஞந் யாருடைய பாணனை என்று விளவியவற்று யான் இன்றாருடையென என்று சொல்லி முடிக்க அவன் குணங்கள் இன்ன கூறிப் பின் அவனை வாழ்த்தி முடித்தவராயிற்று.

'இருமுத்தீர்' (2) எனவும், 'முரணிமேயர்' (3) எனவும், 'கடியினை' (17) எனவும், 'மெருமதிள்' (18) எனவும் எழுத்த தான்கடியும் வஞ்சியடிப்பாக வாய் வஞ்சித்துக்குராயிற்று, கனவிறுமென்பது கூன்.

ஒப்புமைப் பகுதி

1. தலைச்சொன்மென் மொழி 85, 139, 231; புற 13: 3-5; 20: 5.
2. கொடுக்கின்றான்: "கொண்டனப் படுத்துகை முன்பு" பதிற் 86: 3; "கொடுக்க வ ளுன்பித் தாய்" தற் 138: 4.
- 3-5. கோலாதன் கூடப்புகுதல் குடிக்கு: பதிற் 11: 13-8 அருக்கு மீர்பு.
6. கொடுக்கின்றான்: "துன்பு கோலான் கொடுக்கே னாதற்கு" பதிற் 9: 1; பதிற் 2: "கூடக்கோ கொடுக்கே மாதற்கு" மேல் பதிற் 1.
7. கனவிறுமென்பது: "யாங்குலம் துணையா வாழ்வனை கனவின்" "உள்ளி யது முடித்தி வலங்கன் கனவின்" "பிவறகொடுக் கனவியின வாழ்க்கின் கனவின்" பதிற் 55: 35; 56: 2; 68: 13; "வாழ்க்கை கனவின்" தற் 127: 7; "துன்னியைத் துண யால் வாழ்க்கின் கனவின்" தற் 134: 13; "வேல்கொடு தருசீர் கனவெ ளாதற்கின், கொடுத்தனை வறங்கின் கனவின்" புற 198: 11; 19; "கனவின் வாழ்க்கைகனவின் வாழ்க் கென்று" பு. வெ. மர 28; வலங்குதல் கனவின் வாழ்க்கை" தற் 138: 8.
8. ஒன்றுதேனத்து: "பனைவா தேனத் தாக் துணம்" பதிற் 41: 16.
9. தன்மேன்: பதிற் 215; பு. வெ. மர. 60.

பொருளுணர்வானவன். தோல்விக் கருந் மேல்வந்திதேய்க்கல்கின்ன வெள்ளி
 ளார் ஆவுத்கண் அந்வேலா வந்தகண். அவ்வாய் பெறுதற்குந் மேலாண்
 னையத் 'தொல்வெணிக் கொண்டி' என்று. ஆவுத் கொல்லுதோறும்
 மேல்கித்தி ஒய்வெழுதலின், 'தெய்த் கடவெழுதோறும்' என்று. "கடச்
 விடு மேல்வெணிகத்" (பு. பொ. பா. 111) எனப் பிறுந்துந் கருதல் காண்க.
 கட்டுவதோறும் மேல்பாங்க ஆவுதெனக் கட்டின. அகலவாழ்கிறார்
 ஆவுதெனக் கொடுத்தார் என்று ஆவுதி புனை வெய்தெனக் பரத்தலின்
 'மேல்பாங்க ஆவுதி' என்று. ஆவுதி கருப்பனை மேல்வெணிக் பரத்தல் யாழ்
 என் கித்திற்குக் காணாமாதலின் அதனுள் விநாயர் இந் புனைவை 'விநாயர்
 ஆவுதி' என்று. இனி 'விநாயர் மேல்பாங்க ஆவுதி' என்பதற்கு விநாயர்
 மேல்பாங்க பரத்தற்குக் காரணமாகிய ஆவுதி மேலெனப்படும். கண்ணி விநாயர்
 மேல் என்றுள்ள மேல்வெணிகது வையக் கொண். 'மேல்பாங்க' என்பது
 மூடமாய்க் கைய மேல்பு பரக்கென்க. மேலுந் மேல் - மேலிய புகழ்.
 "மேலுந் மேலிப் புகழ்" (பேசு 2207) ஆவுதி தோல்கள்கொ மேலெனக்
 செய்வம் செய் முகலென. "ஆவதி மேலுந் ஆவுதி" என்று பிறுநார்
 பார்க்கிறார். (பட்டினப். 13-1) எனக் ஆவுதிமேலுந் ஆவுதிப் புனைவை.

8-13. வருந் காரணமாயுந் விநாயர் கண்ணி மேலுந் விநாயர்
 குறை துயிலுதிதோலார் கொலார் கடுவன் கடவென்கொண்டு ஆறுந்
 ஆப்ப வழுந் ஆவுதியென்க.

வருந் என்றது கருத்தானார். விநாயர் காரணமாயுந் விநாயர்
 விநாயர் கண் கண்ணிமேலுந் இ. ம. பா. 13 செவ்வாய் கண்ணிமேலுந்.
 மேலுந் பா. 13. "மேலுந் குறைநித்தென்குறைய வழுந். திரவவந்த் தடுத்த
 வாரி" (புற 839: 1-2) எனப் பிறுந் கருதல் காண்க. கண்ணி-இ. ம.
 பா. 13. இ. ம. பா. 13. "மேலுந் கண்ணி கண்ணி" (புற 133: 4)
 என்பதனுடையது. குறையிடு கொழுகுறையிடு பாசலர் கண்ணி தடுத்தலு
 ள்க, 'மேலுந் கண்ணி தடுத்த குறை' என்று. பாசலர்-ஆட்டி வாரிசர்.
 'பக்கென்கி குட்டென்கி' விநாயர் என்று என்பர் அடியார்க்கு, நல்லார். (பேசு
 11: 11) உரை-இதற்குக் கொத்தர் அமை குறை. "மேலுந் கண்ணி
 குறை கண்ணி மேலுந்" (பதிற் 87: 10-7) என்பதிலுள் இப்பொருட்
 டுதற்குரியது. மேலுந் கண்ணி 'கொழுகுறை' என்று. குறைமேல்
 ளுது ஆட்டிகுறையிடு கண்ணி. "கண்ணி மேலுந் மேலுந் செத்தி
 செத்தி... இப்பொருட் செத்தி" (புற 134: 1-7) என வருதல் காண்க.
 குறை-கண்ணி. கண்ணி மேலுந் கண்ணி. வருவார்க்கெனவும் குறைவிற்கு வருந்
 கண்ணி மேலுந் குறையிடு கண்ணி கண்ணி கண்ணி 'குறையிடுதோலார்' என்று.
 குறையிடுதோலார் (11) கடவென்கொண்டு (12) ஆப்ப (13) வழுந் கண்ணி.

"கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி"

"கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி"

"கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி" புற 134: 6-8.

"மேலுந் கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி" புற 134: 10-7.

என வருதல் காண்க. இவர்க் 'கடவென்கொண்டு' என்பது 'கடவென்கொண்டு' என்பது.

"கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி"
 மேலுந் கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி
 இவர்க்குமேல் மேலுந் கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி
 மேலுந் கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி" புற 134: 6-8.

என வருதல் காண்க. கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி புற 134: 11 பதனாவது.
 கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி

"கொண்ட கடவென்கொண்டு கண்ணி கண்ணி"
 கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி" புற 134: 6-7.

மேலுந் கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி
 "கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி"
 கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி
 கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி
 கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி

அகலவாழ்கிறார் ஆவுதிமேலுந். விநாயர் புற 134: 11 பதனாவது.
 கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி

"இவர்க்குமேல் மேலுந் கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி"
 கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி" புற 134: 6-7.

"மேலுந் கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி"
 கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி" புற 134: 6-7.

என விநாயர் கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி
 விநாயர் கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி
 கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி
 கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி

அகலவாழ்கிறார் ஆவுதிமேலுந். மேலுந் கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி
 கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி
 கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி

"அகலவாழ்கிறார் ஆவுதிமேலுந். மேலுந் கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி"
 கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி
 கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி
 கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி

8. கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி
 கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி
 கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி

9. கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி
 கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி
 கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி கண்ணி

2 கயிறுதறு முகவை.

- (22) சின்னே காமம் வழிகண் ணேனுட்டம்
அச்சம் பொய்ச்சொ லன்புநீக வடைமையே
தேறல்கடு னையொடு பிறவுயிவ் வலகத்
தறஞ்செரி நீங்கித் துழியடை யாத்
5 தீதுசே னிரிக்கு நன்றுமிகப் புரிந்து
கடலுங் காணலும் பலபய முதலப்
பிறப்பிற் றல்லாது வேற்றுப்பொருள் வேல்காது
மையி வறிவினச் செல்விதி னடந்துநம்
மயர்சூண்ப் பரிமாது பாத்துண்டு மாக்கள்
10 மூத்த யாக்கையொடு பிணிபின்று கழிய
ணறி யங்கீத வானோ ரும்பல்
பொன்செய் கவையித் தீண்டினி யடைத்துச்
சாறுங்கு ளுறிய நீர்வாய்ப் படுத்த
கயிறுக்கு முகவை துறின மொய்க்கும்
15 ஆசேழு கொங்கர் நாடகப் படுத்த
வேல்கோடு நானே வெருவது தோன்றல்
உணர்ப்பொலிந்த மா
இழைப்பொலிந்த கயிறு
வம்புபாந்த தேர்
21 அமர்க் கெழிந்த பகன் மறவனோடு
சூத்தகமர்க் துவன்றிப் பலாகண் பறந்தலை
ஊங்குதலை வாயற் றுங்குது தருகத்த
லில்லிணை மாட்டிய விழ்ச்சி ரையலிக்
கயிறினைக் குணஞ்சிடக்கின்
25 கொழுமி னிணைப்பதனைத்
தண்ணலம் தெருங்கோட் பசுப்பா வெறிந்த
பொன்னை புழிந்த வெம்போர்க் துட்டியை
பொருத்தெறிந்த பறையாற் புணர்ச்சுறும் குகும்
சித்தரு புசல் னெப்பிக் குறும்
31 ஒலித்தலை விழுவின் மலியர் யானார்
நாடுகெழு தண்பனை சிறினை யாதயிற்
குடநிலை மாயிந்து குணமுதற் றேன்றிப்
பாபிரு னகற்றும் பயங்கெழு பண்பின்

ஞாயிறு கோடா கன்பக லமயத்துக்
35 கவலை வேண்டி கழுநை பயிற்றிக்
கழல்குட் கடலைக் குழறுதார் பாணிக்
கருங்கட் பேர்மகன் வழங்கும்
பெரும்பா முகம னனிய தாமே.

அரை-வஞ்சித்துவரும் பா கன்பாட்டு,
வண்ணம்-ஒழுநுள்ளிணைமர் கொஞ்சி வண்ணமும்,
தூக்கு-பெத்துக்கும் வந்தித்துக்கும்
பெயர்-காடுறுத்து முகவை (14).

சின்னே-அணைந்த கிளையும், காமம்-அணைந்த காமமும், கயிர் கண்
தேனுட்டம்-அணைந்த உணவாயும், அச்சம் பணவாய்க்கு அஞ்சுதலும், பொய்ச்
சொல் பொய் உறுதலும், அன்புநீக உடைமைய-பொருள்நீக மிக்க அன்
புண காமமும், தேறல் கடுமைக்கொடு பிறவும் குற்றத்தின் மிக்க தண்டமும்
தேறல் இயற்கையுடு பிறவுமாகிய, திவ்வாகத்து அதர் தெரி தெரிந்து வழி
யாட ஆதர் திற-இவ்வயதத்தே தருவ து தெரியவை தெரிந்து பொதுவாக
ஆய்வுச் சக்கரத்திற்குத் தாடலாகும் தீயாகல், கோள் இசுக்கு-தாரத்தே
யிட்டு சிங்க, கன்று மிகவுருத்த - கன்றுநீக கருவக்கினை மிகவும் செய்து,
கடலுங் காணலும் பலபயம் உடலை-கடலும் கடும் பணயமும் பண்புணர்
கொடுக்க, மூத்த பிறர் கண்ணா-ஒருவரை ஒருவர் வருக்கலாலும், வேற்று
பொருள் செய்கலாது-பிறர் பொருள் வரும்பாறலும், மையிவ் அறிவினார் பொன்
யிதன் உடத்து-குறும் அறிவு அறிவினாய்ச் செய்விய தெரிவின ஒருவர்,
தன் ஆள் தனை-தேவாறு தாறு தெரிந்தது-அமர்க்க வாய்க்காதத் துணை
நகலார்-தேவாறும், பாத்து உண்டு-பிறர்க்குப் பழுத்தனிக் குத் தாறுமொடு
மாழைக் குத்த பாக்கையொடு பிணி இன்று கழிய-குழைக்கல் குத்த வகையை
தூர் பிணிவுவினாமல்-அவற்றிலின்று சிங்க, கயிர் கயித்த தாறுவார் உயி
பல-கெடுக்கலால் அரவகைச் செறுத்திய கயிறுடைவோ-கூடல கயிற்
தொன்றுதேயும்!

11-31. பொன் செய் கவையித் தீண்டினி யடைத்து - இரும்பினுள்
செய்த குத்தாலியால் தீண்டின தெரிவையுடன் உடையவரை உடைத்து, கிளையி
டை உறிய கிர் கயிற் பதனை - கிளையி உறுதலின்றிற் கிளையிக்கு உறுத
லாகாத தன்மை-தீது மூத்த பத்தினிக்கு, கயிறு குறு முகவை - தன்
கயிறுதறுவ தீன்று கயிற் பதனை முகவையை, ஞானி மொய்க்கும் - கருண்
தூய்மையுடைய தெருங்கோட் குத்தவையால் மொய்க்கும், ஆசேழு கொங்கர்
நாடு அமர்க்குத்த - பகன்னைமுதலாக கொங்கரது கட்டளை அமர்க்குத்தே,
வேல்கோடு நானே வெருவது தோன்றல், வெருவது தோன்
டும்-அஞ்சுத்தலை தோன்றுவது.

27-27. உடை பொருந்த மா-தலையால் தகரத் தலையித்த குழையாக
கொடு, இழைப்பொலிந்த கயிறு-பட்டம் முகவையி-முகவையிற் பொருத்த
முகவையினோடு, வம்பு பதத்த தேர் தெரிக்கலை மூத்த தெரிக்கலை, அமர்க்கு

3. மனதின் கருவிகள்

- (23) அன்றாடம் உண்ணத் தக்கவரு போற்றித்
சித்தி களையப் பெருவராக் கருந்து
நிலைமை தற்ற டலங்கேடு களையும்
வாங்குபு தலைத்த கலையைய வாங்கண்
- 5 மன்றம் போந்து மறுதலிற் றாடுந்
வயிற் றாக்கள் கடுப்பி நீங்கப்
பொன்செய புனைவிறை பொலிப்பப் பெருவருந்
நெஞ்சமலி புலனகை குண்டமலித் தாடச்
சிவாக் ழாஹம் பெருக்கலம் கீழ்
- 10 போடு தலைப் பொருந்தாக் துட்டவ
நன்னமந்து வடுவெம் கண்டனம் புனயிக்கு
வழங்குத றன்றை மருங்குகடந் தூர்ந்து
பெருங்கலி னடித்த வாற்ற வேறுணர்க்
தன்னன் மலையா வமர்க்கினி துறையும்
- 15 விண்ணுறா வவப்பின காடா இன்கை
வம்ந்துமலி பெருப்புக் ழுதியப் மீங்கத்
போரெதிர் வேருந் தாழித் தோறலின்
மருதிநித் தோங்கப் கலிநிறம் பரப்பின
மணன்மலி பெருத்தவழி நனைந்த காஞ்சியோடு
- 20 முருக்குத்தாழி பெழிலிய நெடுப்பா முடைவரை
வந்து மாரையோடு செல்லப் புகழும்
கழனி வாயிற் பழனப் பட்டியை
அழன்மருள் ழுமின் ழுரை வணமகள்
குறுகது மலர்க்க வாழ்வம்
அருக மாணரவ ரகன்றலை மட்டே

தொடர்-தொடர் நூல்கள் பதிப்பிட்டு வரும் அமைதி

[illegible]

தமிழ்-தெய்வநாடு.

பெயர்-தனது கந்த மகன் (19).

[illegible]

தேவதேவியா கவிதையிற் குறிப்பிடுகின்றாள். அந்த உரையின்படி, ஆறாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய - நாம் கொள்வ சாஸனத்து வகை, நீதிச் சென் று, அடுத்து கண்டபெயர் வந்திருப்பதாகக் கிதையின் இறுதிப்பகுதியுள்ள வீட்டுவெள்ளையின் பதிகமாகப் பாடிப்பெரியும் கந்தர், ரகுபதி, கம்ப - நாயு, மிக்கபதி, கங்குமர்து, கிஞ்சுரநாதி, சவையாப் பங்கு - கொள்ளுநர் முதல் நவீனர்களையெல்லாம் சரஸ் வதியி, பரிகீத ஆட - மயிற்செய்து ஆற்றலிற் கொய, கொள்ளுநர் புனை இயற் றுவிடப் - பொன்னுற் கொடுப்பிடப் புனைத் துறையினர் னாகக், கொஞ் சுவர்ப்புறப் பிதழி, கிற நசிதாதுர் நெறையிற் வீதிப் - தீயிற் நசித்குறையுடைய பிதழிப் பேரணிகளான வறையிற், கொன் ஆடு தீயிற் - பொயிற் பணவளந் கொள்ளுமிற் தாளை வறையுடைய, பொய் நயர் குறிப்பிடுகின்றாள். இந்த வகையினால்தான் இவ்வாறு.

[illegible][illegible]

முதுகு குட்டை, சிவந்த திட்டு, கருநீர் உடைகள் ஆகியவை
மேல் காலி கட்டியது; அந்தக் கிண்புக்கு உதடுகள் கட்டியது காலி.

ஆ—மா. 1-10. இரண்டாம் கட்டில் புரவிமேல் காணப்படும் கட்டில்
மேலேயுள்ளது கிழவாழ்க் கட்டில். அதன் கட்டிடம் கீழ்க் கட்டில் கட்டிடம்
மேல் கிழவாழ்க் கட்டில் கட்டிடம்.

9. "பெரெடு தாண்டி பெருந்தலை" பதிற் 33: 11.
 12. பெருங்காணின்: "பெருங்காணின் தொண்டின்" குறுந் 263: 3.
 14. அழைத்தவியு: "அழைத்தவியு போய்க்" மலைபடு 260: 1, குறத்தார்
 "அழைத்தவியு போய்க்" குறுந் 98.
 16. கைத்தாண்டி பெருங்காணின்: "பெருங்காணின் பதனா காண்தாண்டி" பெருந்
 புறந் பெருங்காணின் 898.
 பெருங்காணின் அழைத்து மலைபடு: பதிற் 10: 13 ஒப்பு.
 17. கைத்தாண்டி பெருங்காணின்: பதிற் 22: 12; புற 84: 8.
 18-20. கைத்தாண்டி பெருங்காணின்: பதிற் 27: 0. குறுந் 258: 5; ஐயு
 31: 3; 33: 3; 75: 3. சம்ப 14: 72.
 22. கைத்தாண்டி பெருங்காணின்: "கைத்தாண்டி பெருங்காணின்" பெருந் (1) 10: 288.
 28. கைத்தாண்டி பெருங்காணின்: பதிற் 19: 20 ஒப்பு.
 அழைத்து: பதிற் 60: 8; 71: 1; பெருந் 1; மலைபடு 210; புற 875:
 8-10.
 அவர் அழைத்து: "அவர் அழைத்து" கைத்தாண்டி: பதிற்
 28: 14; "பெருங்காணின்" மலைபடு: பதிற் 28: 20.
 25-27. கைத்தாண்டி பெருங்காணின்: "கைத்தாண்டி பெருங்காணின்" மலைபடு 260:

4. சீர்தால் வெள்ளி

(24) செருவார் செருவார் மீன்றுப் பந்தாங்குப்

- புலியறை கழிக்க பலவுலா பெருங்க
 வெ லாடலார் வலனுயர்ந்த தேந்த
 ஆரண் கடந்த தாருத் தைகப்பிற்
 5 பிடுகொண் டாடல் பெருங்காணின் தலை
 ஒதல் வேட்ட வலவிழர்ச் செப்தல்
 6 தலைத்தென் னுறுபின் தொழுகும்
 அறம்புரி யந்தனார் வலிமொழித் தொழுகி
 ஞால நன்னாழி யெழுநகப் பாடல் காணு
 10 காடுடன் விளங்கு பாடா நல்லகைத்
 திருந்திய வியன்மொழித் திருந்திழை தனை
 குலையிற் பறியாச் சாபத்து வயவர்
 அப்புகளை வறியாத் தாங்குதளங் கிருக்கை
 இடாது வேணி வியலறைக் குருசில்
 15 சீர்தால் தீவன் விசம்போ டைத்தும்
 அனத்துகைட யற்றினு மளப்பருங் குறையுநின்

- வளம்பெரு பெருக்க மீன்றுகண் டுதமே
 உண்மருத் தீவருங் வலையோ ளறியாது
 குறையுநாடி மழசிய வலசை வயன்னே
 20 தடைச்சேம் பெருந்த லாற்று மடாலின்
 எக்குறச் சிவந்த வுறத் தியாவரும்
 கண்ணுத் திருவரும் வாடாச் சொன்றி
 வயங்குதளிர் லிந்து வானகத் கூடலா
 வற்த வடக் கிறைஞ்சிய சீர்தால் வெள்ளி
 25 பயங்கெழு பொழுதோ டாகிய நற்பக்
 கண்ணுத் திருவியோடு கையுற வனகூறி
 மன்னுபிற் புணர்வ வலனோர் பிங்கும்
 கோண்டற் றண்டளித் தமக்குண் மாமறை
 காடுதிற் மருவ மறப்பினும்
 30 பெரு மானார்த்தால் வாழ்கநின் வளனே.

ஆரண்—திரை செருவார் வளங்கு.

வலன்—திரை செருவார் வளங்கு.

தாங்கு—திரை செருவார்.

பெரு—சீர்தால் வெள்ளி (24)

1-3. செருவார் திரை செருவார் வளங்கு—திரை செருவார் வளங்கு
 வளங்கு வளங்கு வளங்கு வளங்கு வளங்கு வளங்கு வளங்கு வளங்கு
 4-6. செருவார் திரை செருவார் வளங்கு—திரை செருவார் வளங்கு
 7-9. செருவார் திரை செருவார் வளங்கு—திரை செருவார் வளங்கு
 10-12. செருவார் திரை செருவார் வளங்கு—திரை செருவார் வளங்கு
 13-15. செருவார் திரை செருவார் வளங்கு—திரை செருவார் வளங்கு
 16-18. செருவார் திரை செருவார் வளங்கு—திரை செருவார் வளங்கு
 19-21. செருவார் திரை செருவார் வளங்கு—திரை செருவார் வளங்கு
 22-24. செருவார் திரை செருவார் வளங்கு—திரை செருவார் வளங்கு

10-11. திரை செருவார் வளங்கு—திரை செருவார் வளங்கு
 12-14. திரை செருவார் வளங்கு—திரை செருவார் வளங்கு
 15-17. திரை செருவார் வளங்கு—திரை செருவார் வளங்கு
 18-20. திரை செருவார் வளங்கு—திரை செருவார் வளங்கு
 21-23. திரை செருவார் வளங்கு—திரை செருவார் வளங்கு
 24. திரை செருவார் வளங்கு—திரை செருவார் வளங்கு

[illegible][illegible]

இதற்கு முன்பு இவ்வூர் காவல் தெரு நாயுடன் மொண்டிதெருவிற்கு
உட்புக்கில் வந்தது.

ஒப்புமைப்பகுதி.

2. புதிய தறுகிபரீகள்: பத்திரம் 3 புதியவைப்படுத்தல்.
புதுப்பாசனங்கள்: "தொழில்" தொகுப்பு "மேலும்" பெரும்
பாஸ் 118.

[illegible]

2. அம்ம ஜெனரல்: "யாழ்ப்பாணம் கைப்பற்றி தர வேண்டும்" அபி. 215: III

பி.சி. பாகேகர் வரலாறு மற்றும்: "தேவதர்மம் கோர்த்து" சிவகா 233.

[illegible]

தாருத்தலாகம்: "உறுமுன் ஸர்க்கிய தாருத் தைகப்பிள்" பதிந்
68: 10

1. பெருங்காணை (பெரும்) (2) 19; 238; (3) 1; 14; கம்பி, கண்டமாத்த 128
 2. பூதமயமானார் மட்ட பாசர்சென்ட் பங்குதம்" இதன். புறகு 20;
 "இருதம்" இயந்திர கிளப்புகளின் மூலம் அது இறுதியில் பாசர்சென்ட் "பூதம" 177-182.
 "பூதமே" கண்டமா" புற 897; 20; கம்பி 58; 20

8. அரம்புரியத்தலாஃ: "அரம்புரி... அரம்புரி" பாடல் 367: "அரம்புரி
கொண்டை காந்தளையுடையது" பாடல் 38: 7.

வழிகொடுத்தது. "உங்கள் வி வழிகொழிந்த திரங்குளகால்" கலி 22: 1; "மஞ்ஞா உத்திற் வழிகொழிந்து மன்காடுதல்வா மறுத்தறப்பவன்" "வானுட் கொழுவும் வழிகொழிந்து மத்தலா உவ" ஏ. சிவா, மா. 30, 07.

அழிமொழித் தொழுகல்: "மனமளி காவலர் அழிமொழித் தொழுகா"
 புற. 8. 1.

9. பாடல்கள்: "பாடல் என்ற கீழை உரத்தின்" பதிற்
81-82 "பாடல் என்பது மெய்யுறு மந்திரம் கூடுவோடு" பரி 17-22- பாடல்
காண்டமேத நெருங்கி" சிறுபாண் 151; "பாடல்கள்த் தலைமுட்டு குடு
சால்" மதுரைக் 331.

19. தாய் = பாலினிதா: "நாட்டா கலித்தொகை கற்றோர்ச் சொட்டினாள்" - சிறு
பாயாள் 813.

11. திருந்தீவழி கண்ண: பதிற் 14: 15 இன் மூலப் பகுதி.

13. ஆளாங்கிருந்தோக: "மகாய: தளவ: மீருக்கை" பதில் 42:11.

14. "இடாக் மேன் ஸ்டீவன்ஸ் கொட்பு" "இடாக் மேனின் பர
சாறு யாழை" பதிற் 31:14; ஊத்தலோன் 10.

[illegible]

18. அறிஞர் அண்ணாமலைநாதர்: "சிறைத் தகவல் மாதிரியான அண்ணாநிசேஷம்" என்ற பெயரால் 697; "சிறைத் தகவல் மாதிரியான அண்ணாநிசேஷம்" என்ற பெயரால் 25: 69.

அனாபாது பித்தாஸையு: "அனேக அனாபாதுய் குணமாய்" ப.திரு 87: 8.

ஒப்புணர்வுப் பகுதி.

- [illegible]

9. வேண்டுக மகளிர்.

- (29) அவ்வன்றித் தவலக்கை வானைச் சேர்த்தி
வானைக்கை மகளிர் வள்ளி மொய்யும்
முடன்றை கென்னன் வினைவயற் பந்து
நடந்தா னானை மரிய வானைத்
5 கோழி னுள்ளைய மாந்தொறுங் குறையின்
வெண்ணை மகளிர் வெண்துது கோயும்
அழகா லிறவி விழிய-த் தவலின்
வயிற் மங்களர் பண்ணைமைத் தென்து
மன்ற கண்ணி நறுதுதினை பாடும்
10 அகன்சண் ணவயி னுறும் னவிய
லிரவுவெறு கூவமொடு தருதி வேட்ட
மயிப்புதை மாக்கண் கடிவ கதற
அமர்கோ ணெறிநக் தாமெய்க் கடக்கும்
பெரும்பல் யானைத் துட்டுவன்
15 வாய்ப் புகை பாவா வுங்கே.

தூதர - வந்தித் துணரும் பாசனியப் பி.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - பெயர்கை மதவிர. (6)

[illegible]

10 புகன்றவாயம்

- (30) இணர்ந்ததை குழந்தை கண்கொழு பெருந்துறை
மலரிக் கலந் தன்ன மாயிதற் செய்தற்
பாசனாடப் பனிக்கழி துறைஇப் புன்னை
வாலிலைப் படுச்சினைக் குருகிறை கொள்ளும்
- 5 அன்குறு காண் லோங்குமனை லண்டகரை
நாழும்பு மல்கந்த புணர்வினை தரல
இலங்குநீர் முத்தமொடு வார்துதி செருக்கும்
தண்கடற் படப்பை மென்பா லனவும்
காந்தளங் கண்ணிக் கொலைவில் வேட்டுவார்
- 10 செங்கோட் டாமா னுண்ணெடு காட்ட
மத்தனுடை வேழத்து வெண்கோடு கொண்டு
பொன்னுடை சிவமத்துப் பிழிவோடை கொடுக்கும்
குன்றுதலை மணந்த புன்புல வைப்பும்
கால மன்றியங் கரும்பறுத் தோழியா
- 15 தரிகர லவித்துப் பலவு விழுகிற
மேம்பாய் மருத முதல்படிக் கொன்று
வெண்டலைச் செம்புனைப் பரந்துவாய் மீதுக்கும்
பலகுற் பதப்பர் பரிய வெள்ளத்துச்
சிறைகொள் பூசலிற் புகன்ற வாயம்
- 20 முழனிமீழ் மூதூர் விழவுக்கரணுடைய பெயரும்
செழும்பல் வைப்பிற் புண்ப் பாலும்
என் னழுவார் வாகுநீ நீட்ட
காண்மிது குளவிப வன்புசே ரீடுக்கை
மென்றனை நவனை முறைமுறை பகுக்கும்
- 25 புன்புலக் தந்திய புறவணி வைப்பும்
பல்புலச் செம்மற் காடுபய மாறி
அரக்கத் தன்ன நுண்மணற் கொடுகொண்
டொன்னுநன் மகளிச் சிறுமொடு மறுதும்
விண்ணுயர்ந் தோங்கிய கடற்றவம் பிறவும்
- 30 பின்னகொழு வேந்தரும் வேளிரு மொன்றுமொழிந்து
கடலவங் காட்டலி மரணலயியார் கடுங்க
முரண்மீது கடுங்குதல் விசம்படை பதிரக்
கடுஞ்சிவங் கடாசப் முழங்கு மந்திரத்

- தருந்திறன் மரபிற் கடவுட் பேணியர்
35 உயர்ந்தோ கெந்திய வரும்பேற் பின்பம்
கருங்கட் பேய்கள் கைபுடைபூஉ கடுக்க
நெய்தோர் தூய நிறைமர் பிறும்பலி
எறுப்ப அரக லிறும்புது மரபிற்
கருங்கட் காக்கைமொடு பகுத்திடுத் தார
40 ஓடாப் பூட்டை மொண்டோற்கு கழற்கால்
பெருஞ்சமர் தவத்த செருப்புகர் மறவர்
உருமில்ல வதிர்குந் தூவொடு கொளபுணர்ந்து
பெருஞ்சோ மறுத்தற் செறியும்
கடுஞ்சின வேந்தேயின் முத்திரை மூரசே,

துறை-பெருஞ்சோறுவழி.

வண்ணமும் நாகுதல் அது.

மொயர்-புகன்றவாயம் (19).

ப-மொ. 1-8. இவர் தலை குழந்தை கண்கொழு பெருந்துறை-பூங்
நிலத்த நெருங்கிய நூல்களையுடைய மலர்மொழிந்திய பெரிய துறைநா
மையுடைய, மலர் கலந்ததன்-சிலையினையே செய்த பாத்திரம் போன்ற, ம
இதற் செய்தல்-மலர் திறந்தனையுடைய செய்தலினது, பக அடை பனி கழி
துறைஇ-பயில் இலையினையுடைய குளிர்ந்த கழியை மீள்மீடித்துவ்வொன்
டொருமிது துறான், புன்கை வாக் இவர் படுகென-புன்கையின் வெள்ளை
பூநிகொத்துவனையுடைய தவத்த சிவமனில், ஒருது இவ்வெகொன்னும்-ஒருந
ன் தருதல் கொள்ளும், அருநறு நானக் ஐங்குமையி அடைகரை-மக்கள்
தங்குதற்குரிய கடற்கரைச் செவ்வையுடைய வாக்ந்த மணலையுடைய அடை
கரைமடலினே, தாழ் அடுப்பு மல்கந்த புனற் லினை துறல்-தாழ்த்த அடப்பப்
கொடிதா-மே மேலிய துறலாமே தவண்ட வகுத்தத்தலை சமந்தன்
கண்கொரு மெய்வழங்கித் ததம், இலங்குநீர் முத்தமொடு வார்துதி நாடுக்
கும்-கலையுடைய கொட்டைச் சிவங்குநீர் நுண்ணுடைய மத்தையு
கீட்ட-மலர்ந்ததையும் எழுக்குந், தன் கடல் படப்பை மென்பா லனவுந்-
குன்றித்த கடற்றவத்தினையுடைய வெந்தவத்துக்கறும்,

9-18. மக்கள் அம் மல்கை கொலைவில் கொட்டுவார்-மக்கள்தான்
அழியை அகல் அலையையும் கொலைத்தலையையுடைய விவரினையுடைய வெட்
டுவர், செங்கோடு ஆறாய் வகுத்து-போன்றி கொழும்பினையுடைய ஆறா
கின்றது இதைக்கொண்டு, காட்டமதன் உடை வேழத்து வெண்கோடு கொண்டு
-காட்டியுள்ள வெண்கோடுடைய மரங்கொடுத் வெண்கோடு கொண்டு
கொண்டொன்று, பொன்னுடை சிவமத்து பிழிவோடை கொடுக்கும்-செவ்
வதாமையுடைய கடைத்தெருவியே தன்னை விவையாக் கொடுக்கும், முத்து
செவ்வானந்த புன்புல கலப்பும்-குன்றுதலை மொழிந்து
நெய்துறாக்கறும்,

8. பாண்டிய வளிகெழி முருகு: "பாண்டிய வளிகெழி முருகு" குறுந் 385: 3-8.

9-10. தெய்தலும் புன்னைபுறம்: "புன்னை வளங்கு கிணையுருத் துருக்கினை வளைய... தெய்தல் அந்தோடு வளங்கு" குறுந் 386: 1-4.

11-14. புன்னைபுறம் குறுந் இறைகொள்ளல்: "இறைமுருகு வளையலை, புன்னைச் செல்வச் செம்பின்" பொருந் 204-5; "புன்னைத் திருக்குறையென்குரு" நற் 31: 10; "கெடுவென்கு வளைய... புன்னை வளம் புருக்கினை செஞ்சுறுவாய்" ஐங் 169; "முடவுழைப் புன்னைத் தடவுச்சி மார்த்தினைப், புன்னைதெய்துருள் செம்பைப் புறம்" "மீதுந் துருவின செம்பைத் தொழுகு, குவையுருத் புன்னைக் குடம்பை மே" "புன்னைவள வளைய... வளைய வளையனை மெய்க் தன்னை" அக 10: 8-4; 40: 3-5; 100: 12-4.

கந்திவழையுழிப் புன்னை மரத்தினித் துருத்தல்: "மேந்த கருக்கழி மேந்த விக்வி, மீதுவன் குருவினன் வளைய வளைய, வளையன் தன்னை குரு" ஐங் 184; "புருவா நிகுங்கழித் துருத்திப் புகழ்பன், புன்னைதெய்துருள்... துரு" அக 180: 10-2.

மயவளையலை: நற் 11: 3; 37: 3; 35: 1; 348: 2; குறுந் 173: 2; 204; 316-4; ஐங் 116; 189; அக 10: 11; 31: 7; 60: 9; 130: 4; 350: 8; புற 360: 21; சிவந் 14: 73.

மயவளையலாறு அழிப்பு: பதிற் 51: 6-7; பட்டினப் 64-65; நற் 145: 4-2; 256: 2; 272: 3; குறுந் 248; 349; அக 102: 16; அக 80: 7-8; 321: 6; தொல். காவு கு. 20-21. மேற்.

புனாமினன்: "தன்னை வளையலும்" ஐங் 100: 9.

வளைய நான்: "வளையலை வள" முருகு 189; "வளையலை" மதுரைக் 185; நற் 172: 6; பு. வெ. ம. 108.

புனாவின் முத்தம்: சிறுபாண் 57; ஐங் 195; ககி 9: 16-4; 85: 12; 105: 4-5; அக 13: 1; 130: 9; 320: 11-5; புற 68: 11; 377: 17; தாவுடி 224; நான்மணி 4; ஐந்தாம் 46; 48; ஐந்தாமுறு 61; திணைபுற 38; 48; சிவந் 2160; 3441; 3553; 3653; 3148; சிவந் 2721.

7-8. "வளக்கித் தன்னை வளையலும் வளக்கித் பவளவாய் வளக்கித், செல்ப பாதம் வளையலும், நினைவளவு வளக்கித் செல்ப" சிவந் 7: 38.

9. வளத்தவன் வளையல்: "வளத்தவன் வளையல் செஞ்சுறுவாய் செவ்வாய்" பதிற் 81: 22; "வளத்தவன், செஞ்சுறுவாய் வளையல்" முருகு 181-4; "வளத்தவன் வளத்தவன் வளையல்" நற் 172: 2.

கோவளையல்: "கோவளையல் புருவத்த" பொருந் 25; "தெய்தினை வளையல் வளையல்" புற 20: 10.

10. ஆயாண்: "ஆயாண் குடும்பம்" சிறுபாண் 177; "ஆயாண் குடும்பம்" நான்மணி 877; "ஆயாண் வளத்தவன் ஆயாண் வளத்தவன்" ஐந்தாம் 32.

10-11. ஆயாண் வளையல்: "புருவத்தவன் வளையல் புருவத்தவன் வளையல்" குறுந் 388; "வளையல் வளையல் வளையல்" மதுரைக் 199.

11. வேழத்து வேய்போதுவளையல்: "அவ்வள வளையல் வேய்போது வேய்போது" "வளையல்... வேய்போது வேய்போது" "வளையல் வேய்போது வேய்போது" அக 11: 9; 172: 4-9; 302: 2.

12. பொன்னுடை நிபந்தம் பதிற் 15: 12 அடி.

13. குளத்துநீர் மணந்த: "குளத்துநீர் மணந்த குளத்துநீர் மணந்த" பதிற் 31: 1; "குளத்துநீர் மணந்த மணந்த" குறுந் 281: 5; "குளத்துநீர் மணந்த குளத்துநீர் மணந்த" அக 213: 11; "குளத்துநீர் மணந்த குளத்துநீர் மணந்த" புற 397: 1.

புன்புலம்: "புன்புலம் வளத்தவன்" பதிற் 82: 10; புன்புலம் வளத்தவன் புன்புலம் வளத்தவன்" குறுந் 302: 1; புன்புலம் வளத்தவன் புன்புலம் வளத்தவன்" அக 206: 7; வளத்தவன் புன்புலம் புன்புலம்" "புன்புலம் வளத்தவன்" "புன்புலம் வளத்தவன்" புன்புலம் புன்புலம் புன்புலம்" புற 38: 21; 34: 9; 117: 7.

புன்புல வளத்தவன்: "புன்புல வளத்தவன் புன்புல வளத்தவன்" அக 394: 19.

15. அகநான்: பொருந். இடுவிலைவான் 1: 2; நற் 210: 1; அக 41: 6; புற 333: 8.

மெய்நினை நுனியை: "மெய்நினை நுனியை வளத்தவன்" ஐங் 385.

முறைமுறை, தெய்தல் 177. புற 20: 23 குறுந். 18: 1; வளக்கி. குறுந் 69.

புன்புலம் வளத்தவன்: "புன்புலம் வளத்தவன் புன்புலம் வளத்தவன்" அக 384: 7.

27. அகநான்: "அகநான் வளத்தவன் புன்புலம் புன்புலம்" அக 141; மணந்தவன்: "அகநான் வளத்தவன்" குறுந் 218: 5; "இடுவான் புன்புலம் புன்புலம்" ககி 133: 4.

வளையலும் வளக்கி: பதிற் 57: 13; நற் 293: 1; அக 344: 4; புற 35: 12.

20. பன்னொரு வேந்தன்: "பன்னொரு வேந்தன் புன்புலம் புன்புலம்" மதுரைக் 214; "பன்னொரு வேந்தன்" அக 374: 2; "பன்னொரு வேந்தன்" புற 119: 8.

வேந்தரும் வேய்போது: "வேந்தரும் வேய்போது புன்புலம் புன்புலம்" "வேந்தரும் வேய்போது புன்புலம் புன்புலம்" பதிற் 73: 4; 88: 10; "இடுவான் வேந்தரும் வேய்போது புன்புலம் புன்புலம்" மதுரைக் 55.

வேந்தரும் வேய்போது: "வேந்தரும் வேய்போது புன்புலம் புன்புலம்" புன்புலம் புன்புலம் புன்புலம்" பதிற் 49: 7.

22. முன்னொரு: "முன்னொரு புன்புலம்" முருகு 84.

23-4. மந்திரத்தால் வளத்தவன்: "மந்திரத்தால் வளத்தவன் புன்புலம் புன்புலம்" தே. க. தெய்தலும் 9.

83-4. "அருத்தவன் மந்திரத்தால் வளத்தவன்" அக 872: 1. (பதிற்)

வளத்தவன்: பதிற் 31: 5; ஐங்.

கவையமல் கழனி.

- (32) மாண்டன பலவே போர்த்த குருசின்
மாநீரம் விளக்குந் சாம்புந் சேன்மையம்
முத்தடை மருப்பின் மழகலிற் றீழ
மீங்கெழு கருந்தார் துந்தலைச் சேன்று
5 துப்புத்துவர் போகப் பெருங்கிளை யுவப்ப
சத்தான் றுளு ளிடனுடை வன்னம்
துளங்குதுடி திருத்திய வலம்படு வேன்றிடம்
எல்லா மெல்லி விருகடுக்கு தா
கொன்னென்று மருண்டன னருபோர்க் கொற்றம்
10 கெடுமிடல் சாயக் கொடுமிடல் துமீயப்
பெருமலை யாணையோடு புலக்கேட விற்றதுந்
தடந்தா னுரை படிந்தினை கவநுந்
முடக்கை கெல்லின் கவையமல் கழனிப்
பிறையா வினாய் னுடகப் படுத்த
15 வைபா பிலையர் வணசாநர்க் கறுத்த
பரைவர் தொத் தாரினும்
சிலவர் யாதூ விநும்புதாற் பெர்தே.

திருவுறைய.

பெயர்-கவையமல் கழனி (13)

ப-ரை. 1-8. போர் மிகு குருசின் - போர்த்த தொழிலின் மெம்பட்டுத் தொழிலும் தலைவனே. 9-15 பன பாண்டிய - 9 பன குளங்குளம் பாண்டியைப் பட்டினம்; மாநீரம் விளக்கும் சாம்புந் பொன்னையும் - திவசகலை விளக்கச் செய்யும் எத்தனையகலின் அலையையும் எழுவரினையையும். முத்து உலா - மருப்பின் மழகலிற் மீளேற-முத்தையுடை-வலம்படு போம்புலம்பினாயுடைய இனைய கலிகுளம் போர்த்து நீங்க. மீங்கு என்ற சொல்-போரின் போட்டை மீங்கு என்றவற்றையும் குறிப்பிடுக. துந்தலைச் சேன்று - பனகலையு துளர்ச்சிக்குரிய ஸர்ப்புடையதே சென்று. துப்பு துவர் போக - வலிவந்தவன் முற்றாக் கவந்தது கந்தையும், பெரு கிளை உலாபா - பாண்டி முகவிய இரவகரின் பெரிய சந்திரன் உலாபாபும். சத்து ஆந்த ஆறு இ - ன் சடை வளையும் - கொடுத்த தலியே அகலவதும் குறையவி அனாதை வளமுடைய செவ்வழிந். துளக்கு குடி திருத்திய வலம்படு வேன்றிடம் - தளர்ந்த குடிசைத் திருத்திய போம்புலம் பவம்புந் வென்றியுடையதற்குக் காரணமாய் வென்றியும் முதல் கவைய. எல்லாம் என்னலின் இறு கழங்கு தாள் என்னப் குளங்குளம் என்னப் படுகின் அமை என்னுதற்கு இடப்படும் கழநிக்கு காரணம் என்னுதற்கு 13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-1046-1047-1048-1049-1050-1051-1052-1053-1054-1055-1056-1057-1058-1059-1060-1061-1062-1063-1064-1065-1066-1067-1068-1069-1070-1071-1072-1073-1074-1075-1076-1077-1078-1079-1080-1081-1082-1083-1084-1085-1086-1087-1088-1089-1090-1091-1092-1093-1094-1095-1096-1097-1098-1099-1100-1101-1102-1103-1104-1105-1106-1107-1108-1109-1110-1111-1112-1113-1114-1115-1116-1117-1118-1119-1120-1121-1122-1123-1124-1125-1126-1127-1128-1129-1130-1131-1132-1133-1134-1135-1136-1137-1138-1139-1140-1141-1142-1143-1144-1145-1146-1147-1148-1149-1150-1151-1152-1153-1154-1155-1156-1157-1158-1159-1160-1161-1162-1163-1164-1165-1166-1167-1168-1169-1170-1171-1172-1173-1174-1175-1176-1177-1178-1179-1180-1181-1182-1183-1184-1185-1186-1187-1188-1189-1190-1191-1192-1193-1194-1195-1196-1197-1198-1199-1200-1201-1202-1203-1204-1205-1206-1207-1208-1209-1210-1211-1212-1213-1214-1215-1216-1217-1218-1219-1220-1221-1222-1223-1224-1225-1226-1227-1228-1229-1230-1231-1232-1233-1234-1235-1236-1237-1238-1239-1240-1241-1242-1243-1244-1245-1246-1247-1248-1249-1250-1251-1252-1253-1254-1255-1256-1257-1258-1259-1260-1261-1262-1263-1264-1265-1266-1267-1268-1269-1270-1271-1272-1273-1274-1275-1276-1277-1278-1279-1280-1281-1282-1283-1284-1285-1286-1287-1288-1289-1290-1291-1292-1293-1294-1295-1296-1297-1298-1299-1300-1301-1302-1303-1304-1305-1306-1307-1308-1309-1310-1311-1312-1313-1314-1315-1316-1317-1318-1319-1320-1321-1322-1323-1324-1325-1326-1327-1328-1329-1330-1331-1332-1333-1334-1335-1336-1337-1338-1339-1340-1341-1342-1343-1344-1345-1346-1347-1348-1349-1350-1351-1352-1353-1354-1355-1356-1357-1358-1359-1360-1361-1362-1363-1364-1365-1366-1367-1368-1369-1370-1371-1372-1373-1374-1375-1376-1377-1378-1379-1380-1381-1382-1383-1384-1385-1386-1387-1388-1389-1390-1391-1392-1393-1394-1395-1396-1397-1398-1399-1400-1401-1402-1403-1404-1405-1406-1407-1408-1409-1410-1411-1412-1413-1414-1415-1416-1417-1418-1419-1420-1421-1422-1423-1424-1425-1426-1427-1428-1429-1430-1431-1432-1433-1434-1435-1436-1437-1438-1439-1440-1441-1442-1443-1444-1445-1446-1447-1448-1449-1450-1451-1452-1453-1454-1455-1456-1457-1458-1459-1460-1461-1462-1463-1464-1465-1466-1467-1468-1469-1470-1471-1472-1473-1474-1475-1476-1477-1478-1479-1480-1481-1482-1483-1484-1485-1486-1487-1488-1489-1490-1491-1492-1493-1494-1495-1496-1497-1498-1499-1500-1501-1502-1503-1504-1505-1506-1507-1508-1509-1510-1511-1512-1513-1514-1515-1516-1517-1518-1519-1520-1521-1522-1523-1524-1525-1526-1527-1528-1529-1530-1531-1532-1533-1534-1535-1536-1537-1538-1539-1540-1541-1542-1543-1544-1545-1546-1547-1548-1549-1550-1551-1552-1553-1554-1555-1556-1557-1558-1559-1560-1561-1562-1563-1564-1565-1566-1567-1568-1569-1570-1571-1572-1573-1574-1575-1576-1577-1578-1579-1580-1581-1582-1583-1584-1585-1586-1587-1588-1589-1590-1591-1592-1593-1594-1595-1596-1597-1598-1599-1600-1601-1602-1603-1604-1605-1606-1607-1608-1609-1610-1611-1612-1613-1614-1615-1616-1617-1618-1619-1620-1621-1622-1623-1624-1625-1626-1627-1628-1629-1630-1631-1632-1633-1634-1635-1636-1637-1638-1639-1640-1641-1642-1643-1644-1645-1646-1647-1648-1649-1650-1651-1652-1653-1654-1655-1656-1657-1658-1659-1660-1661-1662-1663-1664-1665-1666-1667-1668-1669-1670-1671-1672-1673-1674-1675-1676-1677-1678-1679-1680-1681-1682-1683-1684-1685-1686-1687-1688-1689-1690-1691-1692-1693-1694-1695-1696-1697-1698-1699-1700-1701-1702-1703-1704-1705-1706-1707-1708-1709-1710-1711-1712-1713-1714-1715-1716-1717-1718-1719-1720-1721-1722-1723-1724-1725-1726-1727-1728-1729-1730-1731-1732-1733-1734-1735-1736-1737-1738-1739-1740-1741-1742-1743-1744-1745-1746-1747-1748-1749-1750-1751-1752-1753-1754-1755-1756-1757-1758-1759-1760-1761-1762-1763-1764-1765-1766-1767-1768-1769-1770-1771-1772-1773-1774-1775-1776-1777-1778-1779-1780-1781-1782-1783-1784-1785-1786-1787-1788-1789-1790-1791-1792-1793-1794-1795-1796-1797-1798-1799-1800-1801-1802-1803-1804-1805-1806-1807-1808-1809-1810-1811-1812-1813-1814-1815-1816-1817-1818-1819-1820-1821-1822-1823-1824-1825-1826-1827-1828-1829-1830-1831-1832-1833-1834-1835-1836-1837-1838-1839-1840-1841-1842-1843-1844-1845-1846-1847-1848-1849-1850-1851-1852-1853-1854-1855-1856-1857-1858-1859-1860-1861-1862-1863-1864-1865-1866-1867-1868-1869-1870-1871-1872-1873-1874-1875-1876-1877-1878-1879-1880-1881-1882-1883-1884-1885-1886-1887-1888-1889-1890-1891-1892-1893-1894-1895-1896-1897-1898-1899-1900-1901-1902-1903-1904-1905-1906-1907-1908-1909-1910-1911-1912-1913-1914-1915-1916-1917-1918-1919-1920-1921-1922-1923-1924-1925-1926-1927-1928-1929-1930-1931-1932-1933-1934-1935-1936-1937-1938-1939-1940-1941-1942-1943-1944-1945-1946-1947-1948-1949-1950-1951-1952-1953-1954-1955-1956-1957-1958-1959-1960-1961-1962-1963-1964-1965-1966-1967-1968-1969-1970-1971-1972-1973-1974-1975-1976-1977-1978-1979-1980-1981-1982-1983-1984-1985-1986-1987-1988-1989-1990-1991-1992-1993-1994-1995-1996-1997-1998-1999-2000-2001-2002-2003-2004-2005-2006-2007-2008-2009-2010-2011-2012-2013-2014-2015-2016-2017-2018-2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025-2026-2027-2028-2029-2030-2031-2032-2033-2034-2035-2036-2037-2038-2039-2040-2041-2042-2043-2044-2045-2046-2047-2048-2049-2050-2051-2052-2053-2054-2055-2056-2057-2058-2059-2060-2061-2062-2063-2064-2065-2066-2067-2068-2069-2070-2071-2072-2073-2074-2075-2076-2077-2078-2079-2080-2081-2082-2083-2084-2085-2086-2087-2088-2089-2090-2091-2092-2093-2094-2095-2096-2097-2098-2099-2100-2101-2102-2103-2104-2105-2106-2107-2108-2109-2110-2111-2112-2113-2114-2115-2116-2117-2118-2119-2120-2121-2122-2123-2124-2125-2126-2127-2128-2129-2130-2131-2132-2133-2134-2135-2136-2137-2138-2139-2140-2141-2142-2143-2144-2145-2146-2147-2148-2149-2150-2151-2152-2153-2154-2155-2156-2157-2158-2159-2160-2161-2162-2163-2164-2165-2166-2167-2168-2169-2170-2171-2172-2173-2174-2175-2176-2177-2178-2179-2180-2181-2182-2183-2184-2185-2186-2187-2188-2189-2190-2191-2192-2193-2194-2195-2196-2197-2198-2199-2200-2201-2202-2203-2204-2205-2206-2207-2208-2209-2210-2211-2212-2213-2214-2215-2216-2217-2218-2219-2220-2221-2222-2223-2224-2225-2226-2227-2228-2229-2230-2231-2232-2233-2234-2235-2236-2237-2238-2239-2240-2241-2242-2243-2244-2245-2246-2247-2248-2249-2250-2251-2252-2253-2254-2255-2256-2257-2258-2259-2260-2261-2262-2263-2264-2265-2266-2267-2268-2269-2270-2271-2272-2273-2274-2275-2276-2277-2278-2279-2280-2281-2282-2283-2284-2285-2286-2287-2288-2289-2290-2291-2292-2293-2294-2295-2296-2297-2298-2299-2300-2301-2302-2303-2304-2305-2306-2307-2308-2309-2310-2311-2312-2313-2314-2315-2316-2317-2318-2319-2320-2321-2322-2323-2324-2325-2326-2327-2328-2329-2330-2331-2332-2333-2334-2335-2336-2337-2338-2339-2340-2341-2342-2343-2344-2345-2346-2347-2348-2349-2350-2351-2352-2353-2354-2355-2356-2357-2358-2359-2360-2361-2362-2363-2364-2365-2366-2367-2368-2369-2370-2371-2372-2373-2374-2375-2376-2377-2378-2379-2380-2381-2382-2383-2384-2385-2386-2387-2388-2389-2390-2391-2392-2393-2394-2395-2396-2397-2398-2399-2400-2401-2402-2403-2404-2405-2406-2407-2408-2409-2410-2411-2412-2413-2414-2415-2416-2417-2418-2419-2420-2421-2422-2423-2424-2425-2426-2427-2428-2429-2430-2431-2432-2433-2434-2435-2436-2437-2438-2439-2440-2441-2442-2443-2444-2445-2446-2447-2448-2449-2450-2451-2452-2453-2454-2455-2456-2457-2458-2459-2460-2461-2462-2463-2464-2465-2466-2467-2468-2469-2470-2471-2472-2473-2474-2475-2476-2477-2478-2479-2480-2481-2482-2483-2484-2485-2486-2487-2488

"வயிதமணித் தாழ்கதவு வையிள்முடி மாக

வயித்கிடெல் காணடமதிற் கண்ணியது கவினே" (பேரக 105)

என்பதனுதும் "மூலையினையுந் சுத்தநீரையும் ஆவையினையுண்டைய மயிற் கண்ணி சுதநீரையுடைய நூறுவாயிலும் நூறுமுறையாகக் கவிவிடந்தாயிற் றென்க" என்றும் அப் பகுதி (5) உதையாநூல் தெனியலாம். இயல் கோபுரம் எனக் கொள்ளினும் அமைபும். "மியழ்மணிக் கோபுரத் திவகன் லாண்மறையம், மிகழிவா நெடுங்கொடி செவ்விக் கொன்பயே" (பேரக 1444) எனப் பிறழும் கூறுதல் காண்க. "மிகழை" என்றதனும் எயிள்முகம் என தது காட்டு மதிற் லாயிற் சுதவந்தது என்க. அதனை மானி சிதைத்தல்.

"பாண வையவி தூக்கிய மயிவ

நயிவெழி வோடுமபுகவு முருக்கிச் சொந்தபு

வா மாகிய நுகிமுறி மருப்பிற்

மரங்கென மூக்கிற்று முழங்கும் பாசாத" பதிற் 18: 4-8.

என்பதனுதும். மனையாபன் மயிற் கதாக்கதை அடைந்து அகத்திருநிலையின் எயிள்முகத்தி் சிதையத் தோட்டி ஏறவானுதினார். அகத்தெனக் எயிற் கதவு அடைத்திருந்தது "மிகுலா தடைத்த தின்னாடிக் கதவி. தீண்டிற் றொரு சிதை மொடுங்குதல்" (புற 34: 1-5) என்பதனுதும். தோட்டி வேயலின் என்பழிக் தோட்டியின்பது ஆகுமெய்யாத் தோட்டியுடைய பாசனை உணர்ந்திற்று. "தோட்டியுடையாணைத் தோட்டி" என ஆகுமெய்யாயிற்று. (தொலி. வேற்றுமைமயம் 111 (தேய்வச்) என்பது சுண்டதிற்பாறது. தோட்டி தந்த என்றதனும் பாசன் ஏறதலின்படி பாசை எயின் லாகத்தவத் சிதைத் தமை பெறப்படும். தோட்டி-காவல். "தீபுடன்றோர் மன்னையிற் தோட்டி வையா" பதிற் 21: 5. தந்த யாசை என இவையும்.

பாசை முதலியன அணிமொபற்றதும் பாசு செருக்கியுமையி குதிரை யாதலின் "வெங்குணக் கவினா" என்றார். செங்குண - மொழையிற் றூட்டப் பட்ட பாசை. உதிரக்கு சிறுபட்டல் "கூட்டுகை" (பொருந 183) என்பது இவ்வாறாக. கவி-மணக்கொருத்து. கவி. 75: 18 நக். "மணவெருக்கி" பு. வெ. பா. 1001 உரை. பாசை - பெரன் வீரத் துறல் பெரன்னுற் செயல்பாடுதல் "காவல் கவுதலும் - மொன்னுற் செயல்பட்ட வீரத்தலும்" என்றும் புறப்பாட்டுநாடார் தும் (10: 5 உரை) ஆக.

மொழைய கண்ணியென்றது தாள் மொய்யக் கருதிய வெட்சி வயிற் றுழிநகு முதலிய பொர்ச் செய்கிறாக்கு ஏற்ப வெட்சி வயிற் றுழிநகு முதலிய புடனான இயல்பு கண்ணியென்றது. பொர்ச்செய்கிறாக்கு ஏற்ப வேறுவேறுவ கண்ணியைச் குறித்த "ருவியற் கண்ணி-வெட்சி லாதல் வையாகியுய பொர்க்கண்ணி மொழையக் குறித்தியுடைய கண்ணியென்க. (பதிற் 21: 33 உரை) எனவும், "கண்ணி கண்ணிய வையாடுபெருமகன்" என புழிச் "கண்ணி கண்ணுதல் - தாங்கள் குடிய பொர்ச் கண்ணிக்கு மரிய வினை மொய்யக் கருதுகல்" (பதிற் 33: 8 உரை) எனவும் வரும் உரைப்பகுதிகளா

தும் ஆக. "வெட்சித் திவையாவது கண்ணினான் சிதைவென்றும் ஒழுக் கன் இதற்கு அப்புச் குறித்த உந்ததென்று கொள்க (புறகு 5) எனவும், "வயித்கிடெல் காணடமதிற் கண்ணியது கவினே" இதற்கு வயிற் குடிச் சேதம் கவினெயி" (புறகு 5) எனவும் வரும் தென்காப்பியையுணர்பகு தியக் சுண்டதிற்பாறது. கண்ணியென்னுந், பொர்ச்செய்க்கை முடியினா குடப் படுக்கின்.

9-12. பரிசுவர் வெறுக்கையென்றது பரிசுவர் வாழ்வென்றவாறு. இக் கிதம்பாசை இச் செய்குருக்குப் பரிசுவர் வெறுக்கை என்று பெயராயிற்று.

பரிசுவர் - இரத்த வந்தேவர். புறகு 273 நக். அவர் பாணர் கூத்தர் முதலியோர். "பரிசுவர் வாழ்க்கைப் பரிசுவர்-பிறர் வாயிற் றந்த பொருளால் இவ்வாழ்க்கை எட்டத்துக்கியுடைய பாசை கூத்தர் முதலியோர்" என நச்சி குக்கியினர் பொருளுதரத்தவாறு காண்க. (பெயரண் 218 உரை) இனி, "பாணர் காவலை" எனப் பாணர் பேசல் கூறுபடுதலின் சுண்டுப் பரிசுவர் என்றது கூத்தர் எனக் கொள்ளினுமையாம். "பாணர் பாடுவர் பரிசுவர் தாங் கவர்" (புற 183: 12) என்பழிப் "பரிசுவர்-கூத்தர்" என அதன் உதையாசிறி யப் பொருளுதரத்தமை காண்க. பரிசுவர் வாழ்வுக்கு வேண்டிய செவ்வந்தை அணித்தலின் "பரிசுவர் வெறுக்கை" என்று சேரனுக்குப் பெயராயிற்று "பா ணர்க்க, காணக் செவ்வ முழுவதுஞ் செய்தோன். எங்கோ வளவாவி" "வயி லிவ் இன்மை தீர்க்குஞ் முடிப்பதற் தோயே" (புற 34: 14-15; 113: 12-13) என வருவன காண்க. பாணவை - காவலாகக்கம். "பாண தார்ப்பாப் பாவை லாதல். காணவை யிருந்த நகையெழித் திவினா" (அக 111: 10-11) என்பபிற தும் கூறுதல் காண்க. பாணர் பாணவையுடையவாற் பாணர் பாணவை யென்றும் அவற்றுப் பெயராயிற்று. பெருக்கெயியின் எழினவரும் சேரனின் ஒழுக்கச் சிறப்பிற் தோன்ற 'வாணுதலி கணை' என்றார். மன்னர் - வீரர். ஏறு-இடபநாடார்.

மொழிச் கூந்தயபு புண்ணும் உண்டாயி வடு கங்கு வினக்குதலின் "வையற் வினக்குவ வடு" என்றார். வடு - குற்றம். "வையற் வினக்குதல்" கவி 141: 2. வடுவாழ் மொழி என்றது கைத்திற் பதனவரது படைவைய லெவ்கி எதிர் கின்ற பொருதலால் அவர்வேற் முதலிய பொர்க்க கருவிக்கால் உண்டான வடுவெழிவிய மர்ப்பு என்றவாறு.

"நீயே, மான்காணி வல்குட-கூத்தவர்

படைவிலக்கி வெழிச்செருவின்

வா-அன் கார்த்த வடுவாழ், மரக்கைவொடு

கென்னிக் கிணையா கட்டின குடோ" புற 107: 1-4.

என வருதல் காண்க. வடுவாழ்-வடுவெருக்கின. புறகு 78 நக். புறங்கட்ட வாயி குற்றத்தின்கிற் எதிர் கின்ற பொருதலாற் பெற்ற வெவ்விச் சொல் வத்தினையுடையவானவின் கோணை "கைவலிச் சொவர்" என்றார். வாய் வாய் பன் என்றும் பெயர் விலக்கின் வாய்வாய்ப் என கின்றது. "வாய் வாய் சொன்ப" (பதிற் 58: 12) எனவும் "வாய் வாய்ப்பெனவப் பெரின்று வினக்கி" (பதிற் 10ம் பதி 6) எனவும் வருவன காண்க.

சேரவரன் மரம் வெய்யவை அவன் படைவீரர் எடுத்தல் புதற்குளரத்தின் அவன் கீழ்வாய் மறு குதரத்தல்" என்றார்.

"ஆனாலு முதுகு முறிபுட தங்கமாய்
வானமீடு வந்ததது வயங்கோத்த" நிறுபாண் 211-2.

என்பு மீதரும் கூறதல் காண்க. துயர்வென்றது படைக்குழாய்தலில் குதரத்தல் படைக்குழாய்த்தல் படைவீரர்களால். "படைக்குழாய்த்தல் படைத்தலில் வாய் வந்தபர் மறைபயுளரதாரர். படைவீரர் பெயரை கூறவே, படைத்தலில் வரும் கொடைபுடைமாரதல் பெறப்படும்.

3-8. செவ்வர் கழுநகர்க்கண் அலையுயர் விலங்கின் குந்தவன் செவ்வியு அடங்கண் அலைய வரடச் செவ்வர் வலங்கிய கடுஞ்சின் முறிபு வங்க.

துப்புத்துறை போகிய செவ்வர் வலையு குந்தவன் செவ்வர் வலையு, கருத்த செவ்வர் வலையு தலித்தவன் வட்டை. வலையின் கழுபுறவிலங்கின் முற்றலும் வடைபோலிய செவ்வர் அலையிய பொருளாகப் பொருத்த வேண்டுகையில் "துப்புத்துறை பொலிய செவ்வர்" என்றார். துப்பு-வலி.

"வ குந்த துப்பி குஞ்சியர் குருமகன்" நிறுபாண் 122.

"குந்தகோ குந்தி செவ்வை வலையன்" புறநா 312-3.

"குந்தவன் கோதற துப்பிவின் செவ்வன்

செவ்வொழி வலையன் செவ்வன் வலி" புறநா 312-4.

வல வகுலாவதலிலும் குப்பொருட்டால் காண்க. இனித் துப்புத் துறை என்பதற்குப் பொத்திவை என்பனவாவன.

சேரனோடு பொருத்தவெழுந்த படைவன் பொப்பிழைக்கல் துன்பாவைத் குழைமையின் 'துன்பவத்தெவ்வர்' என்றார். அழிப்பொருதல் துன்பாவ தலின் பொன் வெங்கையையத் துன்பாவின்மேலேயே 'வெப்படைத் துன்ப' என்றார். சேரனோடு பொருத்தவந்த செவ்வர் வெவ்வன் புத்தவரின் 'புத்த தெவ்வர்' என்றார். "துப்புத்துறை போகிய வெவ்வடைத் துன்பைத், கருத்த செவ்வர்" எனப் படைவரைத் கழியுத அலர் கழுநகர்க்கண் அலங்கிய பொருள்களும் போகியும் சேரவன் பொத்தலும் புறப்படுகின்றனவென்க. வடி-கடைய. "அருங்கடி வெவ்வன்" நிறுபாண் 211. முனை-முள். பதிற்று 212-2. படைபுறவாத. பொத்தலவழியாக, எடுத்தெழியவெனத் தீர்த்தல்.

வலையியம்பல்களென்றது எடுத்தலின் குத்தெழுது கொள்போதும் படைவயக் கழுநகர்க்கண் வலையியுடைய முரசென்தவாறு. இச் சிறப்பின் இந் செய்யுளுக்கு வலையியன்பல்கை என்று பெயராயிற்று.

"படைப்படைவய வலையன், "எடுத்தே தேய், கடிப்புடை வலையன்" "எடுத்தே தேய் கடிப்புடை வலையன், பொத்திவது குதரன்" (பதிற்று 11: 22; 12: 1-2). என வகுலாவதலுமாயிற்று. அன்ற வலையியுடைய பெரிய குதரத்தின் 'வலையியன்' என்றார். "வலையிடு வலையியன்" (பதிற்று 12: 5) எனப் பிறரும் கூறதல் காண்க.

எழிந்தெழுல் எடுத்த வலிய வெவ்வையன் இயலப்பெயர் பெருவையன் குந்தவன் 'வெவ்வையன் வலையன் குதரன்' என்றார்.

"எடுத்தெழுல் வலையன் குதரன்

கருமையிடு கடிப்புடைவன்" பதிற்று 212: 2-3.

வலையி மீதரும் கூறதல் காண்க. குதரத்தையால் அடிக்குறையும் குதர வலையிந்த குதரத்தலின் 'அழிப்பட்டு குதரம்' வலையன். "கடிப்புடைவது குதரம், பொத்திவது குதரம் கருத்தல் தருது" (பதிற்று 11: 1-2) எனப் பொருளில் வந்தல் காண்க. குதரங்கொளத் தருதல். சேரன் பொத்திவது வலி மிகு படத்தலின் 'செவ்வியு' வலையன். 'செவ்வியு - வலையி குதரம் பொத்திவதுவலி மிகு படத்தலையின்' என தங்குங்குவினர் கரைத்த லுங் காண்க. (மகிமநி 350 உரை).

கடுஞ்சினமும் மிக்க வலியுடைய சேரன் செவ்வென்று படைவன் அலையின் அழித்தலின் "அடங்க வலையன் பொத்திவது...கடுஞ்சின் மும்ப" என்றார். "அடங்க - தன் அழித்தல் அடங்கி வலையன் படைவன். "அடங்கார் அடங்கி வலையன்" என்றார் வலையியும். (பெறுந் 3: 12; 15). ஆர்வன்-கடிவின் குன்றி வலையு கொடுங்கல் கொடுங்கல் குதரம் வலையியவற்றை புடைமையால் அழறுதல்களில் அலைய, வல-வெட, 11, வெ. மர, 150 உரை. செவ்வம் (7) மும்ப (8) வங்க.

வலையன்-கடுஞ்சின். "கடுஞ்சினமும் வலையின் மும்ப, வெவ்வென்று வலையின்" புறநா 312: 3-4. சேரன் கடுஞ்சினமொத்த வலையுடைய வலிய வலையன், வலையுடையவருதலின் "வலையிய கடுஞ்சின் மும்ப" என்றார். "கடுஞ்சின் தீயை வலையு குதரம்" (புறநா 312: 11) எனவும், "கடுஞ்சின் வலையின்" (புறநா 312: 7) எனவும் வகுலாவ காண்க.

9-17. புறவின் வலையன் அவன் செவ்வன் வலையியுதல் வெவ்வி செவ்விய பொத்தலையின் குதரம் கடுஞ்சிய வலையியை படத்தல் கடுஞ்சிய வலையன்.

வலையின் (9) செவ்விய போகிய பொத்தல் (12) என இவையும. வலி யின்—வெவ்வியை. "வலையின் வலையியுதல் வலையியுதல்" மகிமநி 121. செவ்விய துற வலையியுதலின் அதுவின் இவையு வலையியுதல் செவ்வியுதல் "வலையின் பொத்திய பொத்தல்" என்றார். செவ்விய துற வலையியுதல், 'செவ்விய வலையின்' (பெறுந் 3: 12) 'செவ்விய வலையின் வலையியுதல்' (தெறுந் 3: 12) என வகுலாவதலுமாயிற்று. வலையியுதல், செவ்விய வலையின் இவையியுதல்பொத்தி துறவியுதல் அதுவின் இவையியுதல் படத்தலையின் 'வலையின் இவையியுதல்' என்றும், செவ்வியின் வலையியுதல் பொத்தல் துறவின் இவையியுதல்பொத்தல் 'வலையின் இவையியுதல்' என்றும் பொத்தலுக்கு அட கொடுத்தல் கூறினார்.

நாடுகா னாவிர்படர்

- (40) போர்நிறு புதன்று சுற்றமொ ருற்றுகத்
தீருக லியமொ பெருமகன் றுனை
துன்னினை யிரிதமுர சிவம்பக் கழப்புகடப்
புண்டொ ளாடவர் போர்முதற் நிறுப்பக்
5 காங்குத கரத்தை மார்கொடி வினாவயல்
வந்திறை கொண்டன்று தானை யந்திற்
கனாகர் வாரிணிப் பிறறொய் பேணி
மன்னெயின் மறவ ரோலியவித் தடங்க
ஐனனார் தேயப் பூவென் துறைஇ
10 வெண்டோடு நெறைய வெந்துடை யருஞ்சமம்
கொன்றுபறம் பெற்று மல்பதை நிரப்பி
வென்றி யாடிப தொழ்த்தோண் நகை
கழமுடி நெற்றிய திருநெய மலத்துப்
பொன்னங் கண்ணிப் பொலந்தேர் கண்ணன்
15 கடர்வீ வாகைக் கடிமுதற் றடித்த
தார்பிது மைந்தி னுழமுடிச் சேரல்
பன்னா லுன்னித் தாயத் தென்ககண்
வெருகட் டரிய வீரவனந்த் தடுப்பத்
தானற புண்ட நெறையடி மதிந்ந்து
20 கீழிற் சிலம்பி னேரி கோனே
செல்லா போதில் சில்வனா விழல்
மலந்த வேங்குகயின் வயங்கிழை அணந்து
மெல்லியன் மகனி ரெழினலுற் சிறப்பப்
பாணர் னபந்து மல்ல விரிவார்
25 இன்கழி வறாது மென்சொ லமர்த்து
நெஞ்சமன் யுவனகவர் வியன்ருளம் வாழ்த்துத்
தோட்டி சீவாது நொடிசேர்பு சின்று
பாக ரோவலி நெறையொழி பிசிரக்
கடருதிலத் கொண்ட நாடுகா னாவிர்கடர்
30 அழல்விருப் பரீதிய மைந்திற்
நெறுழல்புகல் யானை கல்துவண் பவவே,
துறை - விருதியுற்றுப்படை.
வனவாழல் தூக்கும் அது.
மொயி-தூடுகா னாவிர்படர் (29)

பாடல்: 1-30 இன் இன்கு இயிற்றாக கடிப்பு இயை இயற்பு-
இன்கு ஐயவாக முற்றும் ஐயவாக குறும் ஐயவாக கையவாய் பெற்று ஐயக்க,
புய்தோன் ஆடவர் போர்முதத்து இறப்ப - எப்பொழுதும் பொருததாய்
புறங்கையுடைய தோன்றையுடைய பாடலார் போர்த்தே வந்து தங்க.
காங்குத கரத்தை மா மாடி விலைவாசி - காங்குத கரத்தைக் கரீர மாடி
வயறுடைய வினைவந்த வயசில், வந்து இறை கொண்டன்று தானை - வந்து
தங்குதல் கொண்டது தூசிப்படை. இன் கனாகர் பிறர் வார் - இன் கம் துவ
தங்குதல் தீர்ப்பவர் சிவ்வயன் திம் பிறர் வாரகர்; பொருள் தீர் தானை-
பொருளானே வினாபடை, போர் தெளி புதன்று சுற்றமொடு - போர்பெய
வக்கும் உளவாகவினாநிறுபென்று விழும்பெய படைத் தவையொடு, னார்
தூக்குத திருநெயர் வன போன்-படை பொருட்டித்துத் தவையொழித்
தாள் போகில் வழிபட்டு, மன் எயில் மறவர் தன் அகிலத் தடங்க - படை
வறு ஒலிபெற்ற அனாகனிடத்து வறவர் போராதலாகத் துறந்தது அடங்
கவுற, ஒன்றுத் தேய-மல்கையின் மறவரின்மாத பாவவன் அழல்வயம், வெண்
தொடு நெறைய பூவென்று - வெண்விய பனந்தோட்டி சிறுத்த தந்தையர்
பூவாக்குடி, உவரது - போர் செறிதெற்று புறம் பெயர்ந்து உவர்த், மன்
படை சிறப்பி-தன் பாடலைய அகலெதர் தாட்டுத்தன் ஆணையானே சிறப்பி,
மென்று உடை - அருளம் கொண்டு - நெஞ்சுறுடைய கொறுத்ததன்மொடொடை
அழித்து, புறம் பெற்று-அதிலெதரின் புறங்கையுடையப் பெற்று, வென்றி
அழிய தொடி தோன் மீதம் - வென்றியாழ்த்துந் கருவியானே வீரவன்
அனலித் தோண்டியுடைய நெறையுத்த மல்கியும், கழமுடி நெற்றிய திரு
நெறைய அகலத்து - பனவாறு சுற்றமுடியுடைய செத்த ஆர்ப் பொருத்திய
திருமகன் தங்குத பரந்த மாப்பிணையிற், கொன்னங் கண்ணிப் பொலம் தெர்
நன்னன் பொலுநர் செத்த கண்ணியும் பொலுநர் செத்த தெருமுடைய
கண்ணாறு, கடர்வீ வாகை கடிமுதற் றடித்த - ஐயவிரிப் பூவெனயுடைய
வாகை நடுத்திறை வலவெனயுடைய அடிமர்த்துதல் மெய்யும், தார்பிது மைந்
தில் - தூசிப்படைபிடைக்கித் திக்குச் செல்லும் வலவெனயுடைய, வர்
புடி சேரல்-சொல் செத்த முடிவெனயுடைய சொல், புன் வால் உன்னம்
வால் - தன்மொடு போர்த் கருதவர் சிவத்தம் பார்க்குதற் பொலிவார் அடி
யெனயுடைய உன்ன மார் கலித்து மட்ட, தென்னை வுருத்து கூட்டு அரி
வல் இரவல் தடுப்ப - தென்கித்த இடத்தைமுடைய கணிப்பு வந்தகலிற் பன்
டங்கள் அனவெ கூட்டின கன் இரவலரை நெருங்கிச் செல்லவொட்ட
வல் தடுப்ப, தான் தர உன்ன வால் வறு மதித்து - தான் தவன் தர
உன்ன துறவெனயுடைய உன்னவாறு மதித்து, தீர் இறந்தினை
தீர் வெம்போன் - அருள் தீர் ஐயக்கித்த மன் வலவெனயுடைய நெறையு
தவன்னன்.

21-22. இன்கு இன் மலி வறாது மென் கொடு அனந்த - இவன்
இன்கு கணிப்பு வறவாக மென்மொலியப் பொருத்தி, நெஞ்சு மலி உவன
மர் வியன் கண் வார்த்த - நெஞ்சில் மிக்க உவனையுடையவார் அகற்
மொல்கவந்தவ வார்த்த, மென் இவல் மனார் - மென்கித் இயல்வையுடைய
விழைவர், மல்கித் வெங்குகயின் வயங்கு இறை அனலித் வழித் வயம்

கிறப்போதுடன் வளர்ந்து வந்த வெள்ளைநீரால்வாய்ப் பிணக்குமிடம் பூண்டினை அணிந்து ஆறுமீன் வளர்ந்திட மிக, பாலன் னாபு மனம் பாலன் பதிய பொன் னுறு செவ்வ தாமரைப் பூவாய் கு... தோட்டி மீயாது-தோட்டினைக் கட்டிய மல், தொடி செவ்வ கிள - பூவாய் பொருத்தி விட்டது. ஒன் பொருள் பிசை-ஒன் கலிய திப்பொருள் கிதறு, யாடு அகல்கொண்ட-காட்டின-தீதே காற்றிது, ௪௮) யான் அகலிர் கடர் அழி விழி-காட்டினவன் கின்று காண்புமபடி கின்று கலிவிழி விளங்கின கடல்பேரழிவு கித்தத் தியை விட்டுள், 'பாலன் வயலின் பாட்டின - பாடல் காணொடு பொருந்திய, காண்கின்ற தொழில் புலம்-பாடின் பாலன் வயல்-காண்கின்றபாடல் பொருத்தொழில் விழும்பும் பாண்கண் பாலன்வயல் அகலியான்; கிளவின் விதவி செவ்வாய் - கிளவியை வகிவையாக்கித் தீதே விதிய செவ்வாயாக.

குறுகு: பேரன் செவ்வாயன்: இளைவர் களம் வளர்ந்த மலையர் மலர்க்கு வெள்ளையின் இளநாண்குது தவறு கிறப்ப பாலன் காண்பு மனம் பாடின்வன் பாலன்வயல் கிளவியன்: ஆகாசெழு விழவி தி செவ்வாயை வகிக.

கு-வா: பூண்டியின் மதவர் ஒலியன்கு அடங்க ஒன்றுத் தோட்டி மலர்க்கு உலையி மலர்வதை விடப் பூண்டியை அருஞ்சுடம் பொருது புதர் பெற்று வெள்ளியாடிய மீன்களினையர் அருவாடி செறிவின அகல்கிளையம் நள்ளன் வலையுதவி தாக்குதலாகிவிட்டபுறமாய் பாட முடிந்த பேரன் வகிக.

ஆடவர் பொருந்தத் திருப்பி (௧) வயலினை (௨) வந்து இவர்கொண் டன்று தாவி (௩); சங்கரர் வயர் இவர்கொண் (௪); பொரு, கிளவியை (௫); சுத்தமொடு ஊர் புலத்த (௬) இவையி (௭) காசர் கொண்டுப் போன (௮) வன் வெயில் மறவர் ஒலியன்கு அடங்க (௯) வளமொடுக் கட்டின.

பொருத்திற் புலந்த அருமென்றது பாடத்தலைவரை. "சுதரவெய் வெறுத்த வயல் கீழ்க்குக் கத்தியாடி" (மகிபழி 37௭) எனப் பிறநம் கூறு தல் வகை. சுதரவெய்யென பாடபொருள் இடத்தது. இவையி-விளைந் திருக்கொள். இறுத்தி - தங்குவி. ௭) அகா, தாவி என்றது வயலின் இவய் பொண்ட தாவினையாடு வயர் கொண்டும் பேரனின் பொருள்பாடலைய.

"ஒலித்திழைந்த விவன்குணியொடு

புல்கொடெ வெந்தருள் வயல்க்கு வெள்ளன்" பதிந் 33: ௩-௪.

என வந்தவா காண்க. இப்பின்ன முழங்கிதும் விளாவின ஒன் இவ்வென்காடி இருந்தல் பதிந் 'இவ்வென்கா விசுந்தமுன' என்றார். "இவ் வொன முன்கு" (௪௩ 137: 10) எனப் பிறநர் கூறுதல் காண்க. "ஒலி வடிவப் கூட இயம்ப" என மாறிக் கட்டின. "இவ்வென்கா ஒலாக் கடிப்பித்தத் திரங்கு" (அக 25: 1-௨) எனப் பிறநர் கூறுதல் காண்க. கடிப்பு - ஒலி அடித்தல் குறுக்கடி. இருந்தல்-அவதவி. ௪௩ 138: 1 வரை. ஒலி இயற்பு ஆடவர் பொருளுகத்து இறுப்ப எனக் கட்டின. "பொருளுகத்து தாவிவாடு தவிர் கொன்று" (௪௩ 211: ௩) எனப் பிறநர் கூறுதல் காண்க. "பொருளுகத் கடிப்பி கூட, ஆடவர் பொருள் முகத்து இறுப்ப" எனப் பிடிக்காறே" கட்டி. கடிப்

பிறகு இருத்தல் ஆடவர் விளாவின்கொண்ட அகலையாதெனவெனின், புன் னொருவன் கலிவதும் ஆடவர் பாடலின் வகிபது பொருப்பிதனின் அகலையாதென. பாடலிட்டது தவறு அகலையர் இவ்வென்கு.

"வயலுறு முகக் கல்பெயர்ந்த மலர்

காடுகொடெ வளர்ந்த தொழித்தோ பொருள்

அவ்வின் வெண்கு பாசனின்" பதிந் 19: ௧-10

என்பதாறாறுதல்.

புன்னை-வெய்யென்குதல் பொருதாற் புன்னைபாடல் தோன். "புன் னுடை வெறுத்தோ வென்றது எப்பொழுதுகும் பொருது புன்னாறுத வயல் தோவென்றது" எனப் பகலுபாறுகாராயர் கூறத்தல் காண்க. (பதிந் 10: ௧-௧௪). ஆடவர்-விசை. "வெறுதல்கு பதிந்த பெருகுபெய் மாடவர்" தெந் தும் 171. புன்படர் செவ்விய இப்பொருள் பொருட்டது வந்த தவர்த் தாவி வயலின் தங்குவிதொடர் காண்க 'ஆடவர் பொருளுகத்து இறுப்ப ...வயல் கடிப்புகொண்டிரு தாவி' என்றார். வயல் என்றது பாசனம் நாட்டு வயல். அதன்கண் பாசனம் செய்ய இறுத்தலின்வயல் கார்க்கைக் கொடு புத்தல் காண்த்தல் பிடிக்கைய தோவின் 'காத்தித் காத்தை மரக் கொடி வயல்' வகிலார். விளைவாவிது வந்தது வயலின் "வயலையுறு வெறு" (அக 20: 1) "வயலையுறு செவ்வின்" (அக 23: 6) என வருவாறுத்தது மலிக. விளைவாவி-வெய் முகவியை விளைவித்தவாய். "ஒலித்த செவ்வின் விளைவாவி" பதிந் 33: ௩. இவறு பொருள்-தங்குவி கொண்டிரு-கொண் டது. "கிளவியை" (பெருக 60) என்பதுபொருள். அத்திவி, அகலிவி.

"அகலியை உலையென்கி விளையான்

முயர்நன் டாரு விளையாத் தொல்" இடை 18.

என்பது தொல்காப்பியன். பொரு (௧) ஆடவர் (௨) என இவையுள். வன் வெயில் மறவர் - பாசனவயல் அறிக்கொடாசனவயல் கிளபெய்து வயல்க் காவலர் மறவர். "வயலையிடுவதென மறவர் ததி" (பதிந் 17: ௨) என்பது னுதல் என்கிடு மறவர் வளர்ந்தாறியபடுந். பொரு என்ற பொருட் பதிந் திரத்தித் தகடாவி வயிற்செவ்வாய் ஆவாய்த்த மல்கொளின் மறவர் வெ ன்கு பாசனப் பொருமை கட்டி அவையென ஆவாய்த்தல் குறைந்து ஆடவ் குகலின் 'வயலையின் மறவர் ஒலியன்கு தடவர்' என்றார். அத்தி-குறுக தல். "தவையா டத்தித் ஒலி" பதிந் 6: ௧. ஒன்று என்பது முன்பொருள் வயலையின் மறவாய்வாத பகல்குறை. வெய்யென்கு விளைய (10) ௭) வயல்கு (௬) என மாறிக்கட்டின. பொரு-காடு என நதுபாசனத் தோட்டை. "பொருகை வெய்யென்கு" (பதிந் 51: ௨1) எனவும் "இறுப்பின் வெய்யென்கு" (௪௩ 211: 1) எனவும் வருவன காண்க. தோடு வயலுள் பனை பதிவின்குதல்க் தெய்த்தகாசனின். "தோட்டை வயலினை பொருவென்கு...புறமொடுவெறுவாய் கொல்கின் புலவர்" என்பது தொல்காப்பியன். (மற 84) முயென்றது வன் பையி பூவா. பொருது அகலையாறியு பாசனதோடாகலின் அகலிப் புதந்

பதிகம்

ஆராத் திருவிழை போலாவுக்கு

சென்னை, 15 நவம்பர்

பதுமன் றேவி யின்ற மகன்முனை

பலிப்பப் பிறித்துப் பல்புகழ் வளார்த்

5. சூழி னுடைய பெயர்பெருந்த சிறப்பிற்

பூழ் நாட்டைப் படைபெருத்தித் தீரீஇ

உதயபுரம் தட்பவியின் பெருமையி னன்னனை

நீலச் செந்நீர் ஒற்றை மயத்தவன்

மேன்படு பொலக அழகுத் தடிந்து

10 ஆட்சிச் செய்பனில் ஆட்சா மீர்ப்பச்

செல்பவ செத்து செங்களம் லோட்டே

தூய்மைத்து சித்திரம் வரம்பு வேண்டிக்

களாங்காயத் தகவல்கள் மாற்றித் தர வேண்டுமா என்று

காப்டியனின் மாதுடன் படுத்துப் பாட்டு.

[illegible]

மாடிமெற்று பரிசில்: கார்ப்பது துறையார் இவள் துறந்து கொடுத்தது
தான் ஆன்வகுத் பாகங்கொடுத்தது அப்போ.

கனம் காவிரி கண்ணன் கார்த்திகர் தேவர் இயற்பெயரையுடைய கிரேக்கம் கவி.

ப—மா. : 1. சி. ஆர். மறுவீதி மேம்பாட்டுத் திட்டம்—கொலையாறு செல்லத்திற்கு வடைய மோலாநதி எளிப்படுத்துதல், வேளாங்கீர் கோமான் பகுதியில் தென் பள்ளி மான்—இலங்காநீர் மேலாநதி பகுதியில் எள்ளப்பகுதியை மான் கண்டி மான்.

3-13. இந்த மனசைப் பற்றித் தபாலகலர் போர் ஓர்நகர் கடுங்குநாயு.
பிரெது, பல் புரந் லாந்திறு - பனாமிய புதந்தரின் லாந்த்செய்து, காழிச்
சூழிய - தாய் ஓதாதுமாயிடுதல் உன்டரண், உயர் பெரு விற்பின் - உயர்குந
தென் னிற்ப்சினைமுடைய, பூந் காட்டிட படை எடுத்தது தீர்தி-பூநீரார்த்திடா
படைமெனச் செய்துகொண்ட நன் னாட்டெழு செந்தழ்ச்செய்தி, உருத்தடிம
பின் பெருவாய்சி னங்கனா-தேர் உருள்போதும் பூந்நாயுடை மடம்பின்
யுடையாபிர் என்ருந் னகரமுடைய, கன்வன் காப்பவரின், கிண ரெருநின்
ஆந்நிண னாதுந்நு - னாடுளும் செங்கு போரின்கன் லாந்நையர் செய்து
யோகர் படு வானக ளுருளுதல் தாழ்வு - பொன்மொன்ற புக்கன் னகர
இரந் வாயா மாத்நின் பெண் ளுடைய மெட்டி, தகுதி செம்புகல் குஞ்சரம்

கார்ப்பு குருதியாகிய கிங்கத் தோண்டும் கலத்திற் பட்ட லரீனையின் பிணத்
தன் திருத்தும் மென், பொரு பன், பொது கொச்சன் பாலத்தினுள் சென்று,
தென்னைப் போட்டு - குருத்திழை கிங்கத் தேரங்கனத்தின்மீட்ட கனகைக்கி
போட்டு, துளையுறு, திருத்திய - தளத்திற் குடிவெத் திருத்திய, வளையு
தென்து - கொள்ளென்து, பன் கொச்சென்து படுக்கிற் குடிவைய தென்திழை
தளைய, கனகையின் கனகை களத்திற் கொண் - களக்காரர் செங்க கனகை
தீனையும் கொண்டு கொள் குடிவென்து தளைய கொண், களத்திழைத் தளைய
கருந் பாரணன் பத்துப் பட்டி - களத்திழைத் தளைய கொண் - களத்திழைத் தளைய
புத்திற் பாரணன் பத்துப் பட்டி

ரவுடி: முன் பணிப்பப் பிடித்து பத்துநாள் வரைத் தரப் பூரிலைமடைத் தந்து காசாடை மருவிலைதான் மருத்து அளவு உண்டாகி வருவதால் தருகிற செருப்பை செய்து செவ்வைப் போட்டுத் துவைத்துத் தருகிற வரை படுக்கையில் பிணைப்பதை காய்ந்தால் கண்ணி காட்டும்போதும் காப்பாற்றும் பணியைச் செய்து பத்துநாள் தரவேண்டும்.

[illegible]

பலகாசர் பெருமூர்த்தியின் கருங்குதந்தரர் சாதனங்களின் பேரொத்தமொரு காட்டுநாடு போலப் பிறந்தவரையின் "முனை முனிப்பப் பிறந்து" என்றார். ஆதிநாடு முகாசிய பண்டங்கள் பிறங்கும்பொழுதே அமைந்து விடுதல் "எனும்பி போன்றது கொடுத்த திருவாணை யானெடுதலாக் காணும் போதிரப் போதிரும் செறிக்கும் அந்நிறு அமைச் செறிக்கின்ற பொழுதே உண்டாவதிதன்று" றந்தகொன்று அமைந்து விடத் தது. அகாசனீர்திருக்குக் திருவாணையானெடுதலாக் அகாய்திறந்தருக்கும் அந் பிறு அமைச் அகாய் விற்றருமின்றிப்பொழுதே உண்டாவதிதன்று. முனிச்சான்ற அமைந்து விடுதல்" என வரும் பி இவற்றையுரைப்பொழுது நாராயணம் (குரு 2 உரை) அதிக. முனை-பகைப்பொழுதாயிற்று. "முனைவிடத் கொன்று முன்செய முருத்தி" (பட்டினம் 288) எனப் பிறரும் கூறுதல் காண்க.

பலி புத்தம் எழுதின நேரப்பாரு சாத்திரத்துவாண்டாயிடு வென்றிப் பலி புத்தம். “வென்றிப் பலிபுத்தம்” (மலைபடுகடிக்) எனப் பிறவும் கூறுதல் காண்க. மேலாக வென்றிவென்றும் தேவதாம் புத்தம் வரைதலின் “பலிபுத்தம் வரைதல்” என்றார். இனிப் பலிபுத்தம் என்பதற்கு வென்றிவர்க் கொண்பதற்கு முகவிரமற் றுறவு புத்தம் என்றொன்றாயினும், “பலிபுத்தம் தேவதேவ பல்புத்தம்” துட்டார்.

தமிழ் குலங்கீர்த்தனம்

- (42) இரம்பனார் பலைய லீனகை வளநாழல்
 கிளறேர் கோட்டிற் பங்கிசுடி ஶுழிந்
 திரம்பலர்க் தன்ன கெடுவேள் ஶுச்
 கெடுவளி மங்க வடுவாழ் மாப்பின்
 5 அம்பசே குடம்பினார் சேர்ந்தோ மலையது
 ஶும்பை குடாது மலைந் மாட்டி
 வண்டோர் பெறுங் கன்னுநல் கண்ண
 அண்ணல் மாண வநிப்பார்க் குட்டு
 மைத்துடை கலவர்க் கடந்து வலந்தீஇ
 10 இஞ்சுகி லீராய் மையந்தாழ் முடிந்
 ஶாந்ருபுநத் தேறிந்த தகம்புதுநக் கிருக்கைத்
 தீதுவேறு வினந்த மணிந் மட்டம்
 ஶும்பர் வினாபின் வண்ணமீற் ஶாந்து
 கோடிபர் பெறுங்கிள வளந் வடமயல்
 15 உகையளிர் கவிமாப் பொழுந்தலை யெண்ணின்
 மன்பதை மருள வாக்படக் கடந்து
 ஶுந்ருவின் பெரிவரைப் பெறுநல் காணியர்
 ஶுன்றிநீம் புறம்புந் பெந்திய கள ஶுந்ரு
 மாண மைந்தவோடு மண்ண ரேத்தின்
 20 தேவோடு சுற்ற முககுடன் குட
 மாபிஞ் தேண்டடன் மல்திறப் பேளவத்து
 வெண்டலைக் குதுகப்பிடு நுடைபந்
 துண்டை மடமம் புணரியர் பலவே.

துறை-செய்துறையப் பாடி நண்பாட்டு.
நண்பாட்டார் தூங்கும் அழை.
பெயர்-நாய்குழைப் பூவின் செருக்கை (11).

[illegible][illegible][illegible][illegible]

முடிய: பெரும் குட்டை காய வொட்டைப் பெருக்கினை வாழ சேர்த்துத் தீவிர காத்து மாடுப்பாடுகளால் எண்ணின் நடத்திவரவத்து யரும் புறங்கி யிடு பல எங்கு.

ஆ—அரசர் 1—8. புலவர்நீதிநீதி கருவியுடைய அகத்தோர் (10) என்ன, அகத்தோர் கண்டது கேட்கலாம் என்று கேட்டார். கேட்கல் அகமாயாது பூ மலர்க்கொட்டாவிடின் அகம் மலர்க்கெடுத்து அகநீர் அகலிவாழ்வார். “அகம்க்கு மறு, மட்டுபொருத்தம் கேள்வியுள்... அகம் மலர்க்கொட்ட கொல்லுநர்” (1668: 81-8)

கவையச் செவ்வை, "குறியின் உயை" (மதுரை: 179) என்றும் பிறகு, இம் பஞ்சுப் போதுமி லென் புற 250: 3-5 கவைய கவையாவைய இரண்டாவது லென் கவைய: கவையின் லென்பது "அவையது மலர்ந்தது" (புற 1: 5) லென்பது (மலர் வந்தது. வருத்தத்தால்) மெய்யும் லென்பது பொருள், குறைய-கவையினைப்.

"குறியின் கவைய குறையென புறம் மதுரை: 179.

கவையச் செவ்வை குறையென புறம் 250: 4.

என வருவன லென். பதங்கலெனவது இலென்பது பிணங்கலென்பதை.

"கவையின் பதங்கலென இலென்பது மலர்

மலர்வன லென்பது மலர்வது மலர்ந்தது" புற 549: 9-10.

"கவையின் பதங்கலென இலென்பது மலர்

மலர்வன லென்பது மலர்வது மலர்ந்தது

கவையின் பதங்கலென இலென்பது மலர்

மலர்வன லென்பது மலர்வது மலர்ந்தது" புற 549: 9-10.

என வருவன லென்.

மலர்வன லென். பதங்கலெனவது இலென்பது பிணங்கலென்பதை.

"குறியின் பதங்கலென இலென்பது மலர்

மலர்வன லென்பது மலர்வது மலர்ந்தது

கவையின் பதங்கலென இலென்பது மலர்

மலர்வன லென்பது மலர்வது மலர்ந்தது

கவையின் பதங்கலென இலென்பது மலர்

மலர்வன லென்பது மலர்வது மலர்ந்தது" புற 803: 1-9.

என்பது கவையின் பதங்கலென இலென்பது

பிறகு, மலர்வன லென். பதங்கலெனவது இலென்பது பிணங்கலென்பதை.

தாழ்வையினைப் பிணங்கலென இலென்பது பிணங்கலென்பதை.

"மலர்வன லென். பதங்கலென இலென்பது

மலர்வன லென். பதங்கலென இலென்பது

மலர்வன லென். பதங்கலென இலென்பது

என்பது கவையின்

மலர்வன லென். பதங்கலென இலென்பது பிணங்கலென்பதை.

"மலர்வன லென். பதங்கலென இலென்பது

மலர்வன லென். பதங்கலென இலென்பது

மலர்வன லென். பதங்கலென இலென்பது

மலர்வன லென். பதங்கலென இலென்பது

மலர்வன லென். பதங்கலென இலென்பது

மலர்வன லென். பதங்கலென இலென்பது

மலர்வன லென். பதங்கலென இலென்பது

மலர்வன லென். பதங்கலென இலென்பது

மலர்வன லென். பதங்கலென இலென்பது

என்பது கவையின்

மலர்வன லென். பதங்கலென இலென்பது பிணங்கலென்பதை.

பதிற்றுப்பத்து

ஆராய்ச்சியுரை (1) அவர் உட்படி (2) எனக் கூட்டு. 5. கவையின் பதங்கலென இலென்பது பிணங்கலென்பதை.

25 கோழைமுன் கிரிழிகை யெழுப் பம்
பீடுகெழு செல்வமரிதிய கண்ணோ.

துறை-வளர்சிந்துறையிற் படைக்கப்பட்ட
வண்ணம்-முடித்துவண்ணாரும் பொற்சிவண்ணமும்
தாக்கு-செந்தூந்து
பெயர்-செந்தூந்து பாராந்து (11)

பா-நா: 1-7. பாம்பு-பம்பல், மணர்சிவகண்ணோ, முழக்கின் மண் கணம் பளிப்ப-தன் ஒழுகத்தினால் மண் மின் ஒளிரும்புடைய, கண்மையுக்கு கருந்-சுறை ஆழியோடு கிறம்-வளம் காற்றினுள் மலங்களுமாவின்மீத தான் கண் ஆவங்கட்டியுடன் கிதறு, வழுப்பு தான் கழலிய பாரிவளம் பொற்சிவ-வழம்புகள் இழுந்திய வளங்களைமேலாக காடு வளக்காதி பொற்சிவாற்பொல னியவிலைய, வளர் கிதறு கிறப்பின் ச வளம் புறாதி-கீதலாம் பொற்சிவ நகை வளமால் உயக்கதைப் பாதுகாந்து, செந்தூந்து முழக்கம் கருநி-பம்பி சுறை காவிரி அம்புபும்-பீடு கழிப்பே ஒழிந்த பொருடாயே சுறைந்த வண்ணத் தைமுடைய வளமிர் துணையாயவேகற்றி, ஏன்று உ-ன் காவிரி கூட்டி-தது அகியை-பூக்கள் பார்த்து பாடுகன் ஏன்று செங்கடைய கூட்டி-ததீயனாய்.

8. 10. கோய்க் கிற்றை உறு திரை பிறந் தொழிந்த கந்திரையாதி
வளிய திரைகள் தம்பித் தாழ்ப்பாடுப் புடைபொயர், அவிசின் பிறை-அவ்விசின்
அத்திரைக்குப் பிறைக, புறா தொல் வளாரிசின் கக்கு மீன் அவிசை-
வளந்த பரிசைபின் எவ்வியின் கொல் வெளவிய மீன் விளக்குதல் உறு, விறவு
பட்டை முழக்கு ஒலி-விறை ஏதவியவற்றின் ஒலியோடு உலகத் பரிசைவொலி
வெழுந்திரும் ஒலியையுடைய, வெள்ளிய வெந்திக்கு அலையாதிப் தன் படை
யை வெளுவி இயன்றனதுடன் கட்டாசெய், வெந்திக்குப் பாதுகாப்பாய்,
வெறுவரு புறந் தா-தம்பித் துடைத்தார் வெளுந்திருக்க தூயிப்பையாதிப்
வெள்ளத்தை, வலியைசாதிவர்-வல்களின் மேலுள்ளவாய், கடவுற-பட
வில்களுள்ளவாய், பிறை-பீடு இடங்காந்தவையையுடைய, அழிப்பம்
அமைதிய அரவகளை அமைத்த, அன் மட்டுத் தருத்த பொயிற் கருகியாது
எதிர் பிந்து கோந்த, ஆன் மண் மருங்கின் காடு அளப்படுத்து-விறர் மீக்க
இடங்காதிவளம் பாடுகிள்க் கைப்படுத்தி, வலி இசை நடை இய-பரிசை புறந்
அவிசை இடத்தையுடைய சவத்தலை விட்டு நீங்க, மூன்று கருப்புநகை செப்
பிறை-பளாவாது பிளாக்கிப் பி அழிப்பம், வளப்பிசை-ஆகவிசை-ஆகவிசையே,

25-11. பொருட-பொருளின, பாசை மெய்யையின்-பாசையாது கொடு
மையினால், பவிசன் பாசைய மரிதி-பாசை கட்டான் பாசையாதிப் பருகுகை
மார், அரிது பாசு இயைக்க கிற துபிசை-அரிதாசர் படுகை இயைக்க கிற
துபிசை இயையார், பொருடமுழக்கு இயந்த இசை எழிப்பு-சங்கு இசை
மெய்யே முழங்குகின்ற இரத்தியையுடைய இயைக்ககள் கழிப்பும்,
பீடு பொரு மெய்யம் மரிதிய வண்-வலிசையுடைய பாசைச் செவ்வறிசை பரு
கிய கண்,

16. 22. பாந்து புறப்பு-புதிய சத்தனம் புற, வண்ணம் மெய்யையின்
தடைக்கப்பட்ட, பாசை வளப்பு உறு-பவையையாய் அழகு பொருந்திய, கார்
திரை இயிழர்-வளர்சிவயுடைய பித்திற வலிக்கும், வார்பு பின் மகளை-
வளர்மார் மெய்க்கப்பட்ட மகளைத் து இட-பாசை கத்தல் மெய்-வண் வலிந்து
-விறித்த மெய்க்கை வளர்மார் மெய்க்கை படுக்கையினால் தன், மெய் மண்
கிறுக்க வார்பு கார் மூல்கத்து உறுத்துவிற மெய்யையே செவ் மருகன்
துடைப்பிய அவர் மார்வப் பிறுந்திச் செந்த துலக்கத்தின, பொருட
மெய் மார்சின் மெய் மெய் அவிசை-இசைப் பொருடைய பவர்கொண்ட ஏத
மெய்க்கையுடைய இதுமெய் மெய்க்கத்து, பாசை வண் கருபிசை-கார் பா
வெந்து வண் கருபிசை.

பா-நா: 1-7. பாம்பு-பம்பல், மணர்சிவகண்ணோ, முழக்கின் மண் கணம் பளிப்ப-தன் ஒழுகத்தினால் மண் மின் ஒளிரும்புடைய, கண்மையுக்கு கருந்-சுறை ஆழியோடு கிறம்-வளம் காற்றினுள் மலங்களுமாவின்மீத தான் கண் ஆவங்கட்டியுடன் கிதறு, வழுப்பு தான் கழலிய பாரிவளம் பொற்சிவ-வழம்புகள் இழுந்திய வளங்களைமேலாக காடு வளக்காதி பொற்சிவாற்பொல னியவிலைய, வளர் கிதறு கிறப்பின் ச வளம் புறாதி-கீதலாம் பொற்சிவ நகை வளமால் உயக்கதைப் பாதுகாந்து, செந்தூந்து முழக்கம் கருநி-பம்பி சுறை காவிரி அம்புபும்-பீடு கழிப்பே ஒழிந்த பொருடாயே சுறைந்த வண்ணத் தைமுடைய வளமிர் துணையாயவேகற்றி, ஏன்று உ-ன் காவிரி கூட்டி-தது அகியை-பூக்கள் பார்த்து பாடுகன் ஏன்று செங்கடைய கூட்டி-ததீயனாய்.

பா-நா: 1-7. பாம்பு-பம்பல், மணர்சிவகண்ணோ, முழக்கின் மண் கணம் பளிப்ப-தன் ஒழுகத்தினால் மண் மின் ஒளிரும்புடைய, கண்மையுக்கு கருந்-சுறை ஆழியோடு கிறம்-வளம் காற்றினுள் மலங்களுமாவின்மீத தான் கண் ஆவங்கட்டியுடன் கிதறு, வழுப்பு தான் கழலிய பாரிவளம் பொற்சிவ-வழம்புகள் இழுந்திய வளங்களைமேலாக காடு வளக்காதி பொற்சிவாற்பொல னியவிலைய, வளர் கிதறு கிறப்பின் ச வளம் புறாதி-கீதலாம் பொற்சிவ நகை வளமால் உயக்கதைப் பாதுகாந்து, செந்தூந்து முழக்கம் கருநி-பம்பி சுறை காவிரி அம்புபும்-பீடு கழிப்பே ஒழிந்த பொருடாயே சுறைந்த வண்ணத் தைமுடைய வளமிர் துணையாயவேகற்றி, ஏன்று உ-ன் காவிரி கூட்டி-தது அகியை-பூக்கள் பார்த்து பாடுகன் ஏன்று செங்கடைய கூட்டி-ததீயனாய்.

பா-நா: 1-7. பாம்பு-பம்பல், மணர்சிவகண்ணோ, முழக்கின் மண் கணம் பளிப்ப-தன் ஒழுகத்தினால் மண் மின் ஒளிரும்புடைய, கண்மையுக்கு கருந்-சுறை ஆழியோடு கிறம்-வளம் காற்றினுள் மலங்களுமாவின்மீத தான் கண் ஆவங்கட்டியுடன் கிதறு, வழுப்பு தான் கழலிய பாரிவளம் பொற்சிவ-வழம்புகள் இழுந்திய வளங்களைமேலாக காடு வளக்காதி பொற்சிவாற்பொல னியவிலைய, வளர் கிதறு கிறப்பின் ச வளம் புறாதி-கீதலாம் பொற்சிவ நகை வளமால் உயக்கதைப் பாதுகாந்து, செந்தூந்து முழக்கம் கருநி-பம்பி சுறை காவிரி அம்புபும்-பீடு கழிப்பே ஒழிந்த பொருடாயே சுறைந்த வண்ணத் தைமுடைய வளமிர் துணையாயவேகற்றி, ஏன்று உ-ன் காவிரி கூட்டி-தது அகியை-பூக்கள் பார்த்து பாடுகன் ஏன்று செங்கடைய கூட்டி-ததீயனாய்.

"பா-நா: 1-7. பாம்பு-பம்பல், மணர்சிவகண்ணோ, முழக்கின் மண் கணம் பளிப்ப-தன் ஒழுகத்தினால் மண் மின் ஒளிரும்புடைய, கண்மையுக்கு கருந்-சுறை ஆழியோடு கிறம்-வளம் காற்றினுள் மலங்களுமாவின்மீத தான் கண் ஆவங்கட்டியுடன் கிதறு, வழுப்பு தான் கழலிய பாரிவளம் பொற்சிவ-வழம்புகள் இழுந்திய வளங்களைமேலாக காடு வளக்காதி பொற்சிவாற்பொல னியவிலைய, வளர் கிதறு கிறப்பின் ச வளம் புறாதி-கீதலாம் பொற்சிவ நகை வளமால் உயக்கதைப் பாதுகாந்து, செந்தூந்து முழக்கம் கருநி-பம்பி சுறை காவிரி அம்புபும்-பீடு கழிப்பே ஒழிந்த பொருடாயே சுறைந்த வண்ணத் தைமுடைய வளமிர் துணையாயவேகற்றி, ஏன்று உ-ன் காவிரி கூட்டி-தது அகியை-பூக்கள் பார்த்து பாடுகன் ஏன்று செங்கடைய கூட்டி-ததீயனாய்."

"மெய்க்கையே வளர்-குடகமெய்யை-தீத தலைசீராயுடைய...காவிரி
மட்டி நன்றி கை.

"குடகத்து, மெய்யை வெளுவார் புறமே தலைசீரே, புறமி புது
கீதல் வளமி புறக்கும்" - "கோத்திரைக்கை பொன்மருகித் தருப
குடகமெய்க்கை மெய்க்கை இயைக்க புறமே தலைசீரே புறமே தலைசீரே
மெய்யையே வளமி உலகத்திற் பாதுகாக்கும்"-பா 10: 20-8 கை.

"காவிரி மருகையிற் கடுங்கு வெந்தியெழு, குன்றிற் கொண்டிப்
பெயர்வையுடைய, குடகமெய்க்கை...காவிரி"-காவிரி மெய்க்கை
குடகமெய்யை உலகத்திற் கடுங்கு வெந்தியெழு, குன்றிற் கொண்டிப்
பெயர்வையுடைய, குடகமெய்க்கை...காவிரி"-காவிரி மெய்க்கை
குடகமெய்யை உலகத்திற் கடுங்கு வெந்தியெழு, குன்றிற் கொண்டிப்
பெயர்வையுடைய, குடகமெய்க்கை...காவிரி"-காவிரி மெய்க்கை

என வருவார் வளம்.

முழக்கின் மண் பளிப்ப தெரி எதர்க்குப் புறக்கினும் பவர்க்குமாய்-அவ்வுறக்
கின்று கிதறு தாவுகாக்க. இவ், பவர்ப் பவர்க்கு தெரி எதர்க்குக் கூட்
பம் பவர்க்குமாய் புறக்கினும் தெரி எதர்க்குமாய். "வளர் மருகை
மெய்க்கையே மெய்க்கை, கிதறு மெய்க்கையின் கிதறுதலின்" மருகையின்
-கிதறு மெய்க்கை, கிதறு மெய்க்கை, கிதறு மெய்க்கை, கிதறு மெய்க்கை
மெய்க்கையே மெய்க்கை, கிதறு மெய்க்கை, கிதறு மெய்க்கை, கிதறு மெய்க்கை
மெய்க்கையே மெய்க்கை, கிதறு மெய்க்கை, கிதறு மெய்க்கை, கிதறு மெய்க்கை

பெரும்புள்ளி வாங்கியும் வெவ்வேறுபாடு
கூடவா? கோமான் செஞ்சேர வாழ்த்துச்
சொழன் மனங்கிள்ளி யின்ற மகன்
கடவுட் பத்தினிக் கருசோன் வெண்ணிக்
காளியில் காணம் கணையிற் போகி

ஆரிய வணிகர்கள் வீட்டில் பேரிடை
இந்த பலருடிக் கங்கை மண்ணை
இன்றித் தீ பசுவான் கந்தெரு கொண்டு
மாறு வல்லி வீடுமீது பறக்கிறது

10) துறாவில் உள்ள வயலில் வீழ்ந்திருந்தா நெல்லை விவசாயத் துறா அக்கரை கண்ணிக் கொடுக்க ஏற்றித் துறாவில் காக்கும் சட்டத்தினை மேம்படுத்த முடிவாக முடிவாக துறாவில் பண்ணை

15. ஸ்காலர் ஸ்கீழ் நிறுட்பல் பெண்டிர் பல்லியல் கருண் ஸூர்ஜியாற்

குஞ்சர வோற்றத்தை ஆட்டி வெய்திறல்
ஆராத செஞ்சித் கோழிநாயகம் குரியோர்
ஒன்பதின்மர் வீழ வாயிற்புறத் தீருங்கு

20 கலைச்செஞ்வி னற்றிய யறித்துக்
கேட-லுந் தானியோடு

கடல் பிறக்கோட்டிய சேவ்வுட்டுவனைக் கரணமமைந்த
காசறு சேவ்வுட்ட பரணர் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

அமைதாய்: சட்டரின் வேண்டுகோள், தாயிழைப்பின்மீதான, ஏழுமேன், சொந்தப் போன்றோருடைய, அன்புமையுடைய, கருவாயிப் பற்றி, அன்றுதான், விவரம், சொந்தரின் வாழ்வை, சொந்தரின், சொந்தரின், இவை, பாடபுள் பற்றி.

பாதுப்பெற்று எடுக்கப்பட்ட உற்பத்தியைத் தணிக்கை குட்டுகள்
ஒழுங்காக நடத்தப்படும் அகப்படும்.

பேரறிவுறுப் பொருத்தின் அடிப்படையில்
 உடல் பிழக்கொட்டியவர்களுக்குடன் இயங்குதலுமொன்றி விரிந்துநின்ற,
 ௧-௪௪: 1-8, வடவன் உருமும்-வடக்கு மார்பினான் அரவி அந்நம்
 திருநீர் காதுமொன்றி, வான் தோய் பெயர் கொள்-வான்கள் திருநீரும் பெயர்
 கொழுவாரெனவ, வடவன் வேயார் நெடுஞ்சோவாதத்து-வடவாட்டினன்
 வான்கு அரவனெய் நெடுஞ்சோவாதம் வான்கு அரவனெய், கோழம் மலர்
 திருநீர் சுந்தரமன்-கோழம் வான்குநெய்யின் மலர் சுந்தரமன்.

[illegible]

9. மாநில சர்க்கார் இயெம்ப்ரட் புரட்சித் தீவிர சங்காத வலியுறுத்தி
மாவட்ட இயெம்பரத் வலுத்தீவிர-தீவிர சங்காத

20—11. உறுபுலி அன்ன வயலர் வீழ்-யிசை புலிநாயம்போன்ற கிசீ வீழ், சிற்புலி வெள்ள வெணுர் தாழ்-கிழிய முந்தகத்தாய் வெள்ளநீர் மூர் உலையுடைய விலையுரை ஆழிக்கு.

19-7. பழையது உட்குறும் மது களை வெளிக்கி-புதுதான் என்னும் குறு
கிய மனத்தை நம் மனவழியாகக் காத்திருக்க கலை செயர்வின்முதலே வேற
பொது, முயற்சியை முழுவதும் தூய்மை பண்ணி - முறையிலேதான் பக்கத்தை
உதட்டை பெரிய அட்டைகள் துண்டமாகச் செய்து, வாய் இறை நதியை நதாபதி
பெண்ணிச் - தூய அணைகளாகக் கட்டிய நதியைப் பல் பெண்ணாறு, பல் இறுகி
தன் குறையால் மூலையே கட்டி வந்ததை நிர்த்த கயின்றால், குறுகிய
துறையை முடி-புதுவனது வயிற்றைச் சாட்டவொழுகித் து-புதுவனார்
புது.

17-20. மே திஸ் கொடிய வளர்ச்சியுடைய, ஆர செஞ்சும்கொண்ட
புத்த கொண்டு, கொழி குடிக்கு உயிரோர் துன்பதீபர் வீத-கொந்த
அதிகு உயிரோராவ ஓம்பதீபர் வீதும்ப, வாயி புத்த இறந்த
அகம்பா பின்பிடிகுத் தந்த, இஃக செஞ்சுர் ஆற்றில் அறத்து-காடொ
தது கொடியு கொழி வளிபைர் குறமீத:

[illegible]

முடிபு: கடவுள் பத்தினி கந்தோன் வேண்டி காளை போதி ஆரிய வண்ணம் விட்ட கங்கை கண்ணிர் பவான் கண்டு கொண்டு இடம் பரி புறக்கிழந்து வயலி வீழ விடாது துடி அக்கரை கண்ணிர் கொண்டு விரிந்து பசுமைய காத்துப் பெரிசை முழுதக வாயிப்பண்ணி மெண்டி டெருதன் தூசநியாதி குந்தாபொருளை புட்டி ஆரக் கொழிந் வெழற் குடிக்குயிரார் ஓண்டின்மீச் வீழ செல்லாந் புறக்கி இடித்துத் தாண்டிவாடு வடவநீர்த் கொட்டிய செக்குட்டுவனைப் பரண் பாடினார் பத்துப்பாட்டு என்க.

பொருளாய் அக்கெல்லின் மூலம் கொன்றாயி அலன் காட்டிலினைச்
சிறைக்குள் தன்னமையுடையாளனாய் குட்டிலின் தன் சாத்தனன்
பொருட்டி தேவியாயின் எந்த அளவில் தக்கிப்பிழை பொருள் அவர் விழிய்பு
பென்றவையின், "கோழி குருகுலியை ஒன்றின்மீது விடுவாரே புறம்
திருத்த, நீகொழுவின் குற்றமே புதிது" என்பது. இதன் இவர்கொழுவின்

"சாத்தனா வளவன் சென்றோடு பொருள்தா
கொத்த பன்மையே பொருள்து மன்னர்
இளவைய பொருளின் எவன் மேலார்
வளவா புதிது மன்னியை நாதன்
ஒன்பது குறையு பொருள்கு கொடுத்தவர்
பொருளின் தக்கி பொருளியி படுத்தினார்" 27: 118-23.

"ஆய்ச்சி தெரிய கொலையது மன்னரை
மேலி வாய் கண்டோடு மேல் 28: 116-17.

எனச் சிவப்புகையத்தில் கூறுதலுமுண்டாம்.

மேலறிந்த சோழர் குருகுலியார் எனக் கூட்டி அளவச் சோழ-மீதான
யாத பொருள் குருகுலியோடுசென்றது அவிந்தியுண்டாம். அது இறுத்து கூறத்த
வள முடிச்சு, மேலாயின் வளவின் என்றது முடிந்தது. "மேலாயின்-உரை
புதித்தேதற்கில் வளவோடுசொழி" என்பர் அரும்பதனாரகாரர். (மேல் 28: 117)
மேலாயோடு சென்ற பொருள் வளவோடு.

21-2. மேலாயுக்காரன் - மேலாயுக்காரன், என்முது முதுமொத
தாரனாய். கடலிசென்றது புதுமையுடைய வளவியைப் பெற்றியென்று அறிந்த
எனவாய். சென்றோடுசொழி தாரனோடு கடலிசென்றோடுசொழி.

"மேலாயுரை புதித்த வளவாய் பாரியோடு
பொருளின் பரம்பிற் கடலிசென்ற மேலாயு
வளவியின் பரம்பிற் காரியோடு
செய்துட்டுவார்" மேல் 29 கட்டுரை.

என இளங்கோவையின் கூறுதலுமுண்டாம்.

பதிறுப்பதுரை.

இதன் பதிறுத்துக் கடவுட் பதிலி (4) என்பது பன்மையினம். 8. இறுப்பின்
என்றது இறுப்பாக வளவந்த புறம் கூறியும், வளவோடு அறிந்தபொருள்
சென்றது அலர் கூறியும் அளவு தீர்ந்த விற்றயின். 17. குருகுலியொழுகை
புட்டியது அபிஷேகம் மேலாயின் புத்தியென்ற பொருளுக்கு. 18. குரு
குலியொழுகை அபிஷேகம்.

ஒப்புவாய்ப்பகுதி

1. கடவுள்: "கடவுள் தந்த வளவோடு கடலிசென்ற மேலாயு" 276.

என்றோடு மேலாயு: பதிந் 44: 2 ஒப்பு.

2. கடவுள்: "கடவுள் தந்த வளவோடு கடலிசென்ற மேலாயு" 276.

3. கடவுள்: "கடவுள் தந்த வளவோடு கடலிசென்ற மேலாயு" 276.

4. கடவுள்: "கடவுள் தந்த வளவோடு கடலிசென்ற மேலாயு" 276.

5. கடவுள்: "கடவுள் தந்த வளவோடு கடலிசென்ற மேலாயு" 276.

6. கடவுள்: "கடவுள் தந்த வளவோடு கடலிசென்ற மேலாயு" 276.

7. கடவுள்: "கடவுள் தந்த வளவோடு கடலிசென்ற மேலாயு" 276.

8. கடவுள்: "கடவுள் தந்த வளவோடு கடலிசென்ற மேலாயு" 276.

9. கடவுள்: "கடவுள் தந்த வளவோடு கடலிசென்ற மேலாயு" 276.

10. கடவுள்: "கடவுள் தந்த வளவோடு கடலிசென்ற மேலாயு" 276.

11. கடவுள்: "கடவுள் தந்த வளவோடு கடலிசென்ற மேலாயு" 276.

12. கடவுள்: "கடவுள் தந்த வளவோடு கடலிசென்ற மேலாயு" 276.

13. கடவுள்: "கடவுள் தந்த வளவோடு கடலிசென்ற மேலாயு" 276.

14. கடவுள்: "கடவுள் தந்த வளவோடு கடலிசென்ற மேலாயு" 276.

15. கடவுள்: "கடவுள் தந்த வளவோடு கடலிசென்ற மேலாயு" 276.

16. கடவுள்: "கடவுள் தந்த வளவோடு கடலிசென்ற மேலாயு" 276.

17. கடவுள்: "கடவுள் தந்த வளவோடு கடலிசென்ற மேலாயு" 276.

18. கடவுள்: "கடவுள் தந்த வளவோடு கடலிசென்ற மேலாயு" 276.

